

LIECĪBAS DRAUDZEI IX

1. TĀ KĒNIŅA VĀRDĀ, KAS NĀK

PĒDĒJĀ KRĪZE

Mēs dzīvojam gala laikā. Laika zīmju straujā piepildīšanās rāda, ka Kristus nākšana ir ļoti tuvu. Dienas, kurās mēs dzīvojam, ir svinīgas un nozīmīgas. Dieva Gars pakāpeniski, tomēr neapšaubāmi tiek atņemts no Zemes. Dieva žēlastības nicinātājus jau skar mocības un Dieva sods. Nelaiemes uz sauszemes un jūrā, nenoteiktais sabiedriskais stāvoklis un trauksmainās kara ziņas ir jaunas un draudošas vēstis. Tās visas liecina par daudz svarīgāku un varenāku notikumu tuvošanos.

Ļaunā spēki arvien vairāk apvienojas un saliedējas. Viņi gatavojas pēdējai lielai krīzei. Mūsu pasaulē drīz notiks lielas pārmaiņas, un pēdējās kustības norisināsies ātri.

Lietu stāvoklis pasaulē rāda, ka bēdu laiks ir ļoti tuvu. Dienas laikrakstos rakstīti norādījumi par briesmīgu cīņu vistuvākajā nākotnē. Pārdošas laupīšanas ir pierasts notikums. Pierasta parādība ir arī streiki. Zādzības un slepkavības notiek visās malās. Dēmonu pārvaldīti cilvēki nonāvē vīrus, sievas un mazus bērnus. Cilvēki nodevušies netiklībai, un uzvaru svin visāda veida grēki.

Ienaidniekam ir izdevies sagrozīt tiesu un iedegt cilvēku sirdīs kāri pēc savtīgas peļņas.

“Tā ir nostumta pie malas tiesa, un taisnība pilnīgi izzudusi; uzticība grīļojas kaut kur tirgus laukumā, bet godīgums nekur neatrod ieejas.” (Jes. 59:14)

Lielajās pilsētās ļoti daudzi dzīvo nabadzībā un postā, gandrīz bez iztikas, pajumtes un apģērba; kamēr tajās pašās pilsētās ir ļaudis, kam pieder vairāk, kā sirds var vēlēties, kas dzīvo greznībā, izšķiež savu naudu par bagāti iekārtotiem namiem, rotas lietām, vai vēl ļaunāk, juteklīgu tieksmju apmierināšanai, alkoholam, tabakai un citām lietām, kas izposta prāta spējas, izsit cilvēku no līdzsvara un pazemo dvēseli. Kad ar visāda veida apspiešanu un izspiešanu citi cilvēki turpina sev krāt milzīgas bagātības, Dieva priekšā nonāk badu ciešošanās cilvēces kliegšana.

Kādā naktī parādībā Ņujorkas pilsētā mani aicināja aplūkot celtnes, kas stāvu pēc stāva cēlās pret debesīm. Šīs celtnes bija izsludinātas par ugunsdrošām, un tās cēla viņu īpašnieku un konstruktoru pagodināšanai. Šīs ēkas pacēlās augstāk un augstāk, un to celšanai izlietoja visdārgākos materiālus. Tie, kam šīs celtnes piederēja, nejautāja sev: “Kā mēs vislabāk varētu pagodināt Dievu?” Viņi Kungu nepiemēnāja.

Es domāju: “Ak, kaut tie, kas tā izlieto savus līdzekļus, varētu savu rīcību saskatīt tā, kā Dievs to redz! Viņi uzceļ krāšņas celtnes, bet cik neprātīgi ir viņu plāni un izskaidrojumi Uniyersa Valdnieka skatījumā. Viņi nemācās pagodināt Dievu ar visiem savas sirds un prāta spēkiem. So pirmo cilvēka pienākumu viņi neredz.”

Šīm dižajām celtnēm augot, to īpašnieki priecājas godkārīgā lepnumā, ka tiem ir nauda sava es apmierināšanai un skaudības radīšanai kaimiņos. Liela daļa naudas, ko viņi izlietoja tādā veidā, bija iegūta izspiešanas un nabagu nomocīšanas ceļā. Viņi nezina, ka Debesīs uzskaita katru veikalniecisku darījumu, tur atzīmē katru netaisnu rīcību, katru krāpšanu. Tuvojas laiks, kad cilvēku netaisnība un krāpšana sasniegs līmeni, par kuru tālāk Kungs neļaus tiem iet, un viņi mācīsies saprast, ka Jehovas iecietībai ir robeža.

Ainā, kuru man pēc tam rādīja, es redzēju ugunsgrēka trauksmi. Cilvēki uzlūkoja diženās un šķietami ugunsdrošās celtnes un sacīja: “Tās ir pilnīgi drošas.” Tomēr uguns tās aprija, it kā viņas būtu gatavas no darvas. Ugunsdzēsēju mašīnas nespēja apturēt šo postošo darbu. Apkalpes nespēja ar šīm mašīnām rīkoties.

Man rādīja, ka pienākot Kunga dienai, ja lepno, godkāriġo cilvēcīgo bŭtņu sirdīs nenotiks nekāda pārmaiņa, tad tās bŭs spiestas redzēt, ka Roka, kas bija stipra glābt, bŭs stipra arī iznīcināt. Nekādi Zemes spēki nevar apturēt Dieva roku. Nav materiāls, ko varētu izmantot celtnēm, lai tās aizsargātu no izpostīšanas, kad atnāks Dieva noliktais laiks atmaksāt cilvēkiem par viņu savtīgo godkāri un necienīgo izturēšanos pret Dieva likumiem.

Nav daudz, pat starp sludinātājiem un valstsvīriem, kuri izprot iemeslus, kas izsaukuši sabiedrības tagadējo stāvokli. Tie, kas tur valdības grožus, nav spējīgi atrisināt morālā pagrimuma, nabadzības un pieaugušo noziegumu problēmas. Viņi velti pŭlas nostādīt darba un veikala darīšanas uz drošāka pamata. Ja cilvēki veltītu vairāk uzmanības Dieva Vārda mācībām, tad viņi arī atrastu atrisinājumus savām grūtajām problēmām.

Raksti ziņo par pasaules stāvokli tieši pirms Kristus otrās nākšanas. Par cilvēkiem, kuri ar laupīšanu un izspiešanu sakrājuši lielas bagātības, ir rakstīts: "Jūs esat sev mantas krājuši pēdējās dienās. Raugi, alga, atrauta strādniekiem, kas ir nopļāvuši jūsu laukus, brēc, un plāvēju saucieni ir sasnieguši Tā Kunga Ceptaota ausis. Jūs esat virs zemes dzīvojuši kārumā un baudās, jūs esat savas sirdīs barojuši kaujamai dienai; jūs esat pazudinājuši un nokāvuši taisno: viņš jums nepretojās." (Jēk. 5:3-6) (BRI)

Bet, kas ņem vērā brīdinājumus, ko sniedz laika zīmju straujā piepildīšanās? Kādu iespaidu tas atstājis uz pasaules cilvēkiem? Kādas pārmaiņas redzamas viņu nostājā? Tiešām, nav redzams nekas vairāk, kā Noasa laikā. Aizņemtī laicīgos darījumos un izpriecās, pirmsplŭdu laika cilvēki "...un tie nenāca pie saprašanas, tiekāms plŭdi nāca un aizrāva visus..." (Mat. 24:39) Viņiem tika doti Debesu sŭtītī brīdinājumi, tomēr ļaudīs atteicās tos uzklaustīt. Mŭsu dienu pasaule, pilnīgi vienaldzīga pret Dieva brīdinošo balsi, traucas pretī mŭžīgai bojā ejai.

Pasauli satrauc kara gars. Daniēla vienpadsmitās nodaļas pravietojumi gandrīz pilnīgi ir piepildījušies. Drīz bŭs redzamas bēdīgās ainas, par kurām runāts pravietojumos.

"Redzi, Tas Kungs izposta zemi un padara to tukšu; Viņš pārvērš tās seju un izklīdina tās iedzīvotājus... jo tie pārkāpuši bauslību, pārgrozījuši likumus un laužu kopš mŭžīgiem laikiem noslēgto derību. Tādēļ lāsts grauz un māc zemi, un tās iedzīvotājiem jācieš par saviem grēkiem... Apklusis jautrais bungu priekš, izbeigušās ļaužu gaviles, neskan vairs priecīgi cītara." (Jes. 24:1-8) (BRI)

"Ak vai, cik drausmīga diena! Jau tuva ir pati Tā Kunga diena; kā visu sagandētāja ar Dieva nolemtiem varas darbiem tā nāk pašā Visuvarenā sŭtītā... Satrūdējuši guļ zemē sēklas graudi, tukšas ir klētīs, un šķūņi brŭk kopā, jo visa labība ir pagalam. Cik drŭmi un baigi mauro lopi! Novājējuši ir vērsī un govis, jo nav viņiem kur ganīties, avis izģinst un panīkst. Vīna koks ir nokaltis, vīges koks neglābjami novītis; tāpat arī granātābeles, palmas un ābeles, visi koki laukā nokaltuši; viss priekš cilvėku bērniem ir zudis. (Joēla 1:15-18, 12) (BRI)

"Ak, manas krŭtis, mana iekšējā pasaule! Man ir tik baigi, tik baigi! Ak, jūs, manas sirds audi! ... es nevaru ciest klusu, jo tu, mana dvēsele, dzirdi bazŭnes skaņas, un tas jau ir kara troksnis. Sitiens nāk pēc sitiens, jo izpostīta ir visa zeme." (Jer. 4:19, 20) (BRI)

"Es uzlŭkoju zemi, un redzi, tā ir izpostīta un tukša! Es uzlŭkoju debesis, un tur nebija vairs gaismas! Es uzlŭkoju kalnus, un redzi, tie trīc, visi pakalni šķobās! Es raugos visapkārt, un redzi, tur nav neviena cilvėka, un visi putni apakš debess ir aizlidojuši! Es raugos visapkārt, un redzi, auglīgais tīrums ir kļuvis par tukšnesi! Un visas tā pilsētas ir sagrautas pēc Tā Kunga prāta Viņa dusmu karstumā!" (Jer. 4: 23-26)(BRI)

"Ak vai! Šī ir liela diena, nav citas tai līdzīgas! Tas ir Jēkaba bēdu laiks, bet viņš izies sveikā no tā!" (Jer. 30:7) (BRI)

Ne visi šai pasaulē ir nostājušies ienaidnieka pusē pret Dievu. Ne vīsi ir palikuši neuzticīgi. Ir nedaudz uzticīgo, kuru attiecības pret Dievu ir pareizas, jo Jānis raksta: "Se ir tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību." (Atkl. 14:12) Drīz sāksies nikna cīņa starp tiem, kas dievam kalpo, un tiem, kas viņam nekalpo. Drīz viss, kas ir kustināms, tiks kustināts, lai paliktu tas, kas nav kustināms.

Sātans ir uzcītīgs Bībeles pētnieks. Viņš zina, ka tam palicis maz laika, un viņš vienmēr un visur uz šīs Zemes cenšas izjaukt Kunga darbu. Nav iespējams sniegt kaut kādu priekšstatu par to, ko piedzīvos dzīvi palikušie Dieva ļaudīs virs zemes, kad dievišķās godības atklāsmēm pāri klāsies pagātnes vajāšanu atkārtosšanās. Viņi staigās no Dieva troņa izplūstošā gaismā. Ar eņģeļu starpniecību bŭs

pastāvīga satiksme starp Debesīm un Zemi. Sātans, ļauno eņģeļu apņemts pieprasot sevi atzīt par Dievu, darīs visāda veida brīnumus, lai pieviltnu, ja iespējams, pat izredzētos. Dieva ļaudis savu drošību neatradīs notiekošos brīnumdarbos; jo sātans atdarinās visus darītos brīnumus. Dieva pārbaudītie ļaudis savu spēku atradīs zīmē, par kuru runā 2.Mozus 31: 12-18. Viņu nostāju nosaka dzīvie vārdi: "Stāv rakstīts." Tas ir vienīgais pamats, uz kura viņi var droši pastāvēt. Tie, kas lauzaši savu derību ar Dievu, tai dienā būs bez Dieva un cerības.

Dieva pielūdzēji sevišķi iezīmēsies ar savu attieksmi pret ceturto bausli, jo tā ir Dieva Radītāja spēka zīme un tā nodod liecību, ka Viņš no cilvēkiem prasa cieņu un godbijību. Bezdievīgie izcelsies ar savām pūlēm iznīcināt Radītāja pieminekli un paaugstināt Romas iestādījumu. Cīņas pēdējā posmā visa kristīgā pasaule sadalīsies divās lielās šķirās, cilvēkos, kuri tur Dieva baušļus un Jēzus ticību, un tādos, kuri pielūdz zvēru un viņa tēlu, un pieņem viņa zīmi. Kaut arī baznīca un valsts apvienos savus spēkus, lai piespiestu visus, "mazus un lielus, bagātus un nabagus, svabadus un kalpus," pieņemt zvēra zīmi, taču Dieva ļaudis to nepieņems. Atkl. 13:16 Patmas salas pravietis redz "tos, kuri uzvarējuši zvēru un viņa tēlu, un viņa zīmi, un viņa vārda skaitli, stāvam pie kristāljūras, turot Dieva kokles", un dziedot Mozus, un Jēra dziesmu - Atkl. 15:2.

Dieva ļaudis sagaida briesmīgi pārbaudījumi. Kara gars satraucis tautas no viena Zemes gala līdz otram. Taču bēdu laikā, kas tuvojas, - bēdu laikā, kam līdzīga nav bijis, kamēr pastāv cilvēce, - Dieva izredzētie ļaudis stāvēs neizkustināmi. Sātans un viņa pulks (eņģeļi) nespēs tos iznīcināt, jo tos aizsargās daudz stiprāki eņģeļi.

Dieva Vārds Viņa cilvēkiem skan: "Izejiet no viņu vidus un atšķirieties, ... un neaiztieciat neko, kas ir nešķīsts; tad Es jūs gribu pieņemt, un Es būšu jums par Tēvu, un jūs būsit mani dēli un meitas." "Jūs esat izredzēta tauta, ķēniņu priesterība, svēta cilts, Dieva īpaši ļaudis, lai pasludinātu Tā likumus, kas jūs aicinājis no tumsības pie savas brīnišķās gaismas." (2.Kor. 6:17, 18; 1.Pēt. 2:9) Dieva cilvēkiem jāiezīmējas kā tautai, kas kalpo tikai Viņam, no visas sirds, neņemot godu sev, un pieminot, ka ir saistījušies vissvinīgākajā derībā kalpot Kungam un vienīgi Viņam.

"Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: Runā uz Izraēla bērniem un saki: turiet Manus sabatus, jo tā ir zīme mūsu starpā uz audžu audzēm, ka jūs zinātu, ka Es esmu Tas Kungs, kas jūs svētī. Turiet sabatu, jo tas jums ir svēts; kas to nesvētī, tam mirtin jāmirst, jo ikvienam, kas tanī kādu darbu dara, tam ir jātop izdeldētam no tautas vidus. Sešās dienās padari savu darbu, bet septītā diena ir sabata diena, svēta Tam Kungam; ikvienam, kas šinī dienā dara kādu darbu, tam mirtin jāmirst. Tāpēc Izraēla bērni lai svētī sabatu un tur sabatu par mūžīgu derību uz audžu audzēm. Starp mani un Izraēla bērniem tā lai ir zīme mūžīgi; jo sešās dienās Tas Kungs radījis debesis un zemi, bet septītajā dienā Viņš atdusējies un atspirdzinājies." (2.Mozus 31:12-17) (BRI)

Vai šie vārdi nenorāda uz mums kā uz Dieva sevišķiem ļaudīm? Vai tie mums nesaka, ka, cik ilgi vēl būs laika, mums ar visu sirdi jānostājas par mums nozīmēto svēto atšķirību? Izraēla bērniem sabatu vajadzēja ievērot cauri visām paaudzēm "par mūžīgu". Sabats savu nozīmi nav zaudējis. Tas joprojām ir zīme starp Dievu un Viņa ļaudīm, un tāds būs mūžīgi.

Aicināti par lieciniekiem

Septītās dienas adventisti ir likti pasaulē par sargiem un gaismas nesējiem sevišķā nozīmē. Viņiem uzticēts pēdējais brīdinājums bojā ejošajai pasaulei. Uz viņiem no Dieva Vārda spīd brīnišķīga gaisma. Viņiem uzdots vissvarīgākais un vissvinīgākais darbs - pirmās, otrās un trešās eņģeļu vēsts pasludināšana. Cits tik ļoti svarīgs un nozīmīgs darbs nav. Viņi nekam citam nedrīkst atļaut saistīt savu uzmanību.

Vissvarīgākās patiesības, kādas jebkad ir uzticētas mirstīgajiem, ir dotas mums, lai mēs tās pasludinām pasaulei. So patiesību pasludināšanai jābūt mūsu darbam. Pasaule ir jābrīdina, un Dieva ļaudīm jāattaisno tiem veltītā uzticība. Tie nedrīkst iesaistīties prātojumos, ne arī veikalnieciskos pasākumos ar neticīgajiem, jo tas aizkavētu darbu, ko tiem devis Dievs.

Kristus par saviem cilvēkiem saka: "Jūs esat pasaules gaisma." (Mat.5:14) Tā nav mazsvarīga lieta, ka mums tiks skaidri atklāti Dieva nodomi un viņa plāni. Brīnišķīga ir priekštiesība spēt saprast Dieva gribu - kā tā atklāta drošajā praviešu vārdā. Tas mums uzliek smagu atbildību. Dievs sagaida, lai mēs šo Viņa doto atzišanu sniegtu tālāk citiem. Viņš grib, lai brīdinājuma vēsts pasludināšanā apvienotos dievišķīgie un cilvēcīgie spēki.

Cik tālu sniedzas viņa izdevības, katrs viens, kas saņēmis patiesības gaismu, ir pakļauts tai pašai atbildībai, kāda bija Izraēla pravietim, kuram tika teikti vārdi: "Cilvēka bērns, Es tevi esmu licis par

sargu Izraēla namam, ka tev no Manas mutes jāklausās Vārds un tos jā māca no Manas pušes. Kad Es uz bezdievīgo saku: bezdievīgais, tu mirdams mirsi, - un tu nemāci bezdievīgo, lai atgriežas no sava ļaunā ceļa, tad bezdievīgais nomirs savā noziegumā, bet viņa ašinis Es atprasišu no tavas rokas. Bet, ja tu bezdievīgo pamāci, lai atgriežas no sava ceļa, tad viņš mirs savā noziegumā, bet tu savu dvēseli esi izglābis." (Ecec. 33:7-9)

Vai mēs gaidām, lai gala laika pravietojumi piepildās, pirms kaut ko par tiem sakām? Kāda būs tad nozīme jūsu vārdiem? Vai gaidīsim, lai pār pārkāpēju krīt Dieva sodības, pirms viņam stāstam, kā no tām izvairīties? Kur ir mūsu ticība Dieva Vārdam? Vai mums jāredz pravietojumu piepildīšanās, pirms ticam tam, ko viņš ir sacījis? Gaisma pie mums nonākusi skaidros staros, rādīdama, ka Kunga lielā diena ir tuvu klāt, tieši "pie durvīm". Lasīsim un sapratīsim, pirms nav par vēlu.

Mums jābūt svētītiem kanāliem, pa kuriem Debesu dzīvībai jāplūst uz citiem. Svētajam Garam jāatdzīvina un jāpiepilda visa draudze, šķīstot un savienojot sirdis. Tiem, kas aprakti ar Kristu kristībā, jāceļas atjaunotā dzīvībā, sniedzot iespaidīgu Kristus dzīves attēlu. Mums uzdots svēts darbs. Mums uzliktais pienākums izteikts vārdos: "Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visus ļaudis, tos kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā; tos mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis; un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam." (Mat. 28:19,20) Jūs esiet aicināti glābšanas evaņģēlija pasludināšanas darbam. Debesu pilnībai jābūt jūsu spēkam.

Svēta dzīve

Ne tikai ar patiesības sludināšanu, ne tikai ar literatūras izplatīšanu mēs liecinām par Dievu. Atcerēsimies, ka Kristum līdzīga dzīve ir spēcīgākais pierādījums par labu kristietībai, bet mazvērtīgs kristieša raksturs pasaulē izdara vairāk ļauna nekā pasaules cilvēka raksturs. Pat visas uzrakstītās grāmatas nedos iespēju svēti dzīvot. Cilvēki neticēs sludinātāja svētrunai, bet gan draudzes dzīvei. Pārāk bieži no paaugstinājuma teiktās svētrunas iespaidu izposta to cilvēku dzīve, kas sevi apliecina par patiesības aizstāvjiem.

Dievs pasaules priekšā grib pagodināties savos cilvēkos. Viņš vēlas, lai tie, kas nes Kristus vārdu, ir Viņa pārstāvji savās domās, vārdos un darbos. Viņu domām jābūt tīrām un viņu vārdiem cēliem, un augšupceļošiem, vadot apkārtējos cilvēkus tuvāk Pestītājam. Kristus reliģijai jābūt ieaušai visā, ko viņi saka vai dara. Visiem viņu darbiem un biznesam jāizstaro Dieva klātbūtnes smarža.

Grēks ir ienīstams. Tas aptraipījis daudzu eņģeļu morālo skaistumu. Tas ienāca mūsu pasaulē un gandrīz iznīcināja Dieva tikumisko attēlu cilvēkā. Tomēr savā lielajā mīlestībā Dievs ir sagatavojis ceļu, pa kuru ejot cilvēks atkal var atgūt stāvokli, ko bija zaudējis padodoties kārdinātājam. Kristus nāca, lai stātos cilvēces priekšgalā un mūsu dēļ dzīvotu pilnīgam raksturam atbilstošu dzīvi. Tie, kas Viņu uzņem, piedzimst no jauna.

Kristus redzēja cilvēki grēka varenās pieaugšanas dēļ piederošu lielkungam, kurš valda pār varām gaisā. Viņš redzēja cilvēki ļoti mokāmies grēka verdzībā. Viņš arī saprata, ka bija jānāk varenākam spēkam, lai stātos pretī sātanam un to uzvarētu. "Tagad ir šīs pasaules tiesa," Viņš sacīja, "...tagad šīs pasaules virsnieks taps izmests ārā." (Jāņa 12:31) Viņš redzēja - ja cilvēcīgās būtnes Viņam ticētu, tad tām tiktu dots spēks stāvēt pretī kritušo eņģeļu pulkam, kura vārds ir leģions. Kristus savu dvēseli stiprināja ar domām, ka gatavojoties pienest šo brīnišķīgo upuri, šīs pasaules valdnieks tiks izmests ārā, tāpēc vīri un sievas caur Dieva žēlastību atkal varēs atgūt zaudēto.

Kristus spēkā un paklausot Viņa norādījumiem, vīri un sievas var dzīvot tādu dzīvi, kādu Kristus dzīvoja šai pasaulē. Cīņā pret sātanu viņi var saņemt tādu pašu palīdzību, kādu saņēma Kristus. Tie var būt vairāk kā uzvarētāji caur Viņu, kurš tos mīlēja un pats par tiem nodevās.

Tie, kas sevi sauc par kristiešiem, bet nedzīvo Kristum līdzīgu dzīvi, ir izsmiekls reliģijai. Katram, kura vārds ierakstīts draudzes grāmatā, pienākas pārstāvēt Kristu, parādot klusa un lēna gara rotājumu. Tiem jābūt Viņa lieciniekiem, norādot uz priekštiesībām, kādas sniedz kalpošana un strādāšana, vadoties pēc Kristus priekšzīmes. Šī laika patiesībai jāparādās visā savā spēkā to dzīvē, kas tic šai patiesībai, un tāda veidā tā jāsniedz pasaulei. Ticīgajiem savā dzīvē jāparāda patiesības svētījošais un izdaiļojošais spēks.

Kristus pārstāvji

Debesu Universa iedzīvotāji vēlas, lai Kristus sekotāji spīdētu līdzīgi gaismai pasaulē. Viņiem jāparāda žēlastības spēks, ko cilvēki saņem caur Kristus nāvi. Dievs vēlas, lai tie, kas sevi apliecina par kristiešiem, savā dzīvē atklātu kristietības attīstības visaugstākās iespējas. Viņus pazīst kā Kristus pārstāvjus, un viņiem jāparāda, ka kristietība ir īstenība. Viņiem jābūt ticības vīriem, drošsirdīgiem

vīriem, garīgi veselīgiem vīriem, kas nešauboties uzticas Dievam un Viņa apsolījumiem.

Visiem, kuri grib ieiet Dieva pilsētā, savā Zemes dzīves laikā ikvienā rīcībā jāatklāj Kristus. Tieši tas ir viņu - kā Kristus vēstnešu un liecinieku uzdevums. Tiem jānes skaidra, noteikta liecība pret visiem sliktiem ieradumiem, norādot grēciniekiem uz Dieva Jēru, kas nes pasaules grēkus. Viņš visiem, kas Viņu pieņem, dod spēku kļūt par Dieva bērniem. Atdzimšana ir vienīgais ceļš pa kuru mēs varam ieiet Dieva pilsētā. Tas ir šaurš, un vārti, pa kuriem mēs ieejam, ir šauri, bet pa to iet mums jāaicina vīri, sievas un bērni, mācot viņiem, ka, lai tiktu glābti, tiem vajadzīga jauna sirds un jauns gars. Vecās, mantotās rakstura īpašības ir jāuzvar. Dabīgajām dvēseles alkām (tieksmēm) ir jāmainās. Jāatstāj visa krāpšana, visa nepatiesība, viss jaunums. Jādzīvo jauna dzīve, kas vīrus un sievas dara līdzīgus Kristum.

Nelokāma uzticība patiesībai

Ne ar ko savā dzīvē nedrīkst aizbildināties cilvēki, kuriem uzticēta tik svēta un svinīga vēsts, kādu nest esam aicināti mēs. Pasaule modri vēro septītās dienas adventistus, tāpēc, ka tā kaut ko zina par viņu ticības apliecību un augsto mērķi (standartu), un, redzot cilvēkus, kas nedzīvo saskaņā ar savu apliecību, tā uz viņiem raugās ar izsmieklu.

Tie, kas mīl Jēzu, savā dzīvē visu saskaņo ar Viņa gribu. Viņi ir izvēlējušies stāvēt Kunga pusē, un šo cilvēku dzīvei jābūt spilgtā pretstatā pasaules cilvēku dzīvei. Kārdinātājs nāks pie tiem ar saviem glaimiem un piedāvājumiem, sacīdams: "Visu to es gribu tev dot, ja tu mani pielūgsi." Taču viņi zina, ka sātānam nav nekā, ko būtu vērts pieņemt, un tie atsakās padoties viņa kārdināšanām. Dieva žēlastībā viņi spēj turēties pie saviem pamatlikumiem neaptraipītā skaidrībā. Viņu tiešā tuvumā stāvētie svētie eņģeļi, un viņu stiprā pieķeršanās patiesībai stāsta par Kristu. Viņi vienmēr ir gatavi pildīt Kristus pavēles, nododot skaidru un izšķirošu liecību par patiesību. Viņi rāda, ka pastāv garīgs spēks, kas vīrus un sievas var darīt spējīgus ne sprīdi nenovirzīties no patiesības un taisnības, neskatoties ne uz kādiem cilvēku piedāvājumiem. Tādus cilvēkus godās Debesis, lai kur viņi atrastos, tāpēc, ka tie savu dzīvi pakļāvuši Dieva gribai, nedomājot par iespējamiem upuriem, kas tiem varētu būt.

Vispasaules vēsts

Gaismu, ko Dievs sniedzis saviem cilvēkiem, nedrīkst ieslēgt draudzēs, kas jau pazīst patiesību. Tai jāļauj spīdēt visās Zemes tumšajās vietās. Kas staigā gaismā, kā Kristus ir gaismā, tie sadarbosies ar Pestītāju, atklājot citiem to, ko Pestītājs atklājis viņiem. Dievs grib, lai šim laikam doto patiesību darītu zināmu visām ciltīm, tautām, valodām un cilvēkiem. Šodien cilvēki pasaulē ir aizņemti ar dzišanos pēc īslaicīgiem ieguvumiem un laicīgiem priekiem. Tūkstoš tūkstoši nemaz nedomā par dvēseļu glābšanu. Ir pienācis laiks, kad vēstij par Kristus drīzo atnākšanu jāatskan visā pasaulē.

Nemaldīgi pierādījumi liecina par gala tuvumu. Brīdinājums jāsniedz noteikti un skaidri. Ir jāsapatavo ceļš Miera Lielkunga nākšanai debesu padebešos. Vēl daudz darāms pilsētās, kurās nekad nav dzirdēta šī laika patiesība. Mums nav jādibina iestādes, kas lielumā un krāšņumā sacenstos ar pasaules iestādēm, bet Kunga Vārdā, ar nenogurstošu neatlaidību un neatslābstošu dedzību, kādu Kristus parādīja savā darbā, mums jāvirza uz priekšu Kunga lieta.

Kā tautai mums ļoti vajag pazemot savas sirdis Dieva priekšā, lūdzot piedot mūsu nolaidību evaņģēlija sludināšanas uzdevuma pildīšanā. Mēs dažās vietās esam izveidojuši lielus centrus, novārtā atstājot daudzas ievērojamas pilsētas. Uzņemsimies tagad mums norādīto darbu un pasludināsim vēsti, kurai cilvēkos jāatmodina izpratne par viņiem draudošajām briesmām. Ja katrs septītās dienas adventists būtu padarījis savu darba daļu, ticīgo skaits tagad būtu daudz lielāks. Visās Amerikas pilsētās atrastos cilvēki, kas ņemtu vērā vēsti par paklausību Dieva likumiem.

Dažās vietās vēsts par sabata ievērošanu ir atklāta skaidri un spēcīgi, bet citas vietas atstātas bez brīdinājuma. Vai cilvēki, kas pazīst patiesību, nepamodīsies savai atbildības izjūtai? Mani brāļi, jūs nedrīkstiet atļauties neizpildīt jums doto Pestītāja uzdevumu.

Itin viss Universā aicina tos, kas pazīst patiesību, pilnīgi nodoties patiesības pasludināšanai, kāda tā viņiem atklāta trešā eņģeļa vēstī. Tas, ko mēs redzam un dzirdam, sauc mūs pildīt savu pienākumu. Sātana spēku darbošanās liek katram kristietim nostāties savā pienākuma vietā.

Kādi strādnieki šodien ir vajadzīgi

Mums uzticētais darbs ir liels un svarīgs, un tajā vajadzīgi gudri, nesavtīgi cilvēki, kas saprot, ko nozīmē pilnīgi nodoties nesavtīgām pūlēm glābt dvēseles. Taču šai kalpošanai nemaz nav vajadzīgi remdeni cilvēki, jo tādus Kristus nevar izlietot. Ir vajadzīgi vīri un sievas, kuru sirdis jūt līdz cilvēku

ciešanām, un kuru dzīve liecina, ka tie saņem un dod tālāk gaismu, dzīvību un žēlastību.

Dieva ļaudīm, aizliedzot sevi un uzpurējoties, jānonāk ciešā savienībā ar Kristu, viņu vienīgajam mērķim jābūt žēlastības vēsts sniegšanai visā pasaulē. Daži strādās vienā veidā un citi citā, kā Kungs tos aicinās un vadīs. Taču tiem visiem jāstrādā kopā, cenšoties izveidot visu aptverošu un pilnīgu darbu. Tiem jāstrādā Kunga labā gan ar spalvu gan ar balsi. Patiesības iespiestais Vārds jāpārtulko dažādās valodās un jānes līdz Zemes galiem.

Mana sirds bieži jūtas nospiesta, tāpēc, ka tik daudzi, kas varētu strādāt, nedara neko. Viņi ir sātana kārdināšanu mērķis. No katra draudzes locekļa, kas pazīst patiesību, tiek sagaidīts, ka viņš strādās, kamēr vēl ir diena; jo nāk nakts, kad neviens nevar strādāt. Drīz mēs sapratīsim, ko nozīmē šī nakts. Zeme apbēdina Dieva Garu, un tas to atstāj. Tautas viena ar otru sanaidojušās. Notiek pasaulplaša gatavošanās karam. Nakts ir tuvu klāt. Draudzei ir jāatmostas un jāiziet darīt tai norādītais darbs. Katrs ticīgais, izglītots vai neizglītots, var nest vēsti.

Mūsu priekšā ir mūžība, priekšgars gatavs pacelties. Par ko mēs domājam, pieķeroties savtīgajai ērtībai mīlestībai, kamēr mums visapkārt iet bojā dvēseles? Vai mūsu sirdis kļuvušas pilnīgi nejūtīgas? Vai mēs nespējam ieraudzīt un saprast, ka mums ir darāms darbs citu labā? Mani brāļi un māsas, vai jūs esiet starp tiem, kam ir acis, bet, kas neredz, un kam ir ausis, bet, kas nedzird? Vai Dievs velti jums devis savas gribas atziņu? Vai veltīgi Viņš jums sūtījis brīdinājumu pēc brīdinājuma par tuvojošos galu? Vai jūs ticiet Viņa Vārda ziņojumiem par notikumiem, kas nāk pār pasauli? Vai jūs ticiet, ka Dieva sodība jau draud skart Zemes iedzīvotājus? Kā tad jūs variet bezrūpīgi un vienaldzīgi nodoties mierīgai un ērtai dzīvei?

Ar katru aizejošo dienu mēs tuvojamies galam. Vai līdz ar to mēs nākam arī tuvāk Dievam? Vai mēs esam nomodā lūgšanās? Tiem, ar kuriem mēs dienu dienā satiekamies, vajadzīga mūsu palīdzība un vadība. Viņi var atrasties tādā gara stāvoklī, ka laikā teiktais Svētā Gara Vārds būs kā nagla istā vietā. Rīt dažas no šīm dvēselēm var atrasties jau tur, kur mēs nekad tās vairs nevarēsim aizsniegt. Kāds ir mūsu iespaids uz šiem līdzceļotājiem? Ko mēs cenšamies darīt, lai tos mantotu Kristum?

Laika ir maz, un mūsu spēki ir jāorganizē, lai darītu plašāku darbu. Ir vajadzīgi strādnieki, kas aptver darba lielumu un tajā nesaistās saņemtās algas dēļ, bet gan izprotot gala tuvumu. Laiks prasa lielākas iemaņas un dziļāku svētošanos. Ak, man par to pastāvīgi jādomā, tā, ka esmu spiesta kliegt uz Dievu: "Pamodini un izsūti vēstnešus, kas pilnīgi apzinātos savu atbildību, vēstnešus, kuru sirdīs sista krustā elku dievu kalpošana savam es, kas atrodas visu grēku pamatā."

Iespaidīgais skats

Nakts parādībās redzēju ļoti iespaidīgu skatu. Milzīga ugunīga bumba krita dažu lielu, skaistu un atsevišķi stāvošu namu vidū, un acumirkli tos iznīcināja. Es dzirdēju kādu sakām: "Mēs zinājām, ka Dieva sodībai jānāk pār zemi, bet mēs nezinājām, ka tā nāks tik drīz." Citi, izmisuma un nāves baiļu pārņemti, sacīja: "Jūs zinājāt! Kāpēc tad jūs mums nesacījāt? Mēs to nezinājām." Visās malās es dzirdēju atskanam līdzīgus pārmetumu vārdus.

Es atmodos lielu bēdu nomākta. Kad atkal aizmiglu, man likās, ka atrodos lielā sanāksmē. Viens, kam bija autoritāte un vara, uzrunāja sapulcējušos, kuru priekšā bija atvērta pasaules karte. Viņš sacīja, ka karte rāda Dieva viņa kalnu, kas jāapstrādā un jākopj. Ja uz kādu spīd gaisma no Debesīm, tam tā jāatstaro tālāk uz citiem. Gaisma jāiededz daudzās vietās, un no šiem gaismas avotiem gaisma jāiededz arvien tālāk.

Tiks atkārtoti vārdi: "Jūs esat zemes sāls; bet, ja sāls nederīga, ar ko tad sāļis? Tā neder vairs nekam, kā vien ārā izmetama un ļaudīm saminama. Jūs esat pasaules gaišums; pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta. Sveci iedezinājis, neviens to neliek zem pūra, bet lukturī; tad tā spīd visiem, kas ir namā. Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs." (Mat. 5:13-16)

Es redzēju gaismas plūsmas atspīdam no pilsētām un ciemiem, no Zemes augstām un zemām vietām. Dieva Vārds bija ņemts vērā, un rezultātā katrā pilsētā un ciemā Viņam tika celti pieminekļi. Viņa patiesība tika pasludināta visā pasaulē.

Tad šo karti aiznesa, un tās vietā nolika citu. Tajā gaisma spīdēja tikai nedaudzās vietās. Pārējā pasaule atradās tumsā, un tikai šur un tur bija redzami atsevišķi gaismas stari. Mūsu Pamācītājs sacīja: "Šī tumsa ir sekas cilvēku rīcībai, vadoties pēc sava prāta. Viņi ir nodevušies iedzimtajām un piekoptajām jaunajām tieksmēm. Neuzticību, kļūdu meklēšanu un apvainošanu viņi ir darījuši par

savas dzīves galveno uzdevumu. Viņu sirdis nav taisnas Dieva priekšā. Viņi savas sveces apslēpuši zem pūra.”

Ja katrs Kristus karavīrs būtu darījis savu uzdevumu, ja katrs sargs uz Ciānas mūriem bazūnei būtu devis skaidru skaņu, pasaule brīdinājuma vēsti jau būtu dzirdējusi. Bet darbs ir aizkavējies par daudziem gadiem. Cilvēkiem guļot, sātans netiešā veidā mums ir uzbrucis.

MISIJAS DARBS DZIMTENĒ

Dievs sagaida personīgu kalpošanu no katra, kam Viņš uzticējies šim laikam dotās patiesības atziņu. Ne visi var doties par misionāriem uz ārzemēm, bet visi var būt misionāri mājās - savās ģimenēs un pie kaimiņiem. Ir daudz veidu, kā draudzes locekļiem iespējams sniegt vēsti savai apkārtnē. Viens no vissekmīgākajiem veidiem ir derīga, izpalīdzīga, nesavtīga kristieša dzīve. Kam dzīves cīņa ir ļoti grūta, tas var atspirdzināt un stiprināt ar nelielu uzmanību, kas neko nemaksā. Laipni, sirsnīgi vārdi un maza uzmanība var likt atkāpties kārdināšanu un šaubu mākoņiem, kas nomāc dvēseli. Kristum līdzīgas līdzjūtības patiesa, sirsnīga, vienkārša izteiksme ir spēks, kas atver siržu durvis, kurām vajadzīgs smalkjūtīgs un saudzīgs Kristus Gara pieskāriens.

Kristus pieņem, pie tam ar lielu prieku, katru cilvēcīgu darba rīku, kas pakļaujas viņiem. Viņš cilvēcīgo savieno ar dievišķo, lai pasaulei darītu zināmu iemiesotās mīlestības noslēpumu. Runājot par to, lūdziet par to, dziediet par to un piepildiet pasauli ar Viņa patiesības vēsti un neatlaidīgi virzieties tālāk arī citos apgabalos.

Debesu augstāk attīstītās būtnes grib strādāt kopā ar cilvēcīgajiem darba rīkiem, lai atklātu pasaulei, kāds var kļūt cilvēks, un ko tas ar savu iespaidu var darīt bojā esošo dvēseļu glābšanai. Tas, kas pats ir patiesi atgriezies, būs tā piepildīts ar Dieva mīlestību, ka ilgosies arī citiem līdzdalīt savu prieku. Kungs vēlas, lai Viņa draudze pasaulei atklāj svētuma skaistumu. Tai jāparāda kristīgās reliģijas spēks. Kristieša raksturam jāatstaro debesis. Tumsībā esošajiem jādzird patiesības un slavas dziesmas. Evaņģēlija labajam vēstī, par tā apsolījumiem un apgalvojumiem mums jāpateicas, cenšoties darīt citiem labu. Sis darbs nogurušajām, samulsušajām un cietušajām dvēselēm nesīs debesu taisnības starus. Tas ir kā avots, kas atvērts nogurušajiem un izslāpušajiem ceļiniekiem. Pie katra žēlastības un mīlestības darba ir klāt Dieva eņģeļi.

Mūsu piemērs

Kristus darbam jābūt mūsu piemēram. Viņš pastāvīgi gāja apkārt darīdams labu. Dievnamā un sinagogās, pilsētas ielās, tirgus laukumā un darbnīcā, ezera malā un starp pakalniem Viņš sludināja evaņģēliju un dziedināja slimos. Viņa dzīve bija viena vienīga nesavtīga kalpošana, un tai jābūt mūsu mācību grāmatai. Viņa maigā, līdzjūtīgā mīlestība norāj mūsu savtīgumu un nejutīgumu.

Kur vien Kristus gāja, visur Viņš savā ceļā kaisīja svētības. Cik daudzi no tiem, kas saka, ka tic Viņam, ir mācījušies Viņa laipnību, maigo mīlestību un līdzjūtību? Dzirdiet Viņa balsi runājam uz vājajiem, nogurušajiem un bezpalīdzīgajiem cilvēkiem: “Nāciet pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt.” (Mat. 11:28) Nekas nenogurdināja Viņa pacietību un neizdzēsa Viņa mīlestību.

Kristus mūs aicina pacietīgi un neatlaidīgi strādāt to tūkstošu labā, kas iet bojā savos grēkos, izkaisīti visās zemēs, līdzīgi avāriju cietušiem kuģiem vientuļā krastā. Tiem, kam dalība pie Kristus godības, jābūt dalībai Viņa kalpošanas darbā, palīdzot vājajiem, nelaimīgajiem un izmisušajiem.

Lai cilvēki, kas uzņemas šo darbu, pastāvīgi mācās un pētī Kristus dzīvi. Lai tie neatslābstošā dedzībā izlieto katru spēju kalpošanā Kristum. Sirsnīgām, nesavtīgām pūlēm sekos dārgi augļi. No lielā Skolotāja darbinieki saņems visaugstāko izglītību. Taču tie, kas saņemto gaismu nedod tālāk, kādā dienā sapratīs, ka ir cietuši briesmīgu zaudējumu.

Cilvēcīgajām būtnēm nav tiesību domāt, ka pūlēm dvēseļu glābšanas darbā kaut kur ir robežas. Vai Kristus kādreiz paguris, darot savu darbu? Vai Viņš kādreiz atkāpās no upuriem vai grūtībām? Draudzes locekļiem jāpūlas tikpat nepārtraukti un neatlaidīgi, kā Viņš to darījis. Viņiem jābūt vienmēr gataviem iziet darbā paklausot Meistara pavēlēm. Kur vien mēs redzam darbu, kas jādara, mums tas arī jāuzņemas un jāpadara, pastāvīgi lūkojoties uz Jēzu. Ja mūsu draudzes locekļi šo pamācību būtu ievērojuši, tad Jēzum būtu mantotas simtiem dvēseļu. Ja katrs draudzes loceklis būtu darbīgs misionārs, tad evaņģēliju ātri pasludinātu visās zemēs, visiem ļaudīm, visām tautām un valodām.

Patiesu pūļu rezultāts

Lai šim laikam dotās patiesības pasludināšanas darbā tiek iesaistītas svētītas spējas. Ja ienaidnieka spēki tagad gūs uzvaru, tad tas notiks draudzes nolaidības dēļ, tai no Dieva uzticētajā darbā. Jau gadsimtiem ilgi mēs tiekam aicināti strādāt, tomēr daudzi turpina gulēt. Ja septītās dienas adventisti tagad atmodīsies un darīs tiem uzdoto darbu, tad patiesība skaidrās, noteiktās līnijās un Gara spēkā tiks pasludināta mūsu novārtā atstātajās pilsētās.

Ja strādātu no sirds, tad arī kļūs redzams Kristus žēlastības spēks. Sargiem uz Ciānas mūriem jābūt pilnīgā nomodā, un tiem jāatmodina citi. Dieva ļaudīm Viņa darbā jābūt tik nopietniem un uzticīgiem, ka to dzīve būtu pilnīgi brīva no katra savtīguma veida. Tad Viņa strādniekos valdīs vienprātība un atklāsies Kunga elkonis, spēks, kas bija redzams Kristus dzīvē. Atjaunosies uzticība, un mūsu vidū visas draudzes saistīs vienotība.

Dažādas kalpošanas nozares

Kungs savus ļaudis uzaicina sākt darbu dažādās nozarēs. Evaņģēlija vēsts jādzird ļaudīm kā pie lielajiem, tā pie mazajiem satiksmes ceļiem. Draudzes locekļiem evaņģelizācijas darbs jāstrādā savu kaimiņu mājās, kas vēl nav saņēmuši pilnīgus pierādījumus par šī laika patiesību.

Dievs aicina kristiešu ģimenes iet tuvākajā sabiedrībā, kas atrodas tumsā un maļdos, gudri un neatlaidīgi strādāt priekš sava Meistara. Atsaukšanās uz šo aicinājumu prasa pašuzpurēšanos. Kamēr daudzi gaida, līdz tiks novērtēts katrs šķērslis, dvēseles pasaulē mirst bez cerības un bez Dieva. Pasaulīgu priekšrocību un apšaubāmu zinātnes atziņu dēļ ļoti daudzi ir gatavi iet apdraudētos apgabalos un paciest grūtības un trūkumu. Kur ir ļaudis, kas labprātīgi tā strādātu, lai stāstītu citiem par Pestītāju? Kur ir vīri un sievas, kas ir gatavi iet apgabalos, kas nepazīst evaņģēliju, lai tumsā esošajiem norādītu uz Pestītāju?

Mūsu literatūras izplatīšana

Daudziem no Dieva tautas jāiziet ar mūsu rakstiem vietās, kur vēl nekad nav pasludināts trešā eņģeļa vēsts. Mūsu grāmatas jāizdod dažādās valodās. Ar šīm grāmatām jāiziet kā kolportieriem - evaņģēlistiem, kas ir pazemīgi, uzticīgi cilvēkiem, nesot patiesību tiem, kas citādā veidā gaismu nekad nesaņēmu. Tiem, kas uzsāk strādāt šai nozarē, jābūt sagatavotiem arī ārstnieciskajam misijas darbam. Ir jāpalīdz slimajiem un cietējiem. Daudzi, kuru dēļ darīs šo žēlastības darbu, uzklausīs un pieņems dzīvības vārdus.

Grāmatu evaņģēlista darbs, kura sirdi pilda Svētais Gars ir bagāts ar brīnišķīgām iespējām darīt labu. Patiesības pasludināšana mīlestībā un vienkāršībā, ejot no mājas uz māju, ir saskaņā ar norādījumiem, kādus Kristus deva saviem mācekļiem, tos izsūtot pirmajā misijas ceļojumā. Daudzus var aizsniegt ar slavas dziesmām, ar pazemīgām, dziļi iejūtīgām lūgšanām. Klāt būs dievišķīgais Vadonis, kurš pārlicina sirdis. "Es esmu pie jums ikdienas," skan Viņa apsolījums. Pārlicināti par tāda Palīga pastāvīgo klātbūtni, mēs droši varam strādāt ticībā un cerībā.

Grāmatas, kas stāsta par Pestītāja drīzās nākšanas apsolījumu, tiem jānes no pilsētas uz pilsētu, no zemes uz zemi. Sie izdevumi jāpārtulko ikvienā valodā, jo evaņģēlijs ir jāpasludina visai pasaulei. Katram strādniekam Kristus apsola dievišķīgu palīdzību, kas viņa pūles darīs sekmīgas.

Tiem, kas jau ilgi pazīst patiesību, visā nopietnībā jāmeklē Kungs, lai viņu sirdis tiktu pildītas ar apņemšanos strādāt savu kaimiņu labā. Mani brāļi un māsas, apmeklējiet tos, kas dzīvo jūsu tuvumā, un centieties ar līdzjūtību un laipnību aizsniegt viņu sirdis. Strādājiet tādā veidā, kas novērs aizspriedumus, bet nevis toš rada. Un atceries, ka tiem, kas zina šim laikam doto patiesību un tomēr savas pūles aprobežo ar pašu draudzēm, atsakoties strādāt priekš saviem neatgrieztajiem kaimiņiem, būs jāatbild par neizpildītajiem pienākumiem.

Aizdodiet saviem kaimiņiem kādu no mūsu mazajām grāmatīnām. Ja viņu interese ir pamodusies, dodiet kādu lielāku grāmatu. Rādiet tiem "Daba un dzīve līdzībās". Pastāstiet šīs grāmatas saturu un jautājiet, vai viņi to nevēlas. Ja viņiem tā jau ir, jautājiet, vai viņi nevēlas lasīt citas līdzīga rakstura grāmatas. Ja iespējams, meklējiet izdevības mācīt tiem patiesību. Patiesības sēkla jums jāšēj pie visiem ūdeņiem, kaut arī nav zināms, kas izdosies šajās vietās.

Darbs - ejot no mājas uz māju

Daudzos štatos ir čaklu, turīgu fermeru apmetnes, kurās nekad nav dzirdēta šī laika patiesība. Tādās vietās vajadzētu strādāt. So kalpošanas darba nozari lai uzņemas mūsu draudzes ierindas locekļi. Aizdodot vai pārnodot grāmatas, izplatot laikrakstus un kopīgi lasot Bībeli, vienkāršie draudzes locekļi varētu daudz darīt pie saviem kaimiņiem. Pildīti ar mīlestību uz dvēselēm, tie varētu pasludināt vēsti

ar tādu spēku, ka daudzi atgrieztos.

Ģimenē bija apmetušies divi Bībeles strādnieki. Ar atvērtu Bībeli savā priekšā viņi pasludināja Kungu Jēzu Kristu, kā grēku piedodošu Pestītāju. Viņi Dievam pienesa nopietnu lūgšanu, un sirdis skāra Dieva Gara pārveidojošais iespaids. Viņu lūgšanas bija dzīvas un spēcīgas. Kad izskaidroja Dieva Vārdu, es redzēju, ka raksturs apgaismoja maigi, mirdzoši stari, un es klusu sacīju: "Izej uz lielceļiem un pie sētmalēm un spied tos nākt iekšā, lai mans nams top pilns." (Lūk. 14:23)

Dārgo gaismu pārnesa no kaimiņa uz kaimiņu. Sagrautie ģimenes altāri tiks atkal uzcelti, un daudzi atgriezās.

Mani brāļi un māsas, nododieties kalpošanai Kungam. Neatstājiet neizmantotu nevienu izdevību. Apmeklējiet slimos un cietējus un parādiet viņiem laipnu līdzjūtību. Jūs iespējams, dariet kaut ko, lai tos iepriecinātu un tiem būtu vieglāk dzīvot. Tādā veidā jūs variet aizsniegt viņu sirdis un kaut ko pateikt par Kristu.

Vienīgi mūžība atklās, cik šāda veida pūlēm var būt tālu sniedzošas sekas. Arī citi veidi, kā būt derīgam, atklāsies to priekšā, kas ir labprātīgi pildīt vistuvāk esošo pienākumu. Tagad nav vajadzības mācīt, daiļrunīgi sludinātāji, bet pazemīgi Kristum līdzīgi vīri un sievas, kas no Jēzus mācījušies lēnprātību un vienkāršību, un, kas, paļaudamies uz Viņa spēku, izies uz lielceļiem un sētmalās ar aicinājumu: "Nāciet, jo visas lietas ir sagatavotas." (Lūk. 14:17)

Tie, kas ir gudri zemkopībā, augsnes apstrādāšanā, tie, kas prot uzcelt vienkāršas ēkas, var palīdzēt citiem. Viņi var darīt labu darbu un tai pašā laikā savos raksturos atklāt augstu priekšzīmi, kādu iegūt ir arī šo ļaužu priekštiesība. Lai zemkopji, finansisti, celtnieki un tie, kas prasmīgi dažādos citos amatos, iziet novārtā atstātajos laukos, kopj zemi, nodibina rūpniecības uzņēmumus, uzcel paši sev vienkāršus mājokļus un sniedz saviem kaimiņiem atziņu par šī laika patiesību.

Darbs sievietēm

Sievietēm tāpat kā vīriešiem ir plašs lauks kalpošanai. Visiem ir vajadzīga palīdzība, ko sniedz prasmīga pavāre, šuvēja, kopēja un aukle. Apmāciet nabadzīgo ģimeņu sievietes, gatavot ēdienus, pašām šūt un izlabot apģērbu, kopt slimos un pareizi rūpēties par ģimeni. Pat bērnus vajadzētu mācīt veikt mazus mīlestības un žēlastības darbus to labā, kas ir mazāk laimīgi.

Mājas kā misijas darba lauks

Lai vecāki neaizmirst lielo misijas lauku, kas atrodas viņu priekšā mājās. Katra māte ar tai uzticētiem bērniem ir saņēmusi svētu uzdevumu no Dieva. "Nem šo dēlu, šo meitu," saka Dievs, "un audzini to Man. Veido viņu raksturus līdzīgus skaistām celtnēm, lai tie varētu mūžīgi mirdzēt Kunga pagalmos." Gaisma un godība, kas nāk no Dieva troņa, neatstās uzticīgu māti, kad tā cenšas mācīt bērnus pretoties ļaunā iespaidiem.

Darbs katram

Katram roku pārim ir darāms nopietns darbs. Lai katra kustība ir domāta cilvēces pacelšanai. Ir tik daudz cilvēku, kam vajadzīga palīdzība. Sirds, kas nedzīvo, lai patiktu sev, bet, lai būtu par svētību tiem, kas saņēmuši tikai nedaudz svētību, jutīsies apmierināta un atspirdzināta. Lai pamostas katrs kūtrais un ieskatās dzīves īstenībā. Nemiet Dieva Vārdu un pētiet tā lappuses. Ja jūs esiet vārda darītāji, tad dzīve tiešām jums būs darba pilna īstenība, un jūs redzēsiet bagātu atalgojumu.

Kungam Viņa lielajā plānā vieta ir katram. Nevajadzīgi podi nevienam netiek dāvināti. Ja arī kādam liekas, ka tam maz spēju, tomēr Kungam priekš viņa ir vieta, un viens pods, uzticīgi izlietots padaris tieši to darbu, kam Dievs to paredzējis. Nepieciešamas ir pat pazemīga būdiņas iemītnieka spējas darbam, ejot no mājas uz māju, un te tas var paveikt daudz vairāk nekā visspožākais talants.

Mūsu priekšā ir tūkstotis iespēju būt derīgiem. Mēs žēlojamies, ka patlaban tik maz varam darīt, lai gan dažādas un neatliekamas vajadzības prasa kā naudu, tā pašus cilvēkus. Ja mēs strādātu visā nopietnībā, tad jau tagad iespējas un līdzekļus varētu pavairot simtkārtīgi. Ceļu aizsprosto savtība un savu iegribu apmierināšana.

Draudzes locekļi, lieciet gaismai spīdēt. Lai jūsu balsis ir dzirdamas pazemīgās lūgšanās, liecībās pret nesātību, pret šīs pasaules ģeķībām un izpriecām, un arī šī laika patiesības pasludināšanā. Jūsu balss, jūsu iespaids un jūsu laiks - viss ir Dieva dāvanas, un tās jāizlieto dvēseļu mantošanā Kristum.

Apmeklējiet savus kaimiņus un parādiet, ka esiet ieinteresēti viņu dvēseļu glābšanā. Atmodiniet darbam katru garīgu spēju. Tiem, kurus jūs apmeklējiet, stāstiet, ka visu lietu gals ir tuvu. Kungs Jēzus Kristus atvērs viņu siržu durvis un paliekoši ietekmēs viņu prātu.

Centieties vīrus un sievas atmodināt no viņu garīgās vienaldzības. Stāstiet tiem, kā jūs atradāt Jēzu un cik laimīgi esat, kopš jūs kalpojat viņiem. Stāstiet, kādas svētības jūs saņemat, sēžot pie Jēzus kājām un mācoties dārgās mācības no Viņa Vārda. Stāstot par kristieša dzīves prieku un līksmību, jūsu šiltie, dedzīgie vārdi tos pārliecinās, ka esiet atraduši sevišķi vērtīgu pērli. Lai jūsu priecīgie, iedrošinošie vārdi rāda, ka jūs tiešām esiet atraduši augstāku ceļu. Tāds ir īstais misijas darbs, un, to darot, daudzi atmodīsies kā no sapņa.

Kad pildot savu ikdienas darbu, Dieva ļaudis var citus vadīt pie Kristus. To darot, tie izjutīs brīnišķīgu prieku, ka Pestītājs ir viņu tuvumā. Nav jādomā, ka tiem jāpaļaujas tikai uz savām vājajām pūlēm. Kristus tiem dos vajadzīgos vārdus, kas atspirdzinās, iedrošinās un stiprinās nabaga cīņās un tumsā esošās dvēseles. Redzot, ka Pestītājs piepilda savus apsolījumus, stiprāka kļūst viņu pašu ticība. Ne tikai viņi būs par svētību citiem, bet darbs, ko tie dara priekš Kristus, nesīs svētības viņiem pašiem.

Ir daudzi, kuri var un kam vajadzētu darīt darbu, ko es te runāju. Mani brāļi, manas māsas, ko jūs dariet priekš Kristus? Vai jūs centieties būt par svētību citiem? Vai jūsu lūpas izsaka laipnus, līdzjūtīgus un mīlestības pilnus vārdus? Vai jūs nopietni pūlaties, lai citus mantotu Pestītājam?

Darba nedarīšanas sekas

Misijas darbs ir strādāts samērā maz. Kāds ir iznākums? Kristus dotās patiesības nav mācītas. Daudzi Dieva ļaudis nepieaug žēlastībā. Daudzi izjūt nepatiku un vēlēšanos sūdzēties. Tiem, kas nav palīdzējuši citiem ieraudzīt šī laika patiesības lielo nozīmi, jājūtas ar sevi neapmierinātiem. Sātans jūt viņu piedzīvojumu īpatnību un vada tos uz kritizēšanu un kļūdu meklēšanu. Ja tie visiem spēkiem censtos uzzināt un darīt Dieva gribu, tad viņi izjustu tādu nastu par bojā ejošajām dvēselēm, ka nekas tos nespētu atturēt pildīt uzdevumu: "Ejiet pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai." (Marka 16:15)

Aicinājums uz nepārtrauktu darbu

Kungs aicina savus ļaudis uzmosties no miega. Visu lietu gals ir tuvu. Kad tie, kas pazīst patiesību, kļūst par Dieva līdzstrādniekiem, tad parādīsies taisnības augļi. Misijas darbā atklātā Dieva mīlestība daudzus pamodinās ieraudzīt savas personīgās dzīves grēcīgumu. Tie sapratīs, ka pagātnē viņu savtība tiem nav ļāvusi būt par derīgiem Dieva līdzstrādniekiem. Dieva mīlestības atklāsme nesavtīgā kalpošanā citiem lika daudzām dvēselēm ticēt Dieva Vārdam tādām, kā to lasām.

Dievs savus ļaudis vēlas atspirdzināt ar Svētā Gara dāvanu, kristot tos no jauna Savā mīlestībā. Draudzē Gara trūkums nedrīkst valdīt. Pēc Kristus pacelšanās Debesīs Svētais Gars nāca pār gaidošajiem, lūdzošajiem un ticošiem mācekļiem ar tādu pilnību un spēku, ka aizsniedza katru sirdi. Arī nākotnē Zemi apgaismos Dieva godība. No cilvēkiem, kas svētījušies caur patiesību, pasaulē izplūdis svēts iespaids. Zemi apņems žēlastības atmosfēra. Svētais Gars strādās pie cilvēku sirdīm, saņemot un rādot tiem Dieva lietas.

Misionāru ģimenes

Daudz, daudz vairāk varētu padarīt priekš Kristus, ja visi, kam ir patiesības gaisma, īstenotu patiesību dzīvē. Ir veselas ģimenes, kuras varētu būt misionāri, personīgi strādājot un pūloties priekš Meistara ar čaklām rokām un darbīgām smadzenēm, atrodot jaunas metodes Viņa darba sekmēšanai. Ir sirsnīgi, gudri un līdzjūtīgi vīri un sievas, kas varētu daudz darīt Kristus labā, ja tie nodotos Dievam, spiestos Viņam tuvāk un meklētu Viņu no visas sirds.

Mani brāļi un māsas, piedalieties personīgi dvēseļu glābšanas darbā. Šis darbs dos dzīvību un spraigumu garīgajiem spēkiem. Dvēselē iespīdēs Kristus gaisma. Jūsu sirdīs paliks Pestītājs, un Viņa gaismā jūs redzēsiet gaismu.

Svētījieties Dieva darbam pilnīgi. Viņš ir jūsu stiprums, un Viņš būs jums pie labās rokas, palīdzot piepildīt Viņa žēlastības pilnos nodomus. Ar personīgām pūlēm aizsniedziet ap jums esošos cilvēkus. Iepazīstieties ar tiem. Sludināšana nepadarīs to darbu, kas jāpadara. Dieva eņģeļi ies jums līdz dzīvokļos, kurus jūs apmeklēsiet. So darbu nevar padarīt pilnvarotie cilvēki. To nepaveiks aizdota vai iedota nauda. To nepadarīs svētrunas. Apmeklējot cilvēkus, sarunājoties, lūdzot kopā ar tiem un simpatisējot viņiem, jūs mantosiet sirdis. Tas ir visaugstākais misijas darbs, ko jūs variet darīt. Lai to

darītu, jums vajadzīga apņēmīga, neatlaidīga ticība, nenogurstoša pacietība un dziļa mīlestība uz dvēselēm.

Atrodiet pieeju ļaudīm, kuru tuvumā jūs dzīvojiet. Stāstiet tiem par patiesību, lietojiet vārdus, kas izsacītu Kristus līdzīgu līdzjutību. Atcerieties, ka Kungs Jēzus ir mūsu Paraugs. Viņš aplaista sēto sēklu. Viņš atgādinās jums vārdus, kas aizsniegs sirdis. Ticiet, ka Dievs atbalstīs nesavtīgus svētījušos strādniekus. Paklausība, bērnam līdzīga ticība, pašaušanās uz Dievu,- nesīs mieru un prieku. Nesavtīgā mīlestībā un pacietīgi strādājiet visu labā, ar kuriem jūs nonākiēt saskarē. Neparādiēt nepacietību. Neizsakiēt nevienu nelaipnu vārdu. Lai jūsu sirdīs mīt Kristus mīlestība un uz jūsu lūpām laipnības likums.

Ir neizprotami, ka tur, kur vajadzētu būt simts strādniekiem, tagad strādā tikai viens. Debesu Universs brīnās par vienaldzību, aukstumu un to cilvēku kurlajām ausīm, kas sevi aplieciņa par Dieva dēliem un meitām. Patiesībā mīt dzīvs spēks. Izejiēt ticībā un pasludiniēt patiesību, paši būdami par to pārlieciņāti. Lai tie, kuru dēļ jūs strādājiēt, redz, ka patiesība jums tiešām ir dzīva īstenība.

Attīstība caur kalpošanu

Tie, kas savu dzīvi nodod Kristus līdzīgai kalpošanai, zina, kas ir patiesa laime. Viņu intereses un lūgšanas sniedzas tālāk par viņiem pašiem. Cenšoties palīdzēt citiem, viņi paši aug. Viņi iepazīstas ar visplašākajiem plāniem, ar visaizkustinošākiem pasākumiem, un kā viņi paši lai neaug, nostājoties dievišķajā gaismas un svētību straumē. Tādi cilvēki saņem gudrību no Debesīm. Tie kļūst arvien vairāk un vairāk vienoti ar Kristu visos viņu plānos. Tad nav iespējams garīgi stāvēt uz vietas. Pastāvīga saskare ar interesēm, kas like sevi aizmirst, ar cēliem centieniem, kas prasa augstu un svētu darbību, uzvar savtīgo godkāri un egoismu.

NEPIECIEŠAMA NOPIETNA PIEPŪLE

Kristus kalpiem kā Viņa pārstāvjiem Gara spēkā jānodod liecība par savu Vadoni. Visām viņu pūlēm jāpauž Pestītāja dziļās ilgas glābt grēciniekus. Zēlastības pilno uzaiciņājumumu, ko vispirms izteica Kristus, jāpārņem cilvēku balsīm, un tam jāatskan visā pasaulē. "Kas grib, lai ņem dzīvības ūdeni bez maksas." (Atkl. 22:17) (BRI) Draudze lai saka : "Nāc!" Katrs spēks draudzē jāiesaista Kristus pusē. Kristus sekotājiem jāapvienojas, lai ar visiem spēkiem pūloties, pasaules uzmanību pievērstu Dieva Vārda pravietojumiem, kas strauji piepildās. Neticība un spiritisms pasaulē gūst stipru ietekmi. Vai tie, kuriem dota liela gaisma, turpinās palikt auksti un neuzticami?

Mēs dzīvojam tieši pie bēdu laika robežas, un mūs gaida grūtības, kādas nespējam pat iedomāties. Spēki, kas nāk no apakšas, vada cilvēkus karā pret Debesīm. Cilvēcīgās būtnes ir sabiedrojušās ar sātāniskajiem spēkiem, lai pasludinātu Dieva likumus par spēkā neesošiem. Pasaules iedzīvotāji ļoti ātri kļūst līdzīgi Noasa dienu cilvēkiem, kurus aizskaloja plūdi, un līdzīgi Sodomas iedzīvotājiem, kurus iznīcināja uguns no debesīm. Sātana spēki strādā, lai atturētu cilvēkus no mūžīgajām patiesībām. Ienaidnieks sakārtojīs lietas atbilstoši saviem mērķiem. Laicīgais darbs, pasaulīgjie pasākumi, sports un jaunākā mode aizņem vīru un sievu prātus. Izpriecas un nederīga lasāmviela sabojā saprātu. Pa plato ceļu, kas ved mūžīgā bojā ejā, iet liels un organizēts ļaužu pulks. Pasaule, piepildīta ar varas darbiem, uzdzīvi un dzeršanu, ietekmē draudzi. Dieva likums, taisnības dievišķais standarts, tiek atzīts par nevajadzīgu.

Šai laikā - nomācošas netaisnības laikā - jaunai dzīvībai, kas nāk no visas dzīvības Avota, jāpārņem tos, kuru sirdīs ir Dieva mīlestība, un tiem jāiziet pasaulē, lai ar spēku pasludinātu vēsti par krustā sisto un augšāmcēlušos Pestītāju. Viņiem nopietni un nenogurstoši jāpūlas glābt dvēseles. Viņu piemēram jābūt tādām, kas uz apkārtējiem cilvēkiem atstātu labu un paliekošu iespaidu. Mūsu Kunga Jēzus Kristus atzīšanas pārākuma priekšā tiem visas citas lietas jāuzskata par zaudējumu.

Mūsos tagad vajadzētu valdīt saspringtai nopietnībai. Mūsu snaudošie spēki jāpamodina nenogurstošām pūlēm. Strādniekiem, kas svētījušies, jāiziet darba laukā, sagatavojot Kēniņam ceļu un iegūstot uzvaru jaunās vietās. Mans brāli un mana māsa, vai jums neko nenozīmē zināt, ka katru dienu kapā aiziet nebrīdinātas un neglābtas dvēseles, nezinot par mūžīgas dzīvības vajadzību un viņu dēļ Pestītāja pienesto salīdzinošo upuri? Vai tas jums nav nekas, drīz pasaulei būs jāatbild Jehovam par Viņa likumu pārkāpšanu? Debesu eņģeļi brīnās, redzot, ka tie, kam jau tik daudzus gadus ir gaisma, patiesības lāpu vēl nav ienesuši zemes tumšajās vietās.

Mūsu atpirkšanai pienestā upura bezgalīgā vērtība atklāj patiesību, ka grēks ir briesmīgs ļaunums. Šo radības kauna traipu Dievs būtu varējis notīrīt, iznīcinot grēciniekus no Zemes virsas. Bet Viņš "tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību." (Jāņa 3:16) (BRI) Kāpēc tad mēs neesam nopietnāki un

dedzīgāki? Kāpēc tik liels skaits kūtro? Kāpēc visi, kas sakās mīlam Dievu, necenšas pamācīt savus kaimiņus un biedrus, ka nedrīkst vairs ilgāk atstāt neievērotu tik lielu pestīšanu?

Līdzjūtības trūkums

Starp tiem, kas sevi šodien sauc par kristiešiem, ir ārkārtīgs līdzjūtības trūkums pret neizglābtajām dvēselēm. Ja mūsu sirds nepukst saskaņā ar Kristus sirdi, kā mēs tad varam saprast tā darba svētumu un svarīgumu, uz kuru esam aicināti ar vārdiem: "Esiet nomodā par dvēselēm kā tādi, kam būs jādod norēķins." Mēs runājam par kristiešu misiju. Mūsu balss skaņa ir dzirdama; bet vai mēs par dvēselēm domājam ar tādām pat maigām sirds ilgām kā Kristus?

Pestītājs bija nenogurstošs strādnieks. Viņš savu darbu nemēroja stundās. Viņa laiks, Viņa sirds un Viņa spēks - viss bija atdots darbam cilvēces labā. Visas dienas bija pilnīgi veltītas darbam un naktis pavadītas lūgšanās, lai spētu uzvarēt viltīgo ienaidnieku visā tā krāpjošajā darbībā un gūtu spēkus darīt Savu cilvēces pacelšanas un atjaunošanas darbu.

Cilvēks, kas mīl Dievu, savu darbu nemēros ar astoņu stundu sistēmu. Viņš strādās visas stundas un nekad neatradīsies ārpus sava pienākuma. Visur, katrā laikā un katrā vietā, viņš atradīs izdevības strādāt priekš Dieva. Kad vien būs izdevība, viņš darīs labu. Visur, kur vien viņš ies, tas izplatīs jauku smaržu. Viņa dvēseli apņems dziedinoša atmosfēra. Viņa pareizi nokārtotās dzīves skaistums un dievbijīgās sarunas citos cilvēkos iedvesīs ticību, cerību un drosmi.

Ir vajadzīgi sirds misionāri. Lēkmjveidīgas pūles dos maz labuma. Mums nav jāpievērš citu cilvēku uzmanība. Mūsu dedzībai un nopietnībai jābūt dziļai.

Dvēseļu glābšanas darbs ir jāvirza uz priekšu uzbrūkošā veidā, neskatoties uz nikno pretestību, briesmām, zaudējumiem un cilvēcīgām ciešanām. Kādā cīņā, kad bija atsisti ienaidnieka uzbrūkošie pulki, karognesējs neatkāpās, bet palika uz vietas, no kuras karaspēks atkāpās. Pulka komandieris sauca, lai viņš karogu nes līdz pulkam, kas atkāpjas, bet karognesējs atbildēja: "Vediet ļaudis pie karoga!" Šis ir darbs, kas jādara katram uzticīgam karognesējam, - vadīt cilvēkus pie karoga. Dievs aicina strādāt no visas sirds. Mēs visi zinām, ka daudzi, kas sevi sauc par kristiešiem, dzīvo grēkā, kas izpaužas drosmes un enerģijas trūkumā, lai ietu pie karoga paši un vestu sev līdz tos, kas saistīti ar viņiem.

No visām zemēm atskan maķedonieša sauciens: "Nāc un palīdzi mums!" Dievs mūsu priekšā atvēris laukus, un, ja tikai cilvēcīgie darba rīki būtu sadarbojušies ar dievišķīgajiem spēkiem, daudzas, daudzas dvēseles būtu mantotas patiesībai. Taču Kungu apliecinošie ļaudis ir aizmiguši viņiem uzticētajā darbā, un daudzās vietās tas paliek gandrīz neskarts. Dievs ir sūtījis vēsti pēc vēsts, cenšoties uzmodināt mūsu ļaudis, lai tie kaut ko darītu, un darītu to tagad. Bet uz saucienu: "Ko Es sūtīšu?" , tikai nedaudzi ir atbildējuši: "Se es esmu, sūti mani." (Jes. 6:8)

Kad no draudzes būs aizslaucīts laiskuma un kūtruma negods, tad žēlojošā laipnībā atklāsies Kunga Gars. Būs redzams dievišķīgs spēks. Draudze redzēs Kunga Cebaota gādīgo darbu. Patiesības gaisma atspīdēs skaidros, spēcīgos staros, un kā apustuļu laikā daudzas dvēseles atgriezīsies no maldiem pie patiesības. Zemi apgaismo Kunga godība.

Debesu eņģeļi jau ilgi ir gaidījuši uz cilvēku līdzdalību - draudzes locekļiem, - lai ar tiem sadarbotos lielajā darbā, kas vēl jādara. Viņi gaida uz tevi. Darbības lauks ir tik milzīgs, plāni tik plaši, ka katra svētījusies sirds jutīsies pamudināta iesaistīties kalpošanā kā instruments dievišķīgo spēku rokās.

Tai pat laikā strādās arī jaunie spēki. Kamēr Dieva žēlastības spēki strādās caur sevi atdodošām cilvēcīgām būtnēm, sātans liks darbā savus spēkus, uzliekot pienākumus viņiem, kas pakļaujas viņa pārvaldei. Būs daudz kungu un daudz Dievu. Būs dzirdams sauciens: Redzi, še ir Kristus," un "Redzi, tur ir Kristus". Visur parādīsies sātana viltīgie plāni, cenšoties novērst vīru un sievu uzmanību no patreizējā pienākuma. Notiks zīmes un brīnumi, bet ticības acs visās izpausmēs ieraudzīs krāšņās un ļoti bijājamās nākotnes vēstnešus un uzvaru, kas sagaida Dieva ļaudis.

Strādājiet, ak strādājiet, domājot par mūžību! Vienmēr atcerieties, ka svētītai jātiek katrai spējai. Ir darāms liels darbs. Lai lūpas bez liekulības saka lūgšanu: "Lai Dievs par mums apžēlojas un mūs svētī, lai Viņš apgaismo Savu vaigu pār mums;... ka virs zemes Tavs ceļš top zināms, starp visām tautām tava pestīšana." (Ps. 67:2,3)

Tie, kas kaut vai ierobežotā mērā sapratīs, ko viņiem un līdzcilvēkiem nozīmē pestīšana, staigās ticībā un nojautīs cilvēces milzīgās vajadzības. Viņu sirdis pukstēs līdzjūtībā, redzot mūsu pasaulē plaši

izplatīto trūkumu - masu nabadzību, kas cieš, trūkstot uzturam un apģērbam, un cilvēku tūkstošu morālo nabadzību, kas nolemti drausmīgam liktenim, ar ko salīdzinot fiziskās ciešanas pilnīgi nobāl.

Lai draudzes locekļi atceras, ka viņu vārdu atrašanās draudzes grāmatās tos neizglābs. Viņiem jāpierāda, ka Dievs tos ir atzinis, kā tie ir strādnieki, kuriem nav jākaunas. Dienu no dienas tiem jāveido savs raksturs saskaņā ar Kristus norādījumiem. Tiem jāpaliek Viņā, pastāvīgi vingrinoties ticībā uz Viņu. Tā viņi uzaugs līdz pilnīgam vīra un sievas augumam Kristū, veselīgi, priecīgi, pateicīgi kristieši, kurus Dievs vada arvien skaidrākā un skaidrākā gaismā. Ja viņu dzīve nebūs tāda, tad tie atradīsies starp ļaudīm, kuru balsis kādā dienā pacelsies rūgtās vaimanās: "Pļauja ir pagājusi, augļu laiks pagalam, un mana dvēsele nav atpestīta! Kāpēc es nebēgu pie stiprā patvēruma? Kāpēc es jokojos ar savas dvēseles pestīšanu un pretojos žēlastības Garam?"

"Kunga lielā diena ir tuvu un ļoti steidzas." (Cef. 1:14) Lai mūsu kājas ir apautas ar evaņģēlija kurpēm, gatavas iet uz priekšu jebkurā brīdī. Dārģa ir katra stunda, katra minūte. Mums nemaz nav laika, ko varētu izlietot savu iegribu apmierināšanai. Mums visapkārt ir dvēseles, kas iet bojā grēkos. Katru dienu kaut kas ir jādara Mūsu Kunga un Meistara dēļ. Katru dienu mums dvēselēm jānorāda uz Dieva jēru, kas nes pasaules grēkus.

"Tāpēc ir jūs esiet gatavi: jo tanī stundā, kurā jūs nedomājiet, Cilvēka Dēls nāks." (Mat. 24:44) Nakti ejot gulēt, nožēlojiet un izsūdziet katru grēku. Tā mēs darījām, kad 1844.gadā cerējām sastapt savu Kungu. Tagad šis lielais notikums ir tuvāk nekā tad, kad mēs palikām ticīgi. Esiet vienmēr gatavi, vakarā, rītā, dienas vidū, lai atskanot saucienam: "Redzi, Līgavainis nāk! Izejiet Viņam pretī!" Jūs varētu, kaut vai no miega atmodināti, iziet Viņu satikt ar uzpostiem un degošiem lukturiem.

"BEZ MAKSAS ESIET DABŪJUŠI, BEZ MAKSAS DODIET"

Sevis upurēšana ir Kristus mācību pamatdoma. Tā bieži ir atklāta un uzsvērtā tādā valodā, kas liekas valdonīga (autoritatīva), jo Dievs redz - lai glābtu cilvēku, cita ceļa nav - no viņa ceļa jānogriež savtība, kuru neatstājot, tiktu izsaukta visas būtnes pagrimums.

Kristus kļuva nabags, lai mēs varētu būt "neizsakāmi lielas, mūžīgas un pastāvīgas godības" (2.Kor.4:17) dalībnieki. Mums jāparāda tā pati uzpurēšanās, kas Viņu vadīja nodot Sevi krusta nāvei, lai cilvēcīgajām būtnēm būtu iespējams iegūt mūžīgu dzīvību. Visos mūsu līdzekļu izlietošanas gadījumos jācenšas papildīt Tā griba, kas ir visu kristiešu pūļu alfa un omega.

Visus līdzekļus, ko varam ietaupīt, mums jāiegulda Kunga mantu namā. Šos līdzekļus prasa nabadzīgi, neapstrādāti lauki. No daudzām zemēm atskan sauciens: "Nāciet un palīdziet mums." Mūsu draudzes locekļiem vajadzētu justies dziļi ieinteresētiem iekšējā un ārējā mīstijā. Pašizliedzīgi pūloties pacelt patiesības karogu jaunos laukos, tie paši saņems lielas svētības. Sai darbā ieguldītā nauda nesīs bagātus augļus. Jaunatgrieztie, liksmojoties Dieva Vārda gaismā, savukārt dos līdzekļus, lai patiesību sniegtu tālāk citiem.

Dieva devība

Dievs mums dod sistemātiski, labprātīgi un bagātīgi. Katra zemes svētība nāk no Viņa rokas. Kas notiktu, ja Kungs mitētos izliet pār mums Savas dāvanas? Kāds šausmīgs ciešanu un vajadzību kļiedziens tad paceltos no zemes! Ik dienas mums nepieciešama pastāvīga Jehovas labumu straume.

Radītāja līdzjūtīgā mīlestība ir radījusi šo pasauli un to arī uztur. Dievs ir visu lietu Devējs. Viņš prasa, lai daļu no pārpilnības, ko Viņš mums devis, mēs atdodam atpakaļ Viņam. Domā par rūpēm un gādību, kādu no Viņa bauda zeme, saņemot lietu un Saules starus savā laikā, lai augu valsts varētu zelt un plaukt. Viņš savas dāvanas sniedz taisniem un netaisniem. Vai Viņa svētību saņēmēji neparādīs savu pateicību, dodot no saviem līdzekļiem, lai palīdzētu cietušai cilvēcei?

Pie glābjošās patiesības atzišanas ir jāvada daudz dvēseļu. Pazudušais dēls atrodas tālu no sava tēva mājām un badā iet bojā. Mums jājūt viņam līdz. Vai esiet padomājuši par Dieva izturēšanos pret tiem, kas iet bojā savos grēkos? Raugieties uz Golgātu! Dievs "deva Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai visi, kas tic uz Viņu, nepazustu, bet dabūtu mūžīgu dzīvību." (Jāņa 3:16) Domājiet par Pestītāja nesalīdzināmo mīlestību. Kad mēs vēl bijām grēcinieki, Kristus nomira, lai glābtu mūs no mūžīgās nāves. Atbildot lielajai mīlestībai, ar kādu Kristus mūs ir mīlējis, jums Viņam jāpienes savi pateicības upuri. Jums pateicībā jāupurē pašiem sevi. Jūsu laikam, jūsu spējām un jūsu līdzekļiem - visam jātiecas pretī pasaulei lielā mīlestības straumē, lai glābtu pazudušos. Jēzus ir devis jums iespēju pieņemt Viņa mīlestību un priecīgi strādāt kopā ar Viņu šīs mīlestības jaukā smaržas iespaidā. Viņš prasa, lai jūs savus īpašumus izlietotu nesavtīgā kalpošanā, lai Viņa dvēseļu glābšanas plāns ar spēku ietu uz priekšu. Viņš cer, ka jūs Viņa darbam atdosiet nedalītu enerģiju.

Vai jūs vēlaties nodrošināt savu mantu? Ielieciet to rokās, kurās redzamas krusta nāves naglu zīmes. Paturiet to sev, un tā jums kļūs par mūžīgu zaudējumu. Dodiet to Dievam, un no šī acumirkļa jūsu īpašums nesīs Viņa parakstu. Tas ir apzīmogots ar viņa nemainīgumu. Vai vēlaties priecāties par savu bagātību? Tad izlietojiet to par svētību cietējiem.

Palīdzība, kas nepieciešama pasaulei

Mūsu darba lielais apjoms no Dieva ļaudīm prasa labprātīgu devību. Āfrikā, Ķīnā, Indijā ir tūkstoši, pat miljoni, kas nav dzirdējuši patiesības vēsti. Tie ir jābrīdina. Jūras salas gaida uz Dieva atzišanu. Sajās salās jādbina skolas, jāsaņemas studenti, kas ietu uz pieejamām augstākām skolām, lai tur saņemtu izglītību un audzināšanu, lai atgrieztos dzimtajās salās sniegt tālāk citiem saņemto gaismu.

Daudz darāms mūsu pašu zemē. Ir jāieiet daudzās pilsētās un tās jābrīdina. Evaņģēlistiem vajadzētu atrast ceļu visās vietās, kur cilvēku prāti izprot svētdienas likumu un reliģijas mācīšanu skolās, Dieva darbu kāvē septītās dienas adventistu nolaidība tiem piešķirto izdevību izmantošanā. (Seit un turpmāk -sastādītāja pasvītrojums)

Kungs mūs darījis par saviem namturiem. Viņš mūsu rokās ielicis līdzekļus, lai tos uzticīgi izlietu. Viņš prasa, lai mēs atdodam Viņa īpašumu. Viņš paturējis desmito par Savu svēto daļu, kas jāizlieto, izplatot evaņģēliju visās pasaules malās. Mani brāļi un māsas, atzīstiet un atstājiet savu savtīgumu, un pienesiet Kungam dāvanas un ziedojumus. Nesiet Viņam arī savu desmito, ko jūs esiet atturējuši. Nāciet, nožēlojiet savu nolaidību.

Pārbaudiet Kungu, kā Viņš jūs ir aicinājis darīt. "Un jūsu dēļ Es rāšu ēdēju, lai tas jums nemaitā zemes augļus un lai viņa koks tīrumā jums nav neauglīgs, sakā Kungs Cebaots." (Mal. 3:11)

Mūsu savtīgums - šķērslis Dieva darbā

Man doti norādījumi, ka notiek desmitā aizturēšana, kuru vajadzētu uzticīgi nodot Kunga mantnīcā, lai atbalstītu sludinātājus un misionārus, kas atver ļaudīm Rakstus un strādā, iedami no mājas uz māju. Personīga savtība ir ļoti aizkavējusi pasaules iepazīstināšanu ar evaņģēliju. Daži, pat starp tiem, kas sevi apliecina par kristiešiem, nespēj saprast, ka evaņģēlija darbs jāuztur ar līdzekļiem, kurus Kristus tiem ir devis. Lai varētu virzīt uz priekšu visā pasaulē iesākto darbu, ir vajadzīga nauda. Tūkstoši un atkal tūkstoši iet bojā grēkos, un līdzekļu trūkums kāvē patiesības sludināšanu, kas jādzird visām tautām un ciltīm, valodām un ļaudīm. Ir cilvēki, kas gatavi iziet kā Kunga vēstneši, bet, tāpēc, ka mantu namā trūkst līdzekļi, tos nevar izsūtīt uz vietām, kur ļaudis lūdz, lai kāds nāktu un mācītu tiem patiesību.

Mūsu pasaulē ir daudzi, kas ilgojas dzirdēt dzīvības vārdus. Bet kā viņi var dzirdēt bez sludinātāja? Kā var neatbalstot kādu izsūtīt tos mācīt? Dievs grib, lai par Viņa strādniekiem uzmanīgi rūpētos. Tie ir Viņa īpašums, un, ja tie ir spiesti strādāt, kaitējot savai veselībai, tad ar to Dievs ir apkaunots. Viņš ir apkaunots arī tad, ja līdzekļu trūkuma dēļ uz nabadzīgajiem laukiem nevar izsūtīt strādniekus.

Lai mūsu draudzes locekļi nesūdzas par Vispasaules Savienības vadītājiem, ka tie nespēj apmierināt pieaugošās prasības pēc cilvēkiem un līdzekļiem, bet tā vietā lai nodod dzīvu liecību par patiesības spēku, aizliedzot sevi un devīgi dodot darba virzišanai uz priekšu. Lai mūsu māsas ietaupa, atsakoties no tērpu dārgajiem rotājumiem. Atteiksimies no katra nevajadzīga izdevuma. Lai ikviens ģimene Kungam pienes savus desmitos un dāvanas.

Žēlsirdīgie Dieva kalpi

Tie, kas ir patiesi atgriezušies, sevi uzskatīs par Dieva īpašuma izdalītājiem, un līdzekļus, ko Viņš ielicis to rokās, labprāt dos darba virzišanai uz priekšu. Ja būtu ievēroti Kristus vārdi, tad Viņa mantu namā būtu pietiekoši līdzekļu darba vajadzībām. Viņš vīriem un sievietēm pietiekoši ir uzticējis līdzekļus žēlastības un labdarības plānu realizēšanai dzīvē. Viņš pavēl, lai Viņa līdzekļu namturi savu naudu atdotu izsalkušo pabarošanai, kailo apģērbšanai un evaņģēlija pasludināšanai nabagiem. Bez uzpūrēšanās nav iespējams sasniegt rakstura pilnību.

Mūsu darba vēsturē nekad nav bijis svarīgāks laiks par pašreizējo. Mums dota Malaķijas 3.nodaļas vēsts, kas mūsu acu priekšā tur godīguma nepieciešamību attiecībā pret Kungu un Viņa darbu. Mani brāļi, nauda, ko jūs lietojiet, lai pirktu un pārdotu, un gūtu peļņu, kļūs jums par lāstu, ja jūs atturēsiet Kungam to, kas viņam pieder. Līdzekļus, kas jums uzticēti Dieva darba virzišanai uz priekšu, jāizlieto evaņģēlija izplatīšanai visās pasaules daļās.

Mēs esam Kristus liecinieki, un mēs nedrīkstam piejaut, ka laicīgas intereses un laicīgi plāni aizņem mūsu laiku un uzmanību. Uz spēles ir liktas daudz augstākas intereses. "Dzenieties vispirms pēc Dieva valstības un Viņa taisnības." (Mat. 6:33) Kristus labprāt un priecīgi nodeva Sevi Dieva nodoma piepildīšanai. Viņš kļuva paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei. Vai mums grūti aizliegt sevi, ja ņemam vērā visu to, ko Viņš ir darījis? Vai atsacīsimies kļūt par Kristus ciešanu dalībniekiem? Viņa nāvei vajadzētu savilgt katru mūsu būtnes daļiņu, liekot mums atdot Viņa darbam visu, kas mums ir un kas mēs esam. Pārdomājot visu, ko Viņš mūsu dēļ ir darījis, mūsu sirdīm vajadzētu pildīties ar pateicību un mīlestību, atsakoties no visas savtības. Kādu pienākumu sirds varētu atteikties pildīt, izjūtot Kristus mīlestības spiedošo varu?

Vai mums pašizliedzīgi nevajadzētu darīt visu, ko vien spējam, lai sekmētu Dieva žēlastības darbu? Vai mēs varam uzlūkot dievišķo pazemošanos un pretimnākšanu, Dieva Dēla ciešanas, neizjūtot vēlēšanos, lai arī mums būtu atļauts upurēt kaut ko priekš Viņa? Vai iespēja strādāt kopā ar Viņu nav augsts gods? Viņš atstāja Savu Debesu dzimteni, lai meklētu mūs. Vai neklūsim Viņa apakšgani, uzmeklējot pazudušos un noklīdušos? Vai neparādīsim savā dzīvē Viņa dievišķīgo maigumu un līdzjūtību?

Kungs vēlas, lai Viņa ļaudis būtu uzmanīgi un rūpīgi. Viņš vēlas, lai tie visās vietās būtu taupīgi. Ja strādnieki misijas laukos saņemtu līdzekļus, ko cilvēki atdod par dārgām mēbelēm un sevis greznošanai, tad Kristus krusta uzvara jau būtu izplatījusies ļoti tālu.

Ne visi var pienest lielas dāvanas, ne visi spēj veikt lielus darbus un brīnišķīgas lietas, tomēr visi var parādīt pašizliedzību, visi var atklāt Pestītājam līdzīgu nesavtīgumu. Daži Kunga mantnīcā spēj atnest lielas dāvanas, citi var dot tikai artavas, tomēr Kungs pieņem visas no sirds pienestās dāvanas.

Mēs lūdzam naudu, ko izdod par nevajadzīgām lietām. Mani brāļi un māsas, neizšķiediet naudu, pērkot to, kas nav nepieciešams. Jums var likties, ka šīs mazās summas neko nenožīmē, tomēr daudz mazu summu izveidos lielu kapitālu. Atsācieties no visāda veida izšķērdības. Neizdabājiet sev ne ar ko, kas kalpo tikai ārišķībai. Jūsu nauda domāta dvēseļu glābšanai. Lai visi dod sistemātiski. Daži varbūt nevar dot lielas summas, bet visi var katru nedēļu kaut ko nolikt savam Meistaram. Lai bērni dara savu daļu. Lai vecāki māca bērnus taupīt sīknaudu un dot tos Kungam. Evaņģēlija sludināšana jāuztur ar pašizliedzību un upuriem. Dieva ļaužu pašizliedzīgās pūles ievadīs ticībā citus cilvēkus, un tie atgriezušies savukārt palielinās ziedojumu summas Kunga darba virzīšanai uz priekšu.

Nepārprotami pierādījumi liecina, ka gals ir tuvu. Ir jāsaņem ceļš Miera Lielkunga nākšanai. Lai mūsu draudzes locekļi nesūdzas, ka tik bieži tiek aicināti dot. Kas spiež tik bieži izdarīt šos aicinājumus? Vai tā nav straujā misijas pasākumu pieaugšana? Vai lai mēs, atsakoties dot, to aizkavējam? Vai lai aizmirstam, ka esam Dieva līdzstrādnieki? No katras draudzes vajadzētu pacelties pie Dieva lūgšanām pēc lielākas nodošanās un labprātīgākas devības. Mani brāļi un māsas, neprasiēt samazināt izdevumus evaņģēlija darbā. Kamēr vēl ir dvēseles, kas jāglābj, mūsu līdzdalība dvēseļu glābšanas darbā nedrīkst samazināties. Draudze nevar ierobežot savu darbu, neizliedzot Kungu. Ne visi var iet par misionāriem uz ārzemju laukiem, bet visi var dot līdzekļus virzot uz priekšu ārzemju misijas darbu.

Ir jāapgūst jaunas sfēras, un mums vajadzīga jūsu palīdzība. Vai ignorēsim mums doto uzdevumu un ļausim, lai pazūd ar šo uzdevumu saistīto apsolījumu piepildīšanās? Vai Dieva ļaudis kļūs bezrūpīgi un vienaldzīgi, un atsācīsies dot no saviem līdzekļiem Dieva darba tālākai attīstībai? Vai viņi to var atļauties, nesaraujot savienību ar Dievu? Viņi varbūt domās ar to kaut ko ietaupīt, bet tas ir briesmīgs ietaupījums, kas tos noliks tur, kur viņi būs šķirti no Dieva.

Mani brāļi un māsas, ir pārāk vēls, lai laiku un spēku veltītu kalpošanai sev. Lai pēdējā diena jūs neatrod bez debesu mantas. Centieties atbalstīt krusta uzvaras gājienu, centieties apgaismot dvēseles, strādājiet savu līdzcilvēku glābšanā, un jūsu darbs izturēs uguns pārbaudi.

Katrs patiess un pašuzpurīgs strādnieks Dieva darbā būs gatavs dot un pats nodoties citu labā. Kristus saka: "Kas savu dzīvību tur mīlu, tas to pazaudēs, un kas savu dzīvību šinī pasaulē ienīst, tas to paturēs uz mūžīgu dzīvošanu." (Jāņa 12:25) Nopietni un asprātīgi pūloties palīdzēt, kur palīdzība ir vajadzīga, patiess kristietis pierāda savu mīlestību uz Dievu un līdzcilvēkiem. Viņš kalpojot var pazaudēt dzīvību, bet, kad atnāks Kristus, lai sakrātu pie sevis Savus dārgakmeņus, tad Viņš to atkal atradīs.

Mani brāļi un manas māsas, neizšķiediet daudz laika un naudas sev, savam ārējam izskatam. Tie, kas

tā rīkojas, ir spiesti atstāt nedarītas daudzas lietas, kas iepriecinātu citus, sniedzot viņu nogurušajām sirdīm siltu iepriecu. Mums visiem jāmācās, kā uzticīgi izmantot izdevības, kādas tik bieži sastopam, lai citu cilvēku dzīvē ienestu gaismu un cerību. Kā mēs varam izlietot šīs izdevības, ja mūsu domas pievērstas mums pašiem? Egoistisks cilvēks zaudē neskaitāmas izdevības darīt to, kas nestu svētības viņam un citiem. Kristus kalpa pienākums ir visos apstākļos sev jautāt: Ko es varu darīt, lai palīdzētu citiem? Tas, kurš darījis vislabāko, sekas jāuztic Dievam.

Dievs katram cilvēkam ir paredzējis prieku, ko vienādi var baudīt kā bagātais, tā nabagais, - prieku, kas mājo tīrās domās un nesavtīgā rīcībā, prieku, kas saņemams, sakot līdzjūtīgus vārdus un darot laipnus darbus. No tiem, kas kalpo šādā veidā, atspīdēs Kristus gaisma, apmirdzot daudzu bēdu aptumšotās dzīves.

Jūs variet tikt kārdināti ieguldīt savu naudu zemes īpašumos. Varbūt tādu padomu jums dos bērni. Taču vai jūs nevariet rādīt labāku ceļu? Vai nauda jums nav uzticēta tāpēc, lai ar to rīkotos gudri un to dotu mijējam, tā kā Kungs atnākot atrastu, ka podu skaits ir dubultojies? Vai jūs nespējiet saprast, ka viņš vēlas, lai jūs savus līdzekļus izlietotu, palīdzot celt sapulču namus un iekārtojot sanatorijas?

Mums tagad dvēseles jāvērtē augstāk par naudu. Ja jūs šai pasaulē ziniet kaut ko vērtīgāku par dvēseļu glābšanas darbu, darbu, kurā ieguldītie līdzekļi nestu labākus augļus, vai nedarīsiet arī mums to zināmu, lai varam apsvērt tā vērtību?

Es baidos, ka daudzi no mūsu ļaudīm nesaprot Dieva darba svarīgumu. Kāds, kuram es rakstīju, lūdzot naudu, atbildēja: "Es saņēmu jūsu vēstuli, kurā mani lūdzāt aizdot naudu. Taču gadījās zemes gabals, ko pēc bērnu domām man būtu vajadzējis pirkt, un ietaupītos līdzekļus es ieguldīju šai zemes gabalā." Cik daudz labāk priekš šī brāļa būtu bijis, ja viņš savu naudu būtu ieguldījis sanatoriju iekārtošanā, kurās liecinātu par patiesību šim laikam, vai skolās kas mūsu jaunatnei nodrošinātu labākos iespaidus, un kurās jauniešus audzinātu un sagatavotu par misionāriem Dievam.

Mani brāji un māšas, ieguldiet savus līdzekļus kristīgu misijas punktu nodibināšanā, no kuriem atspīdētu patiesības gaisma, aicinot dvēseles pie Dieva. Viena patiesi atgriezies dvēsele, kļūdama par misionāru Dieva labā, mantos Pestītājam vēl citas dvēseles.

Dievs pats ir noteicis plānus Sava darba virzīšanai uz priekšu, un Viņš Savus ļaudis bagātīgi apgādājis ar līdzekļiem tā, ka tie uz viņa aicinājumu palīdzēt var atbildēt: "Kungs, Tavs pods ir nopelnījis citus podus."

Ja tie, kam uzticēta Dieva nauda, būs uzticīgi, nesot viņiem aizdotos līdzekļus Kunga mantu namā, tad viņa darbs strauji ies uz priekšu. Patiesībai tad tiks mantotas daudzas dvēseles, un Kristus atnākšanas diena tiks pasteidzināta. Vīriem un sievietēm jānāk saskarē ar patiesiem, nopietniem un sirsnīgiem strādniekiem, tādiem strādniekiem, kas pūlas dvēseļu labā, apzinoties, ka viņiem būs jānodod atskaite. Visi, kas kaut kādā mērā ir kristīti ar apustuļu garu, jutīsies spiesti kļūt par Dieva misionāriem. Ja viņi būs patiesi, stipri ticībā, ja viņi savu kungu nepārdos peļņas dēļ, bet vienmēr atzīs dievišķo virsvaldību un uzraudzību, tad Dievs tiem līdzinās ceļu, un tos bagātīgi svētīs. Viņš tiem palīdzēs kļūt par Viņa laipnības, mīlestības un žēlastības pārstāvjiem, un Kunga godība tos pavadīs. Debesu pagalmos būs līksmība un prieks - tīrs, debešķīgs prieks, kas pildīs strādnieku sirdis. Lai glābtu bojā ejošās dvēseles, atklāsies Debesu žēlastība.

Tādā veidā mūsu pasaulē jāvirza uz priekšu Dieva darbs. Uzticīgiem namturiem Kunga nauda jāiegulda Viņa mantu namā, lai varētu izsūtīt strādniekus uz visām pasaules malām. Draudzei virs zemes jākalpo Dievam pašizliedzīgi un ar upuriem. Tā jāvada uz priekšu darbs un jāiegūst viskrāšņākās uzvaras.

Mīlestība pret pazudušajām dvēselēm noveda Kristu pie Golgātas krusta. Mīlestība pret dvēselēm vadīs mūs uz pašizliedzību un upuriem, lai glābtu tos, kas iet bojā. Atdodot kungam Viņa īpašumu, Kristus sekotāji sakrāj bagātības, kas piederēs viņiem, kad tie dzirdēs vārdus: "Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps... ieej sava Kunga priekā", "Kas, jebšu varējis priekā būt, krustu ir panesis un par kaunu nav bēdājis, un ir sēdies pa labo roku Dieva goda krēslam." (Mat. 25:21; Ebr. 12:2) Prieks, redzot mūžīgi izglābtas dvēseles, būs atvieglājums visiem, kas seko Pestītāja pēdās.

"Jo Viņš arī Savu paša Dēlu nav taupījis, bet to par mums visiem nodevis, kā Viņš ar to nedāvinās visas lietas?" (Rom. 8:32)

Debesu Kungs pieņema dārgu upuri. Dievišķā labvēlība izlējās pār mums visos savos neizdibināmajos

dziļumos, vairāk dot Dievam nebija iespējams. Viņš "tik ļoti mīlēja pasauli, ka deva Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai visi, kas tic uz viņu, nepazustu, bet dabūtu mūžīgu dzīvību." (Jāņa 3:16) Kāpēc jūsu pateicība ir tik ierobežota? Salīdzinot ar lielo mīlestības straumi, kas plūst uz mums no Tēva, tā līdzīga tikko manāmai ūdens virsmas kustībai.

Zīmes, kas vēsti Kristus otro nākšanu, strauji piepildās. Vai ļaudis tiks atstāti neziņā par lielo priekšā stāvošo notikumu un nesagatavoti sagaidīs šo bijājamo dienu? Debesis pasaules glābšanai pienesušas pilnīgu upuri. Vai tie, kas sakās mīlam Dievu un turam Viņa baušļus, pret cilvēku dvēselēm paliks vienaldzīgi? Nē, nē! Viņi tādi nedrīkst būt.

Tiem, kas saņēmuši tagadējās patiesības gaismu, ar nenogurstošu dedzību jāiziet darbā, sniedzot šo gaismu tumsā esošajiem. Ar svētošām pūlēm, pašaieliedzīgi un pašuzupurīgi viņiem jāstrādā Izraēla Dieva spēkā. Šī vēsts ir jānes uz citām zemēm, tā jāpasludina mūsu pašu zemes pilsētās un ciemos. Nogurušie un smagi nomāktie ilgojas pēc patiesības vēsts, kas tiem sniegtu atvieglinājumu un mieru Kristū. Kas nesīs šo vēsti cilvēkiem, kas to nekad nav dzirdējuši? Kas rūpēsies par Dieva godu un meklēs viņa prieku, tuvinot grēciniekus Tā kājām, Kurš upurēja Savu dzīvību ikvienas dvēseles labad? Kas cilvēku priekšā paaugstinās Pestītāju kā "Dievs Jēru, kas nes pasaules grēkus?" (Jāņa 1:29)

2. LITERATŪRAS NOZĪME MŪSU DARBĀ

Daļa no šī materiāla pirmo reizi izdota 1908. gadā

"Kungs deva Vārdu; liels bija to pulks, kas to pasludināja."
(Ps. 68:11)

MŪSU LITERĀRIE IZDEVUMI

Tagad kā nekā agrāk jāturpina pēdējās evaņģēlija vēsts lielais un brīnišķīgais darbs. Pasaulei jāsaņem patiesības gaisma, pasludinot evaņģēliju ar iespiesto Vārdu mūsu grāmatās un periodiskajos izdevumos. Mūsu preses izdevumiem jāradā, ka visu lietu gals ir tuvu. Man ir pavēlēts sacīt mūsu izdevniecībām: "Paceliet karogu; paceliet to augstāk. Pasludiniet trešā eņģeļa vēsti, lai to dzirdētu visa pasaule. Lai kļūst redzams, ka "šeit ir tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību." (Atkl. 14:12) Lai mūsu literatūra sniedz vēsti par liecību visai pasaulei."

Mūsu darbiniekus tagad vajadzētu pamudināt galveno uzmanību pievērst grāmatām, kas runā par mūsu ticības pierādījumiem, - grāmatām, kas māca Bībeles pamatmācības, un, kas sagatavos ļaudis pastāvēt mums priekšā esošajā smagajā pārbaudījumu laikā. Vadot ļaudis patiesības gaismā, ar lūgšanām izskaidrojot Bībeli un racionāli izmantojot mūsu preses izdevumus, mums tiem jāamāca kļūt par Dieva Vārda un Viņa mācību strādniekiem. Mums tie jāskubina izplatīt grāmatas, kas runā par Bībeles tematiem, - grāmatas, kas liks ļaudīm stāvēt, savus gurnus apjozušiem ar patiesību un degošiem lukturiem rokās.

Mēs esam bijuši aizmiguši darbā, ko var paveikt ar labi sagatavotas literatūras izplatīšanu. Tagad, gudri izlietojot periodiskos izdevumus un grāmatas, ar izšķirīgu spēku pasludināsim Vārdu, lai pasaule var saprast vēsti, ko Kristus deva Jānim uz Patmas saļas. Lai katra saprātīga cilvēka būtne, kas nosaukta Kristus vārdā, liecina: "Visu lietu gals ir tuvu; sagatavojieties sastapt savu Dievu."

Mūsu preses izdevumiem jānonāk visās vietās. Lai tos izdod daudzās valodās. Trešā eņģeļa vēsts jāsniedz gan ar literatūras starpniecību, gan arī ar sludināto Vārdu. Uzmanieties jūs, kas ticiet šī laika patiesībai. Jūsu pienākums tagad ir pārdomāt un izmantot visus līdzekļus, lai palīdzētu tiem, kas saprot patiesību, to pasludināt citiem. Daļu naudas, kas ienāk, pārdodot mūsu izdevumus, vajadzētu izlietot, lai palielinātu iespēju izdot vēl vairāk literatūru, kas akliekiem atvērtu acis un uzplēstu neapstrādāto sirds zemi.

Draud briesmas pakļauties veikalnieciskajam garam un tā sasaistīties laicīgajos darījumos, ka Dieva Vārda patiesības vairs nevarēs atklāties savā skaidrībā un spēkā. Mīlestība uz tirdzniecību un peļņu kļūst arvien valdošāka. Mani brāļi, lai jūsu dvēseles ir patiesi atgrieztas. Ja vispār ir bijis laiks, kad mums jāizprot sava atbildība, tad tāds laiks ir tagad - laiks, kad patiesība kļūp uz ielas un skaidrība netiek iekšā. Sātans ir nonācis ar lielu spēku, lai ar visu netaisnības pievilšanu strādātu pie tiem, kas pazūd, un viss, kas var tikt kustināts, tiks kustināts, un paliks tas, ko nevarēs kustināt. Kungs nāks ļoti drīz, un mēs jau ieejam postu nesošos notikumos. Sātana spēki, kaut arī tie nav redzami, strādā, lai iznīcinātu cilvēku dzīvības. Taču, ja mūsu dzīvība ir paslēpta ar Kristu Dievā, tad mēs piedzīvosim Viņa žēlastību un pestīšanu. Kristus nāk, lai virs zemes nodibinātu Savu valstību. Lai mūsu mēles ir

svētas un kalpo viņa pagodināšanai. Lai tagad strādājam tā, kā nekad iepriekš neesam strādājuši. Mēs esam aicināti runāt "laikā, nelaikā" (2.Tim. 4:2) Mums jārada iespējas pasludināt patiesību. Mums jāizmanto katra izdevība tuvināt dvēseles Kristum.

Kā tautai mums no jauna jāatgriežas, mūsu dzīve jāsvētī patiesības pasludināšanai, kāda tā ir Jēzū. Mūsu literatūras izplatīšanas darbā mēs ar siltām, iecīnīgām sirdīm varam runāt par Pestītāja mīlestību. Vienīgi Dievam ir spēks piedot grēkus. Ja mēs šo vēsti nesniedzam neatgrieztajiem, tad mūsu nolaidība viņiem var nozīmēt bojā eju. Mūsu avīzēs ir iespēstas svētas, dvēseli glābjošas Bībeles patiesības. Daudzi var palīdzēt mūsu periodisko izdevumu pārdošanas darbā. Kungs mūs visus aicina censties glābt bojā ejošās dvēseles. Sātans darbojas, lai pieviltu pat izredzētos, un tagad ir mūsu laiks strādāt modri un piesardzīgi. Ļaužu uzmanība jāpievērš mūsu grāmatām un laikrakstiem; mūsu pilsētās bez vilcināšanās jāsniedz tagadējās patiesības evaņģēlijs. Vai mēs neatmodīsimies, lai veiktu savus pienākumus?

Ja pastāvīgi pētīsim Kristus dzīvi un mācības, tad katrs vienkāršs notikums sniegs vielu iespaidīgai sarunai. Pestītājs sludināja evaņģēliju lielceļos un sānceļos, un Viņam runājot, mazā klausītāju grupa pieauga par lielu pulku. Mūsdienu evaņģēlistiem jāstrādā kopā ar Kristu. Tiem tikpat patiesi kā pirmajiem mācekļiem pieder Kristus apgalvojums: "Man pieder visa vara Debesīs un virs zemes. Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visus ļaudis, tos kristīdami Tēva un Dēla, un Svētā Gara Vārdā: tos mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis, un redzi, Es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam." (Mat. 28:18-20)

Darbs, kas jādara Dieva ļaudīm, paziņots šajos inspirētajos vārdos: "Redzi, Es sūtu savu eņģeli Tavā priekšā, kas sataisīs Tavu ceļu. Saucēja balss tuksnesī: sataisiet Kungam ceļu, dariet līdzenas Viņa tekas." (Marka 1:23) "Redzi, tas ir Mans Kalps, kam Es palīdzu; Manis izredzēts, pie kā manai dvēselei labs prāts. Es Savu Garu esmu licis uz Viņu tautām iznest tiesu... Viņš nenogurs un nesalūzīs, kamēr iecels tiesu virs zemes, un salas cerēs uz Viņa bauslību." (Jes. 42:1-4)

Dievs visus cilvēkus uzaicina pilnīgi izpētīt Viņa likumu prasības. Viņa Vārds ir svēts un neierobežots. Patiesības lietai jāiet uz priekšu kā degošai gaismai. Nopietna Dieva Vārda pētīšana atklās patiesību. Cilvēki tad vairs neatbalstīs grēku un maldus, bet aizstāvēs Dieva likumus. "Tā saka Dievs, Kungs, kas Debesis radījis un izplata, kas zemi izklājis ar viņas augļiem, kas dvašu dod ļaudīm, kas tur mīt, un garu tiem, kas virs tās staigā: Es, Kungs tevi esmu aicinājis un tevi satveru pie tavas rokas, un tevi pasargāju, un tevi ieceļu par derību ļaudīm, par gaišumu pagāniem, atvērt akliem acis un saistītos izvest no cietuma un no cietuma nama tos, kas sēž tumsībā." (Jes. 42:5-7)

Kristiešiem jāmeklē gaisma Dieva Vārdā un tad ticībā jāiziet sniegt šo gaismu tiem, kas sēž tumsā.
Sanatorijā, Kalifornijā, 1908. gada 24.maijā

IZPLATIET PRESES IZDEVUMUS

Naktī, 1907. gada 2.martā, man atklāja daudz par mūsu tagadējo patiesību saturošo izdevumu vērtību, kā arī to, ka mūsu brāļi un māsas draudzē maz ir darījuši, lai tos plaši izplatītu draudzē.

Man atkārtoti rādīts, ka mūsu spiestuvēm tagad vajadzētu pastāvīgi darboties, darot ļaudīm pieejamu gaismu un patiesību. Šis ir laiks, kad pasaules draudzēs valda garīga tumsa. Dievišķīgo lietu nepazīšana ir skatam noslēpusi Dievu un patiesību. Ļaunā spēki kļūst arvien stiprāki. Sātans iestāta saviem līdzstrādniekiem, ka viņš darīs darbu, kas sasaistīs pasauli. Kamēr draudze kļuvusi daļēji bezdarbīga, sātans un viņa pulki strādā ļoti spraigi. Draudzes, kas sevi dēvē par kristīgām, pasauli neatgriež, jo tās pašas ir samaitātas savtībā un lepnumā, un, pirms tās citus var vadīt augstākam vai skaistākam mērķim, tām pašām savā vidū jāpiedzīvo Dieva pārveidojošais spēks.

Iedrošinošs piedzīvojums

2. marta pēcpusdienu es pavadīju kopā ar brāli un māsu S.N. Haskelliem, iztīrājot darbu Oklendā un viņu plānus iet uz austrumiem, lai kādu laiku uzturētos Dienvidu Lenkasterā. Pēc šī apmeklējuma jutos nogurusi un agri devos pie miera. Es cietu no reimatisma (kreisajā pusē) un sāpju dēļ nevarēju gulēt. Griezos no vieniem sāniem uz otriem, cenzdamās atrast stāvokli, kas atvieglotu manas ciešanas. Jutu sāpes arī sirdī, kas neko labu man nevēstīja. Beidzot aizmiglu.

Apmēram pusdesmitos mēģināju pagriezties, un to darot, sapratu, ka man vairs nekas nesāp. Griežoties no vieniem sāniem uz otriem un kustinot rokas, izjutu ārkārtīgu brīvību un vieglumu, ko nespēju aprakstīt. Telpu piepildīja gaisma - visjaukā, maigākā, dzidrākā gaisma, un man likās, ka atrodos Debesu būtņu rokās.

Šo neparasto gaismu biju redzējusi arī agrāk sevišķu svētību brīžos, bet šai reizē tā bija skaidrāka un iespaidīgāka, un es sajutu tādu mieru, tik pilnīgu un dziļu, ka nav vārdu, lai to izteiktu. Es piecēlos sēdus un redzēju, ka mani apņem spožs mākonis, balts kā sniegs, kura malas bija tumši sārtas. Gaismu pildīja vismaigākā, jaukākā mūzika, un es sapratu, ka dzied eņģeļi. Tad kāda balss mani uzrunāja, sacīdama: "Nebīsties, Es esmu tavš Pestītājs. Tev visapkārt ir svētie eņģeļi."

"Tad šis ir Debesis," es sacīju, "un tagad es varēšu atpūsties. Man vairs nevajadzēs nest vēstis, nevajadzēs paciest pārpratumus. Viss tagad būs labi, un es baudīšu mieru un dusu. Ak, kāds neizteicams miers pilda manu dvēseli! Vai šis tiešām ir Debesis? Vai es esmu viens no Dieva mazajiem bērniem? Un vai vienmēr man būs šis miers?"

Balss atbildēja: "Tavs darbs vēl nav pabeigts." Es atkal aizmiglu un, kad pamodos, dzirdēju mūziku un izjutu vēlēšanos dziedāt. Tad kāds izgāja pa manām durvīm, un es gribēju zināt, vai tā ir tā pati persona, ko redzēju gaismā. Pēc brīža gaisma pazuda, bet miers palika.

Vēl pēc brīža es atkal aizmiglu. Tad man likās, ka atrodos apspriedē, kur pārrunāja mūsu grāmatu izdošanas darbu. Tajā piedalījās vairāki mūsu brāļi, darba vadītāji, vecākais Haskell's un viņa sieva runāja savā starpā, un ar brāļiem par mūsu grāmatu, traktātu un periodisko izdevumu izplatīšanu.

Vecākais Haskell's spēcīgi un pārliecinoši norādīja, ka grāmatas, kas satur māsas Vaitas atklātās atziņas, grāmatas ar sevišķo vēsti pasaulei šajā laikā, - jāizplata daudz vairāk. "Kāpēc", viņš jautāja, "mūsu ļaudis nevērtē un neizplata daudz plašāk grāmatas ar šīm dievišķajām pilnvarām? Kāpēc nepievēršam sevišķo uzmanību grāmatām, kas brīdina pret sātana darbu? Kāpēc mēs vairāk nepūlamies izplatīt grāmatas, kas norāda uz sātana plāniem cīņā pret Dieva darbu, kas atklāj šos plānus un vēš uzmanību uz viņa krāpšanām? So krāpšanu morālais ļaunums ir jāatņem, atverot ļaužu acis, lai tie saprastu stāvokli un mūsu laika briesmas, tā, ka tie cerībā censtos turēties pie Kristus un viņa taisnības."

Mūsu vidū stāvēja kāds Debesu vēstnesis, un viņš teica brīdinošus un pamācošus vārdus. Viņš mums skaidri lika saprast, ka valstības evaņģēlijs ir vēsts, kuras trūkuma dēļ pasaule ies bojā, un, ka šo vēsti - kā tā ietverta mūsu jauniespiestajos izdevumos, un izdevumos, kas vēl jāizdod, vajadzētu izplatīt starp ļaudīm tuvu un tālu.

Teorijās apslēptās briesmas

Patiesības gaisma, kurai saskaņā ar Dieva nodomu vajadzētu plūst pār pasaules iedzīvotājiem šajā laikā, nav tā, ko cenšas sniegt pasaules gudrie vīri, jo šie cilvēki savos pētījumos bieži nonāk pie maldīgiem slēdzieniem, un studējot daudzos autorus, jūsmo par teorijām, kas ir sātaniskas izcelsmes. Sātans, ietērpies gaismas eņģeļa tērpā, piedāvā cilvēka prātam lietas, kas liekas ļoti interesantas un pilnas ar zinātniskiem noslēpumiem. Iedziļinoties šajos tematos, cilvēki tiek pamudināti pieņemt maldīgus secinājumus un apvienoties ar pavadinošiem gariem tādu jaunu teoriju izteikšanā, kas ved prom no patiesības.

Draud briesmas, ka mūsu sludinātāji, skolotāji un redaktori savos pierādījumos, runās un izdevumos dažreiz var ievīt nepareizas domas, kas izteiktas viņu lasītajās grāmatās, liekot domāt, ka tās savos pamatos ir tādas pašas kā patiesības Gara mācības. Piemērs šādiem darbiem ir grāmata "Dzīvais templis", kuras autors, to atbalstot, paziņojis, ka tā satur tās pašas mācības, kas atrodamas Vaitas kundzes rakstos. Atkal un atkal mums būš jānostājas pret to cilvēku iespaidu, kas studē sātaniskas izcelsmes zinātnes, caur kurām sātans cenšas Dievu un Kristu padarīt par neesošiem.

Tēvs un Dēls katrs atsevišķi ir personības. Kristus teica: "Es un Tēvs, Mēs esam viens." Kristus bija tas, kas cilvēka miesā nāca uz šo pasauli. Nolicis savu ķēnišķīgo apģērbu un kroni, Viņš Savu dievību ietērpa cilvēcībā, lai cilvēce caur Viņa bezgalīgo upuri varētu kļūt dievišķās dabas līdzdalībniece un izbēgt no samaitāšanas, kas ir pasaulē caur iekārošanu.

Kristus ir kārdināts visās lietās tāpat kā cilvēks, bet ne reizes Viņš neizteica kādus smagus apvainojumus kārdinātājam. Katrai kārdināšanai Viņš stājās pretī ar Kunga Vārdu. "Stāv rakstīts" bija Viņa ierocis, kas nekad viņu nepievīla. Mums kā Kristus pārstāvjiem katram ienaidnieka uzbrukumam jāstājas pretī ar dzīvā Dieva vārdiem. Nekad mums nevajadzētu atļauties iet čūskas pēdās, izmantojot zinātniskos pierādījumus. No Dieva bērna, kas paļaujas uz Dieva Vārdu kā uz savu patvērumu, sātans nekad neiegūs nekādu labumu.

Mūsu Padomdevējs mums stipri ir piekodinājis, ka Dieva baušļus turošajiem ļaudīm jātiek svētītiem caur patiesību, un, ka patiesībai arvien jādod pirmā vieta. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka sātans vēl

joprojām dzīvo un strādā ar savu viltu caur nepareizām zinātnēm.

Kristus bija Debesu Majestāte, Dzīvības Lielkungs, tomēr viņš pazemojās līdz cilvēka stāvoklim un paklausīja katram Dieva likumam. Viņš dzīvoja apstākļos, kuros jādzīvo katram, kas pieņem viņa vārdu. Viņš no pārbaudījumiem izgāja tīrs un grēka neaptraipīts. Viņš ir mūsu piemērs visās lietās.

Kristus pirmā atnākšana un viņa kalpošanas dzīve nav pētīta tā, kā to vajadzētu darīt. Viņa dzīve bija viena vienīga sevis aizliegšana, atklājot patiesību visā tās cēlumā. Viņš dzīvoja, lai ar labiem vārdiem un darbiem aplaimotu cilvēci.

Lielā vērtība darbam ar grāmatām

Grāmatu izpārdošana ir svarīgs un labs darbs, bet tas nav vienmēr ieņēmis tik augstu un svētu stāvokli, kādu šim darbam paredzējis Kungs, jo daži ar to saistītie cilvēki darbā ieauduši savu es. Darbam ar grāmatām vajadzētu būt līdzeklim, ar kura palīdzību pasaulei ātri varētu atklāt tagadējās patiesības svēto gaismu. Literatūrai, kas šodien iznāk no mūsu spiestuvēm, jābūt tādai, kas stiprinātu visus, kā vismazākos, tā arī vislielākos ticības punktus, kas izveidoti saskaņā ar Dieva Vārdu un Viņa Gara atklāsmēm.

Patiesībai, ko Dievs devis Saviem ļaudīm šajās pēdējās dienās, vajadzētu tos uzturēt stiprus, kad draudzē ienāk nepareizu teoriju nesēji. Patiesībai, kas izturējusi ienaidnieka uzbrukumus vairāk kā pusgadsimtu, joprojām jābūt Dieva ļaužu drošības un prieka avotam.

Tiem, kas noliedz, ka mums ir Dieva Vārda patiesība, sniegsim pierādījumus stingrā pašizliedzīgā dzīvē. Mēs nedrīkstam savu ticību darīt par izsmieklu, bet vienmēr savu acu priekšā jātur Tā priekšzīme, Kurš Sava Tēva Vārda taisnības aizstāvēšanai no Debesu Valdnieka stāvokļa nokāpa līdz pašizliedzības un uzpurēšanās dzīvei. Apņemsimies ikviens darīt vislabāko, lai pasaulē atspīdētu mūsu labo darbu gaisma.

Vienība un progress

Mūsu grāmatu un periodisko izdevumu izdošanas plānos jāvalda pilnīgai saskaņai, lai šajā literatūrā ietvertu gaismu ātri varētu aiznest kā vārda kristiešiem, tā pasaulei. Mūsu grāmatu pārdošanā vajadzētu paveikt daudz vairāk. Nekā to redzam šodien.

Mūsu sludinātājiem jāaicina draudzes locekļi, lai tie ļauj patiesībai uzvarēt. "Celies, topi apgaismota; jo tava gaisma nāk, un Kunga godība uzlec pār tevi. Jo redzi, tumsība aplāj zemi un krēsla ļaudis; bet pār tevi uzlēks Kungs, un Viņa godība pār tevi rādīsies. Un pagāni staigās tavā gaismā un ķēniņi tai spožumā, kas pār tevi uzlēcis." (Jes. 60:1-3) Vienība un mīlestība darīs brīnišķīgas lietas ticīgo labā. Vai mūsu draudzes nedomāsies un nesniegs pēdējo brīdinājuma vēsti pasaulei?

Grāmatas, kas mums palīdz

"Daba un dzīve līdzībās" ir grāmata, kas runā pati, un tā ir paveikusi labu darbu. Kad to pārdeva, norādot pārdošanas mērķi, tad ieguva naudu, kas palīdzēja mūsu skolām atbrīvoties no parādiem. Vēl vairāk, daudzi, lasot šo grāmatu, ir saņēmuši svētības no tur ietvertajām patiesībām, un daudzi citi vēl saņems svētības, to lasot.

Grāmata "Lielā Ārsta pēdās" (Ministry of Healing) var veikt to pašu darbu mūsu sanatorijām un ārstniecības iestādēm, kādu "Daba un dzīve līdzībās" darījusi mūsu skolu labā. Grāmata satur Lielā Ārsta gudrību. Man tā bija liela priekštiesība dāvināt savu darbu Dieva lietai. Nākotnē ar labi pārdomātiem plāniem un neatlaidīgām pūlēm vajadzētu pavairīt šo grāmatu pārdošanu.

Atbrīvojieties no parādiem

Dievs vēlas, lai mēs mācītos no pagātnes kļūdām. Viņam nepatīk, ka Viņa iestādes nav brīvas no parādiem. Ir pienācis laiks, kad mūsu darba raksturam jāizpaužas, atsakoties celt lielas un dārgas ēkas. Mēs nedrīkstam atkārtot pagātnes kļūdas un arvien vairāk iestigt parādos. Tā vietā mums labāk vajadzētu pūlēties ātrāk atbrīvoties no parādiem, kas vēl gulstas uz mūsu iestādēm. Sai ziņā var palīdzēt mūsu draudzes, ja vien tās to grib. Locekļi, kuriem Kungs devis līdzekļus, darbā var ieguldīt savu naudu bez procentiem vai arī ar zemu procentu likmi, kā arī sniegt atbalstu ar saviem brīvprātīgajiem upuriem. Kungs jūs lūdz priedīgi atdot daļu no labumiem, ko Viņš jums aizdevis, un tā kļūt par Viņa dāvanu izdalītājiem.

Cits uzskats par darbu ar grāmatām

Pēc tam mēs piedalījāties telšu sanāksmēs un lielās sapulcēs mūsu draudzēs, kurās sludinātāji skaidri runāja par šī laika briesmām, kurās mēs dzīvojam, un arī pret to, cik ļoti vajadzīgs pasteidzināt mūsu literatūras izplatīšanu. Atsaucoties uz šiem aicinājumiem, brāļi un māsas iznāca uz priekšu un pirka daudz grāmatu. Daži paņēma nedaudzas, bet citi tās nopirka lielos vairumos. Lielākā daļa pircēju par grāmatām tūlīt samaksāja. Daži vienojās samaksāt vēlāk.

Tā kā grāmatas pārdeva par zemām cenām, jo dažu grāmatu cenas bija pazeminātas tieši šim gadījumam, tad pārdotas tika daudz grāmatas, un dažas no tām nopirka cilvēki, kas nebija mūsu ticībā. Viņi sacīja: "Šīs grāmatas droši vien satur vēsti mums. Sie ļaudis labprāt panes upurus, lai mēs varētu tās iegādāties, un mēs tās iegūsim sev un saviem draugiem."

Taču daži starp mūsu ļaudīm izsacīja neapmierinātību. Viens sacīja: "Šis darbs jāpārtrauc, vai arī mūsu uzņēmums izputēs." Kad viens brālis nesa prom pilnu klēpi ar grāmatām, kāda no mūsu darbiniekiem uzlika savu roku uz viņa pleca un sacīja: "Mans brāli, ko tu darīsi ar tik daudz grāmatām?" Tad es dzirdēju mūsu Padomdevēju šakām: "Neliedziet tiem. Tas ir darbs, kas jādara. Gals ir tuvu. Jau ir pazaudēts daudz laika, kad šīs grāmatas varētu izplatīt. Pārdodiet tās tuvu un tālu. Izkaisiet tās līdzīgi rudens lapām. Šis darbs ir jāturpina, un neviens to nedrīkst kavēt. Dvēseles iet bojā bez Kristus. Lai tās tiek brīdinātas par Viņa drīzo parādīšanos Debesu padebešos."

Daži strādnieki joprojām likās ļoti nospiesti. Viens raudāja un sacīja: "Ja grāmatas pārdod par tik zemu cenu, tad tirdzniecības darbam tiek nodarīta netaisnība; bez tam, šāda rīcība atņem mums daļu ienākumu, kas uztur mūsu darbu." Balss atbildēja: "Jūs neko nezaudēsiet. Šie strādnieki, kas ņem grāmatas par pazeminātām cenām, nevarētu tās tik viegli pārdot, ja netiktu pienests šis tā saucamais upuris. Daudzi tagad pērk saviem draugiem un sev pašiem, kas citādi par pirkšanu nemaz nedomātu."

Brīdinājums

Tad vecākais Haskels saņēma norādījumu, ka vēloties apgādāt ļaudis ar grāmatās esošo patiesību un ilgojoties, lai visi saprastu, ka grāmatas ir vērtīgākas, nekā tās maksā, un, lai visi justos iedrošināti tās plaši izplatīt, viņš savas grāmatas ir pārdevis pārāk lēti un tā sev uzkrāvis pārāk smagu nastu.

Mūsu Padomdevējs sacīja: "Grāmatas vajadzētu pārdot tā, lai autors nepaliktu tukšām rokām un arī izdevniecības namam būtu vajadzīgā peļņa darba virzīšanai uz priekšu."

Līdzība, kas mums jāstudē

"Debesu valstība ir kā kāds namatēvs," sacīja Kristus, "kas rīta agrumā izgāja strādniekus derēt savā vīna kalnā. Un, saderējis ar strādniekiem par vienu sudraba grasi par dienas algu, viņš tos nosūtīja savā vīna kalnā. Un, izgājis ap trešo stundu, viņš redzēja vēl citus pie tirgus bez darba stāvam un sacīja: Noejiet arī jūs vīna kalnā; es jums došu, kas nākas. Un tie nogāja.

Atkal viņš nogāja ap sesto un devīto stundu un darīja tāpat. Bet ap vienpadsmito stundu izgājis, viņš atrada vēl citus bez darba stāvam un uz tiem saka: Ko jūs visu dienu šie stāvat bez darba? Tie uz viņu saka: Neviens mūs nav derējis. Viņš uz tiem saka: Ejiet jūs arīdzan vīna kalnā; un, kas nākas, to jūs dabūsiet. Kad nu vakars metās, tad vīna kalna Kungs saka savam uzraugam: sauc strādniekus un dod tiem algu, no pēdējiem sākdam, pie pirmajiem beigdam. Tad tie nāca, kas ap vienpadsmito stundu derēti, un dabūja savu grasi.

Bet, kad pirmie nāca, tad tie cerēja vairāk dabūt, un tie arī dabūja ikviens savu grasi. To dabūjuši, tie kurnēja pret namatēvu un sacīja: šie pēdējie vienu stundu vien strādājuši, un tu tos esi līdzinājis mums, kas dienas nastu un karstumu esam cietuši. Bet viņš atbildēja un uz vienu no tiem sacīja: Draugs, es tev netaisnību nedaru. Vai tu ar mani neesi saderējis par vienu grasi? Ņem, kas tev pieder un ej. Bet es šiem pēdējiem gribu dot kā tev. Vai tad man nav brīv darīt ar savu mantu, kā es gribu? Vai arī tava acs skauž, ka es esmu labs? Tie pēdējie taps pirmie un pirmie pēdējie. Jo daudz ir aicināti, bet maz izredzēti." (Mat. 20:1-16)

Svētībām bagāta būs žēlastības atlīdzība tiem, kas strādās Dievam neviltotā ticībā un mīlestībā. Dievam pienestās kalpošanas vērtību mēro pēc gara, kādā darbs tiek padarīts, bet ne pēc darbā pavadītā laika ilguma (stundu skaita).

Gaisma visiem

Es ļoti ilgojos, lai gaisma, ko satur manas grāmatas, nonāktu līdz katrai dvēselei, kas vien pieejama; jo Dievs šo vēsti ir sūtījis visiem. Šīs grāmatas satur dārgas mācības kristieša dzīvei. Es neuzdrošinos

aizliegt atsevišķos gadījumos šīs grāmatas pārdot par zemu cenu, lai es neaizkavētu grāmatu lasīšanu un tādā veidā neatturētu gaismu no dažām dvēselēm, kuras var atgriezties patiesībā. Mūsu grāmatu izplatīšanas darbā man nav nekādu aizliegumu. Lai sveici like svečturī, ka tā sniedz gaismu visiem, kas atrodas namā.

Mācība tirdzniecībā

“Un Jēzus iegāja Dieva namā un izdzina visus, kas Dieva namā pārdeva un pirka, un apgāza galdus naudas mijējiem un krēslus baložu pārdevējiem, un uz tiem sacīja: stāv rakstīts: Mans nams taps nosaukts lūgšanu nams, bet jūs to esat darījuši par slepkavu bedri.

Un tur akli un tizli nogāja pie Viņa Dieva namā; un Viņš tos dziedināja. Bet, kad augstie priesteri un rakstu mācītāji redzēja brīnuma darbus, ko Viņš darīja, un bērnus Dieva namā kliezgam un sakām: Ozianna Dāvida Dēlam! Tad tie apskaitās un uz Viņu sacīja: Vai Tu nedzirdi, ko šie saka? Bet Jēzus uz tiem sacīja: Dzirdu gan. Vai jūs nekad neesat lasījuši: No bērniņu un zīdaiņu mutes Es slavu sataisišu?” (Mat. 21:12-16)

Sanatorijā, Kalifornijā 1908.gada 4.maijā.

Mūsu strādnieki nekad nedrīkstētu aizmirst, ka mūsu darba galvenais vadītājs ir Kungs Jēzus Kristus. Viņš ir devis plānus, ir norādījis veidu, kā skolas var atbrīvoties no parādiem; un Viņš nevar atzīt un svētīt to cilvēku rīcību, kas šo plānu atmet, neuzticoties tā sekmēm. Kad Viņa ļaudis vienoti celsies, lai palīdzētu Viņa darbam virs zemes, tad no tiem netiks atturēts neviens labums, ko Dievs ir solījis.

PLAŠĀKS SKATS

Virzot uz priekšu Kunga darbu dzimtenē un ārzemēs, atbildīgajās vietās esošajiem cilvēkiem jāplāno gudri, lai iespējami vislabāk izlietotu cilvēkus un līdzekļus. Darba uzturēšanas nastas daudzos ārzemju laukos lielā mērā jānes mūsu vietējām savienībām. Šīm savienībām vajadzētu būt līdzekļiem, lai palīdzētu atvērt jaunus laukus, kur trešās eņģeļa vēsts pārbaudītās patiesības vēl nekad nav iespiedušās. Pēdējos nedaudzos gados durvis ir atvērušās kā uz burvja mājienu; un ir vajadzīgi vīri un sievas, kas ieietu pa šīm durvīm un uzsāktu nopietnu dvēseļu glābšanas darbu.

Mūsu izglītības un audzināšanas iestādes var daudz darīt, lai apmierinātu šo misijas lauku prasības pēc apmācītiem darbiniekiem. Jāplāno gudri, lai aktivizētu darbu mūsu mācību centros. Rūpīgi jāpēta labākās metodes, kā sagatavot svētītus jauniešus, kas uzņemas atbildību un manto Kristum dvēseles. Viņus vajadzētu mācīt, kā iepazīties ar cilvēkiem un kā pieņemamā veidā pasludināt trešā eņģeļa vēsti. Tiem vajadzētu sniegt mācības finansiālos jautājumos, kas viņiem noderēs tad, kad viņi būs izsūtīti uz atsevišķām vietām, kur nāksies paciest lielu trūkumu un piekopt visstingrāko taupību.

Kungs ir devis plānu, ar kura palīdzību daudzi studenti mūsu skolās var apgūt praktiskas mācības, kas nepieciešamas tālākajā dzīvē. Viņš tiem sniedzis iespēju pārdot vērtīgas grāmatas, kas veltītas mūsu izglītības iestāžu un sanatoriju darba attīstībai. Šo grāmatu pārdošanā jaunieši iegūs bagātu pieredzi, kas dos iemaņas problēmu atrisināšanā, ar kurām tiem būs vēlāk jāstopas citās vietās. Skolas laikā, iesakot šīs grāmatas, daudz var mācīties, kā laipni un pieklājīgi tuvoties cilvēkiem, un kā smalkjūtīgi sarunāties par dažādiem tagadējās patiesības jautājumiem. Gūstot zināmas finansiālas sekmes, daži iemācās saimniekot un taupīt, kas tiem, izsūtītiem par misionāriem, sniegs lielas priekšrocības.

Studentiem, kas uzņemas pārdot “Daba un dzīve līdzībās” un “Lielā Ārsta pēdās”, vispirms pašiem jāizpēta šīs grāmatas, kuras tie grib pārdot citiem. Iepazīstoties ar mācībām, ko satur viņu rokās esošā grāmata, un pūloties ar tām saskaņot savu dzīvi, viņu atziņa un garīgais spēks pieaugs. Vēstīs šajās grāmatās satur gaismu, ko Dievs man atklājis, lai to sniegtu pasaulei. Skolotājiem mūsu skolās vajadzētu pamudināt studentus rūpīgi izpētīt katru nodaļu. Viņiem šīs patiesības vajadzētu mācīt saviem studentiem, cenšoties jaunatnē pamudināt mīlestību uz dārgumiem, ko Kungs mums uzticējis, lai mēs tās darītu zināmas visai pasaulei.

Sagatavošanās šo grāmatu pārdošanai un ikdienā iegūtā pieredze, pievēršot tām cilvēku uzmanību, sniegs nenovērtējamu pieredzi tiem, kas strādā šai darba nozarē. Dieva svētīta, jaunatne sagatavosies kalpošanas darbam Kunga viņa kalnā.

Tiem, kas atbild par vietējām draudzēm visās mūsu savienībās, jāveic sevišķs darbs jauniešu labā. Ja draudzes vadītāji redz perspektīvus jauniešus, kas vēlas sagatavoties un kļūst derīgi kalpošanai Kungam, bet kuru vecāki nav spējīgi tos sūtīt skolā, tad viņu pienākums ir domāt par šo jauniešu atbalstīšanu un iedrošināšanu. Viņiem vajadzētu apspriesties ar vecākiem un jauniešiem, un vienoti veidot gudrus plānus. Daži jaunieši var būt vispiemērotākie iekšējam misijas darbam. Plašs darba

lauks ir mūsu literatūras izplatīšana un trešā eņģeļa vēsts pasludināšana draugiem un kaimiņiem. Jauniešus vajadzētu pamudināt iesaistīties kolportāžas darbā, vācot parakstus mūsu lielākajām grāmatām. Dažiem var būt spējas, kas tos darītu par vērtīgiem palīgiem mūsu iestādēs. Daudzos gadījumos, ja perspektīvos jauniešus saprātīgi atbalsta un pareizi vada, viņi varētu iegūt līdzekļus skolai, uzņemoties pārdot "Daba un dzīve līdzībās" vai "Lielā Ārsta pēdās".

Pārdodot šīs grāmatas, jaunieši darbotos kā misionāri, pievēršot pasaules cilvēku uzmanību dārgajai gaismai. Tai pat laikā viņi nopelnītu naudu, kas tiem dotu iespēju apmeklēt skolu, kur viņi tālāk varētu sagatavoties par derīgiem darbiniekiem Kunga darbā. Skolā viņi saņemtu pamudinājumus no audzinātājiem un citiem turpināt grāmatu pārdošanas darbu, un, pienākot laikam beigt skolu, tie būtu saņēmuši praktiskas iemaņas un būtu derīgi grūtajam, nopietnajam un pašuzpurēšanos prasošajam darbam, kas jāveic daudzās vietās ārzemēs, kur trešā eņģeļa vēsts jānes smagos, sarežģītos apstākļos.

Cik daudz labāks ir šis plāns par studentu izglītošanu bez praktiskas audzināšanas mūsu darbam, kurus beidzot, jāpaliek lieliem parādniekiem, pavisam maz izprotot grūtības, ar kādām nāksies sastapties jaunās, neapgūtās vietās! Cik grūti viņiem būs atrisināt finansiālas problēmas, ar ko saistīts celmlaužu darbs ārzemēs! Kāda nasta dažiem būs jānes, līdz būs samaksāti skolas laika parādi!

Savukārt, cik daudz būtu iegūts, ja sekotu šim pašuzpurēšanās plānam! Tad studenti bieži skolu varētu atstāt gandrīz vai pilnīgi brīvi no personīgajiem parādiem; arī skolas budžets atrastos daudz labākā stāvoklī; un mācības, kuras skolnieks iegūtu no pieredzes, strādājot iekšējā laukā, izrādītos neizsakāmi vērtīgas darbam ārzemēs.

Lai tiek sprauti gudri plāni, palīdzot perspektīviem skolniekiem iegūt izglītību ar šo grāmatu pārdošanu, ja viņi paši to vēlas. Kas šādā veidā nopelnīs pietiekoši daudz līdzekļu mācību kursa samaksai kādā no mūsu skolām, tie iegūs visvērtīgāko praktisko pieredzi, kas tiem palīdzēs sagatavoties misionāru - celmlaužu darbam citās vietās.

Mūsu pasaulē īsā laikā jāpadara liels darbs, un mums vairāk kā iepriekšējos gados jānācās saprast un novērtēt Dieva aizgādība, kas mūsu rokās ielikusi dārgās grāmatas "Daba un dzīve līdzībās" un "Lielā Ārsta pēdās", lai ar to palīdzību perspektīvi studenti spētu segt skolas laika izdevumus. Mums jāsaprot, ka tās ir arī līdzeklis mūsu izglītojošo un ārstniecisko iestāžu atbrīvošanai no parādiem.

Lielas svētības sagaida mūs, ja mēs gudri pasniegsim citiem šīs dārgās grāmatas, kas mums dotas tagadējās patiesības virzīšanai uz priekšu. Strādājot saskaņā ar šo Kunga plānu, mēs redzēsim, ka daudzi svētījušies jaunieši būs gatavi iziet par misionāriem citās zemēs, un tai pat laikā savienībām dzimtenē būs līdzekļi, lai devīgi atbalstītu jaunās vietās veicamo darbu.

Sanatorijā, Kalifornijā, 1908. Gada 17.aprīlī

Dievs grib, lai "Daba un dzīve līdzībās" pārdošanu visi mūsu ļaudis atzītu par Viņa norādīto metodi mūsu skolu atbrīvošanai no parādiem. Tieši tāpēc, ka šis plāns nav ņemts vērā, mēs tagad tik asi izjūtam līdzekļu trūkumu darba virzīšanai uz priekšu. Ja skolas izmantotu šo doto sevis uzturēšanas iespēju, tad skolu mantu nāmos būtu vairāk naudas, un vairāk līdzekļi atrastos arī Dieva kalpu rokās citu darba nozaru nepieciešamo vajadzību kārtošanai, un pāri par visu skolotāji un studenti būtu saņēmuši tieši tās mācības, kas viņiem jāiemācās, kalpojot Kungam.

Pilsētās, kas viegli aizsniedzamas no mūsu sanatorijām un audzināšanas skolām, ir atvērts misijas lauks, ko līdz šim esam aizskāruši tikai ar pirkstu galiem. Dažās no šīm vietām darbs ir iesākts labi. Taču Dievs ir paredzējis, lai ar "Lielā Ārsta pēdās" un "Daba un dzīve līdzībās" pārdošanu ievāktu daudz līdzekļu mūsu sanatoriju un skolu darbam, un lai tādā veidā mūsu ļaudis varētu atlicināt vairāk līdzekļu ziedojumiem darba uzsākšanai jaunos misijas laukos. Ja mūsu ļaudis tagad tā iesaistīsies šo grāmatu pārdošanā, kā tam vajadzētu būt, tad mums būtu daudz vairāk līdzekļu nekā tagad darba virzīšanai uz priekšu Kunga paredzētajā veidā.

TELTS SANĀKSMES UN MŪSU LITERATŪRA

Iepriekšējos gados Dieva kalpi ir izmantojuši daudzas dārgas izdevības, ko sniegušas mūsu telts sanāksmes, pamācot mūsu ļaudis, kā praktiski pasludināt trešā eņģeļa vēsts glābjošās patiesības saviem draugiem un pazīstamiem. Daudzi ir pamācīti, kā pašiem sevi uzturot, strādāt par misionāriem dzimtajā pusē. Daudzi no šīm gadskārtējām sanāksmēm ir atgriezušies mājās, lai strādātu dedzīgāk un gudrāk kā iepriekš.

Dievam būtu patīcis, ja draudzes locekļiem, kas piedalījās mūsu telts sanāksmēs būtu dotas daudz

vairāk praktiskas pamācības, nekā tas parasti ir darīts iepriekšējos gados. Mūsu vadošajiem darbiniekiem, mūsu brāļiem un māsām visās savienībās vajadzētu atcerēties, ka viens no mūsu gadskārtējo sanāksmju mērķiem ir praktisko metožu apgūšana personīgajam misijas darbam. Šī mūsu telts sanāksmju darba līnija galvenajos vilcienos aprakstīta "Liecībās draudzei" 6.sējumā sekojošiem vārdiem: "Dievs mūsu rokām uzticējis vissvētāko darbu, un mums jāsapulcējas, lai saņemtu pamācības un sagatavotos šī darba veikšanai. Mums jāsaprot, kādu daļu Dieva darba celtnē mēs katrs personīgi tiksim aicināti veikt, izvērsot virs zemes Dieva darbu, aizstāvot Viņa svētos likumus un paaugstinot Pestītāju kā "Dieva Jēru, kas nes pasaules grēkus" (Jāņa 1:29). Mums jāsapulcējas kopā un jāsaņem dievišķīgs pieskāriens, lai varētu saprast, kas vēl darāms pašu mājās. Vecākiem jādomā, kā viņi varētu savus dēlus un meitas no mājas svētnīcas izlaist tā audzinātus un izglītotus, lai tie pasaulē spīdētu kā gaisma. Mums jāizprot darba dalīšanas nozīmi un jāzina, kā virzīt uz priekšu katru darba daļu. Katram ir jāsaprot tam veicamā darba daļa, lai visā kopējā darbā valdītu saskaņa plānos un pūlēs." - 32, 33.lpp.

"Pareizi vadīta telts sanāksme ir skola, kur sludinātāji, vecākie un Draudzkopji var mācīties, kā vēl pilnīgāk strādāt savam Kungam. Tai vajadzētu būt skolai, kas draudzes locekļiem, veciem un jauniem, sniegtu izdevības vēl pilnīgāk iepazīt Kunga ceļu, vietai, kur ticīgie saņemtu izglītību, kas tiem palīdzētu sniegt palīdzību citiem...

Labākā palīdzība, ko sludinātājs var sniegt mūsu draudzes locekļiem, nav svētruna, bet gan darba plānošana. Dodiet katram iespēju kaut ko darīt citu labā. Palīdziet visiem saprast, ka viņiem kā Kristus žēlastības saņēmējiem pienākas strādāt sava Kunga labā. Lai visi tiek pamācīti, kā strādāt. Sevišķa sagatavošana darbam kopā ar Dievu vajadzīga tiem, kas tikai neesen kļuvuši ticīgi. Iesaistīti darbā, izmīsušie ātri aizmirsīs savu izmīsumu, vājie kļūs stipri, nezinošie - gudri, un visi spēs pasludināt patiesību, kāda tā ir Jēzū. Tie atradīs uzticamu palīgu Viņā, kas apsolijs izglābt visus, kas nāk pie Viņa." - 49, 50.lpp.

Dažās mūsu savienībās vadītāji ir vilcinājušies sniegt šādas praktiskas pamācības. Daži dabīgi vairāk vēlas noturēt svētrunas, bet ne pamācīt ļaudis. Tomēr tādos gadījumos kā mūsu gadskārtējās telts sanāksmes mēs nekad nedrīkstam atstāt novārtā dotās iespējas pamācīt ticīgos, kā praktiski strādāt misijas darbu vietās, kur viņi dzīvo. Bieži būtu labi izraudzīt īpašus cilvēkus, kas šajās sapulcēs uzņemtos atbildību dažādo audzināšanas darba nozaru vadībai. Lai atsevišķi ļaudis palīdz cilvēkiem iemācīties vadīt Bībeles lasījumu stundas un mājas sapulces. Citi savukārt lai pamāca, kā dzīvē ieviest veselības un sātības pamatlikumus, un kā ārstēt slimos. Vēl citi var strādāt ar periodiskajiem izdevumiem un grāmatām. Lai īpaši izraudzīti strādnieki sevišķā veidā dod norādījumus lielākam cilvēku skaitam par grāmatu "Daba un dzīve līdzībās" un "Lielā Ārsta pēdās" izplatīšanu.

Daudzi nekad nav mācījušies, kā pārdot grāmatas, kas veltītas mūsu iestāžu darba tālākai attīstībai. Tomēr viņiem no darba nevajadzētu atrauties. Viņiem rūpīgi vajadzētu izpētīt jautājumu, kā uzticīgi veikt savu daļu šo dārgo grāmatu izplatīšanā. Mūsu skolām un sanatorijām jāsniedz augsta derīguma pakāpe, un uz mums visiem gulstas īpaša atbildība palīdzēt šīm iestādēm, plaši izplatot grāmatas, kas domātas to atbalstīšanai. Dievu pagodinās ikviens cilvēks, kas aktīvi piedalīsies šo grāmatu pasniegšanā tiem daudzajiem ļaudīm, kuriem vajadzīgas evaņģēlija glābjošās patiesības.

Sakarā ar Dienvidkalifornijas savienību, man atkal un atkal ir rādītas iespējas darīt labu, cenšoties piepildīt Kunga plānu mūsu skolu un sanatoriju atbalstīšanai. Te ir neparasti labvēlīgi apstākļi nepārtrauktai grāmatu "Daba un dzīve līdzībās" un "Lielā Ārsta pēdās" pārdošanas atbalstīšanai. Mūsu brāļiem un māsām Dienvidkalifornijā nevajadzētu pagurt, sekojot šim plānam, lai iegūtu naudu iekrājušos parādu noseģšanai. Fernando skolas studenti un trīs nodibināto sanatoriju kopējas tikai sev par jaunu var atļauties pazaudēt dārgos piedzīvojumus misijas darbā, ko iegūst tie, kas pārdod šīs attiecīgā darba atbalstīšanai domātās grāmatas. Savienība tikai sev par jaunu var atteikties no tiem augļiem, kā garīgajiem, tā finansiālajiem, ko dotu pastāvīgā piepūle šajā darbā.

Gadi ir aizsteigušies, un studenti, kam vajadzēja iegūt bagātus piedzīvojumus aktīvā misijas darbā, nav pamudināti ar visu sirdi iesaistīties "Daba un dzīve līdzībās" pārdošanā. Draudzes locekļiem daudzās vietās ik dienas ir sastapšanās ar svešiem cilvēkiem - iebraucējiem (tūristiem), bagātām un iespaidīgām personām - un tomēr ir pieļauts, ka neizmantotas ir pagājušas daudzas izdevības izplatīt "Daba un dzīve līdzībās" un "Lielā Ārsta pēdās". Daudziem godīgiem cilvēkiem, kurus varēja aizsniegt ar sirsnīgām, rūpīgām pūlēm, nav atklāta trešā eņģeļa vēsts gaisma.

Ja būtu paklausīts Kunga plānam, tad Viņa Vārds būtu pagodināts un iegūtas daudzas garīgas uzvaras. Tiem, kam ir līdzekļi, būtu bijuši spējīgāki un labprātīgāki palīdzēt Kungam, kad Viņš neparastā veidā vadīja spēcīgu ārstnieciskās misijas centru nodibināšanu pie lielas satiksmes ceļiem. Studenti būtu saņēmuši piedzīvojumus, kas ļoti pavairotu viņu sekmes praktiskajā misijas darbā kā

iekšējā, tā ārējā laukā. Garīgas svētības būtu atspirdzinājušas draudzes. Daudzi būtu mantoti patiesībai, un darbā būtu ienests arī viņu iespaids un līdzekļi.

Tādās vietās kā Dienvidkalifornija, kur ir tūkstošiem tūristu, no kuriem daudzi, meklējot veselību un spēku, pastāvīgi nāk un iet, vajadzētu sevišķi un nepārtraukti pūlēties izplatīt gaismas un patiesības spožos starus. Grāmatas "Lielā Ārsta pēdās" un "Daba un dzīve līdzībās" ir tieši piemērotas tūrisma centriem, un vajadzētu darīt visu iespējamo, lai šos darbus ieliktu rokās cilvēkiem, kuriem ir brīvs laiks un patika lasīt. Sevišķi tiem, kuri cenšas atgūt veselību, vajadzīga grāmata "Lielā Ārsta pēdās". Jāizmanto katra izdevība šo cilvēku aizsniegšanai.

Mana sirds gaviļēja, kad uzzināju par šī darba atmodu Dienvidkalifornijā pēdējos sešos mēnešos. Loma Lindā dažas medmāsu apguva īpašu apmācības kursu, kā pārdot "Lielā Ārsta pēdās", un, ejot no mājas uz māju tuvākajās pilsētās un ciemos, pār tām bagātīgi dusēja Debesu svētības, un mūsu ļaužu un viņu darba labā ir atstāts labs iespaids.

Fernando skolā skolotāji nešen atdzīvināja interesi par grāmatas "Daba un dzīve līdzībās" pārdošanu. Pēc rūpīgas grāmatas studēšanas, ko darīja lūgšanu pavadībā, studentu grupa savu skolotāju vadībā apmeklēja Losandželosu, gūstot labu un dziļu pieredzi, ko studenti novērtēja augstāk par sudrabu un zeltu. Šis darba veids tiešām ir viens no līdzekļiem, ko Dievs paredzējis mūsu jauniešu apmācīšanai misijas darbā; un tie, kas ir nolaidīgi šādu izdevību izmantošanā, no savas dzīves pazaudē visvērtīgāko piedzīvojumu nodaļu. No sirds iesaistoties šai darbā, studenti var mācīties, kā smalkjūtīgi un apdomīgi tuvoties vīriem un sievietēm dažādos apstākļos, kā laipni un pieklājīgi izturēties pret tiem, un kā pamodināt viņos cieņu pret patiesībām, ko satur pārdodamās grāmatas.

Mūsu galvenajam uzdevumam jābūt ne naudas iegūšanai, bet dvēseļu glābšanai, un šī mērķa labā vajadzētu darīt visu mūsu spēkos iespējamo, lai mācītu studentus, kā vadīt dvēseles pie trešā eņģeļa vēsts atziņas.

Ja mums būs panākumi dvēseļu glābšanas darbā, tad tie, kas pievienojušies ticībai, savukārt savas spējas izlietos patiesības sniegšanā citiem. Ja mēs uzcītīgi strādāsim savu līdzcilvēku glābšanā, tad Dievs svētīs katru mūsu piepūli. Savienību priekšniekiem un citiem, kas ieņem vadošus amatus, es vēlētos sacīt: "Darīsim visi, kas ir mūsu spēkos, lai ar mūsu izglītojošām iestādēm saistītos skolotājus pārliecinātu par svētību lielo vērtību, ko bagātīgi saņems tie, kas čakli centīsies iespējami vislabākā veidā izlietot dāvanu "Daba un dzīve līdzībās". Pamudināsim skolotājus, lai tie kopā ar daudziem saviem studentiem lūdzot izpēta šo grāmatu, sagatavojoties ar tiem iziet aktīvā darbā. Palīdzēsim audzinātājiem saprast savu atbildību šai jautājumā. Darīsim visu, ko vien varam, lai atdzīvinātu darbu ar "Daba un dzīve līdzībās", un nopietni pārdomāsim plānus, kā iziet aktīvā darbā ar "Lielā Ārsta pēdās".

Ar visu sirdi iesaistoties šai darba nozarē, skolotāji un studenti gūs pieredzi, kas tos sagatavos vērtīgai kalpošanai mūsu telts sanāksmēs. Ar pamācībām, ko viņi var dot klātesošajiem ticīgajiem, un ar daudzu grāmatu pārdošanu vietās, kur notiek šādas sapulces, tie, kas bijuši skolā, spēs veikt savu daļu, aizsniedzot daudzus cilvēkus, kuriem jāsludina trešā eņģeļa vēsts. Lai skolotāji un studenti augstsirdīgi dara savu daļu, pamācot mūsu ļaudis, kā pasniegt šo vēsti draugiem un kaimiņiem.

Sekojošajiem plāniem, mēs būsim Dieva līdzstrādnieki. Neskatoties uz to, kādu vietu mēs ieņemam, kas mēs esam - savienību priekšnieki, sludinātāji, skolotāji, studenti vai ierindas draudzes locekļi - mēs visi esam atbildīgi Kunga priekšā izmantot vispilnīgākā veidā mums piešķirtās izdevības, lai apgaismotu tos, kuriem tagadējā patiesība ir tik nepieciešama. Viens no galvenajiem līdzekļiem, ko Viņš ir paredzējis mūsu lietošanai, ir iespiestais Vārds. Mūsu skolās un sanatorijās, mūsu dzimtenes draudzēs, un sevišķi gadskārtējās sanāksmēs mums jāmacās gudri izlietot šo dārgo darba rīku. Īpaši izraudzītiem strādniekiem pacietīgi un uzcītīgi vajag pamācīt mūsu ļaudis, kā laipni un pārliecināti tuvoties neticīgajiem, un kā viņiem pasniegt literatūru, kurā izteikta šī laika patiesība.

Mani brāļi un māsa, nepagursim darot labu. Kalpojot virs zemes, Kristus ceļoja kājām no vienas vietas uz otru. Bieži ļoti noguris, līdz pēdējai iespējai izsmēlis savus cilvēcīgos spēkus, Viņš tomēr vienmēr bija gatavs dziedināt visus, kas nāca pie Viņa, un mācīt tiem mūžīgās dzīvības ceļu. Kaut arī bieži pārguris, Viņš tomēr neatstāja savu darbu. Pasaule bija jāglābj. Viņš pienesā katru iespējamo upuri, lai varētu tālāk raidīt gaismas un patiesības starus. Kungs, Izraēla Dievs, vēlas iesaistīt mūs svētā savienībā ar Sevi. Viņš grib, lai mēs staigātu dzīvā ticībā, kas darbojas mīlestībā un šķīsta dvēseli. Viņš vēlas, lai mēs būtu rosīgs strādnieku pulks, apveltīti ar spējām kalpot Viņam, un tādiem viņš apsola spēku gūt krāšņu uzvaru Viņam par godu.

Sanatorijā, Kalifornijā, 1908.gada 10.jūlijā.

Cilvēkiem, kuri vada kādu pēdējās evaņģēlija vēsts svinīgā darba daļu, vajag attīstīt un izveidot plašu redzes loku un spējas domāt. Visiem, kuri nes atbildību evaņģēlija darbā, ir priekštiesība būt labiem skolniekiem Kristus skolā. Kristus sekotāji nedrīkst vadīties pēc savas gribas, viņiem jānācās domāt Kristus domas un izprast Dieva gribu un Dieva ceļus. Tāds ticīgais turēsies pie Kristus darba metodēm.

Mūsu brāļiem nevajadzētu aizmirst, ka Dieva gudrība ir gādājusi par mūsu skolām tādā veidā, kas visiem šī pasākuma dalībniekiem nesis svētības. Grāmata "Daba un dzīve līdzībās" veltīta izglītības un audzināšanas darbam, lai studenti un citi skolas draugi varētu tās pārdot, un tādā veidā iegūt lielu daļu no tiem līdzekļiem, kas nepieciešami skolu atbrīvošanai no parādiem. Tomēr šis plāns mūsu skolām nav pietiekoši izskaidrots, skolotāji un studenti nav mācīti pievērsties šai grāmatai, droši un enerģiski to pārdot par labu izglītības darbam.

Jau sen skolotājiem un studentiem mūsu skolās vajadzēja iemācīties izmantot priekštiesību iegūt līdzekļus, pārdodot grāmata "Daba un dzīve līdzībās". Izplatot šīs grāmatas, studenti kalpos Dieva darbā, un, izsējot dārgo gaismu, viņi apgūs nenovērtējamas mācības kristiešu pieredzē. Tagad visām mūsu skolām vajadzētu stāties ierindā un nopietni censties īstenot dzīvē plānu, kas mums dots, lai izglītotu strādniekus, palīdzētu skolām un mantotu dvēseles Kristum.

3. DARBS PILSĒTĀS

Šajās piecās nodaļās sakopotas un pārskatāmi sagrupētas dažas no daudzajām inspirētajām, un pamācošajām un uzmundrinošajām liecībām par darbu pilsētās. Šeit ietvertie teksti ir atrasti atsevišķās liecībās mūsu periodiskajos izdevumos, pārskatos par Vispasaules Savienības 1909.g. sanāksmes svētrunām un vēstulēs darbiniekiem lielajās pilsētās.

"Es redzēju Kunga balsi sakām:

Ko es sūtīšu un kas mums ies?

Tad es sacīju: "Redzi, še es esmu, sūti mani.""

(Jes. 6:8)

APSTĀKĻI PILSĒTĀS

Ātri un nenovēršami gandrīz visi pilsētu iedzīvotāji kļūst noziedzīgi Dieva priekšā, jo jaunums pastāvīgi pieaug. Mēs dzīvojam "nozieguma epidēmijas" laikā, kas pārsteidz un biedē katru domājošu, dievbijīgu cilvēku³³ Nav cilvēka spēkos aprakstīt valdošo pagrimumu. Katra diena nes jaunus atklājumus par politiskajām cīņām, kukuļošanu un krāpšanu; katra diena sniedz sirdi pļošušus ziņojumus par varmācību un patvaļu, par brutālu cilvēku dzīvību iznīcināšanu. Katra diena liecina par vājprātības, slepkavību un pašnāvību pieaugumu.

Mūsdienu pilsētas ātri kļūst līdzīgas Sodomai un Gomorai. Brīvdienų un svētku ir ļoti daudz; uzbudinājumu un izpriecu virpulis tūkstošus norobežo no dzīves vienkāršajiem un skaidri izprotamiem pienākumiem. Uzbudinošie laika kavēkļi - teātris, zirgu sacīkstes, azarta spēles, alkoholiskie dzērieni un uzdzīve - liek iekvēloties visām kaislībām.

Vispārējā straume rauj sev līdz arī jaunatni. Kas iemīl izpriecas pašu izpriecu dēļ, tie atver durvis kārdinājumu plūdiem. Tie nododas sabiedriskai vieglprātībai un nedomājošai liksmei. Viņi tiek vadīti no viena izlaidības veida uz otru, līdz pilnīgi zaudē kā vēlēšanos, tā arī spējas dzīvot derīgu dzīvi. Viņu reliģiskie centieni ir sastinguši, garīgā dzīve aptumšojusies. Pamirst visas dvēseles cēlās spējas un viss, kas cilvēku saista ar garīgo pasauli.

Trestu iekārta, strādnieku savienības un streiki dzīves apstākļus pilsētās padara arvien grūtākus.

Milzīgā dziņa iegūt naudu, vēlēšanās spīdēt, greznības, saskaņošanās ar jaunāko modi, luksus un pārspilējumi, - tie ir tādi spēki, kas cilvēku lielāko vairumu novērš no dzīves patiesajiem mērķiem. Tie atver durvis tūkstošs nelaimēm. Daudzi, ko pilnīgi pārņēmusi tiekšanās pēc laicīgās mantas, kļuvuši nejutīgi pret Dieva prasībām un savu līdzcilvēku vajadzībām. Viņi bagātību uzskata par līdzekli sevis pagodināšanai. Savā īpašumā tie gūst namu pēc nama un zemes gabalu pēc zemes gabala; savas mājas tie piepilda ar greznuma priekšmetiem, lai gan tiem visapkārt cilvēki cieš no nabadzības, noziegumiem, slimībām un atrodas tuvu nāvei.

Ar visāda veida apspiešanām un naudas izspiešanām cilvēki sakrāj milzīgas bagātības, bet tajā pat laikā pie Dieva uzkāpj badu ciešošanās cilvēces kļiedzieni. Neskaitāmas ļaužu masas cīnās ar nabadzību un ir spiestas smagi strādāt par mazu atalgojumu, nespēdamas sev nodrošināt dzīvei visnepieciešamāko. Smagais darbs un trūkums, līdz ar bezcerību uz apstākļu uzlabošanu viņu nastu vēl palielina. Ja pievienojas bēdas un slimības, tad nasta kļūst gandrīz nepanesama. Rūpju sagrauzti

un nospiesti, viņi nezin, kur griezties pēc palīdzības.

Raksti attēlo pasaules stāvokli tieši pirms Kristus otrās nākšanas. Apustulis Jēkabs apraksta (pravieto - sast. piezīme) mantrausību un apspiešanu, kas tad valdīs. Viņš saka: "Tad nu jūs, bagātie, ... jūs esiet mantas krājuši pēdējās dienās. Redzi, strādnieku, jūsu tīrumu plāvēju alga, ko jūs atrāvuši, brēc; un plāvēju brēksaņa ir nākusi Kunga Cebaota ausīs. Jūs esiet kāri dzīvojuši it kā uz kaujamo dienu. Jūs esiet nosodījuši, jūs esiet nokāvuši taisno, viņš jums pretī neturējās." (Jēk. 5:1-6)

Tā ir mūsu dienu aina. "Tiesa ir atstumta nost, un taisnība stāv no tālienes; jo patiesība klūp uz ielas, un skaidrība netiek iekšā. Tiesām, patiesība kļuvusi reta, un, kas no ļauna atkāpjas, kļūst par laupījumu." (Jes. 59:14, 15)

Pat baznīca, kurai vajadzētu būt patiesības pilāram un pamatam, atbalsta savtīgu mīlestību uz izpriecām. Kādus līdzekļus daudzas draudzes izlieto naudas iegūšanai reliģiski mērķiem? Bazārus, vakariņas, tirdziņus, pat loterijas un līdzīgus pasākumus. Bieži ēšana, dzeršana, pirkšana, pārdošana un uzjautrināšanās apgāna Dieva pielūgšanai nošķirto vietu. Jauniešos tiek samazināta cieņa pret Dieva namu un godbijība pret Viņa pielūgšanu. Novājinātas ir atturības barjeras. Savtība, iekāre, mīlestība uz ārišķībām aicināt aicina, un tām nododoties, šīs īpašības arvien vairāk nostiprinās.

No gadsimta gadsimtā Kungs ir darījis zināmu savu esamību. Pienākot krīzei, Viņš sevi atklāj un iejaucas, lai aizkavētu sātana plānu piepildīšanos. Viņš bieži ir pieļāvis tautām, ģimenēm un atsevišķiem cilvēkiem nonākt līdz krīzei, lai tie ievērotu Viņa iejaukšanos. Tad Viņš skaidri ir darījis zināmu, ka Izraēlā ir Dievs, kas uztur spēkā savus likumus un aizstāv savus ļaudis.

Pirmsplūdu pasaulē cilvēciegie rīki ar visāda veida izgudrojumiem centās padarīt neiedarbīgu Jehovas likumu. Tie atmeta Viņa autoritāti, tāpēc, ka tā traucēja piepildīt viņu plānus. Kā pirmsplūdu dienās, tā tagad, tieši mūsu priekšā ir laiks, kad Kungs atklās savu visvareno spēku. Tagad laikā, kad valda netaisnība, mēs drīkstam zināt, ka pavisam tuvu ir pēdēja lielā krīze. Kad nepaklausība Dieva likumam būs gandrīz vispārēja, kad Dieva ļaudis apspiedīs un mocīs viņu līdzcilvēki, tad iejauksies Kungs.

Sātans neguļ, viņš ir nomodā, lai atņemtu ietekmi drošajam praviešu Vārdam. Ar maldinošu spēku viņš prasmīgi strādā pretī Dieva izteiktajai gribai, kas skaidri atklāta Viņa Vārdā. Jau gadiem ilgi šātans, pasniedzot patiesības vietā atjautīgi izgudrotas viltības, ir guvis pārvaldi pār cilvēku prātiem. Sajā briesmu pilnajā laikā taisnie, bīstoties Dievu, pagodinās viņa Vārdu, atkārtojot Dāvida vārdus: "Laiks ir Tev, Kungs, darīt savu darbu; jo tie lauzaši Tavu bauslību." (Ps.119:126)

Dieva sods mūsu pilsētās

Loma Lindā, Kalifornijā, 1906.gada 16.aprīlī manas acis redzēja sevišķu skatu. Nakts atklāsmē es stāvēju uz paaugstinājuma, no kurienes varēju redzēt namus līgojamiem līdzīgi niedrēm vējā. Gruva ēkas - gan lielas, gan mazas. Izpriecu vietas, teātri, viesnīcas un bagātnieku nami drebēja un gruva. Daudzas dzīvības gāja bojā, un gaisu pildīja ievainoto un pārbijušos cilvēku kļiedzieni.

Dieva iznīcinātāji eņģeļi atradās darbā. Viens pieskāriens, un celtnes, kas bija būvētas tik pamatīgi, ka cilvēki tās uzskatīja par drošām pret jebkādam briesmām, ātri pārvērtās gruvešu kaudzēs. Drošības nebija nekur. Es nejutos sevišķi izbijusies, bet nevaru atrast vārdus, lai aprakstītu redzēto ainu šausmas. Likās, ka Dieva pacietība ir izsmelta un pienākusi Tiesas diena.

Man blakus stāvošais eņģelis tad mani pamācīja, ka tikai nedaudzi kaut cik aptver ļaunumu, kas šodien pastāv mūsu pasaulē un sevišķi lielajās pilsētās. Viņš paziņoja, ka Kungs ir nolīcis laiku, kad viņa dusmas piemeklēs pārkāpējus, tāpēc, ka tie stūrgalvīgi atteikušies ievērot viņa likumu.

Tikpat briesmīga kā man rādītā aina, kas uz mani atstāja ļoti spilgtu iespaidu, bija sakarā ar to dotā pamācība. Eņģelis, kas stāvēja man blakus, paziņoja, ka tiem, kas neatlaidīgi un ietiepīgi atsakās paklausīt ķēniņu Ķēniņam, būs jāredz atklājamies Dieva virsvaldība un viņa likumu svētums. Tos, kas izvēlas palikt neuzticīgi, žēlastībā piemeklēs sodības, lai, ja iespējams, tie atmostos un izprastu savas rīcības grēcīgumu.

Visā dienas laikā es pārdomāju redzētos skatus un man doto pamācību. Pēcpusdienā mēs ceļojām uz Glendali, kas atrodas Losandželosas tuvumā, un nākošajā naktī es atkal saņēmu pamācības par desmit baušļu svētajām un saistošajām prasībām, un Dieva visvarenību pār visiem zemes valdniekiem.

Man šķita, ka atrodos kādā sapulcē un atklāju cilvēkiem Dieva likumu prasības. Es lasīju Rakstos par Sabata iestādīšanu Ēdenē radīšanas nedēļas noslēgumā un par bauslības došanu pie Sinaja; un tad norādīju, ka Sabats jāievēro par "mūžīgu derību", par zīmi starp Dievu un Viņa ļaudīm mūžīgi, lai tie atzītu, ka tos svētī Kungs, viņu Radītājs.

Bez tam, es vēl runāju par Dieva augstāko virsvaldību pār visiem zemes valdniekiem. Viņa likumam jābūt visas rīcības mērogam. Cilvēki nedrīkst sabojāt savu izjūtu un izpratni, padodoties nesātībai vai arī pakļaujot savu prātu sātiskām ietekmēm, jo tas Dieva likumu ievērošanu dara neiespējamu. Kaut arī dievišķīgais Valdnieks ilgi panes ietiepiņu pretošanos un sagrozījumus, tomēr piekrāpt Viņu nevar, un ne vienmēr Viņš cietīs klusu. Beidzot būs jāatzīst Viņa virsvaldība, Viņa, Universa Valdnieka autoritāte, un Viņa likuma taisnās prasības tiks aizstāvētas.

Es no sava skolotāja saņēmu vēl daudz vairāk pamācību par Dieva lielo pacietību, par nepieciešamību pamodināt pārkāpējus, lai tie izprastu, cik bīstams ir viņu stāvoklis Dieva skatījumā. To visu es atkārtēju ļaudīm.

18.aprīlī, divas dienas pēc dotās atklāsmes par sabrūkošajām celtnēm, es, kā bija norunāts, devos uz Karstrītas (Carr Street) draudzi Losandželosā. Tuvojoties draudzei, mēs dzirdējām avižu zēnus saucam: "Sanfrancisko izpostīta zemestrīcē!" Ar smagu sirdi es lasīju pirmās, steigā iespiestās ziņas par briesmīgo nelaimi. Divas nedēļas vēlāk, atceļā uz mājām, mēs braucām caur Sanfrancisko un, noīrējuši ratus, pusotru stundu pavadījām apskatot postījumus lielajā pilsētā. Celtnes, kuras uzskatīja par drošām, bija drupās. Dažas ēkas daļēji bija iegrimušas zemē. Sausmīgā pilsētas aina parādīja cilvēka nespēju konstruēt ēkas, kas būtu drošas pret ugunsgrēku un zemestrīcēm.

Caur savu pravieti Cefanju Kungs apraksta tās sodības, kādas Viņš sūtīs pār Jauna darītājiem: "Rautin Es aizraušu visu no zemes virsas", saka Kungs. Es aizraušu cilvēkus un lopus; Es aizraušu putnus apakš debess un zivis jūrā, un apgrēcības līdz ar bezdievīgajiem; un es izdeldēšu cilvēkus no zemes virsas, saka Kungs."

"Un Kunga upura dienā Es piemeklēšu virsniekus un ķēniņu bērnus, un visus, kas gērbjas ārzemju drēbēs. Un tai dienā Es piemeklēšu visus, kas lec pār sliekšni un, kas savu kungu namus piepilda ar varmācību un viltu..."

Un tanī laikā Es Jeruzālemi izmeklēšu ar uguni un piemeklēšu vīrus, kas sēž uz savām mielēm, kas saka savās sirdīs: Kungs nedara ne laba, ne ļauna. Tāpēc viņu manta paliks par laupījumu un viņu nami par postažām. Tie gan uztaisa namus, bet tur nedzīvos; tie dēsta vīna dārzus, bet vīnu nedzers.

Kunga lielā diena ir tuvu un ļoti steidzas. Klau, Kunga diena: briesmīgi brēc paši varenie. Šī diena būs bardzības diena, bēdu un baiļu diena, vētras un posta diena, melna un tumša diena, apmākusies un miglaina diena, bazūnes un kara trokšņa diena pret visām stiprām pilsētām un augstām pilīm. Un Es izdeldēšu cilvēkus, ka tie iet kā akli, jo tie grēkojuši pret Kungu, un viņu asinis tiks izgāztas kā pišļi un viņu miesas kā mēsli. Ne viņu sudrabs, ne viņu zelts tos neizglābs Kunga bardzības dienā; bet Viņa karstuma ugunī visa zeme taps aprīta; jo ātru galu Viņš darīs visiem zemes iedzīvotājiem." (Cef. 1:2,3,8-18).

Dievs vairs ilgāk nevar paciest. Viņa sodības jau sāk skart dažas vietas, un drīz Viņa nepatiku izjutīs arī citās vietās.

Notikumu virkne atklās, ka Dievs ir apstākļu Kungs. Patiesība tiks pasludināta skaidrā, nepārprotamā valodā. Svētā Gara virsvadībā mums kā tautai jāsaprot ceļš Kungam. Evaņģēlijs ir jāsniedz skaidri. Dzīvā Ūdens straumei, plūstot uz priekšu, jāpadziļinās un jāpaplašinās. Visos laukos, , tuvu un tālu, tiks aicināti vīri no arkla un cītiem vienkāršiem darbiem, kas stiprā mērā saistīja viņu prātu, un tie izglītosies kopā ar pieredzējušiem cilvēkiem. Cenšoties sekmīgi strādāt, viņi patiesību pasludinās ar spēku. Brīnišķīgi parādīsies dievišķīgās aizgādības darbība, paceļot grūtību kalnus un iemetot tos jūrā. Vēsti, kas zemes iedzīvotājiem nozīmē tik daudz, dzirdēs un sapratīs. Cilvēki atzīs, kas ir patiesība. Darbs ies uz priekšu, līdz būs brīdināta visa zeme; un tad nāks gals.

ŠODIEN DARĀMAIS DARBS

Dienām aizejot, vairāk un vairāk kļūst redzams, ka Dieva sodības jau skar pasauli. Ar uguni, plūdiem un zemestrīcēm Viņš brīdina zemes iedzīvotājus par Savu drīzo nākšanu. Tuvojas laiks, kad pasaules vēsturē iestāsies lielā krīze, kad ar sasprindzinātu interesi un neizsakāmām bailēm vēros katru kustību Dieva vadībā. Dieva sodības ātri sekos viena otrai - uguns, plūdi un zemestrīces ar kariem un

asinsizliešanu.

Ak, kaut cilvēki zinātu savu piemeklēšanas laiku! Ir daudzi, kas vēl nav dzirdējuši pārbaudošo šī laika patiesību. Ir daudzi, ar kuriem vēl cīnās Dieva Gars. Dieva iznīcinošo sodību laiks ir žēlastības laiks tiem, kuriem nav bijis izdevību iepazīties ar patiesību. Kungs uz tiem noskatās maigā līdzjūtībā. Viņa žēlastības pilnā sirds ir dziļi satraukta; Viņa roka vēl ir izstiepta glābt, kaut arī durvis ir aizvērtas tiem, kas nevēlas ieiet.

Dieva žēlastība ir parādīta Viņa ilgajā pacietībā. Viņš attur savas sodības, gaidot, kamēr brīdinājuma vēsts aizsniegs visus cilvēkus. Ak, ja mūsu ļaudis pilnīgi izprastu uz tiem likto atbildību sniegt pēdējo žēlastības vēsti pasaulei, kāds brīnišķīgs darbs tad tiktu padarīts!

Uzlūkojiet pilsētas un to vajadzību pēc evaņģēlija!

Vairāk kā divdesmit gadus man pastāvīgi rādīts un atgādināts, ka nepieciešami nopietni strādnieki, kas savus spēkus atdotu daudzajiem pilsētu iedzīvotājiem. Kas nes nastu par lielajām pilsētām? Daži nastu ir izjutuši, bet, salīdzinot ar lielo vajadzību un daudzajām izdevībām, šim darbam tomēr veltīta pārāk maza uzmanība.

Austrumu pilsētās

Esmu pamācīta, ka vēstij no jauna vajadzētu spēcīgi atskanēt Austrumu štatu pilsētās. Daudzās lielās Austrumu pilsētās pirmā un otrā eņģeļa vēstis ir pasludinātas 1844.gada kustības laikā. Mums kā Dieva kalpiem uzticēta trešā eņģeļa vēsts, vēsts, kas saistoša visiem, kurai jā sagatavo ļaudis uz Kēniņa nākšanu. Mums katrā iespējamā veidā jāpūlas sniegt patiesības atziņu visiem, kas vēlas dzirdēt; un tādu, kas grib dzirdēt, ir daudz. Lielajās pilsētās Dievam visur ir godīgas dvēseles, kas interesējas par patiesību.

Laiks ir īss. Kungs vēlas, lai viss, kas saistīts ar Viņa darbu, tiktu savests kārtībā. Viņš vēlas, lai svinīgo brīdinājuma un ielūguma vēsti pasludinātu tik tālu, cik tālu to vien var aiznest Viņa vēstneši. Mūsu plānos nedrīkst pieļaut neko tādu, kas aizkavētu vēsts iešanu uz priekšu. "Atkārtojiet vēsti, atkārtojiet vēsti," bija vārdi, ko man teica atkal un atkal. "Saki, lai mani ļaudis atkārtoti vēsti vietās, kur tā sludināta sākumā un, kur draudze pēc draudzes nostājušās patiesības pusē, kur vēsts apliecināta ar redzamu Dieva spēka atklāšanos."

Mūsu darba pionieri gadiem ilgi cīnījušies ar nabadzību un neskaitāmām grūtībām, lai tagadējās patiesības lietu nostādītu uzvarošā stāvoklī. Neskatoties uz niecīgajām iespējām, viņi nenogurstoši strādāja, un Kungs svētīja to pazemīgās pūles. Vēsts ar spēku izplatījās austrumos un aizsniedza rietumus, līdz daudzās vietās nodibinājās ietekmīgi centri. Strādniekiem šodien varbūt vairs nevajadzēs panest visas sākotnējās grūtības. Taču šīs apstākļu maiņas dēļ nevajadzētu kļūt kūtrākiem. Tagad, kad Kungs mums pavēl vēlreiz ar spēku pasludināt vēsti Austrumos, kad Viņš mums pavēl ieiet Austrumu, Dienvidu, Rietumu un Ziemeļu pilsētās, vai mēs neatsauksimies kā viens vīrs un nepildīsim Kunga pavēli? Vai mēs nepieņemsim lēmumu izsūtīt mūsu vēstnešos visos šajos laukos un tos devīgi atbalstīt? Vai Dieva kalpi neieies šajos bieži apdzīvotajos centros un nepacels sava balsis, brīdinot ļaužu pulkus? Kam dibinātas mūsu savienības, ja ne tieši šī darba virzīšanai uz priekšu?

Sākums ir likts, pasludinot trešā eņģeļa vēsti Vašingtonā un citās Dienvidu un Austrumu pilsētās, bet lai izpildītu Kunga prātu, mums jāplāno tālu sniedzoša un sistemātiska darba attīstīšana. Mums šis darbs jāturpina ar tādu neatlaidību, kas nepieļautu nekādu mūsu pūļu atslābumu, līdz mēs redzam Dieva pestīšanu.

Kungs vēlas, lai mēs ar spēku pasludinām trešā eņģeļa vēsti Portlendā, Menā, Bostonā un apkārtējās pilsētās; Ņujorkā un tās priekšpilsētās; Filadelfijā, Baltimorā un Vašingtonā. Mēs paši to veikt nespējam; bet mēs varam izraudzīt spējīgus vīrus un paskubināt tos ieiet šajos atvērtajos ceļos un Svētā Gara spēkā pasludināt tur šo vēsti. Mums jāplāno, kā šajās pilsētās nosūtīt spējīgus cilvēkus, kas trešā eņģeļa vēsti atklātu tik pārliecinoši, ka tā skartu sirdis. Cilvēkiem, kas spēj veikt šo darbu, mēs nedrīkstam atļaut apmesties uz dzīvi vienā vietā, lai darītu darbu, ko var izpildīt arī citi.

Šiem strādniekiem runājot par patiesību, dzīvojot saskaņā ar patiesību un lūdzot par patiesības iešanu uz priekšu, Dievs aizkustinās sirdis. Kad viņi strādās visiem spēkiem, ko Dievs tiem devis, un sirds pazemībā pilnīgi paļausies uz Viņu, darbs nepaliks bez augļiem. Viņu apņēmīgās pūles vadīt dvēseles pie šī laika patiesības atzišanas atbalstīs svētie eņģeļi, un tiks izglābtas daudzas dvēseles.

Labprātība misijas darbā

Tagadējās patiesības gaisma jāsaņem arī Dienvidu štatiem. Nesakiet: "Vairāk jāpalīdz mūsu izdevniecībām un draudzēm. Visi līdzekļi, ko varam iegūt, mums vajadzīgi jau iesāktā darba attīstīšanai." Atkārtoti ir aizvērtas durvis zināmām misijas darba nozarēm, baidoties, ka tie prasis līdzekļus, ko viņi vēlas izlietot citos pasākumos. Mani brāji, jums vairāk vajadzīgs Kristus Gars. Paceliet augstāk savu karogu, tad tie, kas atgriezīsies pie patiesības, sapratīs, ka arī viņus gaida darbs. Tādā veidā pastāvīgi pieaugs līdzekļi darba virzīšanai uz priekšu.

Vai mēs varam gaidīt, ka pilsētu iedzīvotāji nāks pie mums un sacīs: "Ja jūs nāksiet pie mums un sludināsi, tad mēs jums tā un tā palīdzēsim"? Ko viņi zina no mūsu vēsts? Darīsim savu daļu, brīdinot šos ļaudis, kas nebrīdināti un neglābti iet bojā. Kungs vēlas, lai mēs liktu savai gaismai spīdēt cilvēku priekšā, ka Viņa Svētais Gars varētu patiesību darīt zināmu godīgām sirdīm, kas Viņu meklē.

Darot šo darbu, mēs pieredzēsim, ka mūsu mantu namos ieplūdīs līdzekļi, un mums būs kapitāls, lai darbu izvērstu vēl plašāk un tālāk. Patiesību atzīs dvēseles, kurām pieder bagātības, un tās ar saviem līdzekļiem veicinās Dieva darba tālāko attīstību. Man rādīts, ka pilsētās, kur vēl nav strādāts, ir daudz līdzekļu. Dievs ir ieinteresējis tur dzīvojošos ļaudis. Ejiet pie tiem, māciet tos, kā Kristus mācīja; sniedziet tiem patiesību. Viņi to pieņems. Godīgām dvēselēm atgriežoties, tās savus līdzekļus veltīs kalpošanai Kungam, un mēs piedzīvosim līdzekļu un iespēju pieaugumu.

Ak, kaut mēs redzētu šo pilsētu vajadzības, kā Dievs tās redz! Tādā laikā, kāds ir pašreizējais, darbā jāiesaista visas rokas. Kungs nāk, gals ir tuvu, jā, tas ļoti steidzas! Pēc maza brīža mēs vairs nebaudīsim darbā tādu brīvību, par kādu varam priecāties tagad. Mūs sagaida briesmīgi notikumi, un, kas mums jādara, tas jādara drīz.

Kalpošanu ierosinošie motīvi

Nesen naktī es tiku atmodināta no miega, lai skatītu Kristus ciešanas cilvēku dēļ. Viņa upuris, zobgalības, izsmiekls, zaimi, ko Viņam nācās dzirdēt no ļauniem cilvēkiem, Viņa izmisuma pilnā cīņā Ģetzemanes dārzā, Viņa nodošana un krustā sišana, - visas šīs ainas viena pēc otras slīdēja mana skata priekšā. Es redzēju Kristu liela ļaužu pulka vidū. Viņš ar savām mācībām centās ietekmēt to prātu, bet ļaudis Viņu nicināja un atmeta. Cilvēk to apbēra ar apvainojumiem un zaimiem. Redzot šo skatu es ļoti, ļoti cietu. Es lūdzu Dievu: "Kas notiks ar šīs sapulces dalībniekiem? Vai neviens neatteiksies no augstajām domām par sevi un nemeklēs Kungu līdzīgi maziem bērniem? Vai neviens grēku nožēlā un atzīšanās nesalauzīs savu sirdi Dieva priekšā?"

Man rādīja Kristus moku pilno cīņu Ģetzemanes dārzā, kad noslēpumainais kauss drebēja Pestītāja rokā. "Tēvs, ja tas var būt," Viņš lūdza, "tad lai šis biķeris Man iet garām; tomēr ne kā Es gribu, bet kā Tu." (Mat.26:39) Pienesot Tēvam šo lūgumu, no viņa sejas lejup krita lielas asins lāses. Ap Pestītāju bija sapulcējušies tumsības spēki, lai Viņa dvēseli padarītu mazdūšīgu.

No zemes piecēlies, Kristus gāja uz vietu, kur Viņš bija atstājis savus mācekļus, pavēlot tiem būt nomodā un lūgt par Viņu, lai kārdināšanas tos neuzvarētu. Viņš ilgojās, lai tie saprastu Viņa mokas un izmisuma pilno cīņu; Viņam bija vajadzīga mācekļu cilvēcīgā līdzjūtība. Taču Viņš tos atrada guļam. Trīs reizes Viņš tā gāja pie tiem, un katru reizi viņi gulēja.

Trīs reizes Pestītājs lūdza: "Tēvs, ja tas var būt, tad lai šis biķeris iet man garām." Tieši tad bojā ejošās pasaules liktenis svārstījās svaru kausos. Ja Kristus atteiktos dzert šo kausu, sekotu cilvēces mūžīga bojā eja. Taču eņģelis no Debesīm stiprināja Dieva Dēlu pieņemt biķeri un iztukšot tā rūgtās sāpes.

Cik maz ir to, kas saprot, ka viss tas panests un izciests personīgi viņu dēļ! Cik maz ir to, kas saka: "Tas notika priekš manis, lai es varētu veidot nākošajai nemirstīgajai dzīvei derīgu raksturu."

Visu to tik dzīvi redzot savā priekšā, es domāju: "Es nekad nespēju ļaudīm atstātīt šo notikumu, kā es to redzēju," un es jums esmu sniegusi tikai vāju attēlu no man rādītā. Domājot par šo kausu, kas drebēja Kristus rokās, un saprazdama, ka Viņš varēja atteikties to dzert un atstāt pasauli bojā eja viņas grēkos, es svinīgi solījos, ka visus savus dzīvības spēkus veltīšu dvēseļu mantošanai Viņam.

Kristus nāca uz šo zemi ciest un mirt, lai ticībā uz Viņu un Viņa nopelnā mēs varētu kļūt Dieva līdzstrādnieki. Pestītājs gribēja, lai pēc Viņa uzkāpšanas Debesīs, kur Viņam vajadzēja kļūt par cilvēku aizstāvi, Viņa iesāktā darbu turpinātu Viņa sekotāji. Vai cilvēcīgie rīki neparādīs nekādu sevišķu interesi, sniedzot evaņģēlija gaismu tiem, kas atrodas tumsībā? Ir daži, kuri labprātīgi iet līdz pasaules galam, lai cilvēkiem nestu patiesības gaismu, bet Dievs prasa, lai katra dvēsele, kas zina

patiesību, censtos patiesības mīlestībai mantot arī citus. Ja mēs neesam gatavi bojā ejošo dvēseļu glābšanas dēļ nest sevišķus upurus, tad kā mēs varam tikt atzīti cienīgi ieiet Dieva pilsētā?

Katram no mums jā dara īpašs darbs. Es zinu, ka ir daudz tādu, kas nostājušies pareizās attiecībās ar Kristu, kuru viskarstākās ilgas ir nest pasaules iedzīvotājiem tagadējās patiesības vēsti. Viņi pastāvīgi ir gatavi pakalpot. Bet mana sirds sāp, redzot tik daudzus, kas apmierinās ar lētiem piedzīvojumiem, kuri viņiem nemaksā tikpat kā neko. Viņu dzīve liecina, ka priekš tiem Kristus velti miris.

Ja jūs nesapratīsit, ka ir gods būt Kristus ciešanu līdzdalībniekiem, ja jūs neizjutīsit nastu par bojā ejošajām dvēselēm, ja jūs nenesīsit upurus, lai ietaupītu līdzekļus veicamajam darbam, tad jums nebūs vietas Dieva Valstībā. Mums katrā solī jābūt Kristus ciešanu un pašizliedzības līdzstrādniekiem. Ir nepieciešams, lai uz mums dusētu Dieva Gars, vadot mūs uz pastāvīgu uzupurēšanos.

Esiet gatavi

"Redzi, Es nākšu drīz," saka Kristus, "un mana alga līdz ar mani, atmaksāt ikvienam pēc viņa darbiem." (Atkl. 22:12) Kungs atnākot prasīs norēķinu par ikvienu podu; Viņš prasīs augļus no uzticētā kapitāla. Ar savu pazemošanos un izmisuma pilnajām ciešanām, ar savu smaga darba pilno dzīvi un apkaunojošo nāvi Kristus ir samaksājis par visu to cilvēku kalpošanu, kas saucas Viņa vārdā un apliecina sevi par Viņa kalpiem. Lielais pienākums attīstīt un izlietot ikkatru spēju dvēseļu mantošanai Kristum gulstas uz visiem. "Jūs nepiederat sev pašiem," Viņš saka, "jo jūs esiet dārgi atpirkti;" tāpēc pagodiniet Dievu ar kalpošanas dzīvi, kas vīrus un sievas no grēka atgrieztu pie taisnības. (1.Kor. 6:19,20) Mēs esam atpirkti ar Kristus personīgo dzīvību, - atpirkti, lai nodotu Dievam to, kas Viņam pieder - tā ir uzticīga kalpošana.

Mums tagad nav laika savus spēkus un spējas veltīt pasaulīgiem pasākumiem. Vai nodosimies kalpošanai pasaulei, kalpošanai sev un pazaudēsim mūžīgo dzīvību un nezūdošo debesu laimi? Ak, mēs nedrīkstam to atļauties! Izlietosim katru podu, katru spēju Dieva darbā. Kas pieņem patiesību, tiem ar savām pūlēm jācenšas pavairot to vīru un sievu skaits, kas var kļūt par Dieva līdzstrādniekiem. Dvēseles ir jāapgaismo un jā māca kalpot Dievam saprātīgi; tām pastāvīgi jāpieaug taisnības atzišanās.

Visas debesis ir ieinteresētas darba attīstībā, kuru Kristus nāca darīt uz šo zemi. Debesu spēki paver ceļus, lai patiesības gaisma varētu atspīdēt zemes tumšajās vietās. Eņģeļi ir gatavi sadarboties ar tiem, kas iesaistīsies darbā, kuru darīt mēs esam aicināti jau pirms daudziem gadiem. Vai neparādīsīm interesi par ceļiem un iespējām darba uzsākšanai pilsētās? Tūlīt neuzsākot šo darbu un neejot ticībā uz priekšu, ir pazaudētas daudzas izdevības. Kungs saka: "Ja jūs ticībā būtu paklausījuši Manis sūtītājam vēstij, tad nebūtu tāds strādnieku trūkums un netrūktu arī līdzekļi to uzturēšanai."

Kristus nākšana ir tuvu un ļoti steidzas. Laiks, kad var strādāt, ir īss, vīri un sievas iet bojā. Eņģelis sacīja: "Vai cilvēkiem, kuriem ir liela gaisma, nevajadzētu strādāt kopā ar Viņu, kurš sūtīja uz pasauli Savu Dēlu, lai sniegtu cilvēkiem gaismu un pestīšanu?" Vai cilvēki, kas saņēmuši patiesības atzišanu rindu pēc rindas, priekšrakstu pēc priekšraksta, mazliet tur, lai mazliet tur, kas saņēmuši Viņu, Kurš nāca uz šo zemi, lai Viņa dievišķais spēks varētu būt katras ticīgas dvēseles mantojums? Tādā veidā Kristus dievībai vajadzēja kļūt spējīgai glābt cilvēci, un mūsu lielā Augstā priestera starpniecībai - derīgai Dieva troņa priekšā. So plānu izdomāja Debesīs. Vai tie, par kuriem tik dārgi samaksāts, negribēs novērtēt lielo pestīšanu?

Dievs nevar izteikt atzinību cilvēkiem, kas apliecinot dievbijību, apliecinot ticību drīzai Kristus nākšanai, atstāj pilsētas nebrīdinātas par sodībām, kas drīz skars zemi. Kas atļausies tādu nevērību, tos notiesās viņu nolaidības dēļ. Kristus, lai glābtu bojā ejošās dvēseles, nodeva Savu dārgo dzīvību. Vai mēs atteiksimies darīt mums uzdoto darbu, atteiksimies strādāt kopā ar Dievu un Debesu spēkiem? Tā rīkojas tūkstoši. Tie nekļūst viens ar Kristu, neļauj Kristus lielai upura gaismai atspīdēt dzīvā, glābjošā žēlastībā, kas patiesību atklāj taisnības darbos. Tomēr bieži šo darbu Dieva Dēla upuris uzliek cilvēkiem. Vai mēs, to zinot, varam palikt vienaldzīgi? Es aicinu mūsu māsas uzmosties. Garīgās spējas, ja tās neizlietos dvēseļu mantošanā Kristum, novājināsies un beidzot izzudīs. Ar ko mēs varam attaisnot nevērīgo izturēšanos pret lielo, brīnišķīgo darbu, kura dēļ Kristus nodeva Savu dzīvību?

Mēs nedrīkstam atļauties nedaudzās dienas, kas mums dotas šai zemē, pavadīt, darot kaut ko nenozīmīgu, vai arī pilnīgā bezdarbībā. Mums savas dvēseles jāpazemo Dieva priekšā, lai katra sirds varētu uzņemt patiesību, un, lai tā panāktu dzīvē reformu, kas pārlicinātu pasauli, ka tā tiešām ir Dieva patiesība. Lai visa dzīve ir paslēpta ar Kristu Dievā. Vienīgi tad, ja mēs Kungu meklēsim kā

mazi bērni, ja mitēsimies meklēt brāļu un māsu kļūdas, trūkumus, un vainas pie tiem, kas uzticīgi cenšas nest darba atbildības, un, ja centīsimies nostādīt paši savas sirdis pareizās attiecībās ar Dievu, Viņš varēs mūs izlietot par godu Savam Vārdam.

Lai mūsu darbs būtu Dievam pieņemams, tad mums jābūt gataviem sevi upurēt. Atcerēsimies, ka ticības apliecināšana bez patiesības sirdī ir nevērtīga. Nepieciešams, lai mūs satvertu Dieva pārveidojošais spēks un mēs spētu saprast bojā ejošās pasaules vajadzības. Manas vēsts kodols, kuru es jums sniedzu, ir šāds: Sagatavojieties sastapt Kungu. Sakārtojiet savus lukturus, un, lai patiesības gaisma iespīd visos ceļos un sētmalās. Šī ir pasaule, kas jābrīdina par tuvu esošo visu lietu galu.

Mani brāļi un māsas, meklējiet Kungu, kamēr Viņš atrodams. Tuvojas laiks, kad tie, kas izšķieduši savu laiku un izdevības, vēlēties, kaut tie būtu Viņu meklējuši. Dievs jums devis spējas spriest. Viņš grib, lai jūs turaties saprātīgo un strādājošo ierindā. Viņš vēlas, lai jūs aiciniet mūsu draudzes sirsnīgi un dedzīgi strādāt Viņa labā. Viņš prasa, lai jūs organizējiet sapulces ārpus draudzes esošiem cilvēkiem, lai ļaudis iepazītos ar pēdējās brīdinājuma vēsts patiesībām. Ir vietas, kur jūs priecīgi uzņems un dvēseles pateiksies, ka jūs nācāt tām palīgā. Kaut Kungs jums palīdzētu tagad nodoties šim darbam tā, kā vēl nekad agrāk.

Sāksim strādāt to labā, kuri gaismu vēl nav saņēmuši. "Man pieder visa vara debesīs un virs zemes," saka Pestītājs, "un, redzi, Es esmu pie jums ik dienas." (Mat. 28:18,20) Mums vajadzīga dzīva ticība, kas pāri izmantotajam Jāzēpa kapam pasludina, ka mums ir dzīvs Pestītājs, kas izies mūsu priekšā un strādās ar mums. Dievs darīs darbu, ja mēs Viņam sniegsim darba rīkus. Mums vajadzīgs daudz vairāk lūgšanu un daudz mazāk neticības. Mums karogs jāpaceļ ļaužu priekšā augstāk un arvien augstāk. Mums jāatceras, ka tad, kad mēs pasludinām brīvību gūstekņiem un izsalkušām dvēselēm izdalām dzīvības maizi, mums pa labai rokai vienmēr atrodas Kristus. Ja paturēsim prātā mūsu darba neatliekamību un svarīgumu, tad redzami atklāsies Dieva pestīšana.

Lai Dievs mums palīdz apbruņoties un nopietni strādāt, apzinoties, ka vīru un sievu dvēseles ir glābšanas cienīgas. Meklēsim jaunu atgriešanos. Mums vajadzīga Dieva Svētā Gara klātbūtne, lai mūsu sirdis tiktu mīkstinātas un mēs darbā neienestu skarbu garu. Es lūdzu, lai Svētais Gars pilnīgi valdītu pār mūsu sirdīm. Strādāsim kā Dieva bērni, kas uz Viņu raugās pēc padoma un ir gatavi ieviest dzīvē visus Viņa plānus. Dievs pagodināsies caur tādiem ļaudīm, un visi, kas redzēs mūsu dedzību, sacīs: Āmen un āmen.

"Uzmoties, uzmosties! Apvelc savu stiprumu Ciāna! Apvelc savas goda drēbes, svētā pilsēta Jeruzaleme!... Cik jaukas ir uz kalniem prieka vēstnešu kājas, kas sludina mieru, sola labumu, sludina pestīšanu un uz Ciānu saka: Tavs Dieva ir Ķēniņš! Klau, tavu sargu balss; tie paceļ balsi un gavilē visi, jo tie acīm redz, ka Kungs Ciānu atkal ved atpakaļ.

Sauciet, gavilējiet, visas Jeruzalemes drupas, jo Kungs savus ļaudis ir iepriecinājis, Viņš Jeruzalemi atpestījis. Kungs ir atsedzis savu svēto elkonī priekš visu pagānu acīm, un visi zemes gali redzēs mūsu Dieva pestīšanu." (Jes. 52:1-10)

DARBA METODES

Vēsts pasludināšana lielajās pilsētās ir saistīta ar daudzām darba nozarēm, kas prasa strādniekus ar dažādām dāvanām. Dažiem jāstrādā vienā veidā, citiem - citā. Kungs vēlas, lai pilsētās vienoti pūlētos strādnieki ar atšķirīgām spējām. Lai nenomaldītos, visiem pēc vadības jāraugās uz Jēzu, nepaļaujoties uz cilvēku gudrību. Kā Dieva līdzstrādniekiem viņiem jācenšas pēc savstarpējas saskaņas. Vajadzētu notikt biežām apspriedēm un dedzīgai, ļoti sirsnīgai sadarbībai. Tomēr visiem gudrība jāmeklē no Jēzus, nepaļaujoties uz cilvēku norādījumiem vien.

Kungs dažiem sludinātājiem ir devis spējas sasaukt un noturēt lielas sapulces. Šī uzdevuma veikšanai ir vajadzīga takts un prasme. Mūsdienu pilsētās, kur ir tik daudz valdzoša un patikama, ļaudis nevar ieinteresēt ar vienkāršām pūlēm. Dieva izraudzīti sludinātāji atzīs, ka ir nepieciešama ārkārtēja piepūle, lai saistītu ļaužu pulku uzmanību. Izdoties sapulcināt daudz cilvēku, viņiem jānes vēstis, kas tik ļoti atšķirtos no parastajām, ka ļaudis tiktu atmodināti un brīdināti. Viņiem jāizlieto visi līdzekļi, ko vien iespējams izdomāt, lai patiesība atklātos pilnīgi skaidri un nepārprotami. Pārbaudošā vēsts šim laikam jāpasludina tik saprotami un noteikti, lai tā klausītājus pārsteigtu, satrauktu, un izraisītu vēlēšanos pētīt Rakstus.

Kas dara Kunga darbu pilsētās, tiem mierīgi, noteikti un Dievam svētītām pūlēm neatlaidīgi jāturpina ļaužu tālākā audzināšana. Nopietni pūloties klausītājus ieinteresēt un šo interesi uzturēt, tiem rūpīgi

jāsargās no visa, kas robežojas ar sensacionālismu. Šai izšķērdības un ārējās greznības laikmetā, kad cilvēki domā, ka sekmju iegūšanai nepieciešamas ārišķības, Dieva izredzētajiem vēstnešiem jārāda, ka izdot līdzekļus nevajadzīgai reklāmai ir kļūda. Strādājot vienkārši, pazemīgi un ar piemīlīgu cieņu, izvairoties no visa teatrālā, viņu darbs atstās paliekošu iespaidu uz labu.

Tiešām ir nepieciešama saprātīga līdzekļu izdošana sapulču izsludināšanai un darba nepārtrauktai, un drošai turpināšanai. Tomēr katra strādnieka spēks atrodams ne ārējos pasākumos, bet uzticīgā pašjūtibā uz Dievu, nopietnās, uz Viņu raidītās lūgšanās pēc palīdzības un paklausības Viņa Vārdam. Kunga darbā daudz vairāk jālūdz, nepieciešama daudz lielāka līdzība Kristum un daudz lielāka saskaņošanās ar Dieva prātu. Ar ārējām izrādēm un neprātīgu līdzekļu izdošanu darāmo darbu nepaveiks.

Dieva darbs jāvirza uz priekšu ar spēku. Mums nepieciešama Svētā Gara kristība. Mums jāsaprot, ka Dievs savu ļaužu rindām grib pievienot spējīgus un ietekmīgus vīrus, kas veiks savu daļu pasaules brīdināšanā. Ne visi pasaulē dzīvo bezlikumīgu un grēcīgu dzīvi. Dievam ir daudzi tūkstoši, kas savus ceļus nav locījuši Baāla priekšā. Kritušajās baznīcās ir daudzi dievbijīgi vīri un sievas. Ja tā nebūtu, tad mums nebūtu uzticēta šis vēsts pasludināšana: "Kritusi, kritusi Bābele, tā lielā... Izejiet no viņas, mani ļaudis." (Atkl. 18: 2,4) Daudzi, kas sirdī godīgi, alkst pēc dzīvības elpas no Debesīm. Viņi pieņems evaņģēliju, ja to pasludinās tādā vienkāršībā un skaistumā, kāds tas ir atklāts Dieva Vārdā.

Jāstrādā, ejot no mājas uz māju

Sevišķai, atklātai piepūlei svarīgumā līdzīgs ir personīgais darbs, kas veicams, ejot no mājas uz māju. Lielās pilsētās zināma ļaužu daļa nav aizsniedzama ar atklātām sapulcēm. Tie jāuzmeklē, kā gans meklē savu pazudušo avi. Viņu labā nepieciešama čakla personiska piepūle. Pametot novārtā personīgo darbu, tiek zaudētas daudzas dārgas izdevības, kas, ja tās būtu izmantotas, izšķirīgi ietekmētu darba attīstību.

Kad patiesības pasludināšana lielās sapulcēs ir pamodinājusi jautāšanas un meklēšanas garu, tad uz šo interesi sevišķi svarīgi atsaukties ar personīgu darbu. Tie, kas vēlas izpētīt patiesību, jāmača čakli studēt Dieva Vārdu. Kādam jāpalīdz celt uz droša pamata. Cik svarīgi, lai šajā viņu reliģisko pārdzīvojumu kritiskajā laikā tiem palīgā nāktu Bībeles strādnieki, kas prastu gudri parādīt ceļu un atvērtu to izpratnei uz Dieva Vārda mantu namu.

Skolotājus sagatavojoša skola - pilsētas misijas centrs

Līdzsvarotu darbu vislabāk var turpināt, ja sekmīgi darbojas Bībeles strādnieku sagatavošanas skola. Noturot atklātas sapulces, šai skolai vai pilsētas misijas centram vajadzētu saistīties ar pieredzējušiem darbiniekiem, kam dziļa garīga izpratne, kas Bībeles strādniekiem ik dienas var sniegt pamācības un norādījumus, un, kas spēj arī ar visu sirdi pievienoties visam atklātajam darbam. Kad vīri un sievas tiek atgriezti patiesībā, tad pilsētas misijas vadītājiem vajadzētu ar daudz lūgšanām rādīt jaunatgrieztajiem, kā nokārtot savas dzīves, lai tajās būtu izjūtams patiesības spēks. Šāda visu strādnieku vienota piepūle līdzinātos naglai, kas iedzīta īstā vietā.

Veselības reformas pamatlikumu mācīšana

Mums kā tautai ir uzdots atklāt veselības reformas pamatlikumus. Ir daži, kas domā, ka uztura (diētas) jautājums nav pietiekoši svarīgs, lai to ietvertu evaņģelizācijas darbā. Bet tie pieļauj lielu kļūdu. Dieva Vārds paziņo: "Vai ēdat vai dzerat un ko vien jūs darat, visu dariet Dievam par godu." (1.Kor. 10: 31) Sātības jautājumam visā tā plašajā nozīmē ir svarīga vieta glābšanas darbā.

Veicot mūsu misijas darbu pilsētās, vajadzētu būt piemērotām telpām to cilvēku sapulcināšanai un apmācīšanai, kuros pamodināta interese. So nepieciešamo darbu nedrīkst darīt nepilnīgi un vāji, lai tas uz ļaudīm neatstātu nelabvēlīgu iespaidu. Visam darbam vajadzētu nodot labu liecību par patiesības Autoru un pareizi izcelt trešā eņģeļa vēsts patiesību svētumu un svarīgumu.

Jāorganizē ir pavāru skolas. Ļaudis jāmača, kā gatavot veselīgus ēdienus. Viņiem jānorāda uz nepieciešamību atteikties no neveselīgām uzturvielām. Tomēr nekad mums nevajadzētu ieteikt bada diētu. Veselīgus un barojošus ēdienus ir iespējams gatavot, nelietojot tēju, kafiju un gaļu. Ļaužu apmācīšanai veselīgu un garšīgu ēdienu gatavošanā ir vislielākā nozīme.

Veselības reformas darbs ir Kunga paredzētais līdzeklis ciešanu samazināšanai mūsu pasaulē un savas draudzes šķīstīšanai. Māciet ļaudis, ka tie var strādāt kā Dieva palīdzošā roka, sadarbojoties ar savu Kungu un Meistaru fiziskās un garīgās veselības atjaunošanā. Šim darbam ir debesu paraksts, un tas atvērs durvis citām dārgām patiesībām. Sajā nozarē darbs ir pietiekoši visiem, kas to vēlas

darīt saprātīgi.

Vēsts, ko man pavēlēts nest, ir - turiet veselības reformas darbu priekšplānā. Tik skaidri parādiet tā vērtību, lai būtu izjūtama šī darba izvērtēšanas nepieciešamība. Atturēšanās no visiem kaitīgajiem ēdieniem un dzērieniem ir patiesās reliģijas auglis. Kurš ir pilnīgi atgriezies, tas atmetīs katru kaitīgu ieradumu un tieksmi. Ar absolūtu atturēšanos tas uzvarēs veselību postošu iegribu apmierināšanas tieksmes.

Veselības reformas skolotājiem man pavēlēts mācīt: Ejiet uz priekšu. Pasaulei vajadzīgs viss jūsu iespaids, kas varētu nākt par labu morālo ciešanu straumes apturēšanai. Lai tie, kas māca trešā eņģeļa vēsti, ir uzticīgi tās krāsām. "Tāpēc, brāļi, es jūs lūdzu caur Dieva apžēlošanām, ka jūs savas miesas nodotu par dzīvu, svētu un Dievam patīkamu upuri; tā lai ir jūsu prātīgā kalpošana Dievam. Un nepalieciet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, savā prātā atjaunodamies, ka jūs varat pārbaudīt, kas ir labais un patīkamais, un pilnīgais Dieva prāts." (Rom. 12: 1,2) Lai Kungs tos, kas strādā ar Vārdu un priekšrakstiem, apbruņo ar patiesības visskaidrākajām vēstīm. Ja Viņa strādnieki šīs vēstis pasniegs vienkārši, pārliecinoši un ar visu autoritāti, tad Kungs strādās kopā ar viņiem.

Nedrīkst paiet garām bagātajām šķirām

Kristus kalpiem vajadzētu vienādi uzticīgi strādāt gan priekš mūsu pilsētu bagātajiem ļaudīm, gan arī priekš nabadzīgajiem un vienkāršajiem. Ir daudz bagātu cilvēku, kas pieejami evaņģēlija vēsts ietekmei un kas, ja tos iepazīstinās ar Bībeli, un vienīgi Bībeli - kā kristīgās ticības un dzīves izskaidrotāju, Svētā Gara ierosināti, atvērs durvis evaņģēlija tālākam progresam. Viņi parādīs dzīvu ticību Dieva Vārdam un izlietos tiem uzticētos līdzekļus, lai sagatavotu ceļu Kungam, līdzinātu tukšnesi ceļu mūsu Dievam.

Gadiem ilgi mūs ir satraucis jautājums: kā sagādāt pietiekoši daudz naudas līdzekļu to misijas lauku uzturēšanai, kurus Kungs ir atvēris mūsu priekšā? Mēs lasām evaņģēlija skaidrās pavēles, un misijas lauki, gan iekšējie, gan ārējie, uzstāda savas neatliekamās prasības. Norādījumi, pat noteiktas, drošas aizgādības atklāsmes, viss mūs skubina ātri darīt darbu, kas gaida, lai to padarītu. Kungs vēlas, lai ar naudu bagāti cilvēki tiktu atgriezti un kalpotu kā Viņa palīdzošā roka citu aizsniegšanai. Viņš grib, lai tie, kas var palīdzēt reformas un atjaunošanas darbā, ieraudzītu patiesības dārgo gaismu un tiktu pārveidoti savos raksturos, un vadīti izlietot tiem uzticēto kapitālu kalpošanā Viņam. Viņš vēlas, lai līdzekļus, kurus Viņš tiem aizdevis, tie ieguldītu labos darbos, atverot ceļu evaņģēlija pasludināšanai gan tuvu, gan tālu.

Vai pasaules gudrie vīri prātīs novērtēt Debesis? Ak, jā; tur tie atradīs dusu un mieru, un atpūtu no visa nenožīmīgā, no visas godkāres un kalpošanas sev. Skubiniet viņus meklēt mieru, laimi un prieku, ko Kristus ilgojas tiem dāvināt. Spiediet viņus iegūt savā īpašumā visvērtīgāko dāvanu, kāda var tikt dota mirstīgajam cilvēkam, - Kristus taisnības tērpu. Kristus tiem piedāvā dzīvi, kas salīdzināma ar Dieva dzīvi un kurai ir daudz, daudz lielāka un mūžīga godība. Ja viņi pieņems Kristu, tad tie iegūs vislielāko godu, kādu pasaule nespēj ne dot, ne atņemt. Viņi pārliecināsies, ka Dieva baušļu ievērošanai ir liels atalgojums.

Līdzjūtīgais Pestītājs saviem kalpiem pavēl uz vakariņām aicināt bagātus un nabagus. Izejiet uz lielceļiem un pie sētmaļām, un ar savām neatlaidīgajām, apņēmīgajām pūlēm spiediet tos ienākt. Lai evaņģēlija sludinātāji šos laicīgi bagātos cilvēkus satver pie rokas un atved uz patiesības mielastu, ko Kristus tiem sagatavojis. Viņš, kurš to labā nodeva savu dārgo dzīvību, saka: "Ievediet viņus un nosēdiniet pie mana galda, un es tiem kalpošu."

Kristus sludinātāji, saistieties ar šiem ļaudīm. Nepaejiet tiem garāk kā bezcerīgiem. Strādājiet ar visu iespējamo pārliecināšanas spēku, un kā savu uzticīgo pūļu augli jūs debesu Valstībā redzēsiet sievas un vīrus, kurus rotās uzvaras kronis, un, kas dziedās uzvarētāju gaviļu dziesmu. "Tie staigās baltās drēbēs ar mani," saka Pirmais un Pēdējais: "Jo tie to ir vērts." (Atkl. 3: 4)

Visumā pārāk maz pūļu tiek veltīts to cilvēku labā, kas pasaulē ieņem atbildīgas vietas. Daudziem no tiem ir visbrīnīgākās īpašības, viņiem pieder līdzekļi un iespaids. Tās ir dārgas dāvanas, kuras Kungs viņiem uzticējis pavairošanai un izlietošanai par labu citiem.

Centieties glābt bagātos. Lūdziet tos Kungam atdot bagātības, kuras Viņš tiem aizdevis, lai Ņujorkā un citās lielajās pilsētās varētu nodibināt ietekmīgus centrus, no kuriem Bībeles patiesība savā skaidrībā un vienkāršībā izietu pie ļaudīm. Pārlieciniet ļaudis nolikt savas bagātības pie Dieva troņa, atdodot savu mantu Kungam, un tā dodot iespēju Viņa kalpiem darīt labu un vairot Viņa godu.

Plāni mūsu darba spēka palielināšanai

Armijas spēku lielākoties vērtē pēc tās rindās esošo cilvēku prasmes cīnīties. Gudrs karavadonis pavēl saviem virsniekiem apmācīt katru kareivi aktīvai kalpošanai. Viņš cenšas attīstīt visu karavīru spējas līdz visaugstākajai derīguma pakāpei. Ja viņš pajautos vienīgi uz saviem virsniekiem, tad viņš nekādā gadījumā nevarētu cerēt, ka viņa vadītais karagājiens vainagosies sekmēm. Viņš rēķinās ar katra savas armijas vīra uzticīgu un nenogurstošu kalpošanu. Atbildība lielā mērā gulstas tieši uz ierindas locekļiem.

Un tā tas ir arī Valdnieka Imanuēla armijā. Mūsu Karavadonis, kurš nekad nav zaudējis nevienu kauju, sagaida labprātīgu, uzticīgu kalpošanu no visiem cilvēkiem, kas nostājušies zem Viņa karoga. Viņš sagaida, ka visi ierindas locekļi un sludinātāji piedalīsies noslēdzošajā cīņā, kas tagad iesākusies starp labā spēkiem un ļaunā pulkiem. Visiem, kas ieskaitīti Viņa rindās, vienmēr jābūt gataviem uzticīgi pildīt savus karavīra pienākumus, skaidri izjūtot atbildību, kas gulstas uz katru atsevišķi.

Tiem, kam uzticēta garīga uzraudzība pār draudzi, vajadzētu domāt un atrast ceļus, un līdzekļus, kas katram draudzes loceklim dotu izdevību darīt savu daļu Dieva darbā. Pagātnē pārāk bieži tas nav ņemts vērā. Plāni, kā izlietot aktīvā kalpošanā visu spējas, nav bijuši skaidri un nav arī pilnībā īstenoti. Tikai nedaudzi saprot, cik daudz šī iemesla dēļ ir zaudēts.

Vadītājiem Dieva darbā kā gudriem ģenerāļiem jāsprauž plāni iešanai uz priekšu visā frontē. Plānojot viņiem sevišķi jāpārdomā, ko savu draugu un kaimiņu labā spētu darīt vienkāršie draudzes locekļi.

Dieva darbs uz šīs zemes nekad nevar tikt pabeigts, ja darbā neiesaistīsies vīri un sievas, kas sastāda mūsu draudzi, un savās pūlēs neapvienosies ar sludinātājiem un draudzes amatpersonām.

Grēcinieku glābšana prasa nopietnu un sirsnīgu personīgo darbu. Mums ir jānes dzīvības Vārds pie viņiem un nav jāgaida, lai tie nāktu pie mums. Ak, kaut es vīriem un sievietēm spētu teikt vārdus, kas tos pamodinātu uz čaklu darbību! Acumirkļi, kas mums tagad dāvāti, ir īsi. Mēs stāvam tieši uz mūžīgās pasaules robežas. Mēs nedrīkstam zaudēt laiku. Katrs mirklis ir zelta vērtībā un pārāk dārgs, lai to pavadītu vienīgi kalpošanā sev. Kas grib nopietni meklēt Dievu un saņemt no Viņa spēku un žēlastību būt par Viņa uzticīgajiem strādniekiem misijas laukā?

Talantu attīstīšana draudzēs

Katrā draudzē ir talanti, kas pareizi vingrināti un izlietoti, var izveidoties par lielu palīdzību šai darbā. Tas, kas tagad mūsu draudžu uzcelšanai vajadzīgs, ir gudru strādnieku vērtīgs darbs, kuriem jāatrod un jāizkopj talanti draudzē, - talanti, kurus iespējams izveidot, lai tie derētu Meistaram. Vajadzētu būt labi sastādītiem plāniem par strādniekiem, kuriem jāiet uz visām mūsu draudzēm, gan lielām, gan mazām, lai pamācītu locekļus, kā strādāt draudzes pacelšanā un neticīgo dēļ. Tieši šāds audzināšanas un izglītošanas darbs ir nepieciešams. Tiem, kuru pienākums ir apmeklēt draudzes, vajadzētu brāļiem un māsām sniegt pamācības misijas darba praktiskajās metodēs.

Visas svētrunas pasaulē nedarīs cilvēkus spējīgus dziļi izjust ap tiem esošo un bojā ejošo dvēseļu vajadzības. Nav neviena cita līdzekļa, kas spētu vīrus un sievas tā pamudināt uz pašuzpurīgu dedzību, kā to izsūtīšana jaunos laukos, lai strādātu priekš tumsā kļīstošajiem. Sagatavojiet strādniekus iziet uz lielceļiem un sētmalās. Mums vajadzīgi gudri kokaudzētāji, kas kokus iestādītu dažādās vietās un sagādātu labvēlīgus apstākļus augšanai. Dieva ļaužu neapšaubāms pienākums ir iet uz tāliem apgabaliem. Lai spēki tiek likti darbā, sagatavojiet jaunu zemi, nodibinot jaunus ietekmes centrus visur, kur vien ir kādas iespējas. Pulcējot strādniekus, kam ir patiesa misionāru dedzība, un, lai tie iziet, tuvu un tālu izplatot gaismu un atzišanu. Lai viņi atklāj veselības reformas dzīves pamatlikumus sabiedrībai, kas tos lielākoties nepazīst.

Cilvēkus, kuru dzīves gaita ir vienkārša, jāiedrošina sākt strādāt Dieva darbā. Strādājot viņi gūs dārgus piedzīvojumus. Strādnieku nepietiek. Tāpēc nav neviena, bez kā mēs varētu iztikt. Mums nevīs jāatrunā tie, kas jau cenšas kalpot Kungam, bet gan jāpamudina vēl daudzi citi strādnieki iziet darba laukā.

Priecīga kalpošana

Visi, kas savienojas ar Dievu, atradīs darbu pārpilnību, kas veicami priekš Viņa. Kas strādās Kunga Garā, cenšoties ar patiesību sasniegt dvēseles, tiem darbs, ko prasa dvēseļu tuvināšana Kristum, neliksies garlaicīga un neinteresanta vergošana. Viņiem uzticēts Dieva zemes kopēja darbs, un, ar šo kalpošanu nododoties Dievam, to spēki kļūs arvien iesaistīgāki un jūtāmāki. Rakstu atvēršana citiem sniedz prieku pašam.

Jauniešus un jaunietes vajadzētu izglītēt par strādniekiem pie viņu kaimiņiem un citās vietās. Visi lai ar sirdi un dvēseli cenšas izprast šī laika darbu un sagatavotos darīt to, kam viņi visvairāk piemēroti.

Daudzi jaunieši, kas pareizi audzināti mājās, jāapmāca kalpošanai un jāiedrošina ar gudri plānotu, un uzticīgu darbu pacelt patiesības karogu jaunās vietās. Savienojoties ar mūsu sludinātājiem un pilsētās strādājošiem pieredzējušiem darbiniekiem, viņi gūs vislabāko audzināšanu. Strādājot dievišķā vadībā un vairāk pieredzējušo līdzstrādnieku lūgšanu atbalstīti, viņi var veikt labu un svētīgu darbu. Apvienojot savas pūles ar vecākajiem strādniekiem un vislabākajā nozīmē izlietojot savu jauneklīgo enerģiju, to sabiedrotie būs Debesu eņģeļi; un kā Dieva līdzstrādniekiem viņu priekštiesība ir dziedāt, lūgt un ticēt, un droši un brīvi strādāt. Paļāvība un uzticēšanās, ka viņiem un to līdzstrādniekiem blakus būs debesu spēki, izraisīs lūgšanas un slavu, un patiesas ticības vienkāršību un sirsniību.

Nevajadzētu vilcināties īstenot šos labos plānus attiecībā uz draudzes locekļu apmācīšanu. Darbam lielajās pilsētās vajadzētu izvēlēties cilvēkus, kas ir pilnīgi nodevušies Dievam un saprot šī darba svētumu un svarīgumu. Neizsūtiet tādus, kas šajā ziņā nav spējīgi. Ir vajadzīgi cilvēki, kas arvien tālāk nestu uz priekšu krusta uzvaru, kas neatlaidīgi turpinātu strādāt drosmīgi atņemošos apstākļos un trūkumā, kuru darbu pavadītu dedzība, apņēmība un ticība, kas nepieciešama misijas laukā. Tiem, kas personīgi darbā neiesaistās, es vēlētos sacīt: Nekavējiet tos, kas ir labprātīgi strādāt, bet gan iedrošiniet un atbalstiet viņus.

Visā šai audzināšanas darbā vajadzētu nopietni meklēt Kungu, lai viņš dāvātu savu Svēto Garu. Liekot visiem, kas gatavi sevi nodot kalpošanā Kungam, saprast Svētā Gara klātbūtnes nepieciešamību. Pasaule modri vēro mūsu izturēšanos. Izsekots un apspriests tiek katrs solis. Rūpīgi jāizkopj kristieša rakstura skaistums, lai tie, kas apliecina patiesību, būtu spējīgi mācīt citiem to tādu, kāda tā ir Jēzū, lai viņi paši varētu būt par priekšzīmi un, lai mūsu ienaidnieki nebūtu spējīgi pamatoti sacīt par viņiem kaut ko ļaunu. Dievs aicina uz lielāku dievbijību, uz dzīves svētumu un uzvešanās skaidrību, saskaņojoties ar cēlinošajiem, svētījošajiem pamatlīkumiem, kurus mēs atklāti atzīstam. Kristus kalpu dzīvei vajadzētu būt tādai, lai redzot viņu dievbijīgo staigāšanu un apdomību sarunās, neticīgos valdinātu ticība, kas rada tādus augļus.

Personīgās pūles sakarā ar telts sapulcēm

Darbu mūsu telts sanāksmēs nevajadzētu vadīt atbilstoši cilvēku gudrībai, bet gan tā, kā strādāja Kristus. Darbā vajadzētu iesaistīt draudzes locekļus. Dieva eņģeļi kārtos darba lauku atvēršanos tuvumā un tālumā, lai brīdināšanas darbs pasaulē varētu tik ātri pabeigts. Dievs aicina ticīgos iegūt piedzīvojumus misijas darbā, uzsākot to jaunā laukā un gudri strādājot ļaužu labā blakus ceļos. Kas tā rīkosies, tiem arī atvērsies izdevības darbam.

Lai atsauktos uz telts sapulces pamodināto interesi, ir vajadzīgi palīgi dažādās līnijās, un šiem gadījumiem vajadzētu kalpot kā strādniekus sagatavojošām skolām. Lai jaunieši strādā kopā ar pieredzējušiem strādniekiem, kas ar tiem lūgtu un pacietīgi viņus pamācītu. Sievietēm, kas svētījušās vajadzētu iesaistīties Bībeles darbā, izskaidrojot patiesību, ejot no mājas uz māju. Vienai strādnieku daļai vajadzētu veikt kolportieru darbu, pārdodot mūsu literatūru un apdomīgi izdalot tiem, kas nespēj nopirkt.

Kas ir patiesi atgriezušies, tiem jāklūst arvien gudrākiem Rakstu izpratnē, lai spētu teikt gaismas un glābšanas vārdus cilvēkiem, kas atrodas tumsā un iet bojā savos grēkos. Kā Kunga līdzstrādnieki, cenšoties glābt dvēseles no sātana slazdiem, lai tās kļūtu par gaismas bērniem, mēs drīkstam sagaidīt sevišķas svētības un noteiktus augļus.

Tūrisma un tirdzniecības centri

Kas tagad atsaukušies uz skanošo aicinājumu, ir iesaistījušies Kunga darbā, tiem rūpīgi jāpēta Viņa darba metodes. Kalpojot virs zemes, Pestītājs izmantoja izdevības, ko sniedza lielle satiksmes ceļi. Ļieši Kapernaumā Jēzus apmetās savu ceļojumu starplaikos, un tā kļuva pazīstama kā "Viņa pilsēta". Šī pilsēta bija labi piemērota, lai kļūtu par Pestītāja darba centru. Atrazdamās pie ceļa, kas veda no Damaskas uz Jeruzalemi un Ēģipti, un Vidusjūru, tur vienmēr bija daudz ceļotāju. Ļaujdis no daudzām zemēm devās cauri pilsētai vai arī apmetās tur, lai atpūstos no saviem ceļojumiem. Seit Jēzus varēja satikt visas tautas un visas sabiedrības kārtas, gan bagātus un augstus, gan nabagus un zemus; un Viņa mācības varēja izplatīties citās zemēs un daudzās mājās. Tā pamodās interese uz praviestojumu pētīšanu, un uzmanība pievērsās Pestītājam, un pasaule uzzināja par Viņa misiju.

Mūsu laika dzīvās satiksmes dienās ir daudz vairāk izdevību nākt saskarē ar visu šķiru un daudz tautību vīriem un sievietēm nekā Izraēla laikā. Tūkstoškārt pavairojies tādu pilsētu skaits, caur kurām

iet lielas satiksmes līnijas. Dievs brīnišķīgi ir līdzinājis ceļu. Mūsu rīcībā ir spiestuve ar tās daudzējādām iespējām. Bībeles un preses izdevumi daudzās valodās, kas pasludina patiesību šim laikam, ir mūsu rokās, un tos var ātri aizvest uz jebkuru pasaules daļu.

Kristiešiem, kas dzīvo lielajos tirdzniecības un satiksmes centros, ir sevišķas izdevības. Ticīgie šajās pilsētās var strādāt Dieva labā savu māju apkaimē.

Pasauleslavenajos kūrortos un tūrisma ceļu centros, ko pārpilda daudzi tūkstoši veselības meklētāju un izpriecu mīļotāju, vajadzētu atrasties sludinātājiem un evaņģēlistiem, kas spējīgi saistīt daudzo ļaužu uzmanību. Lai šie strādnieki modri vēro iespējas pasludināt vēsti šim laikam un notur sapulces, kad vien rodas izdevība. Lai viņi nevilcinās izmantot izdevības runāt uz ļaudīm. Svētā Gara spēkā lai tie iet ļaudīm pretī ar Jāņa Kristītāja nesto vēsti: "Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu Valstība ir tuvu klāt nākusi." (Mat. 3:2) Dieva Vārds jāpasludina skaidri un spēcīgi, lai tie, kam ir ausis dzirdēt, arī dzirdētu patiesību. Tādā veidā ar tagadējās patiesības evaņģēliju sastapsies cilvēki, kas to vēl nepazīna, un ļaužu skaits, kas pieņems evaņģēliju, nebūs mazs. Tie patiesību aiznesīs arī uz savām mājām visās pasaules daļās.

Ar neatslābstošu dedzību

Mums cilvēkiem jāsniedz Dieva pēdējais brīdinājums, un cik nopietni tāpēc mums vajadzētu pētīt Bībeli un cik dedzīgi izplatīt tālāk gaismu! Lai katra dvēsele, kas saņēmusi dievišķo apgaismojumu, cenšas to atstarot tālāk. Lai strādnieki iet no mājas uz māju, atverot Bībeli, izplatot preses izdevumus un stāstot citiem par gaismu, kas aplaimojusi viņu pašu dvēseles. Lai literatūra vilcienos, uz ielas, lielajos kuģos, kas uztur satiksmi jūrā, un pa pastu tiek izplatīta apdomīgi.

Veicams liels darbs, un tiem, kas zina patiesību, vajadzētu sniegt spēcīgu palīdzību. Viņu sirdis jāpiepilda Kristus mīlestībai. Pār tiem jātiek izlietam Kristus Garam, un tiem jāsaģatavojas pastāvēt tiesas dienā. Ja viņi svētīsies Dievam, tad to pūles atklāt patiesību citiem pavadīs pārliecinošs spēks. Mēs vairs nedrīkstam ilgāk gulēt uz sātana apburtās zemes, bet mums jāiegulda darbā visi mūsu līdzekļi, visas mūsu spējas ar kādām Aizgādība mūs apveltījusi. Pēdējais brīdinājums jāpasludina "daudz ļaudīm un tautām, un valodām, un ķēniņiem" un ir dots apsolījums: "Redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam." (Atkl. 10: 11, Mat. 28: 20)

Es esmu pamācīta norādīt mūsu sludinātājiem uz pilsētām, kur vēl nav strādāts, un tos paskubināt ar visiem iespējamajiem līdzekļiem atrast ceļu patiesības atklāšanai. Dažās pilsētās, kur vēsts par Kunga otro nākšanu jau ir sniegta, mēs esam spiesti uzsākt darbu, it kā tas būtu jauns lauks. Cik ilgi vēl ies garām šiem neauglīgajiem laukiem, šim neapstrādātajām pilsētām? Nekavējoties jāiesākas sēklas izkaisīšanai daudzās, daudzās vietās.

Kungs prasa, lai Viņa kalpos būtu atrodams gars, kas dzīvi izjustu dvēseļu vērtību, ātri saskatītu darāmo pienākumu un bez kavēšanās izpildītu visu, ko Dievs tiem pavēl. Viņiem tā jānododas Dievam, lai visas laicīgās intereses liktos nevērtīgas, salīdzinot ar darbu, kas veicams sakarā ar dvēseļu pievēršanu patiesības atzīšanai.

Sludinātāji, pasludiniet patiesības, kas vadītu uz personīgu darbu to labā, kas vēl staigā bez Kristus. Pamudiniet uz personīgām pūlēm katrā iespējamā veidā. Atcerieties, ka sludinātāja darbs nepastāv vienīgi svētrunu noturēšanā. Viņam jāapmeklē ģimenes to mājokļos, kopā jālūdz un jāatver tām Raksti. Kas uzticīgi strādā ārpus paaugstinājuma, paveiks desmit reizes vairāk par to, kas strādā tikai aiz katedras. Lai mūsu sludinātāji nes savu atbildības nastu ar bijību un drebēšanu, raugoties uz Kungu pēc gudrības un pastāvīgi lūdzot Viņa žēlastību. Lai tie dara Jēzu par savu paraugu, rūpīgi mācoties Viņa dzīvi un savu ikdienu saskaņojot ar pamatlikumiem, kas raksturoja Viņa kalpošanu virs zemes.

"Nāciet pie manis visi, kas strādājiet un nesiet smagas nastas, Es jūs gribu atvieglināt." (Angļu tulk.) Tā ir recepte visu psihisko, fizisko un garīgo slimību dziedāšanai. Tā ir Kristus dāvana tiem, kas Viņu meklē no sirds un patiesībā. Viņš ir Lielais Ārsts. Tad seko cits uzaicinājums: "Nemiet uz sevis manu jūgu un mācieties no manis; jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs. Tad jūs atradīsiet atvieglošanu savām dvēselēm. Jo mans jūgs ir laipnīgs un mana nasta viegla." (Mat. 11: 28-30) Nesot Kristus jūgu un no Viņa mācoties lēnprātības un pazemības mācību, mēs atradīsim mieru ticībā, pašjāvībā un uzticībā. Mēs pārliecināsimies, ka Kristus jūgs ir laipnīgs un Viņa nasta viegla.

AICINĀJUMS IERINDAS DRAUDZES LOCEKĻIEM

Kad pieredzējuši strādnieki sevišķas pūles velta sabiedrībai, kurā dzīvo mūsu ļaudis, tad uz šai laukā esošajiem ticīgajiem gulstas vissvinīgākais pienākums darīt visu, kas ir viņu spēkos, lai atvērtu ceļu

Kunga darbam. Viņiem lūdzot vajadzētu dziļi pārbaudīt savas sirdis un nolīdzināt Kēniņam ceļu, noliekot katru grēku, kas tiem kavē sadarboties ar Dievu un saviem brāļiem.

Tas ne vienmēr ir pilnīgi saprasts. Sātans bieži ir ienesis garu, kas draudzes locekļiem nav ļāvis saskatīt izdevības kalpošanai. Ticīgie nereti ir ļāvuši ienaidniekam strādāt caur tiem tieši taj laikā, kad viņiem vajadzēja būt pilnīgi svētījušamies Dievam un Viņa darba virzīšanai uz priekšu. Pašiem neapzinoties, viņi tālu nomaldījušies no taisnības ceļa. Kopjot kritizēšanas un kļūdu meklēšanas garu, farizejisku dievbijību un lepnumu, viņi apbēdinājuši Dieva Garu un ļoti kavējuši Dieva vēstnešu darbu.

Uz šo ļaunumu uzmanība vērsta daudzkārt un daudzās vietās. Reizēm tie, kas bija piekopusi nopeļošu un nosodošu garu, ir nožēlojuši un atgriezušies. Tad Dievs spēja tos izlietot par godu un slavu savam Vārdam.

Mēs dzīvojam šīs zemes vēstures sevišķā laika posmā. Ļoti īsā laikā ir jāpadara liels darbs, un katram kristietim jāveic sava daļa šī darba atbalstīšanā. Dievs aicina cilvēkus, kas nodotos dvēseļu glābšanas darbam. Kad sāksim aptvert, kādu upuri Kristus ir pienesis, lai glābtu bojā ejošo pasauli, tad iesāksies liela cīņa par dvēseļu glābšanu. Ak, kaut visas mūsu draudzes ieraudzītu un izprastu Kristus bezgalīgo upuri!

Reformācijas kustība

Nakts atklāsmēs man rādīja lielu reformācijas kustību Dieva ļaužu vidū. Daudzi slavēja Dievu. Slimie tika dziedināti, un notika vēl citi brīnumi. Tāpat kā pirms lielās Vasarsvētku dienas dzīvs bija aizlūgšanas gars. Redzēju simtus un tūkstošus apmeklējam ģimenes un atveram tiem Dieva Vārdu. Svētā Gara spēks pārlicināja sirdis, un bija izjūtams patiesas atgriešanās gars. Uz visām pusēm atvērās durvis patiesības pasludināšanai. Pasauli, likās, bija skāris Debesu iespaids. Patiesie un pazemīgie Dieva ļaudis saņēma lielas svētības. ES dzirdēju pateicības un slavas balsis, un likās, ka norisinājās tāda pat reformācija, kādu mēs redzējām 1844. gadā.

Tomēr daži atteicās atgriezties. Viņi nevēlējās staigāt Dieva ceļā, un, kad atskanēja aicinājumi pienest labprātīgus upurus, lai varētu attīstīties Dieva darbs, tad daži savtīgi pieķērās saviem laicīgajiem īpašniekiem. Šie alkatīgie tika atšķirti no ticīgo sabiedrības.

Darbs, kas jādara, kamēr vēl nav noslēdzies pārbaudes laiks

Dieva sodības skar zemi, un Svētā gara iespaidā mums jāsniedz brīdinājuma vēsts, ko Kungs mums uzticējis. Mums šī vēsts jāpasludina ātri, rindu pēc rindas, pamācību pēc pamācības. Drīz cilvēki tiks spiesti pieņemt izšķirošos lēmumus, un mūsu pienākums ir rūpēties, lai viņiem dotu izdevību saprast patiesību tā, ka tie saprātīgi varētu nostāties pareizajā pusē. Kungs savus ļaudis aicina strādāt - strādāt dedzīgi un gudri - kamēr vēl nav noslēdzies pārbaudes laiks.

Personīgā darba svarīgums

Mūsu draudžu locekļiem vairāk vajadzētu strādāt ejot no mājas uz māju, lasot un izskaidrojot Bībeli un izdalot literatūru. Kristieša raksturs saskanīgs un pilnīgs var izveidoties vienīgi tad, ja cilvēcis rīks uzskata par priekštiesību iespēju nesavtīgi strādāt patiesības pasludināšanā un atbalstīt Dieva lietu ar naudas līdzekļiem. Mums jāšēj pie visiem ūdeņiem, uzturot savas dvēseles Dieva mīlestībā, strādājot, kamēr vēl ir diena, un izlietojot līdzekļus, kurus Kungs mums devis, lai darītu katru pienākumu, kas mums nāk priekšā. Ko mūsu rokas atrod darāmu, tas mums jāveic uzticīgi, jebkuru upuri, uz kuru mēs tiekam aicināti, mums jānes priecīgi. Sējot pie visiem ūdeņiem, mēs atzīsim, ka "kas bagātīgi sēj, tas arī bagātīgi pļaus." (2.Kor. 9: 6)

Kristus piemērs ir jāatdarina visiem tiem, kas saucas par Viņa bērniem. Izpalīdziet cilvēkiem viņu laicīgās vajadzībās, un viņu pateicība noņems šķēršļus un dos jums iespēju aizsniegt to sirdis. Pārdomājiet šo jautājumu nopietni. Kā draudzēm jums ir bijusi izdevība strādāt par Dieva līdzstrādniekiem. Ja jūs būtu paklausījuši Dieva Vārdam, ja jūs būtu iesaistījušies šajā darbā, tad jūs būtu svētīti un iedrošināti, un būtu guvuši bagātu pieredzi. Tad jūs nāktu pie atziņas, ka esiet rīki Dieva rokās, kas dedzīgi aizstāv un atbalsta glābšanas, atjaunošanas un pestīšanas plānu. Šim plānam nevajadzētu palikt negrozāmam, bet gan pieaugošam, ejošam no žēlastības uz žēlastību un no spēka uz spēku.

Kungs man rādījis darbu, kas veicams mūsu pilsētās. Ticīgajiem šajās pilsētās jāstrādā priekš Dieva savu māju apkaimē. Viņiem jāpūlas klusi, mierīgi un pazemīgi, visur nesot sev līdz Debesu atmosfēru. Ja viņi aizmirsīs sevi, norādot vienmēr uz Kristu, tad būs jūtama to ietekme un spēks.

Kunga nodoms nav, lai patiesības sēklas sēšanas darba lielāko daļu vajadzētu atstāt sludinātājiem. Cilvēkiem, kas nav aicināti sludināšanas darbā, jāstrādā priekš sava Meistara, atbilstoši savām dažādajām spējām. Bez atlikuma nododoties Kunga darbam, strādnieks gūst tādus piedzīvojumus, kas to dara spējīgu arvien sekmīgāk strādāt priekš sava Meistara. Viss tas, kas viņu vilka pie Kristus, palīdz tam Kristum piesaistīt arī citus. Var būt, ka atklāti runāt viņam nekad nevajadzēs, tomēr viņš ir tāds pats Dieva ierocis kā sludinātājs, un darbs liecinās, ka viņš ir dzimis no Dieva.

Sievietes, tiklab labi kā vīrieši, var apslēpt patiesību tur, kur to būtu bijis iespējams izskaidrot un parādīt. Šajā krīzes laikā tās var ieņemt savu vietu darbā, un Kungs tad strādās caur viņām. Ja tās pilda dziļa pienākuma izjūta, un, ja tās strādās Dieva gara iespaidā, tad viņām būs tieši tāda nosvērtība un attiecīga pašsavaldīšanās, kāda vajadzīga šai laikā. Pestītājs pār šīm pašai dziedīgajām sievietēm izlies sava vaiga gaismu, un tas viņām dos lielāku spēku par to, ko redzam pie vīriem. Ģimenēs viņas spēs padarīt tādu darbu, ko nevar veikt vīrieši, darbu, kas skarš iekšējo dzīvi. Viņas spēs tuvoties tām sirdīm, kuras vīrieši nevarēja aizsniegt. Viņu darbs ir nepieciešams. Apdomīgas un pazemīgas sievietes spēj veikt labu darbu, izskaidrojot patiesību ļaudīm viņu mājās. Dieva Vārds, tā izskaidrots, darīs savu pārveidojošo darbu, un šī darba ietekmē atgriezīsies veselās ģimenes.

Mani brāļi un māsas, pārdomājiet savus plānus; izmantojiet katru izdevību runāt ar saviem kaimiņiem un darba biedriem vai lasīt tiem kaut ko no grāmatām, kas satur tagadējo patiesību. Rādiet, ka jūsu dzīvē vissvarīgākais ir glābt dvēseles, kuru dēļ Kristus pienesa tik lielu upuri.

Strādājot bojā ejošo dvēseļu labā, jums līdz iet eņģeļi. Tūkstoš reiz tūkstoši un desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši eņģeļu gaida, lai sadarbotos ar mūsu draudžu locekļiem, izdalot gaismu, ko Dievs bagātīgi devis, lai ļaudis varētu sagatavoties uz Kristus atnākšanu. "Tagad ir labais pieņēmīgais laiks; redzi, tagad ir pestīšanas diena." Lai ikkatra ģimene nopietnā, sirsnīgā lūgšanā meklē no Kunga palīdzību Dieva darba veikšanai.

Neejiet garām mazām lietām, gaidot uz kaut kādu lielu darbu. Jūs sekmīgi spējiet veikt nelielus pienākumus, bet, mēģinot uzsākt plašu darbu, variet ciest pilnīgu neveiksmi un zaudēt drosmi. Kur vien jūs redziet darbu, kas ir darāms, tur ķerieties klāt. Vienalga, vai jūs esiet bagāti vai nabagi, augsti vai zemi, Dievs jūs visus aicina aktīvā kalpošanā. Darot ar visiem spēkiem to, ko jūsu rokas atrod darāmu, jūs attīstīsiet talantus un kļūsiet arvien spējīgāki. Bet pametot novārtā ikdienas sniegtās izdevības, jūs kļūsiet neauglīgi un nokaltīsiet. Šī iemesla dēļ Kunga dārzā ir tik daudz neauglīgu koku.

Ģimenes lokā, pie jūsu kaimiņu pavarda, pie slimnieka gultas jūs mierīgi un klusi variet lasīt Rakstus un runāt par Jēzu, un patiesību. Tā var tikt sēta dārgā sēkla, kas uzdīgs un pēc ilgāka laika nesis augļus.

Daudzās ne visai perspektīvās vietās ir darāms misijas darbs. Misijas garam jāpiepilda mūsu dvēseles, iedvesmojot mūs aizsniegt ļaužu šķiras, kuru dēļ mēs nebijām plānojuši strādāt, un ar tādām metodēm un tādās vietās, par kurām mēs nemaz nebijām domājuši. Kungam ir savs plāns evaņģēlija sēklas sēšanai. Sējot saskaņā ar Viņa gribu, mēs sēklu tā pavairosim, ka Viņa Vārds varēs sasniegt tūkstošus, kas patiesību nekad nav dzirdējuši.

Izdevības atveras uz visām pusēm. Spiedieties iekšā visur, kur Aizgādība atver durvis. Acīm vajadzīgs svaidījums uz Debesu acu zālēm, lai ieraudzītu un saprastu savas izdevības. Dievs tagad aicina pilnīgi atmodušos misionārus. Mums tiks parādīti ceļi, un mums jāsaprata un jāizprot Kunga piešķirtās izdevības.

Dieva vēstnešiem ir uzticēts darīt tieši to pašu darbu, jo Kristus darīja virs šīs zemes. Viņiem jāstrādā katrā kalpošanas nozarē, kurā strādāja Kristus. Nopietni un sirsnīgi tiem jāstāsta cilvēkiem par Debesu neaptveramajām bagātībām un mūžīgo mantu. Viņiem jābūt pildītiem ar Svēto Garu. Viņiem jāatkārto Debesu miera un piedošanas piedāvājumi. Tiem jānorāda uz Dieva pilsētas vārtiem, sakot: "Svētīgi ir tie, kas Viņa baušļus dara, lai viņiem vara ir pie dzīvības koka un lai viņi ieiet pa pilsētas vārtiem." (Atkl. 22: 14)

Pašai dziedības gara izkopšana

Katram draudzes loceklim vajadzētu rūpīgi kopt upura garu. Katrā mājā vajadzētu mācīt pašai dziedības mācības. Tēvi un mātes, māciet savus bērnus taupīt. Pamudiniet tos krāt naudu misijas darbam. Kristus ir mūsu piemērs. Mūsu dēļ Viņš kļuva nabags, lai mēs caur Viņa nabadzību varētu kļūt bagāti. Viņš mācīja, ka visiem vajadzētu savienoties mīlestībā un vienprātībā, lai strādātu

kā Viņš strādāja, upurētos, kā Viņš upurējās, mīlētu kā patiesie Dieva bērni.

Mani brāļi un māsas, mums jāilgojas pašiem būt atgrieztiem, lai dzīvē varētu īstenot Kristus pašaieliedzību. Ģērbieties vienkārši, bet tīri un glīti. Sevis dēļ izdodiet, cik vien iespējams maz. Lai jūsu mājās ir pašaieliedzības kārbīņa, kurā jūs variet ielikt mazos pašaieliedzības darbos ietaupīto naudu. No dienas dienā iegūstiet skaidrāku Dieva Vārda izpratni un izlietojiet katru izdevību, lai iegūtās atziņas dāvātu citiem. Nepagurstiet darīt labu, jo Dievs pastāvīgi sniedz pasaulei savas dāvanas lielās svētības. Sadarbojieties ar Kungu Jēzu, un Viņš jums mācīs savas mīlestības nenovērtējamās, brīnišķīgās mācības. Laiks negaida. Pienācīgā brīdī, kad laika vairs nebūs, jūs saņemsiet savu atalgojumu.

Tiem, kas patiesi mīl Dievu un ir līdzekļi, man pavēlēts sacīt: Tagad jums ir laiks savus līdzekļus ieguldīt Kunga darba atbalstīšanā. Tagad ir laiks stiprināt rokas sludinātājiem viņu pašaieliedzīgajās pūlēs glābt bojā esošās dvēseles. Satiekoties Debesu pagalmos ar dvēselēm, kurām jūs būsiet palīdzējuši izglābties, vai jūs ar to nejutīsieties brīnišķīgi atalgoti?

Lai neviens neattur savas artavas, un lai tie, kuriem pieder daudz, liksmojas, ka var Debesīs krāt neiznīkstošu mantu. Nauda, ko mēs atsakāmies ieguldīt Kunga darbā, aizies bojā. No tās Debesu bankā procenti nekrāsies.

Sekojošajos vārdos apustulis Pāvils apraksta tos, kas attur Dievam, Viņa īpašumu: "Kas grib bagāti tapt, tie krīt kārdināšanā un valgā, un daudz bezprātīgās un nelabās kārbās, kas cilvēkus gāž samaitāšanā un pazušānā. Jo naudas kārbība ir visa ļaunuma sakne, pēc tās dzīdamies, daži ir nomaldījušies no ticības un paši ar daudz sāpēm sadūrušies." (1. Tim. 6: 9, 10)

Sēt pie visiem ūdeņiem nozīmē daudz. Tas nozīmē pastāvīgu dāvanu un ziedojumu izdalīšanu. Dievs sniegs spējas un izdevības, lai Viņa līdzekļu uzticīgie namturi būtu pietiekami apgādāti visās lietās un tie varētu darīt daudz laba. "Tā kā ir rakstīts: Viņš ir kaisijis un nabagiem devis; Viņa taisnība paliek mūžīgi. Bet kas sējējam sniedz sēklu, Tas arī māizi sniegs ēšanai un vairošanos jūsu sēju, un liks pieaugt jūsu taisnības augļiem." (2. Kor. 9: 9, 10) Mēs esam saņēmuši uzdevumu no Kunga ar bagātu, devīgu roku sēt sēklu. Viņš, Kurš sējējam sniedz sēklu, dod savam strādniekam tieši to, kas sējēju darīs spējīgu sadarboties ar sēklas Devēju.

Kungs tagad aicina septītās dienas adventistus visās vietās svētīties Viņam un atbilstoši apstākļiem darīt vislabāko, lai sekmētu viņa darbu. Viņš vēlas, lai tie ar devīgumu dāvanās un ziedojumos parāda, ka tie vērtē Viņa svētības un pateicas par Viņa žēlastību un laipnību.

Mani mīļie brāļi un māsas, visa nauda, kas mums ir, pieder Kungam. Es tagad jūs Kunga vārdā aicinu apvienoties, lai sekmīgi pabeigtu visu, kas uzsākts saskaņā ar Dieva padomu. Lai darbu, kas veicams pieminekļu uzcelšanai Dievam daudzās vietās, nedarām grūtu un nospiedošu, atturot nepieciešamos līdzekļus. Lai tie, kas cenšas izveidot un attīstīt svarīgus pasākumus, gan lielus, gan mazus, nekļūst mazdūšīgi, redzot, ka mēs esam kūtri pievienoties viņiem, lai nostādītu šos pasākumus iespaidīgai kalpošanai atbilstošā stāvoklī. Lai visi mūsu ļaudis ceļas un ierauga, ko tie var darīt. Lai viņi pierāda, ka starp septītās dienas adventistiem valda vienprātība un spēks.

Pieņemamas kalpošanas nosacījumi

Kā tautai mums jānāk pie Dieva svētā tuvumā. Mums nepieciešama Debesu gaisma, lai tā iespīdētu mūsu sirdīs un prāta kambaros, mums nepieciešama gudrība, ko vienīgi Dievs spēj dot, lai sekmīgi pasludinātu vēsti šim pilsētām. Lai mūsu draudzes visās vietās stājas cīņās ierindā. Lai neviens, kas ar kristību solījies kalpot Dievam un dzīvot viņa godam, neatsauc savu solījumu. Pasaule ir jāglābj: lai šī doma mūs pamudina uz lielākiem upuriem un nopietnākām pūlēm maldošos labā.

Ja jūs dzīvē īstenosiet Dieva Vārda pamatlikumus, tad jūsu iespaidam būs vērtība katrā draudzē un katrā organizācijā. Jums jāceļas palīgā Kungam, palīgā kungam pret vareno. Visi nenozīmīgie vārdi, visa vieglprātība un niekošanās ir ienaidnieka valgi, lai jūs šķirtu no garīgā spēka. Izraēla Dieva Vārdā nostājieties cīņā pret šo ļaunumu. Ja jūs pazemosities Dieva priekšā, Viņš jums sniegs vēsti tiem, kas atrodas uz lielceliem, sētmalās un svešās zemēs, un, kam vajadzīga jūsu palīdzība. Sakārtojiet savus lukturus un uzturiet tos degošus, lai visur, kur jūs ejiet, valodā un darbi atklātu dārgos gaismas starus.

Ja mēs nodosimies kalpošanai Kungam, tad Viņš mācīs, kas mums jā dara. Ja mēs stāsimies ciešā savienībā ar Dievu, tad Viņš sadarbosies ar mums. Nenoslēgsimies tā sevī un nenodosimies savām interesēm, ka aizmirstam tos, kas cenšas pacelties pa kristīgo piedzīvojumu kāpnēm, un, kam

vajadzīga mūsu palīdzība. Mums jābūt gataviem Dieva dāvinātās spējas izlietot Kunga darbā, gataviem runāt vārdus laikā un nelaikā - vārdus, kas palīdzētu un aplaimotu.

Mani brāļi un māsas, vai mēs domājam par Austrumu lielo pilsētu vajadzībām? Vai mēs nezinām, ka tās jābrīdina par Kristus drīzo nākšanu? Darbs, kas mums jādara, ir brīnišķīgi liels darbs. Ir jāglābj pasaule, jāstrādā priekš dvēselēm, kas atrodas Austrumu pilsētās, štatos, kur vēsts par Kunga nākšanu sludināta jau sākumā. Kas nodosies darbam šajā misijas virzienā? Ir simtiem mūsu cilvēku, kam vajadzētu atrasties cīņas laukā, bet, kas vēsts izplatīšanā dara pavisam maz vai neko. Uz tiem, kam ir visas iespējas pazīt patiesību, kas saņēmuši pamācības, rindu pēc rindas, priekšrakstu pēc priekšraksta, šeit mazliet un tur mazliet, gulstas liela atbildība par dvēselēm, kas pēdējo evaņģēlija vēsti nekad nav dzirdējušas.

Ja šai piemērotajā laikā draudzes locekļi pazemosies Dieva priekšā, izmetot no savām sirdīm visu nepareizo un ļauno, un katrā solī prasīs padomu Viņam, tad Viņš tiem atklāsies un piešķirs drosmi, kas ir Viņā. Draudzes locekļiem uzticīgi darot savu daļu, Kungs vadīs savus izredzētos rīkus un stiprinās tos svarīgajam darbam. Savienosimies daudzās lūgšanās, atbalstot viņu rokas un saņemot spožus starus no Debesu svētnīcas.

Gals ir tuvu. Tas piezogas klusu, tikko manāmi, tāpat kā naktī bez trokšņa tuvojas zaglis. Kaut Kungs dāvinātu žēlastību, ka mēs vairs negulētu, kā to dara citi, bet būtu nomodā un skaidrā prātā. Patiesība drīz svinēs krāšņu uzvaru, un tad gavilēs visi, kas tagad izvēlas sadarboties ar Dievu. Laiks negaida, ātri tuvojas nakts, kad neviens cilvēks nevarēs strādāt. Lai tie, kas priecājas tagadējās patiesības gaismā, steidzas līdzdalīt patiesību arī citiem. Kungs jautā: "Ko Es sūtīšu?" Tiem, kas vēlas pienest upurus patiesības dēļ, tagad jāatbild: "Redzi, te es esmu, sūti mani." (Jes. 6: 8)

Lai visi, kam ir atbildīgi pienākumi, atceras, ka pārveidošanas darbs jāveic Svētajam garam. Tas ir Kungs, kurš visu pārvalda. Tos, kuru dēļ mēs strādājam, nedrīkstam censties veidot atbilstoši saviem uzskatiem, bet veidošanas darbs jāatstāj Kristum. Viņš neatdarina cilvēcīgus gājienus. Viņš strādā saskaņā ar sava paša prātu un Garu. Cilvēka darbs ir atklāt pasaulei to, ko Kristus ir ielicis viņa sirdī; caur viņa žēlastību cilvēks kļūst dievišķās dabas dalībnieks, izbēgdams no posta, kas ir pasaulē caur iekāri. Kas pieņem Kristu, tā augstākie spēki tiek stiprināti un cēlināti, un viņš kļūst derīgs kalpošanai Dievam.

Daudzi pasaules izglītotie ļaudis saņēmuši tik augstu izglītību, ka nespēj skart vienkāršos ļaudis. Viņu zināšanas ir ļoti komplicētas. Tās uzlido augstu, bet miera nav nekur. Laicīgi visgudrākie vīri ilgojas pēc vienkāršas patiesības, tādas, kādu Kristus sniedza ļaudīm, kad Viņš staigāja uz šīs zemes - patiesības, kuru viņš nosauc par garu un dzīvību. Viņa vārdi ir kā dzīvības koka lapas. Šodien pasaulei vajadzīga Kristus piemēra gaisma, kas atstarotu no Kristum līdzīgu vīru un sievu dzīves. Visppēcīgākais prāts par labu patiesībai ir tāds prāts, kuru pārvalda Kristus, kuru veido un šķīsta Svētā Gara svaidījums.

Kristus ir devis uzdevumu: "Ejiet pa visu pasauli." Brīdinājuma vēsts ir jādzird visiem. Visdārgākā godalga ir piedāvāta tiem, kas skrien kristieša skrējienam. Tie, kas skrien pacietīgi, saņems nevīstošu dzīvības vainagu.

Centieties būt mierīgi un ļaujieties uz Dievu kā uz savu uzticīgo Radītāju. Viņš sargās to, kas viņam uzticējies. Viņam nepatīk, ka mēs viņa altāri aplājam ar ašarām un sūdzībām. Jums ir pietiekoši iemeslu slavēt Dievu par to, kas jau ir, ja arī neredziet atgriežamies dvēseles. Tomēr labais darbs ies uz priekšu, ja tikai jūs paši iesiet uz priekšu un necentīsities visu piemērot savām domām. Lai Dieva miers valda jūsu sirdīs un esiet pateicīgi. Neizsprostojiet Viņa ceļu. Viņš spēj strādāt, un Viņš strādās, ja tišķai mēs Viņam to ļausim.

Spraužot plašus plānus, ļoti jā rūpējas, lai pūles visās nozarēs būtu saskanīgi savienotas un izveidotos viens pilnīgs, cieši saistīts, vesels darbs.

PADOMI SLUDINĀTĀJIEM

Pieredzējušam darbiniekam Ņujorkā

Sanatorijā, Kalifornijā, 1901.gada 3.novembrī

Pārdomājot apstākļus Ņujorkā, manu dvēseli nomāca smaga nasta. Naktī es attiecīgās lietas redzēju šādā gaismā: Ņujorka tika apstrādāta; radīsies izdevības sākt darbu tajās pilsētas daļās, kur vēl nav nevienas draudzes, un patiesība tur atradīs paliekošu vietu. Šim laikam dotās patiesības pasludināšana tiem, kas miruši pārkāpumos un grēkos, prasa milzīgi daudz darba. Dieva izredzēti vīri

nešis vissatraucošākās vēstis, kas ar savu raksturu brīdinās ļaudis, kas tos uzmodinās. Un redzot, ka dažus cilvēkus šie brīdinājumi saniknos un ierosinās pretoties gaismai un pierādījumiem, mums jāsaprot, ka sniedzam tiem šī laika pārbaudošo vēsti.

Vēstis tiks pasniegtas neparastā veidā. Zemi jau skar Dieva sodības. Ja pilsētās ir jāizveido misijas punkti, kur savā darbā zināmu ļaužu šķiru aizsniegšanai varētu vingrināties kolportieri, Bībeles strādnieki un praktiskie, ārstnieciskie misionāri, tad tāpat mums pilsētās ir vajadzīgi darbam svētījušies evaņģēlisti, kas vēsti pasludinātu tik skaidri un izšķirīgi, ka klausītāji justos pārsteigti.

“Atved aklos ļaudis, kam tomēr acis, un kurlos, kam tomēr ausis. Lai visi pagāni top sapulcināti un tautas lai sanāk kopā. Kurš no tiem to stāstīs? Lai tie mums stāsta pagājušās lietas, lai tie atved savus lieciniekus un taisnojas, ka šie dzird un saka: tas ir tiesa. Jūs esiet mani liecinieki, saka Kungs, un mans kalps, ko esmu izredzējis, lai jūs atzīstiet, un man ticiet, un saprotiet, ka Es tas esmu. Priekš manis neviens Dievs nav bijis, un pēc manis neviens nebūs. Es, es esmu Kungs, un Pestītājs nav kā vien es. Es esmu pasludinājis, un es esmu palīdzējis, Es esmu zināmu darījis, un sveša nebija jūs starpā. Un jūs esiet mani liecinieki, saka Kungs, ka es esmu Dievs. Arī no šīs dienas Es esmu tas pats, un nav neviena, kas var izglābt no manas rokas; ko Es daru, kas to var novērst?” (Jes. 43: 8-13)

“ES vadīšu akus pa ceļu, ko tie nav zinājuši; Es tiem likšu staigāt pa tekām, ko tie nav pazinuši. Es darīšu tumsību priekš viņu acīm par gaismu un nelīdzenumu par līdzenumu. Tā es darīšu un tos neatstāšu. Bet atpakaļ būs griezties un palikt visiem kaunā, kas paļaujas uz elkiem un saka uz lietām bildēm: jūs esiet mūsu dievi. Klausieties, kurlie, un skatieties, aklie, un redziet. Kas ir tik akls kā mans kalps un tik kurls kā mans vēstnesis, ko Es sūtu? Kas ir tik akls kā tas mīļais un tik akls kā tas Kunga kalps? Tu esi daudz redzējis, bet neesi ievērojis; ausis atdarījis, bet viņš nedzird. Kungam bija labs prāts savas taisnības dēļ dot lielu un augstu bauslību.” (Jes. 42: 16-21)

Šajās Rakstu vietās attēlotais darbs ir jādara mums. Izteicieni “Mans kalps”, “Izraēls”, “Kunga kalps” apzīmē katru, ko Kungs izredz un ieceļ noteiktā darbā. Dievs tos dara par sava prāta izpildītājiem, kaut arī daži no izvēlētajiem cilvēkiem Viņa gribu var tāpat nezināt, kā to nezināja Nebukadnēcars.

Dievs strādās to ļaužu labā, kas sevi pakļaus Svētā Gara darbam. Par Mesijas un Viņa valstības panākumiem Dievs ķīlā ir licis savu godu. “Tā saka Dievs, Kungs, kas Debesis radījis un izplata, kas zemi izklājis ar viņas augļiem, kas dvašu dod ļaudīm, kas tur mīt, un garu tiem, kas virs tās staigā. Es, Kungs, tevi esmu aicinājis taisnībā un tevi satveru pie tavas rokas, un tevi pasargāju, un tevi ieceļu par derību ļaudīm, par gaišumu pagāniem, atvērt akliem acis un saistītos izvest no cietuma un no cietuma nama tos, kas sēž tumsībā.”

“Kas jūs starpā to like vērā? Kas uzmana un klausās, kas pēc būs?” (Jes. 42: 5-7, 23.)

Dieva ļaudis, kas saņēmuši gaismu un atzišanu, nav piepildījuši Dieva augstos un svētos nodomus. Viņi nav gājuši no uzvaras uz uzvaru, pievienojot jaunus laukus, paceļot karogu pilsētās un to tuvumā. Lielu garīgu aklumu ir parādījuši tie, pār kuriem Kungs licis atspīdēt lielai gaismai, neiedami gaismā uz priekšu, pretī arvien lielākai un lielākai gaismai. Draudzes locekļi nav pamudināti un iedrošināti lietot garīgos nervus un muskuļus vienmēr pieaugošā darbā. Vajadzētu panākt, lai viņi saprastu, ka sludinātāji ar savu atrašanos viņu vidū tos nespēs izglābt. Tāpēc tie ir kļuvuši vāji, kaut gan tiem vajadzētu būt stipriem vīriem.

Katrā draudzē vajadzētu izmeklēt jauniešus un jauniertes, kam uzlikt atbildību nastas. Lai viņi visiem spēkiem gatavojas kļūt derīgi palīdzēt tiem, kas patiesību vēl nepazīst. Dievs aicina nopietnus, dvēselē nedalītus strādniekus. Pazemīgais un garā satriektais no personīgiem piedzīvojumiem mācīsies, ka bez Kunga nav neviena cita Glābēja.

Bībeles reliģija ir jāsludina un jāisteno dzīvē. Katram sniegtajam gaismas staram ir jāspīd skaidrā un saprotamā mirdzumā. Patiesībai ir jāizplatās kā degoša luktura gaismai. Ir simti Dieva kalpu, kam jāatsaucas uz šo aicinājumu un jāiziet laukā kā nopietniem, dvēseles glābjošiem strādniekiem, nākot palīgā Kungam, palīgā Kungam pret vareno. Dievs aicina dzīvus cilvēkus; cilvēkus, kas pildīti ar Viņa Gara spirdzinošo ietekmi, cilvēkus, kas redz Dievu kā Visaugstāko Valdnieku un saņem, no Viņa bagātīgus pierādījumus par Viņa apsoliņumu piepildīšanos. Dievs aicina cilvēkus, kuri nav remdeni, bet kurus mīlestība ir padarījusi karstus un dedzīgus.

Ja atkal no jauna draudzēm veltītu tikpat daudz pūļu un darba, cik ir strādāts pagājušajos divdesmit gados, lai locekļus darītu par pašreizējiem, krustu nesošiem Kristus sekotājiem, tad darbs būtu tikpat sekmīgs, kāds tas ir bijis pagātnē. Daudzi ar garīgo barību ir pārbaroti, kamēr pasaulē tūkstoši

iet bojā bez Dzīvības Maizes. Draudzes locekļiem vajag strādāt; viņiem jāattīsta savas spējas, cenšoties sasniegt priekšā stādītās augstās prasības. Kungs palīdzēs tās sasniegt, ja tie sadarbosies ar Viņu. Ja viņi savas dvēseles uzturēs patiesības mīlestībā, tad tie neatturēs sludinātājus no patiesības pasludināšanas jaunos laukos.

Lielajās pilsētās vajadzēja strādāt tūlīt, tiklīdz draudzes saņēma gaismu, bet daudzi nav izjutuši nastu par dvēselēm, un sātans, atradis tos pieejamus kārdināšanām, ir sabojājis viņu dzīvi. Dievs lūdz savus ļaudis nožēlot un atgriezties, atgriezties pie pirmās mīlestības, ko tie pazaudējuši, novēršoties no sevi upurējošā Pestītāja iemītajām pēdām.

Drosmīgi un sirsnīgi vienkāršībā

Ir pienācis laiks sākt izšķiroši strādāt vietās, kur patiesība vēl nav pasludināta. Kā lai padarām Kunga darbu? Katrā vietā, kurā ieejam, jāliek spēcīgs pamats pastāvīgam darbam. Ir jāseko Kunga metodēm. Jums nav jāļaujas iebiedēties no ārēji redzamā, lai arī cik draudošs tas izliktos. Jums darbs jāvirza uz priekšu tā, kā Kungs to ir noteicis. Sludiniet Vārdu, un Kungs ar savu Svēto Garu pārliecinās klausītāju prātus. Dieva Vārdā lasām: "Un tie izgāja un mācīja visās malās, un Kungs tiem palīdzēja strādāt un to Vārdu apstiprināja caur līdzējošām zīmēm." (Marka 16: 20)

Daudziem strādniekiem jāieņem sava vieta veicamajā darbā, ejot no mājas uz māju un izskaidrojot Bībeli ģimenēs. Tiem jāparāda sava pieaugšana žēlastībā ar padošanos Kristus gribai. Tā viņi gūs bagātīgus piedzīvojumus. Ticībā pieņemot Kristus Vārdu, uzticoties un paklausot tiem, viņu dzīves darbā atklāsies Svētā Gara spēks. Būs redzama spraiga un nopietna piepūle. Tiks rūpīgi kopta ticība, kas darbojas mīlestībā un skaidro dvēseli. Dzīvē atklāsies Gara augļi.

Kristus ir pasaules gaisma. Tie, kas seko Viņam, nestaigā tumsā, bet tiem ir dzīvības gaisma. Jānis par Kristu saka: "Bet cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic uz Viņa Vārdu." (Jāņa 1: 12) Uzliūko Kristu. Skatīšanās uz Viņu saskaņos sirdi, prātu un raksturu ar Dieva gribu.

Pastāv nepieciešama vajadzība pēc visām tām pamācībām, ko var dot mūsu misijas. Turpiniet strādāt tā paša Gara spēkā, kas darbu iesāka un nopamatoja. Atverot Rakstus, lūdzot, pielietojot ticību, māciet ļaudīm Kunga ceļu; un tiks uzcelta draudze, kas pamatota uz Klints, Kristus Jēzus.

Darbs jāvirza uz priekšu patiesības sirsnīgajā vienkāršībā. Dievs saka: "Man ir priekš jums iedrošinoša vēsts." Kungam mūsu lielajās pilsētās ir daudz dārgu dvēseļu, kas nav locījušas ceļus Baāla priekšā, un arī tādi, kas Baālu pielūguši neapzinīgi. Uz tiem jāspīd patiesības gaismai, lai tie varētu ieraudzīt Kristu kā Ceļu, Patiesību un Dzīvību.

Virziet darbu uz priekšu pazemībā. Nekad nepacelieties pāri Kristus evaņģēlija vienkāršībai. Ne ar kādām ārišķībām, bet paaugstinot Kristu, grēkus piedodošo Pestītāju, jūs gūsiet sekmes dvēseļu mantošanā. Ja jūs Dievam strādāsit pazemībā un sirsnīgā vienkāršībā, tad viņš jums atklāsies.

Lietojot kartes, diagrammas, dažāda veida simbolus un attēlus, sludinātājs var skaidri un izprotami parādīt patiesību. Tie ir palīglīdzekļi, un ir saskaņā ar Dieva Vārdu; bet, ja strādnieks savu darbu padara tik dārgu, ka citi vairs nevar no mantu nama saņemt pietiekoši daudz līdzekļu, lai strādātu savā laukā, tad viņš nerīkojas saskaņā ar Dieva plānu. Lielajās pilsētās ir jāstrādā atbilstoši Kristus priekšrakstiem, bet ne tā, kā to dara teātru lietu kārtotāji. Dievu pagodina patiesības izskaidrošana Kristus mīlestībā, bet ne teatrāls sniegums.

Lai sagatavošanās pasākumi, kas atbilst vairāk pasaulei nekā Debesīm, neatņem patiesībai tās cieņu un iespaidu. Lai jūsu klausītāji saprot, ka sapulču mērķis nav savaldzināt viņu jūtas ar mūziku vai kaut ko citu, bet pasludināt patiesību visā tās svinīgumā, lai viņi tiktu brīdināti un uzmodināti no nāvei līdzīgā savu iegribu apmierināšanas miega. Kaila, neslēpta patiesība ir tā, kas līdzīgi asam, abās pusēs griezīgam zobenam "pāršķir dvēseli un garu, locekļus un smadzenes". Tā ir spēks, kas uzmodinās tos, kas miruši pārkāpumos un grēkos.

Viņš, kurš atdeva savu dzīvību, lai glābtu vīrus un sievas no kalpošanas elkiem un savu iegribu apmierināšanas, atstāja piemēru, kam jāseko visiem, kas sāk sludināt evaņģēliju citiem. Dieva kalpiem šajā laikā ir uzticētas vissvinīgākās patiesības, un viņu darbībai, metodēm un plāniem jāatbilst viņu sniegtās vēsts svarīgumam. Ja jūs Vārdu sludināsit Kristus norādītajā veidā, tad jūsu mācītās patiesības dziļi ietekmēs klausītājus. Viņi gūs pārliecību, ka tas ir dzīvā Dieva Vārds.

Formalitāte dievkalpojumos

Pūloties sasniegt ļaudis, Kunga vēstneši nedrīkst iet pasaules ceļus. Intereses pamodināšanai sapulcēs tie nedrīkst izmantot pasaules dziedātājus un teatrālas izrādes. Kā var sagaidīt, lai tie, kam neinteresē Dieva Vārds, kas Viņa Vārdu nekad nav lasījuši, sirsnīgi vēloties izprast tā patiesības, spētu dziedāt iejūtīgi un saprotoši? Kā lai viņu sirdis saskaņojas ar svētas dziesmas vārdiem? Kā lai Debesu koris pievienojas mūzikai, kas ir tikai forma?

Formālas kalpošanas ļaunumu nav iespējams pārspīlēt, bet nav vārdu, lai pareizi attēlotu patiesas dievkalpošanas tālu ejošās svētības. Kad cilvēcīgas būtnes dzied ar garu un izpratni, tad Debesu mūziķi uztver šo melodiju, un pievienojas pateicības dziesmai. Viņš, kurš mūs visus apveltījis ar dāvanām, kas mūs dara spējīgus būt par Dieva līdzstrādniekiem, sagaida, lai Viņa kalpi tā attīstītu savas balsis, ka spētu visiem saprotami runāt un dziedāt. Nav vajadzīga skaļa dziedāšana, bet tīra intonācija, pareiza izruna, un skaidra, noteikta izteiksme. Lai visi atrod laiku izkopt balsi tā, ka varētu Dievu slavēt, dziedāt tīros, maigos toņos, ne skarbi un spalgi, kas ausij ir nepatīkami. Spēja dziedāt ir Dieva dāvana; lai tā tiek izlietota Viņa godam.

Noturot sapulces, izraugiet zināmu skaitu cilvēku, kas piedalītos kalpošanā ar dziesmām. Lai dziedāšanu pavada prasmīgi lietoti mūzikas instrumenti. Mums nevajag pretoties mūzikas instrumentu lietošanai mūsu darbā. Šī kalpošanas daļa rūpīgi jāvada; jo tā ir Dieva pagodināšana ar dziesmām.

Ne vienmēr dziedāt vajag tikai nedaudziem. Cik bieži vien iespējams, ļaujiet pievienoties visai sapulcei.

Vienotība dažādībā

Pūloties pilsētās dzīvojošo lielo ļaužu pulku labā, mums jācenšas darīt pilnīgs darbs. Tāds darbs lielos centros, kur daudz iedzīvotāju, ir par lielu, lai viens cilvēks to spētu sekmīgi veikt. Dievam ir dažādi ceļi darba veikšanai un dažādi strādnieki, kam Viņš uzticējis atšķirīgas dāvanas.

Viens strādnieks var būt veikls runātājs, cits spējīgs rakstīt, vēl kādam citam var būt dāvana sirsnīgām, nopietnām un dedzīgām lūgšanām, citam - dāvana dziedāt; vēl kādam var būt sevišķs spēks saprotami izskaidrot Dieva Vārdu. Katrai dāvanai jāklūst par spēku Dievam, tāpēc, ka Viņš grib izlietot savu strādnieku. Vienam Dievs dod gudrus vārdus, citam - atzišanu, citam - ticību, bet visiem jāstrādā viena un tā paša Priekšnieka vadībā. Dāvanu dažādība izraisa darbības dažādību, bet "ir viens pats Dievs, kas padara visu visā." (1. Kor. 12: 6) - Angļu tulkoj.

Kungs vēlas, lai Viņa izredzētie kalpi mācītos saskaņot savas pūles vienā kopīgā darbā. Dažiem var likties, ka atšķirība starp viņu dāvanām un līdzstrādnieku dāvanām ir pārāk liela, lai būtu iespējams apvienoties saskanīgā darbā; bet, ja tie atcerēsies, ka jāsasniedz dažādi raksturi, un, ka daži patiesību atraidīs, kad to sludinās viens strādnieks, lai atvērtu savu sirdi Dieva patiesībai tad, kad to savādākā veidā atklās cits strādnieks, tad tie cerības pilni vienoti turpinās savu darbu. Viņu talantus, lai arī cik tie būtu dažādi, visus var pārvaldīt viens un tas pats Gars. Katrā vārdā un darbā atklāsies laipnība un mīlestība; un, kad katrs strādnieks uzticīgi pildīs tam nozīmēto darbu, tad būs atbildēta Kristus lūgšana, lai Viņa sekotāji būtu vienoti un pasaule atzītu, ka tie ir Viņa mācekļi.

Mīlošā līdzjūtībā un uzticībā Dieva kalpiem savstarpēji jāsavienojas. Tas, kurš saka vai kaut ko dara, kas var izraisīt Kristus draudzes locekļu sadalīšanos, darbojas pretī Kunga plānam. Strīdēšanās un šķelšanās draudzē, aizdomu un neuzticības atbalstīšana apkauno Kristu. Dievs vēlas, lai Viņa kalpi savstarpēji izkoptu kristīgu mīlestību. Patiesa reliģija savieno sirdis ne tikai ar Kristu, bet arī savā starpā vismaigākajā sadraudzībā. Kad mēs sapratīsim, ko nozīmē būt tā vienotiem ar Kristu un ar saviem brāļiem, tad visur, kur mēs iesim, mūsu darbu pavadīs smaržīgs iespaids.

Strādniekiem lielajās pilsētās jāizlieto savas dažādās spējas, visiem spēkiem cenšoties gūt vislabākos rezultātus. Viņiem jārunā ticībā un jāstrādā tādā veidā, kas ietekmētu ļaudis. Viņi darbu nedrīkst sašaurināt atbilstoši saviem īpatnējiem uzskatiem. Pagātnē mūsu ļaudis pārāk bieži tā ir rīkojušies, un viss tas ir kavējis mūsu kavējumus darbā. Atcerēsimies, ka kungam ir dažādi ceļi darba veikšanai un dažādi strādnieki, kas Viņš uzticējis atšķirīgas dāvanas. Mums jāsaprot Viņa nodoms, izsūtot noteiktus cilvēkus uz noteiktām vietām.

Vēl tikai mazu brīdi būs dzirdama žēlastības balss; vēl mazu brīdi skanēs laipnais aicinājums: "Ja kam slāpst, tas lai nāk pie manis un dzer." (Jāņa 7: 37) Dievs sūta savu brīdinājuma vēsti visām pilsētām. Lai Viņa sūtītie vēstneši strādā tik saskanīgi, ka visi varētu atzīt, ka tie mācījušies no Jēzus.

Kristus lēnprātīgā padevība

Neviena cilvēka būtne nedrīkst censties citas cilvēcīgas būtnes piesaistīt sev, it kā tai būtu tiesības viņas pārvaldīt, nosakot, ka jādara tas, un aizliedzot darīt kaut ko citu, pavēlot, diktējot un rīkojoties līdzīgi tam, kā virsnieks rīkojas ar savu kareivju vienību. Tā izturējās priesteri un valdnieki Kristus dienās, bet tas nav pareizais ceļš. Kad patiesība ir ietekmējusi sirdis, vīri un sievas pieņēmuši tās mācības, tad pret tiem jāizturas kā pret Kristus īpašumu, un nevis kā pret cilvēka īpašumu. Saistot dvēseles pie sevis, jūs tās vadiet prom no viņu gudrības un viņu spēka Avota. Viņām jāpaļaujas tikai uz Dievu; vienīgi tā viņas var pieaugt žēlastībā.

Lai arī cik augstu cilvēks vērtētu savas zināšanas un gudrību, ja Viņu nemāca Svētais Gars, tad garīgās lietas viņš nemaz nav spējīgs izprast. Tam jāredz viņam draudošās briesmas un savs nederīgums, un pilnīgi jāpaļaujas uz to, kurš vienīgais spēj pasargāt Viņam uzticētās dvēseles, spēj tās apveltīt ar savu Garu un piepildīt ar nesavtīgu mīlestību vienam pret otru, tādā veidā darot tās spējīgas liecināt, ka Dievs ir sūtījis pasaulē savu Dēlu glābt grēciniekus. Kas patiesi atgriezušies, tie spiedīsies kopā kristīgā vienprātībā. Lai nav nekādas šķelšanās Dieva draudzē, nekādas neprātīgas savas autoritātes uzspiešanas tiem, kas pieņem patiesību. Visā, kas tiek sacīts vai darīts, jāparādās Kristus lēnprātīgai padevībai.

Kristus ir katras patiesas draudzes pamats. Mums dots Viņa nemainīgais apsolījums, ka Viņa klātbūtne un Viņa aizsardzība tiks dāvāta visiem uzticīgajiem, kas staigā viņa padomā. Līdz pat laika galam Kristus būs un paliks pats augstākais. Viņš ir dzīvības un spēka, taisnības un svētuma avots. Un tas viss Viņš ir tiem, kas nes viņa jūgu, un no Viņa mācās lēnprātību un pazemību.

Visas kalpošanas uzdevums un prieks ir Kristus paaugstināšana ļaužu priekšā. Tas ir visu patieso pūļu mērķis. Lai parādās Kristus; lai "es" tiek apslēpts Viņā. Tikai šādi sevis upurēšanai ir vērtība. Tādu upurēšanos Dievs pieņems. "Tā saka Augstais un Varenais, kas dzīvo mūžīgi un kā Vārds ir svēts; Es dzīvoju augstībā un svētā vietā, un pie tā, kam sagrauzts un pazemīgs gars, ka dzīvu daru garu pazemīgiem un dzīvu daru sirdi sagrauztiem." (Jes. 57: 15)

Sastopot pretestību

Bieži cenšoties atklāt patiesību, pamodīsies pretestība, bet, mēģinot pretējos ieskatus apstrīdēt, jūs pretestību tikai pavairosi, un to jūs nedrīkstiet atļauties. Pieķerieties labajam un neuzvaramajam. Dieva eņģeļi ir par jums nomodā, un tie zina, kā ietekmēt tos, kuru pretējos ieskatus jūs atsakieties apstrīdēt. Neiztirzājiet pacelto jautājumu negatīvos punktus, bet sakopojiet domās apstiprinošās patiesības un daudz mācoties, nopietni lūdzot, un no sirds svētījoties, ļaujiet tām iesakņoties jūsu prātā. Turiet savus lukturus kārtībā un degošus, un, lai spīd spožie starī tā, ka cilvēki, redzot jūsu labos darbus, tiktu ierosināti godāt jūsu Tēvu, kas ir Debesis.

Ja Kristus kārdināšanā tuksnesī nebūtu turējies pie labā un neuzvaramā, tad Viņš būtu zaudējis visu, ko vēlējās iegūt. Veids, kā Kristus izturējās, ir vislabākais, satiekoties ar mūsu pretiniekiem. Atkārtojot, ko viņi saka, mēs stiprinām to pierādījumu pamatojumus. Vienmēr turieties pie apliecinājumiem, kas apstiprina patiesību. Varbūt, ka tieši tas pats cilvēks, kurš jums pretojās, aiznesīs jūsu vārdus mājās un tiks atgriezts pie saprātīgās patiesības, kas viņu aizsniegusi.

Mūsu brāļiem esmu bieži sacījis: "Jūsu pretinieki par jūsu darbu izplatīs nepatiesas ziņas. Neatkārtojiet viņu ziņojumus, bet nostājieties par dzīvību dodošo patiesību; un Dieva eņģeļi jūsu priekšā atvērs ceļu. Mums jāveic liels darbs, un tas mums jādara saprātīgi. Nekad neuzbudināsimies un neļausim pamosties ļaunām jūtām. Kristus tā neizturējās, un Viņš ir mūsu piemērs visās lietās. Mums uzticētā darba veikšanai mums vajadzīgs daudz vairāk no Debesīm nākošās svētošās un pazemīgās gudrības, un daudz mazāk no pašu "es". Mums stingri jāsatver dievišķais spēks."

Tie, kas atkāpušies no ticības, nāks uz mūsu sapulcēm, lai novirzītu mūsu uzmanību no darba, kuru Dievs grib, lai mēs darītu. Jūs nedrīkstiet atļauties savas ausis novērst no patiesības pie pasakām. Neapstājieties, lai mēģinātu atgriezt kādu, kas jūsu darbu apmelo, bet, lai kļūst redzams, ka jūs esiet piepildīti ar Jēzus Kristus Garu; un Dieva eņģeļi liks jūsu lūpās vārdus, kas sasniegs pretinieku sirdis. Ja šie cilvēki neatlaidīgi turpinās iet savu ceļu, tad tomēr prātīgie sapulcē sapratīs, ka jūsu nostāja un jūsu mērķis ir augstāks. Runājiet tā, lai kļūst zināms, ka caur jums runā Jēzus Kristus.

Vajadzīgs nopietns, dedzīgs un no visas sirds darīts darbs

Ja mūsu sludinātāji saprastu, cik drīz pasaules iedzīvotājiem būs jāstājas Dieva Soģa krēsla priekšā, lai atbildētu par miesā darītajiem darbiem, cik nopietni viņi tad strādātu kopā ar Dievu, lai atklātu citiem patiesību! Cik nenogurstoši viņi pūlētos paaugstināt Dieva lietu pasaulē, sludinot ar vārdiem un ar darbiem: "Visu lietu gals ir tuvu!" (1.Pēt. 4: 7)

“Sagatavojieties sastapt savu Dievu”, ir vēsts, kas mums jāsludina visur. Bazūnei jāskan skaidri. Nepārprotami un noteikti jāatskan brīdinājumam: “Kritusi, kritusi Bābele, tā lielā... Izejiet no viņas, mani ļaudis, ka jūs viņai nepaliekiet par biedriem, un, ka jūs nedabūjiet no viņas mocībām.” (Atkl. 18: 2,4) Ir jāpiepildās šīs Rakstu vietas vārdiem. Drīz pār visiem zemes iedzīvotājiem nāks pēdējā pārbaude. Sai laikā tiks pieņemti ātri lēmumi. Tie, kurus būs pārliecinājis pasniegtais Vārds, nostāsies zem Valdnieka Imanuēla asinīm slacītā karoga. Tie ieraudzīs un sapratīs kā nekad iepriekš, ka ir palaiduši garām daudzas izdevības darīt labu, kas bija to pienākums. Viņi sapratīs, ka nav strādājuši tik dedzīgi, kā tiem vajadzēja strādāt, meklējot un glābjot pazudušos, izraujot tos it kā no uguns.

Dieva kalpiem dots padoms: “Neesiet kūtri pildot pienākumus; esiet dedzīgi garā, kalpojiet Kungam.” Gurdenums un nespēcīgums nav dievbijība. Ja mēs sapratīsim, ka strādājam Dieva labā, tad daudz dziļāk kā jebkad iepriekš izjutīsim garīgās kalpošanas svētumu. Šī izpratne ienesīs dzīvību un neatlaidīgu enerģiju katra pienākuma izpildīšanā.

Reliģija, tīra, neaptraipīta reliģija, iespaidīgā veidā atklāsies dzīvē. Dvēseļu glābšanā panākumus gūs vienīgi nopietns darbs, kuram atdota visa sirds. Mums ikdienišķie pienākumi jāpadara par svētīšanās soļiem, pastāvīgi pieaugot derīgumā, jo mēs savu darbu redzam mūžības gaismā.

Mūsu darbu mums norādījis Debesu Tēvs. Mums jāņem mūsu Bībeles un jāiziet brīdināt pasauli. Mums dvēseļu glābšanas darbā jābūt Dieva izpalīdzošajām rokām,- kanāliem, pa kuriem Dieva mīlestība dienu no dienas plūst uz bojā ejošajiem ļaudīm. Katru patiesu strādnieku paceļ un svēto izpratne par lielo darbu, kurā viņam dota priekštiesība piedalīties. Viņu pilda ticība, kas darbojas mīlestībā un skaidro dvēseli. Tam, kas padodas Dieva gribai, neviens uzdevums neliekas smags, nekas neliekas vergošanai. “Darīdami to Kungam”, ir doma, kas piešķir brīnišķīgu skaistumu katram darbam, ko Dievs viņam uztic darīt.

Visā savā darbā stingri ievērojiet reliģiskos pamatlikumus. Nopietni un sirsnīgi jautājiet: “Kas man jādara, lai patiktu Kungam?” Apmeklējiet vietas, kur ticīgajiem vajadzīgs iedrošinājums un palīdzība. Katrā solī jautājiet: “Vai šis ir Kunga ceļš? Vai es garā, vārdos un rīcībā esmu saskaņojies ar Viņa gribu?” Ja jūs strādāsi Dievam, domājot vienīgi par to, kā Viņu pagodināt, tad jūsu darbs iegūs dievišķu veidojumu un jūs piepildīsiet Kunga nodomus.

Pētot Dieva Vārdu, iespiedieties dziļāk un arvien dziļāk zem virspusējā. Ticībā satveriet dievišķo spēku un iegremdējieties inspirēto Rakstu dziļumos. Savā kalpošanā ienesiet Dieva spēku, atceroties, ka aiz jums stāv Kungs. Lai Viņa mīlestība mirdz cauri visam, ko jūs dariet un sakiat. Lai patiesība, Dieva Vārda dārgā, vienkāršā patiesība atmirdz pilnā spožumā. Pazemojieties Dieva priekšā. Kristū jūs kļūsi spējīgi. Viņš jūs iecēlis par sava nama pārvaldniekiem dot barību istā laikā. Kristus strādnieki atrodas ļoti tuvu Viņa mīlestības pilnajai sirdij. Viņš vēlas darīt pilnīgu savu namu, pilnveidojot savus kalpus.

Kristus ir mūsu mīļais un līdzcietīgais Pestītājs. Viņa uzturošajā spēkā vīri un sievas kļūs stipri pretoties ļaunumam. Kad savu vainu atzīstošs grēcinieks raugās uz grēku, tad tas viņam kļūst ļoti grēcīgs. Viņš brīnās, ka nav nācis pie Kristus agrāk. Viņš saprot, ka savas kļūdas ir jāpārvar, iekāres un kaislības ir jāpakļauj Dieva gribai, ka viņam jākļūst dievišķās dabas līdzdalībniekiem, uzvarot samaitāšanu, kas ir pasaulē caur iekārošanu. Nožēlojot Dieva likumu pārkāpšanu, viņš nopietni cīnās, lai uzvarētu grēku. Viņš cenšas atklāt Kristus žēlastības spēku un tiek vadīts personīgā saskarē ar Pestītāju. Viņš pastāvīgi savā priekšā tur Kristu. Lūdzot, ticot un saņemot vajadzīgās svētības, viņš nāk tuvāk un tuvāk viņam paredzētajam Dieva standartam.

Kad viņš aizliedz sevi un paceļ krustu, ejot pa Kristus norādīto ceļu, viņa raksturā atklājas jauni tikumi. Viņš Kungu Jēzu mīl ar visu sirdi, un Kristus kļūst viņa gudrība, viņa taisnība, viņa svētošana un viņa pestīšana.

Kristus ir mūsu piemērs, mūsu iedvesmotājs, mūsu ārkārtīgi lielā alga. “Jūs esiet Dieva aramais tīrums, Dieva ēka.” (1.Kor. 3: 9) Dievs ir Meistars - celtnieks, bet cilvēkam ir jādara sava daļa. Viņam jāsadarbojas ar Dievu. “Mēs esam Dieva līdzstrādnieki.” (1.Kor. 3: 9) Nekad neaizmirstiet vārdus: “Dieva līdzstrādnieki.” “Dzenieties ar bijāšanu un drebēšanu uz to, ka topat svēti. Jo Dievs ir tas, kas jūsos padara ir gribēšanu, ir padarīšanu pēc sava labā prāta.” (Fil. 2: 12, 13) Kristus žēlastības brīnumdarošais spēks atklājas, radot cilvēkā jaunu sirdi, cēlāku dzīvi un svētāku sajūsmu. Dievs saka: “Un Es jums došu jaunu sirdi.” (Eceķ. 36: 26) Vai cilvēka atjaunošana nav vislielākais brīnums, kas var tikt izdarīts? Ko gan nespēj veikt cilvēcīgais rīks, kas ticībā satver dievišķo spēku?

Atcerieties, ka darbā ar Kristu kā jūsu personīgo Pestītāju slēpjas jūsu spēks un uzvara. Šajā darbā

jāiesaistās visiem. Kristus ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība. Viņš saka: "Bez Manis jūs ne nieka nespējiet darīt." (Jāņa 15: 5) Nožēlojoša, ticīga dvēsele atbild: "Es spēju visas lietas iekš tā, kas mani dara spēcīgu, proti, Kristū." (Fil. 4: 13) Uz tādiem cilvēkiem attiecas apliecinājums: "Cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem." (Jāņa 1: 12)

4. DARBS VESELĪBAS LABĀ

"Mīļais, pār visām lietām es vēlu,
lai tev labi klājas un tu esi vesels."
(3.Jāņa 2)

UZTICĪBA VESELĪBAS REFORMĀ

Rokraksts lasīts delegātiem Vispasaules Savienības sesijā Vašingtonā, D.C., 1909. Gada 31.maijā

Esmu pamācīta visiem mūsu ļaudīm nest vēsti veselības reformas jautājumā, jo daudzi ir atkrituši no savas agrākās uzticības veselības reformas pamatlikumiem.

Dieva nodoms ir, lai Viņa bērni pieaugtu līdz pilnīgam vīra un sievas augumam Kristū. Lai to sasniegtu, viņiem pareizi jālieto visas prāta, dvēseles un miesas spējas. Tie nedrīkst atļauties izšķiest jebkādas garīgos vai fiziskos spēkus.

Jautājums, kā saglabāt veselību, ir sevišķi svarīgs. Pētot šo jautājumu, bīstoties Dievu, mēs uzzināsim, ka fiziskās un arī garīgās attīstības veicināšanai vislabākais ceļš ir vienkāršības ievērošana uzturā. So jautājumu pētīsim pacietīgi. Mums vajadzīgas zināšanas un gudrība, lai šai ziņā rīkotos prātīgi. Dabas likumiem nav jāpretojas, bet jāpaklausa.

Tie, kas saņēmuši pamācības par gaļas barības, tējas un kafijas lietošanas, kā arī trekna un neveselīga uztura sagatavošanas ļaunumu un izšķīrušies derēt derību ar Dievu ar upuriem, nevēlēsies turpināt apmierināt savu kāri pēc barības, kuru viņi ir atzinuši par neveselīgu. Dievs prasa visu tieksmju šķīstīšanu un pašreizējās ievērošanu pret lietām, kas nav labas. Šis ir darbs, kam jātiec padarīt, pirms Viņa ļaudis kā pilnīgi var nostāties Viņa priekšā.

Personīga atbildība

Dieva atlikušajiem ļaudīm jābūt atgrieztiem ļaudīm. Šis vēsts pasludināšanai jānoslēdzas ar atgriešanos un dvēseles svētošanu. Sai kustībā mums jābūt Dieva Gara spēks. Šī ir brīnišķīga un noteikta vēsts; tā saņēmējam nozīmē visu, un tā jāsludina skajā balsī. Mums vajadzīga īsta, pastāvīga ticība, ka šī vēsts ies uz priekšu līdz pat laika noslēgumam, un, ka tās nozīme kļūs arvien lielāka.

Daži, kas uzdodas par ticīgajiem, zināmas Liecību daļas atzīst par Dieva vēsti, bet atraida visu, kas nosoda viņu iemīļotos ieradumus. Tādi cilvēki ārdā savu un arī draudzes labklājību. Ļoti svarīgi, lai mēs staigātu gaismā, kamēr mums vēl ir gaisma. Kas apliecina ticību veselības reformai un tomēr ikdienas dzīvē rīkojas pretēji tās pamatlikumiem, tie dara pāri paši savām dvēselēm un atstāj nepareizu iespaidu kā uz ticīgajiem, tā neticīgajiem.

Spēks caur paklausību

Uz tiem, kas zina patiesību, gulstas svinīga atbildība, lai visi viņu darbi saskanētu ar viņu ticību un lai viņu dzīve tiktu šķīstīta un svētoja, un tie būtu sagatavoti darbam, kas ātri jāpadara šīs vēsts noslēdzošajās dienās. Viņiem nav ne laika, ne spēka, ko drīkstētu izšķiest ēstkāres apmierināšanai. Tagad mums vajadzētu dziļāk izprast vārdus: "Tāpēc atjaunojieties savā prātā, un atgriezieties, ka jūs grēki top izdeldēti, lai atspīdēt laiki nāk no Kunga vaiga." (Ap.d. 3: 19) So vārdu nopietnībai vajadzētu atstāt uz mums pamudinošu iespaidu. Daudziem mūsu vidū trūkst garīguma. Ja viņi pilnīgi neatgriezīsies, tad tie noteikti pazudīs. Vai jūs variet atļauties riskēt?

Lepnums un ticības vājums daudziem laupījis Dieva bagātās svētības. Ir daudz tādu, kuri, ja tie nepazemos savas sirdis Kunga priekšā, jutīsies pārsteigti un vīlušies, kad atskanēs sauciens: "Redzi, Līgavainis nāk!" (Mat. 25: 6) Viņiem ir patiesības teorija, bet to traukos un lukturos nemaz nav elļas. Mūsu ticība šai laikā nedrīkst apstāties pie trešā eņģeļa vēsts teorijas atzīšanas un piekrišanas. Mums vajadzīga Kristus žēlastības elļa, kas liktu degt lukturim un liktu dzīvības gaismai spīdēt uz citiem, rādot ceļu tumsā esošajiem.

Ja vēlamies izbēgt no nepatīkamiem piedzīvojumiem, tad mums visā nopietnībā un bez vilcināšanās,

ar bijību un drebēšanu jāsāk strādāt savas glābšanas labā. Ir daudzi, kuri nedod noteiktus pierādījumus, ka tie būtu uzticīgi saviem kristību solījumiem. Viņu dedzību atdzēsējis formālisms, pasaulīga godkāre, lepnums un pašmīlestība. Laiku pa laikam to jūtas tiek aizkustinātas, tomēr viņi nekrīt uz Klinti, Kristu Jēzu. Viņi nenāk pie Dieva ar nožēlošanā un grēku atzišanā salauztām sirdīm. Tie, kuru sirdīs notikusi patiesa atgriešanās, dzīvē atklās Gara augļus. Ak, kaut tie, kuriem ir tik maz garīgas dzīvības, saprastu, ka mūžīgā dzīve var tikt dāvināta vienīgi tiem, kas kļūst dievišķās dabas līdzdalībnieki un izbēg no posta, kas ir pasaulē caur iekārošanu!

Vienīgi Kristus spēks spēj pārveidot sirdi un prātu, kas jāpiedzīvo visiem, kas vēlas ar viņu dalīties jaunajā dzīvē Debesu valstī. "Ja kas nav piedzimis no augšienes," sacīja Pestītājs, "tas Debesu valstību nevar redzēt." (Jāņa 3: 3) Reliģija, kas nāk no Dieva, ir vienīgā reliģija, kas spēj vadīt pie Dieva. Lai pareizi Viņam kalpotu, mums jābūt piedzimušiem no dievišķā Gara. Tas vedīs uz modrību. Tas skaidro sirdi un atjaunos prātu, un dos jaunas spējas atzīt un mīlēt Dievu. Tas radīs labprātīgu paklausību visām Viņa prasībām. Tā ir īstā kalpošana Dievam.

Dievs prasa, lai Viņa ļaudis pastāvīgi ietu uz priekšu. Mums katrā ziņā jāsaprot, ka izdabāšana ēstkārei ir vislielākais kavēklis garīgai pieaugšanai un dvēseles svētošanai. Neskatoties uz visu mūsu veselības reformas atzišanu, daudzi no mums ēd nepareizi. Izdabāšana ēstkārei ir fiziskā un garīgā vājuma galvenais iemesls un lielā mērā ir arī nespēka un priekšlaicīgas nāves iemesls. Lai katrs cilvēks, kas ilgojas pēc gara skaidrības, vienmēr atceras, ka Kristū vienmēr ir spēks valdīt pār ēstkāri.

Gaļas ēdieni

Ja apmierinot kāri pēc gaļas ēdieniem, mēs varētu gūt kādu labumu, tad es pie jums negrieztos ar šo aicinājumu; bet es zinu, ka tie nedod nekādu labumu. Gaļas ēdieni ir kaitīgi fiziskajai labklājībai, un mums jāmācās iztikt bez tiem. Kas dzīvo apstākļos, kur iespējams sagādāt veģetāru uzturu un tomēr izvēlas sekot savām domām šai jautājumā, ēdot un dzerot kā pašiem patīk, tie pakāpeniski kļūs arvien bezrūpīgāki pret pamācībām, kuras Kungs devis tagadējās patiesības citos jautājumos, un zaudēs spējas izprast patiesību; viņi noteikti pļaus, ko tie sējuši.

Es esmu pamācīta, ka studentiem mūsu skolās nav jāpasniedz gaļas ēdieni un tādi pārtikas produkti, kurus pazīstam kā neveselīgus. Neko, kas izraisa kāri pēc uzbudinošiem līdzekļiem, nevajadzētu likt uz galda. Es griežos ar aicinājumu pie veciem un jauniem, kā arī pie pusmūža cilvēkiem. Aizliedziet savu tieksmi uz lietām, kas jums kaitīgas. Kalpojiet Kungam ar upuriem.

Lai bērni saprātīgi dara savu daļu šajā darbā. Mēs visi esam Kunga ģimenes locekļi, un Kungs vēlas, lai Viņa bērni, jauni un veci, apņemtos atteikties ēstkārei un ietaupītu līdzekļus sapulču namu celšanai un misionāru atbalstīšanai.

Esmu pamācīta sacīt vecākiem: šai jautājumā ar dvēseli un garu nostājieties Kunga pusē. Mums vienmēr jāpatur prātā, ka šajās pārbaudes laika dienās mūsu lietu caurskata Universa Kungs. Vai jūs neatteiksieties no tādu iegribu apmierināšanas, kas jums kaitīgas? Ticības apliecināšana vārdos ir lēta; lai jūsu pašizliedzības darbi liecina, ka jūs gribiet būt paklausīgi Dieva prasībām. Tad ielieciet mantu namā daļu līdzekļu, ko jūs ietaupiet, aizliedzot sevi, un ar tiem būs iespējams turpināt Dieva darbu.

Ir daudzi, kas domā, ka tie bez gaļas barības nevar dzīvot; bet, ja viņi nostātos Kunga pusē, stingri apņemoties staigāt Viņa norādītajos ceļos, tad tie tāpat kā Daniēls un viņa biedri saņemtu spēku un gudrību. Viņi nāktu pie atziņas, ka Kungs tiem dod veselīgu spriedumu. Daudzi justos pārsteigti, redzot, cik daudz Dieva lietai var ietaupīt ar pašizliedzīgu rīcību. Dieva pasākumu realizēšanai daudz vairāk dos mazas summas, kas pienestās uzupurējoties, nekā lielas dāvanas, kuru došana nav prasījusi sevis aizliegšanu.

Septītās dienas adventistu rokās ir svarīgas patiesības. Pirms vairāk kā četrdesmit gadiem Kungs mums deva sevišķu gaismu par veselības reformu, bet kā mēs šai gaismā staigājam? Cik daudzi ir atteikušies dzīvot saskaņā ar Dieva padomiem? Kā tautai mums vajadzētu iet uz priekšu atbilstoši saņemtajai gaismai. Mums pienākas izprast un godāt veselības reformas pamatlikumus. Atturības jautājumā mums vajadzētu būt priekšā visiem citiem ļaudīm; un tomēr starp mūsu draudzes locekļiem, kas daudz pamācīti, pat starp evaņģēlija sludinātājiem ir cilvēki, kas maz ciena gaismu, ko Dievs devis šai jautājumā. Viņi ēd, kā tiem patīk, un arī strādā, kā tiem pašiem patīk.

Lai tie, kas mūsu darbā ir skolotāji un vadītāji, veselības reformā stingri nostājas uz Bībeles pamata un sniedz skaidru liecību visiem, kas tic, ka dzīvo šīs zemes vēstures pēdējās dienās. Atšķirības līnijai

jātiek vilktai starp tiem, kas kalpo Dievam, un tiem, kas kalpo paši sev.

Man rādīts, ka pamatlikumi, kas doti vēsts sludināšanas sākumā, šodien ir tikpat svarīgi un pret tiem vajadzētu izturēties tikpat apzinīgi kā toreiz. Ir daži, kas nekad nav paklausījuši gaismai, kas dota uztura jautājumā. Tagad ir laiks izņemt lukturi no pūra apakšas un likt tam spīdēt gaišos, spožos staros.

Veselīga uztura pamatlikumiem ir liela nozīme kā mūsu personīgajā, tā mūsu kā tautas dzīvē. Kad sākumā saņēmām veselības reformas vēsti, biju vāja un nespēcīga, un bieži īslaicīgi pagību. Es lūdzu Dievu pēc palīdzības, un viņš manā priekšā atvēra lielu veselības reformas tematu. Viņš man rādīja, ka tiem, kas tur Viņa baušļus, jānostājas svētās attiecībās ar Viņu, un, ka ievērojot sātību ēšanā un dzeršanā, tiem jāuztur gars un miesa kalpošanai vislabvēlīgākajā stāvoklī. Šī gaisma man bija liela svētība. Es nostājos veselības reformas pusē, zinot, ka Kungs mani stiprinās. Šodien, neskatoties uz vecumu, man ir labāka veselība nekā jaunībā.

Daži ir stāstījuši, ka es pati neesmu tā paklausījusi veselības reformas pamatlikumiem, kā esmu tos aizstāvējusi savos rakstos; bet es varu sacīt, ka esmu bijusi uzticīga veselības reformatore. Tie, kas bijuši manas ģimenes locekļi, zina, ka tā ir patiesība.

“Dievam par godu”

Mēs nenorādām kādu noteiktu līniju, pa kuru jāiet uztura jautājumā; bet mēs sakām, ka zemēs, kur pārpilnībā ir augļi, graudaugi un rieksti, gaļas barība nav Dieva ļaudīm piemērots uzturs. Man rādīts, ka gaļas ēdienu lietošana tiecas darīt raksturu dzīvniecisku, atņemt vīriem un sievietēm mīlestību un līdzjūtību, kādu tiem vajadzētu just pret ikvienu cilvēku, un būtnes augstākos spēkus pakļaut zemākajām kaislībām. Ja gaļas ēšana kādreiz ir bijusi veselīga, tad tagad to lietot nav droši. Vēžiem, audzējiem un plaušu slimībām lielā mērā iemesls ir gaļas ēšana.

Gaļas barības lietošanu mēs nedrīkstam darīt par draudzes sadraudzības pārbaudes jautājumu, bet mums vajadzētu ņemt vērā iespaidu, kādu uz citiem atstāj cilvēki, kas uzdodas par ticīgajiem un ēd gaļu. Vai mums kā Dieva vēstnešiem nav ļaudīm jāsaka: “Tāpēc vai ēdiet vai dzeriet un ko vien dariet, to visu dariet Dievam par godu.” (1.Kor. 10: 31) Vai mums nav jāsniedz noteikta liecība pret samaitātas ēstkāres apmierināšanu? Vai kāds, kurš ir evaņģēlija kalps un sludina vissvinīgāko patiesību, kāda jebkad dota mirstīgajiem, ar savu piemēru aicinās atgriezties pie Ēģiptes gaļas podiem? Vai tie, kuri tiek uzturēti ar desmito no Dieva mantu nama, atļausies, apmierinot savas iegribas, saindēt pa asinsvadiem plūstošo dzīvību dodošo straumi? Vai viņi nicinās gaismu un brīdinājumu, kurus Dievs tiem devis? Miesas veselība jāvērtē kā ļoti svarīga pieaugšanai žēlastībā un līdzsvarota rakstura iegūšanai. Pienācīgi nerūpējoties par kuņģi, tiek traucēta godīga, morāla rakstura veidošana. Smadzenes un nervi ir cieši saistīti ar kuņģi. Kļūdas ēšanā un dzeršanā izraisa kļūdas domāšanā un rīcībā.

Visi tagad tiek pārbaudīti. Mēs esam kristīti Kristū, un, ja mēs darīsim savu daļu, šķīroties no visa, kas mūs varētu vilkt uz leju un izveidot tādus, kādiem mums nevajadzētu būt, tad saņemsim spēku pieaugt Kristū, kas ir mūsu dzīvais Vadonis, un mēs piedzīvosim Dieva pestīšanu.

Vienīgi saprātīgi izturoties pret veselīga uztura pamatlikumiem, mēs varam tikt pilnīgi atmodināti, lai ieraudzītu nepareizās diētas radīto ļaunumu. Tie, kuri saskatījuši savas kļūdas, būs drosme mainīt savus ieradumus, pārlicināsies, ka reforma prasa cīņu un lielu neatlaidību, bet, kad reiz būs izveidota pareiza garša, viņi atzīs, ka barība, ko tie agrāk uzskatīja par nekaitīgu, lēnām, tomēr noteikti likusi pamatu gremošanas traucējumiem un citām slimībām.

Tēvi un mātes, esiet nomodā lūgšanās. Stingri sargieties no katra veida nesātības. Māciet saviem bērniem patiesas veselības reformas pamatlikumus. Māciet tiem, no kā jānovēršas, lai saglabātu veselību. Dieva dusmas jau ir sākušas piemeklēt nepaklausības bērnus. Kādi noziegumi, kādi grēki, kāda netaisnība redzama visur! Kā tautai mums ļoti jā rūpējas, lai pasargātu savus bērnus no samaitātiem biedriem.

Veselības pamatlikumu mācīšana

Vajadzētu vairāk pūlēties, lai apmācītu ļaudis veselības reformas pamatlikumos. Vajadzētu nodibināt pavāru skolas un iet no mājas uz māju, pamācot, kā gatavot veselīgu uzturu. Veciem un jauniem vajadzētu mācīties, kā vēl vienkāršāk gatavot ēdienus. Kur vien sludina patiesību, tur ļaudis arī jā māca, kā vienkāršā veidā pagatavot ēdienus, lai tie tomēr būtu garšīgi. Viņiem jā rāda, ka barojošu uzturu var sagādāt, nelietojot gaļu.

Māciet cilvēkus, ka labāk ir zināt, kā palikt veselam, nekā prast ārstēt slimību. Mūsu ārstiem vajadzētu būt gudriem sludinātājiem, brīdinot visus no savu iegribu apmierināšanas un rādot, ka atturēšanās no lietām, kuras Dievs aizliedzis, ir vienīgais ceļš, kā novērst miesas un gara sabrukumu.

Jābūt ļoti smalkjūtīgiem un apdomīgiem, gatavojot barojošu uzturu, lai aizvietotu to, kas agrāk sastādīja diētu tiem, kas tagad vēlas kļūt veselības reformatori. Būs vajadzīga ticība Dievam, nopietna, mērķtiecīga apņēmība un labprātība palīdzēt cits citam. Diēta, kurā trūkst nepieciešamo barības vielu, apkauno veselības reformas lietu. Mēs esam mirstīgi, un mums sev jāsniedz barība, kas dod miesai nepieciešamās uzturvielas.

Galējības diētā

Daži no mūsu ļaudīm, apzinīgi atturoties no nepiemērotas barības, tai pašā laikā ir nolaidīgi miesas uzturam nepieciešamo vielu sagādē. Tiem, kas veselības reformā ieņem galēju viedokli, draud briesmas gatavot negaršīgus ēdienus, padarot tos tik vājus, ka ēstgriba netiek remdēta. Barību vajadzētu sagatavot tādā veidā, lai tā būtu gan garda, gan barojoša. Nevajadzētu atņemt to, kas organismam nepieciešams. Es lietoju mazliet sāls un vienmēr to esmu darījusi, jo sāls ir nevis kaitīga, bet tieši nepieciešama asinīm. Lai dārzeņi būtu garšīgi, tiem vajadzētu pievienot mazliet piena vai krējuma, vai kaut ko līdzvērtīgu.

Lai gan ir doti brīdinājumi, ka, lietojot sviestu, draud briesmas saslimt, un, ka bagātīga olu ēšana maziem bērniem ir kaitīga, tomēr mums nevajadzētu uzskatīt par pamatlikuma pārkāpšanu, ja tiek lietotas olas, kas iegūtas no labi koptām un pareizi barotām vistām. Olām ir īpašības ar dziedinošu spēku, kas iznīcina dažas indes.

Daži, atturoties no piena, olām un sviesta, nav uzņēmuši vajadzīgās barības vielas, un rezultātā kļuvuši vāji un nespējīgi strādāt. Tādā veidā veselības reforma ir apkaunota. Darbs, kuru mēs esam centušies uzcelt spēcīgu un saliedētu, sajaukts ar svešām lietām, ko Dievs nav prasījis, un draudzes spēki ir sakropļojušies. Taču Dievs iejauksies, lai novērstu šo pārāk stingro uzskatu sekas. Evaņģēlijam jārada saskaņa cilvēcē. Tam jāvada pie Jēzus kājām kā bagātie tā nabagie.

Nāks laiks, kad mums varbūt būs jāatsakās no dažiem barības produktiem, ko tagad lietojam, t.i., no piena, krējuma un olām; bet nevajag sev radīt grūtības ar priekšlaicīgiem un galējiem ierobežojumiem. Gaidiet, kamēr apstākļi to prasa un Kungs sagatavo tam ceļu.

Tiem, kas vēlas gūt sekmes veselības reformas pamatlikumu sludināšanā, par savu vadoni un padomdevēju jādara Dieva Vārds. Vienīgi tā veselības reformas skolotāji var nostāties darbam labvēlīgā stāvoklī. Nekad neliecināsim pret veselības reformu, neaizstājot kaitīgos barības produktus, kurus esam atmetuši kā nederīgus, ar veselīgu, garšīgu uzturu. Nekādā veidā neatbalstiet kāri pēc uzbudinošiem līdzekļiem. Ēdiet tikai vienkāršu un veselīgu uzturu, un vienmēr pateicieties Dievam par veselības reformas pamatlikumiem. Visās lietās esiet patiesi un godīgi, un jūs gūsiet dārgas uzvaras.

Uzturs dažādās zemēs

Cīnoties pret nesātību un negausību, mums tomēr jāņem vērā apstākļi, kādiem pakļauta ir cilvēce. Dievs ir sagādājis pārtikas krājumus visiem, kas dzīvo dažādās pasaules zemēs. Kas vēlas būt Dieva līdzstrādnieki, tiem rūpīgi jāpārdomā, pirms tie tieši izvēlas, kādu barību ēst un kādu neēst. Mums jānāk saskarē ar tautas masām. Ja veselības reformu tās galējībā mācītu cilvēkiem, kuru apstākļi nepieļauj tās pieņemšanu, tad būtu izdarīts vairāk ļauna nekā laba. Sludinot evaņģēliju trūcīgajiem, esmu pamācīta tiem teikt, lai viņi ēd barību, kas ir visbarojošākā. Es nevaru viņiem sacīt: "Jūs nedrīkstiet ēst olas, pienu vai krējumu. Jūs, gatavojot barību, nedrīkstiet lietot sviestu." Trūcīgajiem ir jāsludina evaņģēlijs, bet vēl nav pienācis laiks noteikt visstingrāko diētu.

Vēsts svārstīgajiem

Tie sludinātāji, kas grib brīvi nodoties ēstkārei, stipri atpaliks no viņiem nospraustā mērķa. Dievs vēlas, lai viņi būtu veselības reformisti. Viņš grib, lai tie dzīvotu saskaņā ar šai jautājumā doto gaismu. Es skumstu, redzot, ka tie, kam vajadzēja dedzīgi stāvēt par mūsu veselības pamatlikumiem, paši vēl nav atgriezušies pie pareiza dzīves veida. Es lūdzu Kungu ietekmēt viņu prātu, lai tie saprastu, ka tādā veidā viņi cieš lielu zaudējumu. Ja ģimenēs, kas veido mūsu draudzes, viss būtu tā, kā tam vajadzētu būt, tad mēs priekš Kunga varētu padarīt divreiz vairāk.

Lūgšanas atbildēšanas nosacījumi

Lai tiktu šķīstīti un varētu palikt skaidri, septītās dienas adventistiem viņu sirdīs un mājās ir vajadzīgs Svētais Gars. Kungs man devis gaismu - ja tagadējais Izraēls pazemosies Viņa priekšā un iztīrīs dvēseles templi no visa, kas to aptraipa, tad viņš uzklausīs to lūgšanas par slimniekiem un svētīs Viņa paša doto dziedniecības līdzekļu pielietošanu. Ja cilvēcīgais rīks ticībā dara visu iespējamo, lai uzvarētu slimību, lietojot vienkāršas ārstēšanās metodes, kādas Dievs paredzējis, tad Dievs svētīs viņa pūles.

Ja pēc tam, kad saņemta tik bagātīga gaisma, Dieva ļaudis turpinās palikt pie nepareiziem ieradumiem, izdabājot sev un atsakoties no reformas, tad viņi noteikti cietīs attiecīgās pārkāpuma sekas. Ja viņi apņēmušies par katru cenu apmierināt samaitāto ēstkāri, tad Dievs nedarīs brīnumus, lai tos glābtu no viņu iegribu apmierināšanas sekām. "Sāpēs tiem jāguļ." (Jes. 50: 11)

Kas uzdrošinās pašpaļāvīgi un iedomīgi sacīt: "Kungs ir mani dziedinājis, un man nevajag ierobežot savu diētu, es varu ēst un dzert, kā man patīk," to miesai un dvēselei drīz vien atkal būs nepieciešams Dieva atjaunojošais spēks. Ja Kungs jūs savā laipnībā dziedinājis, tad jūs nedrīkstiet domāt, ka tāpēc variet savienoties ar pasauli tās ieradumos apmierināt savas iegribas. Dariet tā, kā Kristus pavēlēja, veicis savu dziedināšanas darbu, - "ej, un negrēko vairs". (Jāņa 8: 11) Ēstkāre nedrīkst būt jūsu dievs.

Kungs senajam Izraēlam apsolīja - ja tie cieši pieķersies Viņam un pildīs visas Viņa prasības, tad viņš tos pasargās no visām slimībām, kādas viņš bija uzsūtījis pār ēģiptiešiem; bet šis apsolījums tika dots ar paklausības nosacījumu. Ja izraēlieši būtu paklausījuši visām sniegtajām pamācībām un sev par labu izlietojuši savas priekšrocības, tad viņi būtu kļuvuši par uzskatāmu veselības un labklājības mācību pasaulei. Izraēls nepiepildīja Dieva nodomu un tāpēc nesaņēma svētības, kas varēja būt viņu daļa. Bet Jāzēpā un Daniēlā, Mozū un Ēlijā, un daudzos citos mums ir cēli piemēri, kas rāda, kādus augļus nes pareizs dzīves veids. Līdzīga uzticība šodien izraisīs līdzīgas sekas. Mums ir rakstīts: "Jūs esiet izredzēta tauta, ķēniņu priesterība, svēta cilts, Dieva īpaši ļaudis; ka jums jāpasludina Tā likumus, Kas jūs aicinājis no tumsības pie Savas brīnīšķīgās gaismas." (1.Pēt. 2: 9)

Nodošanās un dusa

Ak, cik daudzi zaudē visbagātākās svētības - veselību un garīgas spējas, kas Dievam priekš tiem ir pārpilnībā! Ir daudz dvēseles, kas cīnās pēc sevišķām uzvarām un sevišķām svētībām, lai varētu darīt kaut ko lielu. Lai šo mērķi sasniegtu, viņi arvien jūt, ka vajadzīga pārcilvēciska cīņa lūdzot un raudot. Ja šie cilvēki ar lūgšanām pētītu Rakstus, vēloties uzzināt tur izteikto Dieva gribu, un tad bez ierunām, atsakoties no visām savām iegribām, pildītu Viņa prātu, tad tie arī atrastu sev dusu. Viss izmisums, visas asaras un cīņas nenasniegs ilgoto svētību. No sava "es" ir jāatsakās pilnīgi. Viņiem ir jādara darbs, kas pats sevi piedāvā, satverot Dieva žēlastības bagātību, kura apsolīta visiem, kas lūdz ticībā.

"Ja kas grib nākt Man pakal," sacīja Jēzus, "tas lai aizliedz sevi pašu un uzņem savu krustu ik dienas, un staigā man pakal." (Lūkas 9: 23) Sekosim Pestītājam Viņa vienkāršībā un paš aizliedzībā. Ar vārdiem un svētu dzīvi paaugstināsim Golgātas Vīru. Pestītājs nāk ļoti tuvu tiem, kas svētījas Dievam. Ja jebkad ir bijis laiks, kur bija vajadzīgs Dieva gara darbs pie mūsu sirdīm un dzīvēm, tad tāds laiks ir tagad. Pieķersimies dievišķajam spēkam, lai spētu dzīvot svētu un sevi nododošu dzīvi.

Dieva Vārdam jābūt mūsu mācības grāmatai. Kungs ir mūsu palīgs un mūsu Dievs. Lūgsim un meklēsim Viņu, lai Viņš atver ceļu mūsu plānu piepildīšanai.

LŪGUMS PĒC ĀRSTNIECISKĀS MISIJAS EVANĢĒLISTIEM

Rokraksts lasīts Vispasaules Savienības sesijas delegātiem Vašingtonā, D.C., 1909.gada 1.jūnijā

Mēs dzīvojam pēdējās dienās. Visu lietu gals ir tuvu. Kristus iepriekš pateiktās zīmes strauji piepildās. Mūsu priekšā ir vētrains laiks, bet lai neizsakām nevienu neticības vai mazdūšības vārdu. Viņš, kurš saprot apstākļu radītās vajadzības, gādā, lai strādniekiem dažādās vietās tiktu sniegtas priekšrocības, kas tos darītu spējīgākus ietekmīgāk modināt ļaužu uzmanību. Viņš zina, kas trūkst un, kas nepieciešams visvājākajam Viņa ganāmpulkā, un Viņš sūta Savu paša vēsti uz lielceļiem un sānceļiem. Viņš mūs mīl ar mūžīgu mīlestību. Atcerēsimies, ka mēs nesam dziedinošu vēsti ar grēku slimām dvēselēm pildītajai pasaulei. Kaut Dievs vairotu mūsu ticību un palīdzētu ieraudzīt, ka Viņš vēlas, lai mēs visi iepazītos ar viņa dziedināšanas darbu un ar žēlastības vietu. Viņš grib, lasi Viņa žēlastības gaisma atspīdētu no daudzām vietām.

Sanatoriju nozīme misijas darbā

Daudzās vietās ir dvēseles, kas vēl nav dzirdējušas vēsti. Turpmāk ārstnieciskais misijas darbs jāvirza uz priekšu ar tādu nopietnību un dedzību, kā tas nekad vēl nav darīts. Sis darbs ir durvis, caur kurām patiesībai ir jāatrod ieeja lielās pilsētās, tāpēc sanatorijas jādbina daudzās vietās.

Sanatoriju darbs ir viens no vissekmiīgākajiem līdzekļiem visu ļaužu šķiru aizsniegšanai. Mūsu sanatorijas ir evaņģēlija labā roka, kas atver ceļus ciešošanās cilvēces sasniegšanai ar priecīgo vēsti, ka iespējama dziedināšana Kristū. Sajās iestādēs slimniekus var mācīt savu lietu uzticēt lielajam Ārstam, Kas sadarbosies ar viņu nopietnajām pūlēm atgūt veselību, dziedinot gan viņu dvēseli, gan miesu.

Kristus vairs neatrodas šai pasaulē kā cilvēks un nestaigā pa mūsu lielajām un mazajām pilsētām, un ciemiem, dziedinot slimos. Taču Viņš mums ir uzticējies Viņa iesāktā ārstnieciskā misijas darba turpināšanu. Sajā darbā mums jādara vislabākais, ko mēs spējam. Ir jādbina institūti slimo kopšanai, kur par vīriem un sievietēm, kas cieš no slimībām, rūpētos dievbijīgi ārsti, māsas un kopējas, kas tos ārstētu bez aptiekas zālēm.

Man rādīts, ka mēs nedrīkstam vilcināties darīt veselības reformas līnijā nepieciešamo darbu. Strādājot šajā nozarē, mums jāaizsniedz dvēseles gan lielceļos, gan sānceļos. Man dota seyišķa gaisma, ka mūsu sanatorijās daudzas dvēseles pieņems tagadējo patiesību un tai paklausīs. Sajos institūtos vīri un sievietes jādbina, kā pašiem rūpēties par savu ķermeni, un tai pašā laikā jādbina, kā kļūt veseliem ticībā. Viņi jādbina, ko nozīmē ēst Dieva Dēla miesu un dzert viņa asinis. Kristus sacīja: "Vārdi, ko Es jums runāju, ir gars un dzīvība." (Jāņa 6: 63)

Mūsu sanatorijām jābūt skolām, kurām jādbina norādījumi attiecībā uz ārstniecisko misijas darbu. Tām jādbina grēku sagrauztajām dvēselēm dzīvības koka lapas, kas tām no jauna sniegs mieru, cerību un ticību Kristū Jēzū.

Lai Kunga darbs iet uz priekšu. Lai ārstnieciskās misijas un audzināšanas darbs iet uz priekšu. Es esmu pārliecināta, ka visvairāk mums trūkst nopietnu, svētījušo, gudru un spējīgu strādnieku. Visās lielajās pilsētās vajadzētu būt pārstāvētam istam ārstnieciskajam misijas darbam. Lai daudzi tagad jautā: "Kungs, ko Tu gribi, lai daru?" (Ap.d. 9: 6) Kungs vēlas, lai Viņa dziedināšanas metode, nelietojot medikamentus, caur mūsu ārstnieciskajām iestādēm tiktu izvirzīta uzmanības centrā visās lielajās pilsētās. Dievs piešķir svētu cieņu tiem, kas iet uz priekšu tālāk un aizvien tālāk, katrā vietā, kur vien iespējams iet. Sātans darīs visu iespējamo, lai darbs būtu grūts, bet dievišķīgs spēks pavadīs visus patiesos strādniekus. Mūsu Debesu Tēva rokas vadīti, iesim uz priekšu, izmantojot katru izdevību paplašināt Dieva darbu.

Kungs runā uz visiem ārstnieciskajiem misionāriem, sakot: "Ejiet, strādājiet šodien Manā vīna kalnā, glābjot dvēseles." Dievs dzird visas lūgšanas, ko raida tie, kas patiesi Viņu meklē. Viņam ir spēks, kas vajadzīgs mums visiem. Viņš sirdi pilda ar mīlestību, prieku, mieru un svētumu. Raksturam pastāvīgi jāattīstās un jāpapildinās. Mēs nedrīkstam atļauties izšķiest laiku, strādājot pretēji Dieva nodomiem.

Ir ārsti, kas pagātnē bijuši saistīti ar mūsu sanatorijām; tie uzskata, ka izdevīgi būtu apmesties uz dzīvi tuvu šīm iestādēm; un viņi aizver acis, lai neredzētu lielo, novārtā atstāto lauku, kurā nesavtīgas pūles neštu daudziem svētību. Misionāri ārsti var atstāt paaugstinošu, skaidrojošu un svētījošu iespaidu. Ārsti, kas to nedara, savu spēku izlieto nepareizi un dara darbu, ko Kungs neatzīst.

Strādnieku sagatavošana

Ja Kungs jebkad ir runājis caur mani, tad Viņš runā arī tagad, kad es saku, ka strādniekiem, kas iesaistīti sludināšanas un ārstnieciskās misijas nozarēs, jābūt vienotiem, strādājot Dieva uzraudzībā, savstarpēji palīdzot un vienam otru svētījot.

Tiem, kas saistīti ar mūsu skolām un sanatorijām, jāstrādā ne piespiesti, bet labprātīgi, nopietni un dedzīgi. Uz darba, kas darīts Svētā Gara spēkā, mīlot Dievu un cilvēci, būs redzams dievišķs paraksts, un tas ietekmēs cilvēku prātus.

Kungs aicina mūsu jauniešus iestāties mūsu skolās un ātri sagatavoties kalpošanai. Daudzās vietās ārpus pilsētas jādbina skolas, kur mūsu jaunieši varētu iegūt izglītību un sagatavoties evaņģelizācijas un ārstnieciskās misijas darbam.

Kungam jādbina izdevība parādīt cilvēkiem viņu pienākumu un veidot to spriedumu. Nevienam nav

jāsaistās gadiem ilgi kalpošanas darbā kādas cilvēku grupas vadībā vai vienā, īpašā Meistara darba nozarē; jo Kungs pats modinās cilvēkus, kā senatnē Viņš aicināja pazemīgos zvejniekus, un pats tiem dos norādījumus, kādā laukā un ar kādām metodēm tiem jāstrādā. Viņš sauks cilvēkus no arkla un no citām profesijām, lai tie teiktu pēdējos brīdinājuma vārdus bojā esošām dvēselēm. Daudzējādos veidos var strādāt Kunga labā, un lielais Skolotājs atvērs šo strādnieku sapratni, darot tos spējīgus ieraudzīt Viņa Vārdā brīnišķīgas lietas.

Slimo kopējas kā evaņģelistes

Kristus, lielais, ārstnieciskais Misionārs, ir mūsu piemērs. Par Viņu rakstīts, ka Viņš "izstaigāja visu Galileju, mācīdams viņu baznīcās un sludinādams valstības evaņģēliju, un dziedinādams ļaudīm visas slimības un visas vājības." (Mat. 4: 23) Viņš dziedināja slimos un sludināja evaņģēliju. Viņa darbā cieši saistījās dziedināšana ar mācīšanu. Arī šodien šīs nozares nedrīkst dalīt.

Slimo kopējām, kas mācījušās mūsu institūtos, jābūt spējīgām iziet strādāt par ārstnieciskās misijas evaņģelistēm, apvienojot Vārda sludināšanu ar miesas dziedināšanu.

Mums jāļauj savai gaismai spīdēt morālajā tumsā. Daudzi, kas tagad atrodas tumsā, ieraudzījuši pasaules Gaismas atspulgu, sapratīs, ka tiem ir cerība glābties. Jūsu gaisma var būt maza, bet atcerieties, ka to jums devis Dievs un Viņa priekšā jūs esiet atbildīgas, lai tā spīdētu tālāk uz citiem. Kāds var aizdedzināt savu sveci no jūsējās, un viņa gaisma tālāk var būt par līdzekli, kas citus izvedīs no tumsas.

Visur ap mums ir atvērtas durvis kalpošanai. Mums vajadzētu iepazīties ar saviem kaimiņiem un censties tos tuvināt Kristum. Šādas mūsu pūles Viņš atzīs par labām un strādās kopā ar mums.

Bieži atsevišķu pilsētu iedzīvotāji, kurās strādāja Kristus, vēlējās, lai viņš pie tiem paliek un turpina darbu viņu vidū. Taču Viņš tiem stāstīja, ka viņam jāiet uz pilsētām, kas vēl nav dzirdējušas patiesību, ko Viņam vajadzēja pasludināt. Atklājis patiesību cilvēkiem vienā vietā, Viņš tos atstāja, lai ceļ uz tā, ko Viņš tiem bija devis, bet pats aizgāja citur. Tiem, kam šodien Viņš nodevis savu darbu, jāseko viņa darba metodēm. Nesot vēsti, mums jāiet no vietas uz vietu. Tiklīdz patiesība ir pasludināta vienā vietā, jāiet tālāk brīdināt citus.

Vajadzētu organizēt grupas, kuras izglītotu un audzinātu tā, lai to locekļi spētu vispilnīgākajā veidā strādāt par slimo kopējām, evaņģelistiem, sludinātājiem, kolportieriem, evaņģēlija mācekļiem, pilnveidojot savu raksturu pēc dievišķās līdzības. Tagad mūsu mērķim jābūt gatavošanās augstākai audzināšanai debesu skolā.

No pamācībām, ko Kungs man laiku pa laikam devis, zinu, ka vajadzētu būt strādniekiem, kas kā ārstnieciskie evaņģēlisti ietu uz pilsētām un ciemiem. Kas dara šo darbu, tie ievāks bagātu dvēseļu plauju kā augstākajās, tā zemākajās ļaužu šķirās. Ceļu šim darbam vislabāk sagatavojušas grāmatu evaņģēlistu uzticīgās pūles.

Daudzi tiks aicināti darba laukā, lai ietu no mājas uz māju, lasītu Bībeli un lūgtu kopā ar ieinteresētajiem.

Lai mūsu sludinātāji, kam ir pieredze vārda sludināšanā, iemācās vienkāršus ārstēšanas paņēmienus un tad saprātīgi strādā par ārstnieciskās misijas evaņģelistiem.

Strādnieki - evaņģēlija ārstnieciskie misionāri - vajadzīgi tieši tagad. Jūs nevariet atļauties izlietot sagatavošanās darbam vairākus gadus. Drīz durvis, kas tagad patiesībai atvērtas, būs slēgtas uz visiem laikiem. Nesiet vēsti tagad. Nevilcinieties, atļaujot ienaidniekam ieņemt laukus, kas tagad pieejami jums. Lai mazas ļaužu grupas iziet darīt darbu, ko Kristus norādījis saviem mācekļiem. Lai viņi strādā kā evaņģēlisti, izplatot mūsu preses izdevumus un runājot par patiesību ar visiem, kurus viņi sastop. Lai viņi lūdz par slimajiem un tiem palīdz, ne ar medikamentiem, bet ar dabas dziedniecības līdzekļiem, kā arī māca, kā atgūt veselību un izvairīties no slimībām.

LOMA-LINDAS EVAŅĢĒLISTU KOLEDŽA

Rokraksts lasīts Vispasaules Savienības sesijas delegātiem Vašingtonā, D.C., 1909.gada 1.jūnijā

Piedaloties 1905.gada Vispasaules Savienības sesijā Vašingtonā, D.C., es saņēmu vēstuli no J.A. Burdena, kurā viņš stāstīja par zemes gabalu, ko atradis apmēram 4 jūdzes no Redlendās. Lasot viņa vēstuli, pārliecinājos, ka šī ir viena no tām vietām, ko esmu redzējusi parādīšanā, es tūlīt viņam telegrafēju, lai nevilcinoties pērk šo īpašumu. Vēlāk, kad es apmeklēju šo zemes gabalu, es to pazinu

kā vienu no vietām, ko pirms gandrīz diviem gadiem biju redzējusi atklāsmē. Cik pateicīga esmu Kungam, mūsu Dievam, par šo vietu!

Viena no galvenajām Loma Lidas priekšrocībām ir pievilcīgu ainavu patīkama dažādība uz visām pusēm. Plašais skats uz ieleju un kalniem ir brīnišķīgs. Taču svarīgāks par krāšņajām ainavām, skaistajām ēkām un lielo zemes platību ir šī institūta tuvums biezi apdzīvotam apgabalam, un tādā veidā sniegtā izdevība daudziem, daudziem cilvēkiem līdzdalīt trešā eņģeļa vēsts atzīšanu. Mums vajadzīgas skaidras garīgas izšķiršanas spējas, jo citādi mēs neieraudzīsim Dieva aizgādības atklāšanos, kas atver mums ceļu pasaules apgaismošanai.

Līdz ar šīs vietas iegūšanu tagad uz mums gulstas smaga atbildība, jo institūta darbam jāpiešķir audzinošs raksturs. Loma Lindai jābūt ne tikai sanatorijai, bet arī audzināšanas centram. Seit jādbina skola ārstniecisko misijas evaņģēlistu sagatavošanai. Ar šo darbu ir daudz kas saistīts, un tas ir ļoti svarīgi, lai to pareizi iesāktu. Kungam šai laukā darāms sevišķs darbs. Viņš man norādīja, lai aicinām vecāko Haskellu ar dzīves biedri palīdzēt pareizi uzsākt darbu, kas līdzinātos viņu veiktajam darbam Avondalē. Pieredzējušie strādnieki ir piekrituši savienot spēkus Loma Lindā, lai izveidotu tur nepieciešamo apmācības darbu. Viņiem ejot uz priekšu ticībā, Kungs ies viņu priekšā, sagatavojot ceļu.

Runājot par skolu, man jāsaka: izveidojiet to sevišķi spēcīgu slimo kopēju un ārstu sagatavošanā. Ārstnieciskajās misijas skolās daudziem darbiniekiem būs jāiegūst ārsta iemaņas, lai varētu strādāt par ārstnieciskās misijas evaņģēlistiem. Šis Kunga norādītais audzināšanas darbs harmonē ar patiesas augstākās izglītības pamatprincipiem. Augstākai izglītībai jāiet Kristus pēdās, atdarinot Viņa doto piemēru šai pasaulē. Mēs nevaram iegūt izglītību, kas būtu augstāka par šo, jo šis audzināšanas veids dara cilvēkus par Dieva līdzstrādniekiem.

Iegūt augstāko izglītību nozīmē atrasties dzīvā savienībā ar Kristu. Pestītājs ņēma neizglītotus zvejniekus, kas bija pie laivām un zvejas tīkliem, un piesaistīja tos sev, ejot no vienas vietas uz otru, mācot ļaudis un kalpojot viņu vajadzībām. Apsēzdamies uz klints vai kādā citā augstākā vietā, Viņš ap sevi sapulcināja savus mācekļus un tos pamācīja, un drīz Viņa vārdus jau klausījās ļaužu simti. Ir daudz vīru un sievu, kas iedomājas, ka tie zina visu, ko ir vērts zināt, tomēr tiem vēl tik ļoti nepieciešams atsēsties pie Jēzus kājām un mācīties no Viņa, Kurš kritušās pasaules glābšanai atdeva Savu dzīvību. Mums visiem vajadzīgs Kristus, Kurš atstāja ķēnišķīgos pagalmus, nolika Savu Debesu Ķēniņa tērpu, kroni un varenību, un ietērpās cilvēcībā. Dieva Dēls nāca kā mazs bērns, lai izprastu cilvēces pārdzīvojumus un zinātu, kā palīdzēt cilvēkiem. Viņš pazīst pat bērnu vajadzības. Savās zemes kalpošanas dienās Viņš nepielāva, ka tiem aizliegtu nākt pie Viņa. "Neraidiet tos prom," Viņš sacīja saviem mācekļiem, "jo tādiem pieder Debesu valstība."

Skolas darbā saglabājiet vienkāršību un sirsnību. Neviens arguments nav tik spēcīgs kā vienkāršībā un sirsnībā gūtas sekmes. Jūs variet gūt panākumus studentu izglītošanā par ārstnieciskajiem misionāriem arī tad, ja nav ārstnieciskās skolas, kas sniegtu ārstiem tādu izglītību, ka tie spētu sacensties ar pasaules ārstiem. Lai studentiem tiek dota praktiska izglītība. Jo mazāk jūs esiet padoti pasaulīgām audzināšanas metodēm, jo labāk studentiem. Vajadzētu sniegt sevišķas pamācības, kā ārstēt slimos bez indīgām zālēm un saskaņā ar Dieva dāvināto gaismu. Ārstējot slimniekus, nav nepieciešams lietot indīgas zāles. Studentiem skolu vajadzētu pabeigt, neupurējušiem ne veselības reformas pamatlikumus, ne savu mīlestību uz Dievu un taisnību.

Kas ilgojas, lai ārstnieciskais misijas darbs, savienots ar trešā eņģeļa vēsts darbu, būtu iespaidīgs un auglīgs, tiem arvien mazāk un mazāk jāvērtē izglītība, kas atbilst pasaules paraugam. Viņi jāaudzina no sirdsapziņas viedokļa, un, ja tie slimo ārstēšanā apzinīgi un uzticīgi ievēros pareizas metodes, tad šīs metodes tiks atzītas par labākām nekā tās, pie kurām daudzi pieraduši, un, kas prasa indīgu medikamentu lietošanu.

Mums šai laikā nevajadzētu sacensties ar pasaules medicīniskajām skolām. Ja mēs to darītu, izredzes uz sekmēm būtu mazas. Mēs tagad vēl neesam sagatavoti panākumiem lielu medicīnas zinātņu institūtu nodibināšanā. Bez tam, ja mēs sekotu pasaules metodēm ārstnieciskajā praksē, ieskaitot lielos atalgojumus, ko pasaules ārsti pieprasa par saviem pakalpojumiem, tad mēs ar savu darbu attālinātos no Kristus plāna attiecībā uz mūsu kalpošanu slimajiem.

Mūsu sanatorijās vajadzētu būt izglītotiem vīriem un sievietēm, kas spēj mācīt Kristus kalpošanas metodes. Lietpratīgu, svētījušos skolotāju vadībā jaunieši var kļūt dievišķās dabas līdzdalībnieki un uzzināt, kā izbēgt no samaitāšanas, kas ir pasaulē caur jekārošanu. Man rādīts, ka mums vajadzētu būt daudz vairāk sieviešu, kas spētu cīnīties ar sieviešu slimībām, daudz vairāk sieviešu - slimo kopēju, kas slimos ārstētu ar vienkāršiem līdzekļiem bez medikamentu lietošanas.

Tas nav saskaņā ar Sinajā dotajiem norādījumiem, ka ārsti vīrieši veic vecmātes darbu. Bībele stāsta, ka sievietes, dzimstot bērnam, kopj sievietes, un tā tam jābūt vienmēr. Sievietes vajadzētu izglītot un apmācīt, lai viņas spētu prasmīgi strādāt par vecmātēm un sava dzimuma ārstēm. Tāds ir Kunga plāns. Lai izglītojam sievietes tā, ka tās kļūst gudras sava dzimuma slimību ārstēšanas darbā. Mums vajadzīga skola, kur sievietes ārstes varētu mācīt sievietes - kā iespējams vislabāk ārstēt sieviešu slimības. Mūsu kā tautas ārstnieciskajam darbam jāatrodas šī darba veida visaugstākajā līmenī.

Loma Lindā ir dažādu misijas pasākumu attīstīšanai labvēlīgs centrs. Mēs varam saskatīt, ka tā ir Dieva aizgādība, kas šo sanatoriju nodevusi mūsu ļaužu īpašumā. Loma Lindu mums vajadzētu vērtēt kā vietu, kura saskaņā ar Kunga paredzējumu mums ir vajadzīga un kuru tieši Viņš mums ir devis. Darbs, kas saistīts ar loma Lindas sanatorijas un skolas interesēm, jāveic sevišķi augstvērtīgi, un tas tiks padarīts, ja mēs visi strādāsim, lai īstenotu šo mērķi, rīkojieties vienoti saskaņā ar Dieva priekšrakstiem.

Loma Lindā daudzi var iegūt izglītību, lai strādātu par misionāriem veselības un atturības darbā. Skolotājiem jābūt sagatavotiem daudzās nozarēs. Skolas jādibina vietās, kur vēl nekas nav darīts. Misionāriem jāiet uz citiem štatiem, kur ir strādāts pavisam maz. Jāpabeidz veselības reformas pamatlikumu izplatīšanas darba noorganizējums. Dievs, palīdzi mums kā tautai būt gudriem.

Esmu dziļi ieinteresēta, lai rūpīgi pētītu mūsu Loma Lindā esošo iestāžu vajadzības un izšķirtos par pareizu rīcību. Attīstot darbu šai vietā, nepieciešami apdāvināti cilvēki, kuru garīgums ir neapstrīdams. Audzināšanas darbā jānodarbina vislabākie skolotāji, vīri un sievas, kas staigā apdomīgi, pilnīgi paļaujoties uz Kungu. Ja skolotāji ārstnieciskajās nozarēs būs savā vietā un bīsties Dievu, tad mēs redzēsim, ka tiks paveikts liels darbs. Ar Kristu kā mūsu Audzinātāju mēs varam sasniegt augstu līmeni patiesās dziedināšanas zinātnes apgušanā.

Vislielākā vērtība šajā darbā jāpiegriež studentu apmācībai veselības reformas pamatlikumu pasniegšanā. Māciet viņus uzticīgi nodoties šai studiju līnijai, savienojot to ar citām svarīgām izglītības daļām. Jēzus Kristus žēlastība sniegs gudrību visiem, kas paklausīs Kunga plānam attiecībā uz patieso izglītību. Lai studenti stingri seko piemēram, ko atstājis Tas, Kas ar savas dzīvības dārgo maksu ir atpircis cilvēci. Lai tie griežas pie Pestītāja un paļaujas uz Viņu kā Būtni, kas dziedina visus slimību veidus. Kungs vēlas, lai Viņa strādnieki sevišķi censtos griezt slimnieku uzmanību uz Lielo Arstu, kas veidojis cilvēka ķermeni.

Mūsu kristīgo strādnieku sagatavošanas skolas ir labi nodibināt tuvu mūsu veselības iestādēm, lai studentus varētu audzināt veselīga dzīves veida pamatlikumos. Institūtiem, kas izsūta strādniekus, kuri spējīgi atbildēt par savu ticību un kam ir ticība, kas darbojas mīlestībā un skaidro dvēseli, ir liela vērtība. Esmu saņēmusi nepārprotamus norādījumus, ka skolas pēc iespējas vajadzētu dibināt tuvu mūsu sanatorijām, lai viena iestāde varētu būt palīgs un stiprums otrai. Viņš, kurš radīja cilvēku, interesējas par visiem cietējiem. Viņš ir rādījis, ka dibinot mūsu sanatorijas, šīs iestādes var kļūt par iedarbīgiem starpniekiem vīru un sievu apmācīšanā kalpošanas darbam ciešošās cilvēces labā.

Lai septītās dienas adventistu ārstnieciskie darbinieki atceras, ka valda visuvarenais Kungs Dievs. Kristus bija vislielākais Arsts, kas jebkad ir staigājis pa šo grēka nolādēto zemi. Kungs vēlas, lai Viņa ļaudis nāk pie Viņa pēc spēka dziedināt citus. Viņš tos kristīs ar savu Svēto Garu un sagatavos kalpošanai, kas tos darīs par svētību - atjaunošanas darbā, cilvēku garīgajā un fiziskajā veselībā pie tiem, kam šī dziedināšana ir nepieciešama.

5. VIENPRĀTĪBAS GARS

Šajā nodaļā ietvertas daļas no traktāta "Sevišķas liecības", Sēr. B, Nr. 4

"Lai visi ir viens."
(Jāņa 17: 21)

VIENOTĪBA STARP DAŽĀDĀM TAUTĀM

Vēsts adresēta Eiropas Savienības padomei Bāzelē, Šveicē, 1885.gada 24.septembrī

"Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer!" "Bet, ja kas dzers no ūdens, ko Es tam došu, tam neslāps ne mūžam, bet ūdens, ko Es tam došu, viņā taps par ūdens avotu, kas verd uz mūžīgu dzīvību." (Jāņa 7: 37; 4: 14)

Ja neskatoties uz šiem apsolījumiem, mēs tomēr izvēlamies palikt izkaltušā un savītušā stāvoklī

dzīvības ūdens trūkuma dēļ, tad tā ir mūsu pašu vaina. Ja mēs tuvotos Kristum tik vienkārši, kā bērns nāk pie saviem laicīgajiem vecākiem, un lūgtu to, ko Viņš ir apsolījis, ticēdami, ka saņemsim, tad mēs arī šīs lietas saņemtu. Ja mēs visi vajadzīgā mērā būtu vingrinājuši ticību, tad savās sapulcēs mēs būtu saņēmuši daudz vairāk Dieva gara svētību, nekā to līdz šim esam saņēmuši. Es priecājos, ka sanāksme dažas dienas vēl turpināsies. Tagad jautājums skan: Vai mēs gribam nākt pie avota un dzert? Vai patiesības skolotāji grib rādīt piemēru? Dievs vēlas mūsu labā darīt lielas lietas, ja mēs ticībā pieķersimies Viņa Vārdam. Ak, kaut mēs šeit redzētu vispārēju sirds pazemošanos Dieva priekšā!

Kopš šo sapulču sākuma es jutos skubināta daudz runāt par mīlestību un ticību. Tādēļ arī jums ir vajadzīga šī liecība. Daži, kas aizgājuši uz šiem misijas laukiem, ir sacījuši: "Tu nesaproti franču tautu, tu nesaproti vāciešus. Pie viņiem jāstrādā tieši tādā veidā."

Es jautāju: Vai Dievs viņus nesaprot? Vai tas nav Viņš, kas dod saviem kalpiem vēsti priekš ļaudīm? Viņš zina, kas tieši tiem vajadzīgs; un, ja vēsts pie ļaudīm nāk tieši no viņa caur Viņa kalpiem, tad tā izpildīs savu uzdevumu visur, kur tā sūtīta; tā visus darīs par vienu Kristū. Lai gan daži ir neapšaubāmi franči, citi - neapšaubāmi vācieši un vēl citi neapšaubāmi amerikāņi, tie tomēr būs tieši tikpat neapšaubāmi kristieši.

Jūdu templis bija celts no cirstiem, kalnos izlauztiem akmeņiem; katrs akmens bija piemērots savai vietai templī, apcirsts, noslīpēts un pārbaudīts, pirms to atveda uz Jeruzalemi. Kad visus akmeņus atveda būvlaukumā, tad celtni veidojot, tie sakļāvās kopā bez cirvja vai āmura skaņas. Šī celtnē attēlo Dieva garīgo templi, ko izveido materiāls, kas iegūts no visām tautām, valodām un ļaudīm, no visām šķirām, augstiem un zemiem, bagātiem un nabīgiem, izglītotiem un neizglītotiem. Šī nav nedzīva viela, kas apstrādājama ar āmuru vai kaltu. Tie ir dzīvi akmeņi, kas ar patiesību izlauzti no pasaules, un lielais Meistars, tempļa Kungs, tagad tos apcērt un slīpē, un piemēro atbilstošajām vietām garīgajā templī. Šis templis būs pabeigts pilnīgs visās tā daļās, brīnums eņģeļiem un cilvēkiem, jo tā Cēlājs un Veidotājs ir Dievs.

Lai neviens nedomā, ka viņam nav vajadzīgi sitieni un cirtieni. Nav tāda cilvēka, nav tādas tautas, kas būtu pilnīga visos savos ieradumos un uzskatos. Ikvienam vajag mācīties no otra. Tāpēc Dievs vēlas, lai dažādas tautas sajauktos kopā un kļūtu vienprātīgas savos spriedumos un mērķos. Tad dzīvē būs redzama vienotība, kas liecinās, ka viņi visi atrodas Kristū.

Es gandrīz baidījos nākt uz šo zemi, jo tik daudzus dzirdēju sakām, ka Eiropas dažādās tautas ir īpatnējas un tās jāaizsniedz savā īpatnējā veidā. Bet Dieva gudrība ir apsolīta tiem, kas izjūt savu vajadzību un lūdz pēc tās. Dievs var vadīt šos ļaudis, kur tie pieņems patiesību. Ļausim Kungam valdīt pār mūsu prātu un veidot to, kā māls tiek veidots podnieka rokās, un tad šo nesaskaņu vairs nebūs. Skatieties uz Jēzu, brāļi; atdariniet Viņa izturēšanos un garu, un šo dažādo šķiru sasniegšana jums nesagādās nekādas grūtības. Mums nav sešas priekšzīmes, kam jāseko, ne arī piecas; mums ir tikai viena, un tā ir Kristus Jēzus. Ja itāliešu brāļi, franču brāļi un vācu brāļi centīsies līdzināties Viņam, tad viņi nostāsies uz viena un tā paša patiesības pamata; tas pats gars, kas mājā vienā, mājās otrā - Kristus viņos, godības cerība. Es brīdinu jūs, brāļi un māsas, necelt šķirošu sienu starp dažādām tautām. Turpretī centieties to nojaukt, kur tā pastāv. Mums jāpūlas vadīt visus pie vienprātības, kāda ir Jēzū, strādājot vienam mērķim, - savu līdzcilvēku glābšanai.

Vai jūs, mani kalpojošie brāļi, satversiet Dieva bagātos apsolījumus? Vai noliksiet savu "es" ārpus redzamības robežām un ļausiet parādīties Jēzum? Savam "es" ir jāmirst, pirms Dievs var caur jums strādāt. Es jutos satraukta, redzot, ka gan vienā, gan otrā brālī šur un tur parādās viņu pašu "es". Jēzus no Nācaretes vārdā es jums saku: jūsu pašu gribai jāmirst; tai jāklūst tādai pat kā Dieva gribai. Viņš vēlas jūs pārkausēt un attīrīt no katras aptraipīšanās. Jums ir darāms liels darbs, pirms jūs variet tikt piepildīti ar Dieva spēku. Es jūs lūdzu spiesties tuvu pie Viņa, lai jūs, pirms sanāksme noslēdzas, variet saņemt Viņa bagāto svētību.

Šeit ir tādi, pār kuriem spīdējusi liela gaisma brīdinājumos un rājienos. Kur vien tiek sniegta norājošas vēstis, tur ienaidnieks norātajos cenšas radīt ilgas pēc cilvēcīgas līdzjūtības. Tāpēc es jūs brīdinu sargāties, lai meklējot citu līdzjūtību un aizmiršot pagātnes pārbaudošos piedzīvojumus, jūs atkal nekļūdiēties tajos pašos jautājumos, cenšoties pašiem sevi stiprināt. Kungs atkal un atkal ved savus maldošos bērnus cauri tiem pašiem piedzīvojumiem; bet, ja tie pastāvīgi neievēros Viņa gara atgādinājumus un brīdinājumus, ja tie nereformēsies katrā punktā, kurā ir kļūdijušies, tad Viņš beidzot tos atstās viņu pašu vājumam.

Es jūs ļoti lūdzu, brāļi, nākt pie Kristus un dzert; dzeriet bagātīgi pestīšanas ūdeni. Neatsaucieties uz savām jūtām. Nedomājiet, ka paļaušanās uz saviem ieskatiem, uz savām domām un izjūtām ir

relīģija. Atbrīvojieties no visiem cilvēcīgiem pieņēmumiem un stipri paļaujieties uz Kristu. Jums nepieciešama jauna sagatavošanās, lai būtu derīgi iziet dvēseļu glābšanas darbā. Jūsu vārdiem, jūsu rīcībai ir iespaids uz citiem, un jūs ar šo iespaidu sastapsieties Dieva dienā. Jēzus saka: "Redzi, es tavā priekšā esmu devis atvērtas durvis, un neviens tās nevar aizslēgt." (Atkl. 3: 8) Gaisma spīd no šīm durvīm, un mūsu priekštiesība ir to saņemt, ja tikai mēs to gribam. Lai mūsu acis raugās šajās atvērtajās durvīs un cenšas dabūt visu, ko Kristus ir labprātīgs dāvināt.

Katram būs jāizcīna smaga cīņa, lai uzvarētu grēku savā pašā sirdī. Tas dažkārt ir ļoti mocošs un drosmi atņemošs darbs; tāpēc, ka ieraugot kroplības savā raksturā, mēs uz tām skatāmies, kur mums vajadzētu raudzīties uz Jēzu un ietēpties Viņa taisnībā. Katrs viens, kas ieiet pa Dieva pilsētas pārļu vārtiem, ieies kā uzvarētājs, un viņa lielākā uzvara būs bijusi uzvara pār pašā "es".

"Šīs lietas labad es loku savus ceļus mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēva priekšā, no kā viss top dēvēts, kam ir bērna vārds Debesis un virs zemes, lai viņš jums dod pēc savas bagātās godības ar spēku tapt stiprinātiem caur viņa garu pie iekšējā cilvēka; ka Kristus caur ticību mājo jūsu sirdīs un jūsu mīlestībā iesakņojieties un stiprinieties, ka spējiet saņemt līdz ar visiem svētiem, kāds platums un garums, un dziļums, un augstums, un atzīt Kristus mīlestību, kas ir daudz augstāka nekā visa saprašana, ka topat piepildīti ar visu Dieva pilnību." (Efez. 3: 14-19)

Kā Dieva līdzstrādnieki, brāļi un māsas, spēcīgi balstieties uz Visvarenā roku. Pūlieties sasniegt vienprātību, tiecieties pēc mīlestības, un jūs kļūsiat spēks pasaulē.

VIENOTĪBA KRISTŪ JĒZŪ

Loma Lindā, Kalifornijā, 1905. Gada 24.augustā

Mūsu brāļiem, kas saistīti ar College View izdevniecības darbu

Piedaloties Vispasaules Savienības komitejas apspriedē, kas notika 1904. Gada septembrī, es ļoti daudz domāju par vienotību, kādai vajadzētu būt mūsu darbā. Es nespēju būt klāt visās sapulcēs, bet nakts parādīšanā manā priekšā slīdēja aina pēc ainas, un es jutu, ka man ir vēsts mūsu ļaudīm daudzās vietās.

Man sāp sirds, redzot, ka neskatoties uz tik brīnišķīgiem aicinājumiem attīstīt mūsu spēkus un spējas līdz visaugstākajai pakāpei, mēs apmierināties ar pundurišu stāvokli Kristus darbā. Dievs vēlas, lai visi viņa strādnieki izaugtu līdz pilnīgam vīra un sievas augumam Kristū. Kur ir dzīvība, tur ir augšana; augšana liecina par dzīvību. Vārdi un darbi sniedz dzīvu liecību pasaulei par to, kas Kristietība ir Kristus sekotājiem.

Ja jūs jums norādīto darbu pildīsiet bez strīdiem un citu kritizēšanas, tad to pavadīs brīvība, gaisma un spēks, kas ar jums saistītos institūtus un pasākumus darīs redzamus un iespaidīgus.

Atcerieties, ka jūs vienmēr pazaudēsiet savas priekšrocības, ja uztrauksieties vai arī centīsieties izlabot katru dvēseli, kas nāk jūsu tuvumā. Ja jūs padodieties kārdinājumam kritizēt citus, vērst uzmanību uz citu kļūdām, nojaukt to, ko viņi dara, tad variet būt droši, ka jūsu pašā darba daļa netiks veikta cēli un labi.

Šis ir laiks, kad katram vīram atbildīgā vietā un katram draudzes loceklim vajadzētu visu savu darbu pilnīgi saskaņot ar Dieva Vārda mācībām. Ar nenogurstošu centību, dedzīgām lūgšanām un Kristum līdzīgiem vārdiem un darbiem mums jārāda pasaulei, kādu Dievs vēlas redzēt savu draudzi.

No savas augstās vietas Kristus, godības Ķēniņš, Debesu Majestāte, redzēja cilvēku stāvokli. Viņš juta līdz cilvēcīgajām būtnēm to nespēkā un grēcīgumā, un nāca uz šo zemi atklāt, kas Dievs ir cilvēkiem. Atstājis ķēnišķīgos pagalmus un ietērpis savu dievišķību cilvēcībā, Viņš pats nāca pasaulē, lai mūsu dēļ cilvēcīgā miesā izveidotu pilnīgu raksturu. Viņš neizvēlējās sev stāvokli starp zemes bagātiem ļaudīm. Viņš piedzima nabadzībā, pie vienkāršiem vecākiem un dzīvoja nicinātajā Nācaretes ciemā. Tiklīdz Viņš bija pietiekoši vecs, lai ņemtu rokās darba rīkus, Viņš dalījās nastās, rūpējoties par kopējo ģimeni.

Kristus pazemojās, lai nostātos cilvēces priekšgalā, lai stātos pretī kārdinājumiem un izturētu pārbaudījumus, kuriem cilvēcei jāstājas pretī un tai jāpārvar. Viņam vajadzēja zināt, kas sagaida cilvēci, sastopoties ar kritušo ienaidnieku, lai saprastu, kā palīdzēt tiem, kas tiek kārdināti.

Kristus ir darīts par mūsu Soģi. Tēvs nav soģis. Arī eņģeļi nav tiesneši. Viņš, kurš ietērpās cilvēcībā un šai pasaulē dzīvoja pilnīgu dzīvi, tiesās mūs. Vienīgi Viņš var būt mūsu Tiesnesis. Vai jūs to

atcerēsieties, tēvi un mātes? Kristus pieņēma cilvēcību, lai varētu būt mūsu Tiesnesis. Neviena no jums nav iecelts būt par tiesnesi citiem. Viss, ko jūs variet darīt, ir disciplinēt paši sevi (pakļaut sevi stingri noteiktai kārtībai). Kristus vārdā es jūs ļoti lūdzu ievērot Viņa doto pavēli nekad nesēsties uz tiesneša krēsla. No dienas dienā manās ausīs ir skanējusi vēsts: "Nokāpiet no tiesneša krēsla. Nokāpiet pazemībā."

Tagad mums ir svarīgāk kā jebkad agrāk aizliegt sevi un ik dienas uzņemt krustu. Cik daudz pašaielīdzības mēs esam labprātīgi parādīt?

Žēlastības un miera dzīve

Pētera otrās vēstules pirmajā nodaļā atradīsiet apsolījumu, ka žēlastība un miers jums vairošies, ja jūs "savai ticībai pievienosiet tikumu un tikumam atzišanu, un atzišanai sātību, un sātībai pacietību, un pacietībai dievbijību, un dievbijībai brāļu mīlestību un brāļu mīlestībai mīlestību uz visiem". (2.Pēt. 1: 5-7) Sie tikumi ir brīnišķīga bagātība. Tie dara vīru dārgāku par tīru zeltu un cilvēku dārgāku par Ofira dārgumiem. (Jes. 13: 12)

"Ja viss tas pie jums ir un bagātīgi rodas, tad jūs nepaliksiet kūtri, nedz neauglīgi mūsu Kunga Jēzus Kristus atzišanā." (2.Pēt. 1: 8)

Vai mēs necentīsimies iespējami vislabāk izlietot īso laiku, kas mums piešķirts šai dzīvē, pievienojot žēlastību žēlastībai, spēku spēkam un līdz ar to skaidri apliecinot, ka mums augšā Debesīs ir spēka avots? Kristus saka: "Man ir dota visa vara Debesīs un virs zemes." (Mat. 28: 18) Kāpēc šī vara Viņam dota? Mūsu dēļ. Viņš vēlas, lai mēs saprastu, ka Viņš ir atgriezies Debesīs kā mūsu Vecākais Brālis un Viņam dotais neizmērojams spēks ir mūsu rīcībā.

Tie, kas dzīvē īstenos caur apustuļiem Pēteriem draudzei doto pamācību, saņems spēku no augšienes. Mums jāvadās no pastāvīgi pieaugošajiem plāniem, ļoti čakli cenšoties nodrošināt savu aicināšanu un izredzēšanu. Visā, ko mēs sakām vai darām, mums jāattēlo Kristus. Mums jādzīvo Viņa dzīve. Pamatlikumiem, pēc kuriem Viņš vadījās, jānosaka mūsu izturēšanās veids pret tiem, ar kuriem mēs satiekamies.

Kad mēs esam nesatricināmi noenkurojušies Kristū, tad mums ir spēks, ko neviena cilvēcīga būtne mums nevar atņemt. Kāpēc? Tāpēc, ka mēs esam dievišķās dabas līdzdalībnieki un izbēguši no posta, kas ir pasaulē caur iekāri, raksturā līdzīgi Viņam, kurš ietērpies cilvēcībā, nāca uz šo zemi, lai nostātos cilvēces priekšgalā un izveidotu grēka neaptraipītu raksturu.

Kāpēc daudzi no mums ir tik vāji un neveiksmīgi? Tāpēc, ka mēs raugāties uz sevi, domājam par savu raksturu un meklējam vietu sev, ar mums piemītošajām īpatnībām, kur vajadzētu domāt par Kristu un iedziļināties Viņa rakstura brīnišķajā skaistumā.

Brāļi, kas varētu saskaņīgi strādāt kopā, ja viņi mācītos no Kristus un aizmirstu, ka tie ir amerikāņi, ka tie ir amerikāņi vai eiropieši, vācieši vai francūži, zviedri, dāņi vai norvēģi, šķiet, pieļauj domas, - ja tie sajauktos ar citām tautībām, tad kaut kas no tā, kas ir īpatnējs viņu zemei un tautai, tiktu zaudēts un vietā stātos kaut kas cits.

Mani brāļi, nolieciet to visu pie malas. Nav pareizi, ja mūsu garīgais skats kavējas pie mums pašiem, mūsu priekšrocībām un mūsu iedomām. Mums nav jācenšas saglabāt savu personību, savas raksturīgās īpašības, kas mūs atšķirtu no mūsu līdzstrādniekiem. Mums jāzaglabā raksturs, un tas ir Kristus raksturs. Ar Kristus raksturu mēs spēsim kopīgi darīt Dieva darbu. Kristus mūsos sastapsies ar Kristu mūsu brāļos, un Svētais Gars radīs tādu siržu un darbības saskaņu, kas liecinās pasaulei, ka mēs esam Dieva bērni. Lai Kungs mums palīdz nomirt sev un piedzimt no jauna, ka mūsos varētu mājot Kristus kā dzīvs un darbīgs avots, kā spēks, kas uzturēs mūs svētus.

Nopietni un sirsnīgi cīnieties par vienotību. Lūdziet par to, strādājiet tās labā. Tā jūs iegūsiat garīgu veselību, domu celumu, rakstura diženumu, Debesu noskaņojumu, kas darīs jūs spējīgus pārvarēt savtīgumu un jaunas aizdomas, un kļūt vairāk kā uzvarētājiem caur Viņu, kas jūs mīlējis un pats par jums nodevies. Sitiet krustā savu "es"; vērtējiet citus augstāk par sevi. Tā jūs nonāksiet vienotībā ar Kristu. Debesu Universa priekšā, draudzes un pasaules priekšā jūs sniegsiet nepārprotamu liecību, ka esat Dieva dēli un meitas. Jūsu priekšzīme pagodinās Dievu.

Pasaulei jāredz savā priekšā norisināmiem brīnumu, kas savieno Dieva ļaužu sirdis kristīgā mīlestībā. Pasaulei jāredz Kunga ļaudis, kas atrodas Kristū, sēžam kopā Debesu noteiktā kārtībā. Vai jūs savā dzīvē nesniegsiet pierādījumu, ko spēj darīt Dieva patiesība tiem, kas Dievu mīl un Viņam kalpo?

Dieva zina, kas jūs variet būt. Viņš zina, ko dievišķā žēlastība spēj darīt jūsu labā, ja jūs kļūsiat dievišķās dabas līdzdalībnieki.

IZDEVNIECĪBAS DARBS VIEW KOLEDŽĀ

Loma Lindā, Kalifornijā, 1905. gada 24. augustā

Es atbalstu cenšanos iekārtot mūsu vācu un skandināvu izdevniecības darbu View koledžā. Es ceru, ka tiks plānots, kā šo darbu atbalstīt un stiprināt.

Visu darba nastu nevajag atstāt tikai uz ārzemju brāļiem. Mūsu brāļiem visā šajā laukā nevajadzētu pieļaut, ka savienībām View koledžas tuvumā tiek uzlikta pārāk smaga slodze. So savienību locekļiem vajadzētu būt priekšgalā un darīt visu labāko, un visiem pārējiem vajadzētu nākt viņiem palīgā. Patiesība jāpasludina visām tautām un ciltīm, un valodām, un ļaudīm.

Mūsu vācu, dāņu un zviedru brāļiem nav pamatota iemesla, kāpēc viņi nevarētu saskanīgi strādāt kopējā izdevniecības darbā. Tiem, kas tic patiesībai, vajadzētu atcerēties, ka viņi ir Dieva mazie bērni, ka Viņš tos māca un audzina. Lai tie pateicas Dievam par Viņa daudzējādo žēlastību un savā starpā ir laipni, un draudzīgi. Viņiem ir viens Dievs un viens Pestītājs; un vienam Garam - Kristus Garam - jārada viņu rindās vienprātība.

Pēc augšāmcelšanās Kristus uzkāpa Debesīs, un šodien Viņš nes mūsu vajadzības Tēva priekšā. "Savās rokās Es tevi esmu rakstījis," Viņš saka (Jes. 49: 16). Šī ierakstīšana kaut ko ir maksājusi. Tā maksāja neizsakāmas izmisuma pilnas ciešanas. Ja mēs pazemotos Dieva priekšā un savstarpēji būtu uzmanīgi, laipni, sirsnīgi un līdzjūtīgi, tad tur, kur tagad atgriežas viens, patiesību atzītu pilns simts. Lai gan mēs sakām, ka esam atgriezušies, mēs tomēr nesam sev līdz veselu saini ar sava "es" lietām, kuras mēs vērtējam pārāk augstu, lai tās atklātu. Mums dota priekštiesība nolikt šo nastu pie Kristus kājām un tās vietā ņemt Kristus raksturu un Viņa līdzību. Pestītājs gaida, lai mēs to darītu.

Kristus nolika savu Valdnieka tērpu, savu Kēniņa kroni un augsto varu un nokāpa zemu, zemu, visdziļākajā pazemībā. Būdam cilvēcīgā dabā, Viņš sastapās ar visiem cilvēces kārdinājumiem un mūsu dēļ ienaidnieku uzvarēja katrā lietā.

Visu to Viņš darīja, lai varētu sniegt cilvēkiem spēku, ar kuru tie kļūtu par uzvarētājiem. "Man ir dota," Viņš saka "visa vara." (Mat. 28: 18) Un to Viņš dos visiem, kas viņam sekos. Viņi var uzskatāmi parādīt pasaulei, kāds spēks sevis uzvarēšanai ir atrodamas Kristus reliģijā.

"Mācieties no Manis," Kristus saka, "tad jūs atradīsiet atvieglošanu savām dvēselēm." (Mat. 11: 29) Kāpēc mēs katru dienu nemācāmies no Pestītāja? Kāpēc mēs nedzīvojam pastāvīgā savienībā ar Viņu, lai savstarpējās attiecībās varētu runāt un izturēties laipni, pieklājīgi un uzmanīgi? Kāpēc mēs nepagodinām Dievu, parādot savstarpēju sirsnību un mīlestību? Ja mēs runāsim un darbosimies saskaņā ar Debesu pamatlīkumiem, tad neticīgie, saskaroties ar mums, jutīsies vilkti pie Kristus.

Kristus attieksme pret nacionālo piederību

Kristus neatzina nekādu šķirošanu tautības, sabiedriskā stāvokļa vai citu ieskatu ziņā. Rakstu mācītāji un farizeji vēlējās no visām Debesu dāvanām gūt vietēju un nacionālu labumu, un pilnīgi no tā izslēgt Dieva ģimenes pārējos locekļus pasaulē. Kristus nāca noārdīt katru šķirošo sienu. Viņš nāca rādīt, ka Viņa žēlastības un mīlestības dāvana ir neierobežota kā gaiss, gaisma vai lietus, kas atspirdzina zemi.

Kristus dzīve lika pamatus reliģijai, kurā nav kastu (sabiedrības grupu), kurā jūdi un pagāni, brīvie un saistītie ir savienoti kopējā brālībā, vienādi Dieva priekšā. Viņa darbību neietekmēja neviens politisks jautājums. Viņš ļaudis nešķiroja tuvākos un svešiniekos, draugos un ienaidniekos. Pie sevis Viņš aicināja dvēseli, kas slāpa pēc dzīvības ūdens.

Nevienai cilvēcīgai būtnei Viņš nepagāja garām kā nevērtīgai, bet katrai dvēselei centās sniegt dziedinošas zāles. Jebkurā sabiedrībā atrazdamies, Jēzus pasniedza kādu mācību, piemērotu laikam un apstākļiem. Katra nevērība vai apvainojums, ko cilvēki cieta no saviem līdzcilvēkiem, lika Viņam vēl vairāk apzināties, cik ļoti tiem nepieciešama Viņa dievišķi cilvēcīgā līdzjūtība. Viņš centās iedvest cerību pat visrupjākajiem un visneapsološākajiem, droši norādot, ka viņi var kļūt pilnīgi nevainojami un sasniegt tādu raksturu, kas tos darītu par Dieva bērniem.

Drošs pamats

"Tādēļ, brāļi, darbojieties, " saka apustulis Pēteris, "lai jūsu aicināšana un izredzēšana jo stipra paliek; jo, to darīdami, jūs nekad nepaklupsiet. Jo tā jums bagātīgi tiks vēlēta ieiešana mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus mūžīgā valstībā."(2.Pēt.1: 10,11)

Vairākus gadus atpakaļ, kad pulciņš, kas ticēja Kristus drīzai atnākšanai, bija vēl ļoti mazs, sabata ievērotāji Topshamā, Menā, sapulcējās uz dievkalpojumu plašā virtuvē brāļa Stokbridža Hovlanda mājā. Kādā sabata rītā brālis Hovlands neieradās. Mūs tas ļoti pārsteidza, jo viņš vienmēr bija precīzs. Drīz viņš ienāca, viņa sejā mirdzēja it kā Dieva godība. "Brāļi," viņš sacīja, "es to esmu atradis. Es esmu sapratis, ka mums iespējams strādāt tādā veidā, kas Dieva Vārdam sola drošus panākumus: "Jūs nekad nepaklupsiet." Es tūlīt jums to paskaidrošu."

Tad viņš mums izstāstīja, ko ir ievērojis - ka viens brālis, nabadzīgs zvejnieks, domā, ka to pietiekoši augstu neciena un brālis Hovlands, un citi sevi vērtē augstāk par viņu. Tā nebija patiesība, bet viņam tā likās, un dažas nedēļas viņš neapmeklēja sapulces. Tad brālis Hovlands devās uz viņa māju un zemojās viņa priekšā, sacīdams: "Mans brāli, piedod man. Ko es tev esmu pāri darījis?" Vīrs centās saņemt viņu pie rokas un centās piecelt kājās. "Nē," sacīja brālis Hovlands, "kas tev ir pret mani?" "Man pret tevi nekas nav." "Kaut kam ir jābūt," sacīja Brālis Hovlands, "jo kādreiz mēs varējām viens ar otru runāt, bet tagad tu vispār ar mani nerunā, un es vēlos zināt iemeslu."

"Piecelies, brāli Hovland," viņš sacīja. "Nē," teica brālis Hovlands, "es necelšos." "Tad man jāzemojas," viņš sacīja un pakrita uz ceļiem, un atzinās, cik bijis bērnišķīgs, un cik daudz jaunu aizdomu turējis sevi. "Un tagad," viņš sacīja, "es tās visas nolikšu pie malas."

Kad brālis Hovlands stāstīja šo notikumu, viņa sejā mirdzēja Kunga godība. Tikko viņš bija beidzis, ienāca zvejnieks un viņa ģimene, un mums bija ļoti laba sapulce.

Domāju, ka dažiem no mums vajadzētu rīkoties līdzīgi brālim Hovlandam. Ja mūsu brāļiem ir jaunas aizdomas, tad mums vajadzētu iet pie viņiem un sacīt: "Piedod man, ja es tev esmu darījis ko jaunu." Tā mēs salauztu sātana burvību un atbrīvotu mūsu brāļus no viņa kārdināšanu valgiem. Nepieļaujiet kaut kam nostāties starp jums un jūsu brāļiem. Ja ir kaut kas, ko jūs variet upurēt, lai likvidētu aizdomu grūžus, tad dariet to. Dievs grib, lai mēs viens otru mīlētu kā brāļus. Viņš vēlas, lai mēs esam līdzjūtīgi un uzmanīgi. Viņš vēlas, lai mēs pierodam ticēt, ka mūsu brāļi mūs mīl, kā arī ticēt, ka Kristus mūs mīl. Mīlestība rada pretmīlestību.

Vai mēs ceram satikties ar mūsu brāļiem Debesīs? Ja mēs šeit spējam dzīvot ar viņiem mierā un saskaņā, tad arī tur tā dzīvosim. Bet kā mēs varētu dzīvot kopā ar viņiem Debesīs, ja šeit pastāvīgi strīdamies un ķīllojamies? Tiem, kuru piekoptais rīcības veids šķir tos no citiem brāļiem un rada nesaskaņas un šķelšanos, ir vajadzīga pilnīga atgriešanās. Kristus mīlestībai jāpārkausē un jāapspiež mūsu miesīgās sirdis. Mums rūpīgi jākopj tā mīlestība, ko Viņš parādīja, mirstot mūsu dēļ pie Golgātas krusta. Mums jāspiežas tuvāk un tuvāk pestītājam. Mums vajadzētu daudz laika pavadīt lūgšanās un mācīties, kā vingrināt ticību. Mums jābūt daudz iejūtīgākiem, daudz žēlojošākiem un laipnākiem. Mēs tikai vienu reizi iesim cauri šai pasaulei. Vai necentīsimies, lai uz tiem, ar kuriem mēs satiekamies, atstātu Kristus rakstura iespaidu?

Mūsu cietajām sirdīm jātiek salauztām. Mums jāsavienojas pilnīgā vienprātībā un jāsaprot, ka esam atpirkti ar Jēzus Kristus no Nācaretes asinīm. Lai katrs viens saka: "Viņš par mani atdeva savu dzīvību, un Viņš vēlas, lai es šai pasaulē atklāju mīlestību, ko Viņš parādījis, manis dēļ nododams sevi." Kristus nesa mūsu grēkus savā miesā pie krusta, lai Dievs varētu būt taisns un tomēr attaisnot tos, kas Viņam tic. Visiem, kas nododas Kristum, ir pieejama dzīvība, mūžīga dzīvība.

Es vēlos redzēt Kēniņu Viņa skaistumā. Es gribu skatīt Viņa nesalīdzināmo jaukumu. Es vēlos, lai arī jūs Viņu redzētu. Kristus vedīs savus atpestītos pie dzīvības upes un izskaidros viņiem visu, kas tos ir mulsinājis šai pasaulē. To priekšā atvērsies žēlastības noslēpumi. Kur viņu ierobežotais prāts saskatīja tikai sajukumu un izputinātus mērķus, tie redzēs vispilnīgāko un visskaistāko saskaņu.

Izlietosim kalpošanai Dievam visus mūsu talantus un visu mūsu prātu. Kalposim Viņam ar visām mūsu gara spējām. Izlietojot to, kas mums ir, mēs garīgi arvien vairāk attīstīsimies. Ieviešot reliģiju savā dzīvē, mūsu reliģiskā pieredze kļūs arvien stiprāka. Tā mēs pacelsimies pakāpienu pēc pakāpiena pa kāpnēm, kas sniedzas Debesīs, līdz beidzot no augšējā pakāpiena mēs ieiesim Debesu valstībā. Būsim kristieši šai pasaulē. Tad mums arī piederēs mūžīgā dzīvība godības valstībā.

Vienprātība Kristus sekotājos parāda, ka Tēvs sūtījis savu Dēlu glābt grēciniekus. Tas apliecina Viņa spēku; jo nekas cits kā tikai Dieva brīnumdarošais spēks var savienot cilvēcīgās būtnes ar to dažādajiem raksturiem saskanīgā darbībā., kurā viņu vienīgais mērķis ir runāt patiesību mīlestībā.

Dieva brīdinājumi un padomi ir skaidri un noteikti. Kad mēs lasām Rakstus un redzam, kāds spēks uz labu ir vienprātībā, un kāds spēks uz ļaunu ir nevienprātībā, kā gan mēs drīkstam atļauties neuzņemt Dieva Vārdu savās sirdīs? Aizdomas un neuzticība ir kā ļauns raugs. Vienprātība liecina par patiesības spēku.

VĀCIJAS UN SKANDINĀVIJAS SAVIENĪBAS

Loma Lindā, Kalifornijā, 1905.gada 1.septembrī

Mīļie brāļi! Daži no jūsu sludinātājiem man ir rakstījuši, jautājot, vai darbu Vācijā un Skandināvijā uz priekšu nevajadzētu organizēt šķirti? Šis jautājums man iesniegts vairākas reizes. Kas es biju View koledžā, Kungs man deva tiešu, noteiktu liecību, un pēc tam šis jautājums man ir rādīts atkal no jauna.

Reiz man likās, ka atrodoš kādas padomes sapulcē, kurā aplūkoja šos jautājumus. Kāda autoritatīva persona stāvēja sapulcējušos vidū un atklāja tiem pamatlikumus, kuriem vajadzētu paklausīt, darot Dieva darbu. Tika sniegtas pamācības, ka tāda sadalīšanās nesekmētu darbu starp dažādām tautībām. Tā nevadītu uz visaugstāko garīgo attīstību. Tādā veidā uzceltu sienas, ko tuvākā nākotnē atkal vajadzētu noārdīt.

Saskaņā ar Dieva doto gaismu saku, ka atšķirtas organizācijas nevedīs uz vienību, bet gan radīs nesaskaņas. Ja mūsu brāļi kopīgi meklēs Kungu pazemīgā garā, tad tie, kas tagad domā, ka ir nepieciešams organizēt atsevišķas Vācijas un Skandināvijas savienības, ieraudzīs, ka Kungs vēlas, lai tie strādātu kopīgi kā brāļi.

Ja tie, kas cenšas sadrumstalot Dieva darbu, sasniegtu savu nodomu, tad daži paaugstinātos, lai darītu darbu, ko nevajadzētu darīt. Tāda kārtība būtu liels kavēklis Dieva lietā. Lai darbu virzot uz priekšu gūtu vislielākos panākumus, tad nepieciešams starp angļiem un amerikāņiem atrodamos talantus apvienot ar talantiem jebkurā citā tautā. Visām tautām vajadzētu nopietni un sirsnīgi strādāt ikkatras citas tautas labā. Ir tikai viens Kungs, viena ticība. Mums jācenšas piepildīt Kristus lūgšana par saviem mācekļiem, lai tie būtu viens.

“Svētī tos savā patiesībā: Tavs Vārds ir patiesība. Itin kā Tu mani esi sūtījis pasaulē, tā Es arīdzan tos esmu sūtījis pasaulē. Un Es pats svētījos par viņiem, ka ir viņi būtu svētīti patiesībā.” (Jāņa 17: 17-19)

“Bet Es nelūdzu par šiem vien, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem man ticēs; lai visi ir viens; itin kā Tu, Tēvs, manī un Es Tevī, lai arī tie ir viens mūsos, lai pasaule tic, ka Tu mani esi sūtījis.” (Jāņa 17: 20, 21)

Vajadzētu saprast, ka sekmīgai Dieva darba veikšanai nepieciešama pilnīga vienprātība strādnieku vidū. Lai saglabātu mieru, visiem jāmeklē gudrība no lielā Skolotāja. Lai visi ir uzmanīgi un sargās iesniegt godkāriņus priekšlikumus, kas varētu radīt šķelšanos.

Mums ikvienam jāpakļaujas citiem. Neviena cilvēks atsevišķi nav kaut kas pilnīgs un vesels. Pakļaujot prātu un gribu svētajam Garam, mums vienmēr jābūt lielā Skolotāja skolniekiem.

Pēties Apustuļu darbu otro nodaļu. Pirmkristiešu draudzē Dieva Gars vareni strādāja caur tiem, kuru starpā valdīja saskaņa un vienprātība. Vasarsvētku dienā tie visi bija vienprātīgi kopā.

Mums pasaulei jārāda, ka dažādu tautību cilvēki ir vienoti Kristū Jēzū. Tāpēc jānoņem katrs šķērslis un jākalpo kungam vienprātīgi.

Uzceļot nacionālas barjeras, jūs pasaulei likviet priekšā cilvēku izgudrotu plānu, ko Dieva nekad nevar atzīt par labu. Tiem, kas vēlas to darīt, apustulis Pāvils saka: “Jūs vēl esiet miesīgi: jo kamēr jūs starpā ir ienaidis un strīdi, un šķelšanās, vai jūs neesiet miesīgi?... Kas tad ir Pāvils un kas ir Apollis? Tie ir kalpi vien, caur kuriem jūs esiet tapuši ticīgi, un tā, kā Kungs ikvienam ir devis. Es esmu dēstījis, Apollis ir slacinājis, bet Dievs ir audzinājis. Tad nu nedz tas dēstītājs ir kas, nedz tas slacinātājs, bet Dievs, kas audzina. Un dēstītājs un slacinātājs ir viss viens, bet ikkatrs dabūs savu īpašu algu pēc sava īpaša darba. Jo mēs esam Dieva darba biedri, jūs esiet aramais tīrums, Dieva ēka.” (1.Kor. 3: 3-9)

Brāļu mīlestības piemērs

Kad mūsu brāļi Skandināvijā pārdzīvoja finansiālu krīzi, tika dota liecība, ka mēs nedrīkstam pieļaut šiem brāļiem palikt pasaules priekšā bankrotējušo stāvoklī. Tādā veidā būtu apkaunots Dievs. Ar tūlītēju un augstsirdīgu palīdzību mūsu Amerikas brāļi apstiprināja, ka atšķirība tautības ziņā tos neatbrīvo no pienākuma vienam otru atbalstīt Dieva darbā. "Jūs visi esiet brāļi." (Mat. 23: 8) Jūs esiet vienoti patiesībā.

Mums tagad čakli un pašreizējīgi jācenšas staigāt Kristus mīlestībā un Gara vienprātībā, ļaujot patiesībai sevi svētot. Lai piepildītos Kristus lūgšanā izteiktais ainojums, nepietiks ar kādu nepilnīgu darbu. Mums virs zemes jādzīvo saskaņā ar Debesu pamatlikumiem. Debesis ir tikai viena liela sapulcēšanās vieta.

Man skaidri jāraksta par šķirošo sienu celšanu Dieva darbā. Tāda rīcība man atklāta kā cilvēcīgo izdomājumu maldi. Tas nav Kunga plāns, ka Viņa ļaudīm tautības vai valodas atšķirību dēļ vajadzētu sadalīties atsevišķās sabiedrībās. Ja viņi to darītu, tad viņu domas un plāni kļūtu šaurāki, un ierobežotāki; viņu iespaids ievērojami samazinātos. Dievs aicina, lai daudzie un dažādie talanti saskanīgi pakļaujas viens otram.

Es atkal atkārtāju Kristus vārdus. Es vēlētos tos dziļi iespiest jūsu prātā. "Es nelūdzu par šiem vien, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdu uz Mani ticēs. Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī tie ir viens Mūsos, lai pasaule tic, ka Tu Mani esi sūtījis. Un Es godību, ko Tu man esi devis, tiem esmu devis, lai tie ir viens, itin kā mēs esam viens: Es viņos un Tu Manī, ka tie ir pilnīgi viens, lai pasaule atzīst, ka Tu mani esi sūtījis un tos mīlējis, itin kā Tu Mani esi mīlējis." (Jāņa 17: 20-23)

Kristus savus ļaudis ar sētu ir nošķīris no pasaules, bet tie, kas vēlas uzcelt nacionālās atšķirības, dara darbu, uz ko Kungs Jēzus Kristus nav devis nevienu pamudinājumu.

Brāļi, apvienojieties, spiedieties cieši kopā, atstājot katru cilvēcīgu izdomājumu un uzmanīgi sekojot Jēzusa, mūsu lielā Piemēra pēdās.

6. STARP KRĀSAINAJĀM TAUTĀM

"Lūdziet pļaujamā Kungu, lai izdzen strādniekus Savā pļaujamā."
(Mat. 9: 38)

TUMŠĀDAINO KALPOTĀJU NEPIECIEŠAMĪBA

Vajadzētu sevišķi apņēmīgi censties izglītēt un apmācīt krāsainos vīrus un sievas misionāru darbam Amerikas Dienvidu štatos. Kristīgos krāsainos studentus vajadzētu sagatavot pasludināt patiesību savai rasei. Tie, kas Kunga bijību dara par savas gudrības iesākumu un ievēro pieredzējušu cilvēku padomu, var būt par lielu svētību nēģeru rasei, nesot saviem ļaudīm tagadējās patiesības gaismu. Katrs strādnieks, strādājot pazemībā un saskaņā ar saviem brāļiem, var būt gaismas kanāls daudziem, kas tagad atrodas nezināšanas un māņticības tumsā.

Nevajadzētu daudz domāt par to, ka viņi nav piemēroti darbam balto cilvēku vidū, bet gan ļaut, lai krāsainie brāļi un māsas nododas misijas darbam krāsaino ļaužu vidū. Izglītojamiem krāsainajiem vīriem un sievietēm ir bezgala daudz iespēju strādāt savu ļaužu labā. Dienvidos vēl ir daudz darba. Sevišķas pūles jāvelta lielajām pilsētām. Katrā no tām ir tūkstoši krāsaino cilvēku, kuriem jāsniedz pēdējā brīdinošā žēlastības vēsts. Lai mūsu krāsaino draudzes locekļu sirdīs mostas misijas gars. Lai nopietns darbs tiek veikts to labā, kas patiesību nepazīst.

Katram krāsainajam brālim un mācai es vēlos sacīt: Skatieties, kādi ir apstākļi. Jautājiet sev: "Cik daudz esmu parādā savam Kungam, atskatoties uz man dāvātajām izdevībām un priekšrocībām? Kā es varu Viņu vislabāk godināt un atbalstīt savas tautas intereses? Kā es vislabāk varu izlietot zināšanu sniegtās priekšrocības, kuras Dievam patīcis man dāvināt? Vai man nevajadzētu atvērt Bībeli un mācīt savai tautai patiesību? Vai atzišanas trūkuma dēļ neiet bojā tūkstoši, kuriem es varu palīdzēt, ja padodos Dievam tā, ka Viņš mani var izlietot par savu rīku? Vai man nav jāstrādā manu apspiesto, drosmi zaudējušo biedru labā?"

Dienvidi cieš strādnieku trūkuma dēļ. Vai jūs iesiet garām saviem ļaudīm, nepūloties tiem palīdzēt, vai arī pazemīgi strādāsi, lai glābtu bojā ejošos? Seit ir darbs, kuru jūs spējiet darīt, ja pazemosities Dieva priekšā. Uzticoties Viņam, jūs atradīsi mieru un iepriecus, bet ejot savu paša ceļu un rikojoties pēc sava prāta, jūs sadursīties ar ērkšķiem un dadžiem, un zaudēsi atalgojumu.

Laiks negaida, un ko jūs dariet, tas jādara ātri. Apņemieties izpirkt laiku. Nemeklējiet sev personīgu

prieku. Saņemieties! Sāciet strādāt, no jauna sirsnīgi apņēmušies to darīt. Kungs jūsu priekšā atvērs ceļu. Dariet visu iespējamo, lai strādātu Kristus rindās, lēnprātībā un pazemībā, palaujoties uz Viņa spēku. Izprotiet darbu, ko Kungs jums dod darīt, un uzticoties Dievam, jūs iesiet no spēka uz spēku, no žēlastības uz žēlastību. Jūs spēsiet čakli un neatlaidīgi strādāt savu ļaužu labā, kamēr vēl diena, jo nāk nakts, kad neviens nevarēs strādāt.

Dienvidos ļoti vajadzīgi visi misijas darba veidi. Šim laukam strādnieki jāsaņem nekavējoties. Mūsu ļaudīm vajadzētu sagādāt naudas līdzekļus vīru un sievu izglītošanai Dienvidu štatos, kas pieraduši pie klimata, spētu strādāt, neapdraudot savu veselību.

Perspektīvus jaunus vīriešus un sievietes vajadzētu izglītēt par skolotājiem. Viņiem vajadzētu dot vislabākās izdevības. Skolas un sapulču namus vajadzētu celt dažādās vietās un vajadzētu nodarbināt skolotājus.

Tie, kas gadiem ilgi strādājuši, cenšoties palīdzēt krāsainajiem cilvēkiem, spēj dot padomu, kā izveidot šādas skolas. Cik vien iespējams, šīs skolas vajadzētu iekārtot ārpus pilsētām. Tomēr pilsētās ir daudz bērnu, kuri nespēj apmeklēt tālu no pilsētām atrodošās skolas, un viņu labā vajadzētu atvērt skolas gan pilsētās, gan laukos.

Bērniem un jauniešiem šajās skolās jā māca kaut kas vairāk par lasīšanu vien. Jāattīsta rūpnieciskas ražošanas nozares. Studentiem jāsniedz iespēja mācīties amatu, kas tos darītu spējīgus uzturēt pašiem sevi.

Mūsu draudzēm Ziemeļos, kā arī Dienvidos, vajadzētu darīt visu viņu spēkos esošo, lai atbalstītu skolu darbu krāsainajiem bērniem. Jau esošās skolas uzticīgi jāuztur. Jaunu skolu nodibināšana prasīs papildu līdzekļus. Lai visi mūsu brāļi un māsas no sirds dara savu daļu, lai šīs skolas varētu labi strādāt.

Blakus šai skolas darba nozarei mūsu krāsainie brāļi var veikt labu darbu savu ļaužu vidū, nodibinot misijas svētdienas skolas un Sabatskolas, skolas, kurās jauniešus mācītu skolotāji, kam sirdis deg mīlestībā uz dvēselēm.

Dienvidu štatos pastāvīgi rodas jaunas izdevības, un daudzi saprātīgi, kristīgi, krāsaini vīri tiks aicināti darbā. Tomēr vairāku iemeslu dēļ par vadītājiem jāizvēlas baltie vīri. Mēs visi esam vienas miesas locekļi un pilnīgi esam vienīgi Kristus Jēzū, kurš savus ļaudis paaugstinās no zemā līmeņa, kurā tos novedis grēks, līdz tādai pakāpei, ka Debesu pagalmi tos atzīs par Dieva līdzstrādniekiem.

Darbs jā dara daudzās vietās, kur nepieciešama liela piepūle, un no tām iznāks spējīgi strādnieki. Lai darbu vadām tā, ka krāsainie strādnieki tiek sagatavoti darbam savas rases labā. Nēģeru vidū ir daudzi apdāvināti un spējīgi cilvēki. Uzmeklēsim šos vīrus un sievas, un mācīsim viņus, kā iesaistīties dvēseļu glābšanas darbā. Dievs sadarbosies ar viņiem un dāvās tiem uzvaru.

“Dieva līdzstrādnieki”

Kunga auss ir atvērta dzirdēt, ko lūdz cilvēki, kas Viņam kalpo. Viņš ir apsolījis: “Mana acs būs pār tevi.” Staigājiet pazemīgi ar Dievu un lūdziet, lai Viņš jums skaidri parāda jūsu pienākumu. Kad Viņš runā uz saviem pārstāvjiem un lūdz tos būt par Viņa līdzstrādniekiem, tad viņiem jā dara tas pats darbs, ko Jēzus, pieceļoties lasīt Nācaretes sinagogā, paziņoja kā savu darbu. Viņš atvēra pravieša Jesajas grāmatu un lasīja: “Dieva Tā Kunga Gars ir pār mani, jo Tas Kungs mani svaidījis sludināt nelaimīgajiem prieka vēsti, mani sūtījis dziedināt sagrauztas sirdis, pasludināt apcietinātiem atsvabināšanu un saistītiem pilnīgu brīvību.” (Jes. 61: 1) (BRI)

Patiesību tagad klāj maldu mākoņi, kas valda pasaulē. Kas spēj ietekmēt pat visvienkāršāko cilvēku un mantot to Kristum, tas sadarbojas ar Dievišķīgajiem spēkiem, cenšoties glābt pazudušos. Parādot grēciniekam personīgu, grēkus piedodošu Pestītāju, mēs ar līdzjūtības un Kristum līdzīgas mīlestības roku satveram kritušā roku, un ticībā pieķeroties Kristus rokai, mēs izveidojam savienojšo ķēdes locekli starp grēcinieku un Pestītāju .

Gals ir tuvu, un katrai dvēselei tagad jāstaigā uzmanīgi, pazemīgi un lēnprātīgi ar Kristu Jēzu. Mūsu mīļais Pestītājs, no kura izplūst pasaulē visi patiesības stari, negrib, ka mēs palautos uz lielkungiem, ne arī uz cilvēku bērniem, kas nespēj palīdzēt; bet mums pilnīgi jāatbalstās uz Viņu. Viņš saka: “Bez Manis jūs ne nieka nespējiet darīt.” (Jāņa 15: 5) Mums pastāvīgi jāraugās uz Jēzu, lai Viņš mūs varētu tā pārveidot, ka mēs atspoguļotu Viņa jaukumu. Mums jāskatās uz Dieva Jēru, kas atņem pasaulei grēkus. Tad arī saviem līdzcilvēkiem mēs varēsim atklāt Kristu.

PATIESĪBAS SLUDINĀŠANA TUR, KUR VALDA RASU NAIDS

Domājot par darbu starp krāsainajiem cilvēkiem, es jūtos nospiesta, ļoti nospiesta. Ar evaņģēliju ir jāiepazīstina arī nomāktā nēģeru rase. Taču pūloties pacelt šos ļaudis, jārikojas ļoti piesardzīgi. Balto cilvēku vidū daudzās vietās valda spēcīgi aizspriedumi pret nēģeru rasi. Mēs varbūt gribētu šos aizspriedumus neievērot, bet mēs nedrīkstam to darīt. Ja mēs izturētos tā, it kā šie aizspriedumi nepastāvētu, tad mēs nevarētu kļūt gaisma baltajiem cilvēkiem. Mums apstākļi jāpieņem tādi, kādi tie ir, un tajos jārikojas gudri un saprātīgi.

Daudzus gadus esmu nesusi smagu atbildības nastu nēģeru rases labā. Mana sirds ir sāpējusi, redzot, ka naids pret šo rasi aug arvien lielāks, ka daudzi septītās dienas adventisti liekas nespējīgi saprast, ka te jādara nopietns darbs, un tas jādara ātri. Mūžībā aiziet gadi, kuros tik maz darīts, lai palīdzētu tiem, kas nesen vēl bija vergu rase.

Viens no kavēkļiem, ar ko jāsastopas darbā, ir daudzu balto cilvēku, kas dzīvo tur, kur krāsaini ir lielā skaitā, nevēlēšanās, ka kāds sevišķi pūlētos viņu labā. Kad baltie redz, ka nēģeriem iekārto skolas, ka tos māca būt neatkarīgiem, apgūt amatus, nedzīvot vairs būdās, bet iekārtoties ērtās mājās, tad viņi redz varbūtību, ka var tikt šķērsoti viņu pašu savtīgie plāni, - ka viņi vairs nevarēs izmantot nēģerus parniecīgu un nožēlojamu algu, un viņos pamostas naids. Viņiem liekas, ka viņi ir apvainoti, ka viņiem ir darīts pāri. Daži rīkojas tā, it kā verdzība vēl nebūtu atcelta. Šis gars kļūst arvien stiprāks līdz ar Dieva Gara atraušānu no pasaules; un daudzās vietās tagad nav iespējams darīt to, ko bija iespējams krāsaino cilvēku labā veikt iepriekšējos gados.

Amerikāņu tauta būtu varējusi daudz darīt, ja valdība un kristīgās baznīcas tūlīt pēc vergu atbrīvošanas būtu pietiekami pūlējušās šo cilvēku labā. Laikā, kad šiem atbrīvotajiem tik ļoti bija nepieciešama palīdzība, vajadzēja devīgi izlietot naudu to apgādei un izglītošanai. Bet valdība, tikai mazliet papūlējusies, pameta nēģerus vienus, nepalīdzot viņiem cīņās ar grūtībām. Dažas no spēcīgajām kristīgajām draudzēm iesāka labu darbu, bet diemžēl sasniedza pārāk maz; arī septītās dienas adventistu draudze nav padarījusi savu daļu. Labu darbu ir padarījuši atsevišķi cilvēki un sabiedrības, kas neatlaidīgi pūlējušās krāsaino cilvēku labā. Cik maz ir to, kas piedalījušies šajā darbā, kurā visiem vajadzēja ieinteresēties un pielikt savu roku!

Laikam ejot uz priekšu un pretestībai kļūstot stiprākai, apstākļi mūs brīdina, ka piesardzība ir drošsirdības labākā daļa. Ja darbā krāsaino cilvēku labā ir šerti neprātīgi soļi, tad ne tāpēc, ka nebūtu doti brīdinājumi. No Austrālijas pāri Klusā okeāna plašajiem ūdeņiem ir sūtīti brīdinājumi, ka katrs solis uz priekšu ir jāspēr uzmanīgi, ka darbinieki nedrīkst teikt politiskas runas un nekādā veidā nevajadzētu atbalstīt cīņu par balto un melno sociālo vienlīdzību.

1895.g. Armadalē, Melburnas priekšpilsētā, Viktorijā, apspriedes sapulcē man atbildot uz brāļu jautājumiem, runāju par šo tematu un centos pārliecināt par piesardzības nepieciešamību. Es sacīju, ka tuvojas bīstami laiki, un nākotnes domu izteikšana par nepieciešamību darīt visās misijas darba nozarēs krāsaino ļaužu labā, apdraudēs pat dzīvību. Es skaidri teicu, ka darbs krāsaino cilvēku labā visās nozarēs jāturpina savādāk nekā dažos valsts rajonos iepriekšējos gados.

Lai par krāsaino jautājumu tiek runāts pēc iespējas mazāk, lai krāsainie galvenokārt strādā paši savas rases labā.

Attiecībā uz balto un krāsaino ļaužu kopējām lūgšanu telpām vienā un tajā pašā ēkā, jāsaaka, ka šim apstāklim ne vienmēr var piekrist, jo tas nenesīs labumu nevienai pušei, - sevišķi Dienvidos. Vislabāk krāsainos ļaudis, kas pieņem patiesību ir apgādāt ar savām pielūgšanas vietām, kurās tie paši var kalpot. Sevišķi tas nepieciešams Dienvidos, lai darbu balto cilvēku labā varētu turpināt bez nopietniem šķēršļiem.

Apgādājiet citu rasu ticīgos ar glītiem, gaumīgiem lūgšanu namiem. Parādiet viņiem, ka šādas rīcības iemesls nav viņu izslēgšana no pielūgšanas kopā ar baltajiem viņu melnās ādas krāsas dēļ, bet lai dotu iespēju patiesībai iet tālāk. Lai viņi saprot, ka šis plāns ir jāievēro, kamēr Kungs mums rādīs labāku ceļu.

Spējīgos un pieredzējušos citu rasu locekļus vajadzētu atbalstīt viņu pašu ļaužu dievkalpojumu vadīšanā un viņu balsīm jābūt dzirdamām pārstāvju sapulcēs.

Citu rasu ticīgo vidū ir daudzi, kas labi var strādāt savu ļaužu interesēs; šiem strādniekiem Kungs ir devis gaismu un atzišanu, un viņu spējas nav nenozīmīgas. Viņiem jāstrādā neatlaidīgi un visos ietekmīgos veidos. Viņiem jālieto mūsu literatūra, jāorganizē telts sapulces un sanāksmes

sabiedriskās ēkās. Dažreiz, (kur tas pieļaujams) baltajiem sludinātājiem vajadzētu viņiem palīdzēt. Sevišķi vajadzētu censties palielināt citu rasu strādnieku spēku. Siem krāsainajiem cilvēkiem jāsniedz pilnīgas zināšanas, kā savu ļaužu vidū organizēt Bībeles stundas un telts sanāksmes. Ir daudz tādu spējīgu cilvēku, kurus vajadzētu sagatavot šim darbam.

Mums vajadzētu būt ļoti ieinteresētiem skolu iekārtošanā krāsaino nācijai. Mēs nedrīkstam neievērot, cik svarīgi tagadējo patiesību atklāt skolotājiem un studentiem lielajās koledžās, ko krāsainajiem dibinājuši pasaules cilvēki.

Krāsainajiem cilvēkiem jādibina skolas un sanatorijas, un vislabākajiem skolotājiem, kādus iespējams nodarbināt, jāmaca krāsainie jaunieši un jāpagatavo kalpošanas darbam.

Krāsainajiem sludinātājiem vajadzētu darīt visu iespējamo, lai viņu pašu ļaudis saprastu šī laika patiesību. Laikam ejot uz priekšu un aizspriedumiem pieaugot, daudzās vietās baltajiem strādniekiem būs gandrīz neiespējami strādāt krāsaino ļaužu labā. Reizēm baltie cilvēki, kas nesimpatizē mūsu darbam, apvienosies ar krāsainajiem, lai pretotos šim darbam, apgalvojot, ka mēs ar savu mācību cenšamies sašķelt baznīcas un ieraut tās Sabata jautājuma dēļ bēdās un grūtībās. Baltie un krāsainie sludinātāji izplatīs melus, pamodinot cilvēkus tādas neiecietības un naida jūtas, ka tie būs gatavi pat iznīcināt un nogalināt.

Elles spēki izmanto visu savu atjautību, lai traucētu pēdējās žēlastības vēsts pasludināšanu krāsainajiem ļaudīm. Sātans strādā, lai darbu, ko evaņģēlija sludinātāji un skolotāji veic aizspriedumu novēršanai starp baltajiem un krāsainajiem, padarītu sevišķi grūtu.

Iesim pa gudrības ceļu. Nedarīsim neko, kas nevajadzīgi pamodinātu pretestību, - neko, kas kavētu evaņģēlija vēsts pasludināšanu. Kur to prasa ieradums vai kur jāgūst lielāki panākumi, lai baltie un krāsainie ticīgie sapulcējas atsevišķās lūgšanas vietās. Izkopsim Kristus lēnprātību. Viņš bija Debesu Majestāte, Dieva vienpiedzimušais Dēls. "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību." (Jāņa 3: 16)

Ja Dievs, lai glābtu bojā ejošo pasauli, bija ar mieru nodot Savu Dēlu mokošai un apkaunojošai nāvei, vai Kunga misionāriem nevajadzētu būt labprātīgiem darīt visu iespējamo, lai sasniegtu grēka dziļumos mītošos ļaudis un sniegtu tiem palīdzību un raidītu gaismu tiem, kuri nezina, kas ir patiesība? Kristus savu dievišķību ietēra cilvēcībā, lai varētu sasniegt un paaugstināt kritušās cilvēcīgās būtnes. Vai Viņa sekotāji Viņa dēļ nebūs gatavi paciest daudz netaisnību un sāpju, lai palīdzētu tieši tiem, kuriem palīdzība ir tik nepieciešama? Lai darbs tiktu darīts ar tādām metodēm, kas nepamodinātu aizspriedumus un neaizvērtu durvis, pa kurām patiesība tagad var ieiet.

Apdāvinātiem vīriem starp krāsainajiem ticīgajiem jāklūst par Dieva līdzstrādniekiem savu pašu ļaužu labā. Tad viņiem reizēm būs arī izdevības liecināt telts sanāksmēs un lielās sapulcēs, aizsniedzot tādā veidā daudzas, daudzas dvēseles. Šīs izdevības pavērsies, sākot strādāt Dienvidu laukā un liekot tur atskanēt spēcīgam saucienam. Kad izliesies Svētais Gars, tad cilvēcība, cenšoties glābt dvēseles, uzvarēs aizspriedumus. Dievs pārvaldīs prātus. Cilvēku sirdis mīlēs tā, kā Kristus mīlēja. Tad daudzi uz krāsaino jautājumu skatīsies pavisam savādāk nekā tagad. Mīlestība, kas līdzīga Kristus mīlestībai, pacels garu skaidrajā, debešķīgajā un nesavtīgajā atmosfērā.

Tas, kurš ir cieši savienots ar Kristu, stāv pāri ādas krāsas vai sabiedrības šķiru radītajiem aizspriedumiem. Viņa ticība balstās uz mūžīgām patiesībām. Jāpaaugstina ir patiesības dievišķais Autors. Mūsu sirdīm jābūt piepildītām ar ticību, kas darbojas mīlestībā un šķīsta dvēseli. Zēlsirdīgā samarieša darbs ir tāds piemērs, kuram mums jāseko.

Mums nav jāiztirzā krāsaino jautājums, kas pamodinātu aizspriedumus un izraisītu krīzi. Trešā eņģeļa vēsts gaisma jādod tiem, kam šī gaisma ir vajadzīga. Mums jāstrādā mierīgi, klusi un uzticīgi, ļaujoties uz mūsu Vecāko Brāli. Mums nevajag steigties nospraust stingri noteiktu virzienu, kāds nākotnē jāsauglabā balto un krāsaino cilvēku attiecībās. Šī laika patiesība jāpasludina tūkstošiem cilvēku Dienvidu štatos. Ceļš, cik vien iespējams, jāatbrīvo no visiem šķēršļiem. Pasniedziet ļaudīm evaņģēlija vēsti. Lai baltie un krāsainie ļaudis strādā norobežotā atšķirtībā, bet lai par pārējo rūpējas Kungs. Patiesībai jānonāk arī pie baltajiem cilvēkiem Dienvidu štatos. Tad viņu ģimenēs tiks padarīts darbs, kam sekos daudzu dvēseļu izglābšana.

"Visā gudrībā un apdomībā"

Kamēr cilvēki cenšas atrisināt krāsaino jautājumu, laiks aiziet, un dvēseles nebrīdinātas un

neizglābtas nogrimst kapā. Lai tā vairs ilgāk neturpinās. Lai vīri un sievas iziet darbā, un lai viņi strādā, kā Svētais Gars viņiem to like darīt. Sajā darbā mums vajadzīgi krāsaino ticīgo talanti, pat vismazākais no tiem. Lai krāsainie strādnieki pūlas paši savu ļaužu labā, saņemot palīdzību no baltajiem strādniekiem, ja vajadzība to prasa. Viņiem bieži būs vajadzīgs padoms. Lai krāsainajiem ticīgajiem ir sava pielūgšanas vieta un baltajiem cilvēkiem - sava. Lai katra draudze ir dedzīga patiesā misijas darbā un savas tautas labā, un kur un kad vien iespējams, arī krāsaino ļaužu labā.

Kad kādā vietā patiesība ir pasludināta un baltie cilvēki, cik ir gribējuši dzirdēt un ticēt, to ir pieņēmuši, tad dažreiz var pavērsties izdevības baltajiem strādniekiem mierīgi un neuzbāzīgi strādāt krāsaino ļaužu labā. Tādas izdevības nevajadzētu atstāt neievērotas.

Mums nevajadzīgi nav jāpamodina aizspriedumi, kas aizvērtu ceļu trešā eņģeļa vēsts pasludināšanai baltajiem cilvēkiem. Viņiem šī vēsts ir nepieciešama; jo mūs sagaida bēdu laiks, kāds vēl nekad nav bijis, kamēr dzīvo cilvēki.

Jābūt ļoti uzmanīgiem, lai nesacītu un nedarītu neko tādu, kas krāsainajos varētu aizdedzināt naidu pret baltajiem. Nesaasināsim jau pastāvošās grūtības. Lai arī cik gudri rīkosies strādnieki, viņi tomēr sastapsies ar pretestību, pat nerunājot par krāsaino jautājumu. Atbrīvosim Kēniņam ceļu. Dosim Dievam iespēju strādāt. Lai cilvēki nestājas Viņam ceļā. Viņš plānos un vadīs labāk, nekā cilvēcīgas būtnes to ir spējīgas darīt. Atcerēsimies, ka mūsu pirmais un galvenais darbs ir sludināt Dieva Vārdu, darīt zināmus Bībeles brīdinājumus.

Kungs visus aicina uzsākt darbu pazemīgā garā. Ne visi sludinātāji ir patiesības svētoti: Kungs visus aicina atstāt savus strīdus. Lai cilvēki sargās darīt kaut ko, kur valda rasu aizspriedumi un naids.

Lai uzvarētu aizspriedumus un gūtu pieeju dvēselēm, jāpievēršas ārstnieciskajam misijas darbam ne tikai vienā vai divās vietās, bet daudz vietās, kur patiesība vēl nav pasludināta. Mums jāstrādā kā evaņģēlija ārstnieciskajiem misionāriem un jādziedina ar grēku slimās dvēseles, sniedzot tām glābšanas vēsti. Šis darbs izveidosies par visspēcīgāko līdzekli aizspriedumu iznīcināšanai.

Sabats

Sabata jautājuma pasludināšana prasa lielu uzmanību un gudrību. Vajadzīgs daudz Dieva žēlastības un spēka, lai nogāztu elku, kas uzcelts viltus sabata veidā. Paceliet karogu, paceliet to arvien augstāk un augstāk. Norādiet ļaudīm uz 2.Mozus 20 nodaļu, kurā uzrakstīti Dieva likumi. Pirmie četri no desmit baušļiem atklāj mūsu pienākumu pret Radītāju. Tas, kas ir negodīgs pret Dievu, nevar būt godīgs pret savu tuvāko. Tas, kurš mīl Dievu pāri pār visu, mīlēs arī savu tuvāko kā sevi pašu. Lepošanās izaug iedomībā, liekot cilvēcīgajam rīkam sevi darīt par Dievu. Kristus evaņģēlijs svēto dvēseli, izraidot no tās pašmīlestību.

"Piemini sabata dienu, ka tu to svētī." (2.Moz. 20: 8) Sabats bija iecelts Ēdenē pēc tam, kad Dievs bija radījis pasauli. "Tā tika pabeigtas debesis un zeme un visi to pulki. Un Dievs pabeidza septītajā dienā Savu darbu, ko Viņš bija darījis, un atdusējās septītajā dienā no visa Sava darba, ko bija darījis. Un Dievs svētīja septīto dienu un iesvētīja to, jo Viņš tanī atdusējās no visa Sava darba, ka radīdams bija darījis." (1.Moz. 2: 1-3) (BRI)

"Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: "Runā uz Izraēla bērniem un saki: turiet Manus sabatus, jo tā ir zīme mūsu starpā uz audžu audzēm, ka jūs zinātu, ka Es esmu Tas Kungs, kas jūs svētī. Turiet sabatu, jo tas jums ir svēts; kas to nesvētī, tam mirtin jāmirst, jo ikvienam, kas tanī kādu darbu dara, tam ir jātop izdeldētam no tautas vidus. Sešās dienās padari savu darbu, bet septītā diena ir sabata diena, svēta Tam Kungam; ikvienam, kas šinī dienā dara kādu darbu, tam mirtin jāmirst. Tāpēc Izraēla bērni lai svētī sabatu un tur sabatu par mūžīgu derību un audžu audzēm." (2.Moz. 31: 12-16) (BRI)

1908.gada 19.oktobrī.

RASU JAUTĀJUMS

Man ir kaut kas, ko teikt par Amerikas Dienvidu štatu krāsainajiem ļaudīm un par attiecībām, kādās mums jānostājas pret tiem. Viņi tik ilgi atradušies zem verdzības lāsta, ka jautājums, kā pret tiem tagad izturēties, ir grūti atrisinājama problēma.

Ja Dieva strādnieki savu prātu pakļaus Svētā Gara darbībai, tad dvēseļu glābšanā tiks paveikts daudz. Kungs ir mūsu palīgs. Viņš mūs vadīs visās lietās, ja mēs Viņam uzticēsimies. Par vienu varam būt pārliecināti: mums vajadzīga ticība Dievam, - ticība, ka Viņš apstākļus kārtos tādā veidā, ka mēs spēsim strādāt sekmīgi. Neviens vēl nekad Dievam nav uzticējies veltīgi. Viņš nekad nepievils tos, kas uz Viņu like savu cerību.

Mums jāizvairās no strīdiem par krāsaino jautājuma problēmām. Daudz spriežot par šo jautājumu, radīsies grūtības, kuru novēršana prasīs daudz dārgā laika. Sai lietā mēs nevaram novilkt noteiktu līniju, kuru vienmēr vajadzētu ievērot. Dažādās vietās un dažādos apstākļos būs jārikojas atšķirīgi. Dienvidos, kur rasu aizspriedumi ir tik spēcīgi, mēs neko nevarētu darīt patiesības pasludināšanā, ja mēs tur pret krāsaino jautājumu izturētos tāpat kā dažās vietās Ziemeļos. Baltajiem strādniekiem Dienvidos jāstrādā tādā veidā, kas tos darītu spējīgus gūt sekmes pie baltajiem ļaudīm.

Sātana plāns ir saistīt cilvēku prātus krāsaino jautājuma apspriešanai. Pievēršot uzmanību viņa čukstiem, radīsies uzskatu dažādība un liels sajukums. Neviens nav spējīgs skaidri noteikt krāsaino ļaužu īsto stāvokli. Cilvēki var izvirzīt teorijas, bet es jums apgalvoju, ka mums nav jāseko cilvēcīgajām teorijām. Cik tālu vien iespējams, krāsaino jautājums jāatstāj neaizskarts.

Dienvidu pilsētās ir jāstrādā, un šim darbam jānodrošina labākie talanti, pie tam bez vilcināšanās. Lai baltie strādnieki pūlas balto ļaužu labā, sludinot tagadējās patiesības vēsti tās vienkāršībā. Viņi atradīs iespējas augstāko šķiru sasniegšanai. Ir jāizlieto katra izdevība, lai aizsniegtu šos ļaudis.

Lai krāsainie strādnieki nostājas blakus un dara, ko viņi var, nopietni strādājot savu pašu ļaužu labā. Es pateicos Dievam, ka krāsaino ticīgo vidū ir talantīgi cilvēki, kuri spēj sekmīgi strādāt savu ļaužu labā, skaidri atklājot patiesību. Daudzi krāsainie cilvēki ir ļoti apdāvināti, un tie pievērsīsies patiesībai, ja mūsu krāsainie sludinātāji būs gudri, plānojot skolotāju un citu nepieciešamo strādnieku sagatavošanu skolām, un attiecīgajiem darba laukiem.

Krāsainos ļaudis nevajadzētu spiest prasīt sev vienlīdzīgas tiesības ar baltajiem cilvēkiem. Šo divu rasu savstarpējās attiecības vienmēr ir bijis grūti noteikt, un es baidos, ka tā arī uz priekšu paliks vissarežģītākā problēma. Cik tālu vien iespējams, jāizvairās no visa, kas pamodinātu baltajos cilvēkos rasu aizspriedumus. Draud briesmas tā aizvērt durvis, ka dažās vietās Dienvidos mūsu baltajiem strādniekiem nemaz nebūs iespējams strādāt.

Es zinu, ka mēģinot apmierināt dažu krāsaino cilvēku iedomas un vēlēšanās, mēs savu ceļu atradīsim pilnīgi aizsprostotu. Šim laikam dotās patiesības sludināšanas darbu nedrīkst aizkavēt ar centieniem nokārtot nēģeru rases stāvokli.

Ja mēs to mēģinātu darīt, tad pārlicinātos, ka celtos kalniem līdzīgi šķēršļi, kas aizkavētu darbu, kam saskaņā ar Dieva gribu jābūt padarītam. Ja mēs rīkosimies mierīgi un apdomīgi, strādājot Dieva norādītajā veidā, tad mūsu pūles nāks par labu kā baltajiem, tā krāsainajiem ļaudīm.

Vēl nav pienācis laiks strādāt tā, it kā nebūtu nekādu aizspriedumu. Kristus sacīja: "Tāpēc esiet gudri kā čūskas un bez viltus kā baloži." (Mat. 10: 16) Ja jūs redziet, ka darot kādu noteiktu darbu, ko darīt jums ir pilnīgas tiesības, jūs aizkavējiet Dieva darba iešanu uz priekšu, tad atturieties no tā. Nedariet neko, kas noslēgtu citu cilvēku prātus patiesībai. Pasaule ir jāglābj, un mēs neko neiegūsim, ja saasināsim attiecības ar tiem, kuriem cenšamies palīdzēt. Daudzas lietas var būt likumīgas, bet ne visas tās ir derīgas.

Gudra rīcība ir vislabākā. Kā Dieva līdzstrādniekiem mums jāstrādā tādā veidā, kādā visvairāk varam padarīt Viņa labā. Lai neviens neseko galējībām. Mums nepieciešama gudrība no augšienes, jo mums jāatrisina grūta problēma. Ja mēs tagad rīkosimies pārsteidzīgi, tad darbam ļoti kaitēsim. Jautājums jāizskaidro tā, lai patiesi atgriezušies krāsainie cilvēki pieķertos patiesībai Kristus dēļ un nenovērstos no kāda Bībeles veselīgās mācības pamatlíkuma tāpēc vien, ka pēc viņu domām pret nēģeru rasi neizturas tā, kā tam vajadzētu būt.

Mums kā skolniekiem jāsež pie Kristus kājām, lai Viņš mums varētu mācīt Dieva gribu un mēs uzzinātu, kā strādāt balto un krāsaino labā Dienvidu laukā. Mums jārikojas tā, kā Kunga Gars pavēlēs, un par krāsaino jautājumu jāspriež, cik maz vien iespējams. Mums jāizlieto visi spēki, lai visām šķirām Dienvidos pasludinātu noslēdzošo evaņģēlija vēsti. Ja mūs vadīs un pārvaldīs Dieva Gars, tad mēs redzēsim, ka šis jautājums pats par sevi noskaidrosies mūsu ļaužu prātos. Lai katrs atsevišķi meklējam Kungu. Lai tie, kuru reliģiskie piedzīvojumi pagātnē ir bijuši tikai virspusēji, tiecas tuvāk Dievam.

Nožēlojiet, nožēlojiet un atgriezieties, lai jūsu grēki var tikt izdzēsti.

Kad mēs tiešām būsim sagatavoti patiesam darbam, tad arī spēsim labāk atrisināt ar šo darbu saistītos jautājumus, nekā tas ir tagad. Lai katrs ticīgais dara savu vislabāko, līdzinot ceļu evaņģēlija misijas darbam, kas ir jāpadara. Lai neviens neielaižas strīdīgu jautājumu apspriešanā. Sātana mērķis

ir panākt, lai kristieši būtu aizņemti ar savstarpējiem strīdiem. Viņš zina, ka tiem neesot nomodā, Kunga diena pār tiem nāks kā zaglis naktī. Mums tagad nav laika dot vietu ienaidnieka garam un nodoties aizspriedumiem, kas samulsina prātu un vada prom no Kristus.

Lai darītu to, ko nepieciešams darīt krāsaino cilvēku vidū, būs vajadzīga nauda un nopietna, neatlaidīga piepūle. Katram vīram tagad jāstāv savā pienākuma vietā, atzīstot un atstājot savus grēkus, un strādājot saskaņā ar saviem brāļiem. Dieva strādniekiem jābūt vienotiem prātā un sirdī, lūdzot pēc Gara piešķiršanas un ticot, ka Dievs Savu Vārdu piepildīs.

Mācība par Kristus darbu

Kādreiz, kad Kristus mācīja un dziedināja, viens no pūļa, kas bija ap viņu sapulcējies, sacīja: "Mācītāj, saki manam brālim, lai tas tēva mantu art mani dala." (Lūkas 12: 13)

Šis vīrs bija Kristus brīnišķīgo darbu aculiecinieks. Viņš jutās pārsteigts par Jēzus izpratnes skaidrību, par Viņa nepārspējamo spriedumu un taisnīgumu, ar kādu Viņš apsvēra visus gadījumus. Viņš dzirdēja Kristus modinošos aicinājumus un Viņa svinīgās, pret rakstu mācītājiem un farizejiem vērstās apsūdzības. Ja līdzīgā veidā pavēlētu šim brālim, tad tas neiedrošinātos atteikties apbēdinātajam vīram viņa daļu. Viņš ļoti lūdza Kristus iespaudu savā labā. "Saki manam brālim," viņš sacīja, "Lai tas tēva mantu ar mani dala."

Svētais Gars aicināja šo vīru kļūt par mantinieku nesamaitātam, neaptraipītam un nezūdošam mantojumam. Viņš savām acīm bija pārliecinājies par Kristus spēku. Tagad bija viņa izdevība runāt uz lielo Skolotāju, izteikt savas sirds visaugstāko vēlēšanos. Bet līdzīgi vīram ar mēslu dakšām Benjana alegorijā, viņa skatu saistīja zeme. Viņš neredzēja kroni virs savas galvas. Līdzīgi burvim Sīmanim viņš Dieva dāvanu vērtēja kā līdzekli laicīga labuma iegūšanai.

Pestītāja uzdevums virs zemes ātri tuvojās noslēgumam. Viņam bija atlikuši tikai daži mēneši, kuros vajadzēja pabeigt darbu, ko Viņš bija nācis darīt, lai nodibinātu Savu žēlastības valstību. Tomēr cilvēcīgā alkatība centās Viņu novērst no veicamā darba un pierunāt iesaistīties strīdā par zemes gabalu. Tomēr Jēzu novirzīt no Viņa uzdevuma nebija iespējams. Viņa atbilde skanēja: "Cilvēk, kas Mani pār jums iecēlis par tiesnesi vai izšķirēju?" (Lūkas 12: 14)

Kristus šim vīram skaidri lika saprast, ka tas nav Viņa darbs. Viņš centās glābt dvēseles. Viņš nedrīkstēja novērsties no šī mērķa, lai uzņemtos laicīgas valsts ierēdņa pienākumus.

Cik bieži šodien no draudzes pieprasa darbu, kura savienošana ar evaņģēlija sludināšanu nekad nedrīkstētu tikt pieļauta!

Atkal un atkal Kristu lūdza izšķirt juridiskus un politiskus jautājumus. Taču Viņš atteicās iejaukties laicīgās lietās. Viņš zināja politiskajā pasaulē notiekošās netaisnības un nežēlīgo varmācību. Viņa vienīgā atsauksme uz visu notiekošo bija Bībeles patiesības sludināšana. Lielajam pulkam, kas drūzmējās viņa pēdās, Viņš atklāja Dieva baušļu skaidros, svētos pamatlikumus un runāja par svētībām, kas atrodamas, paklausot šiem pamatlikumiem. Ar autoritāti no augšienes Viņš liecināja par taisnības un žēlastības svarīgumu. Taču Viņš noraidīja katru cenšanos To iesaistīt personīgajos strīdos.

Mūsu pasaulē Kristus bija Galva lielai garīgai valstij, kuru viņš nāca šeit nodibināt, - t.i., taisnības valstij. Viņa mācība skaidri atklāj cēlinošos, svētojošos pamatlikumus, kas valda šai valstī. Viņš rādīja, ka taisnība, žēlastība un mīlestība ir vadošie spēki Jehovas valstī.

Sagatavošanās laiks

Mēs dzīvojam īstajā lielajā salīdzināšanās dienā, uz ko norādīja simboliskā salīdzināšanas diena senatnē. Mums katram atsevišķi jāmeklē Dievs. Tas ir personīgs darbs. Spiedīsimies tuvāk Dievam, nepieļaujot savās pūlēs neko, kas šim laikam doto patiesību parādītu nelabvēlīgā gaismā. Lai katrs viens atzīst un izsūdz ne sava brāļa grēkus, bet pats savus grēkus. Lai viņš pazemo savu sirdi Dieva priekšā un kļūst tā piepildīts ar Svēto Garu, ka viņa dzīve var liecināt par jaunpiedzimšanu. Mēs lasām: "Cik Viņu uzņēma, tiem viņš deva vaļu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic uz Viņa Vārdu." (Jāņa 1: 12)

Kristus evaņģēlijs ir jādzīvo, jāpiepilda ikdienas dzīvē. Dieva kalpiem jātiek atbrīvoti no visa aukstuma, visa savtīguma. Dieva darbā lielākā vērtība ir vienkāršai sirsnībai, lēnprātībai un pazemībai. Centieties strādniekus savienot uzticībā un mīlestībā. Ja jūs to nespējat, rīkojieties paši pareizi un pārējo atstājiet Dievam. Strādājiet ticībā un lūdzot. Izvēlieties kristīgus jauniešus un

audziniet tos par strādniekiem, kuru sirds nelīdzinātos cietai dzelzij, bet, kas būtu labprātīgs saskaņoties.

Es lūdzu, lai Kungs maina sirdis tiem, kas nesaņemot vairāk žēlastības, padosies kārdinājumam. Es lūdzu, lai Viņš mīkstina un dara padevīgu katru sirdi. Mums jādzīvo ciešā sadraudzībā ar Dievu, lai varētu mīlēt viens otru, kā Kristus mūs ir mīlējis. Tā ir pazīme, kas pasaulei liecinās, ka mēs esam Viņa mācekļi. Lai nav nekādas sevis izcelšanas. Ja strādnieki savu sirdi pazemos Dieva priekšā, tad nāks svētība. Viņi visi saņems svaigas, jaunas domas, un norisināsies brīnišķīga atmoda evaņģēlija ārstnieciskajā misijas darbā.

Lielais darbs, kas mums visiem kā kristiešiem jāveic, ir Kristus valstības evaņģēlija tik ātra izplatīšana, cik tas vien iespējams, neatkāpjoties no dievišķajiem norādījumiem. Evaņģēlijam jāiet uz priekšu no panākuma uz panākumu, no uzvaras uz uzvaru. Varenā valsts zem visām debesīm tiks dota Visaugstākā svētiem ļaudīm, un viņi to iemantos un pār to valdīs mūžīgi mūžam.

Cīņa, kurā mums jācīnās

Dieva kalpiem jāietērpjas pilnīgi visās kristiešu bruņās. Mēs necīnāmies tikai ar cilvēciegiem pretiniekiem vien. Sajā cīņā Dievs aicina iesaistīties katru kristieti un cīnīties Viņa vadībā, paļaujoties, ka no Debesīm saņems žēlastību un palīdzību sekmju iegūšanai.

Mums jāiet uz priekšu Visvarenā spēkā. Mums nekad nav jāpadodas sātana uzbrukumiem. Kāpēc lai mēs kā Kristus karavīri nestāvam pretī valdībām un varām, un šīs pasaules tumsības valdniekiem? Dievs aicina mūs doties uz priekšu, izlietojot mums uzticētās dāvanas. Sātans mūsu priekšā izlika kārdinājumus. Viņš mūs centīsies pārspēt kara viltībā. Taču Dieva spēkā mums stipri jāstāv par pamatlikumiem, līdzīgi klintij.

Šajā cīņā nav atslābuma brīžu. Sātana aģenti ne uz mirkli nepārtrauc savu postošo darbu. Tiem, kas kalpo Kristum, jāuzmana visi priekšposteņi. Mūs mērķis ir glābt bojā ejošās dvēseles. Tas ir bezgalīgi liels darbs, un cilvēks nevar šeit cerēt uz panākumiem, nesavienojoties ar dievišķo Strādnieku.

No mūžības Kristus ir bijis cilvēka Pestītājs. Kopš grēkā krišanas tiem, kas savienojas ar Viņu lielajā darbā, vienmēr ir sūtīta vēsts: "Nepiekūstiet labu darīt." (2.Tes. 3: 13) "Esiet pastāvīgi, nešaubīgi, pilnīgi Kunga darbā vienmēr." (1.Kor. 15: 58) Kristietis ir pamudināts parādīt pacietīgu izturību, virzot uz priekšu evaņģēlija sludināšanas darbu kopā ar ārstniecisko misijas darbu. Līdz ar piedzīvojumiem patiesā reliģijā viņš iegūst garīgu atziņu, kas veido raksturu.

Īsta kristīga dzīve ir nepārtraukta kalpošanas virkne. Mēs esam Dieva līdzstrādnieki. Ikvienam, kas uzņēmie kalpot Dievam, katra jauna diena sniedz viņa spēkiem atbilstošus pienākumus. Viņa derīgums pieaug līdz ar pienākumu pildīšanu augstākās varas vadībā. Viena pienākuma izpildīšana dara mūs spējīgākus uzņemt citu. Kas pareizi izprot darāmo darbu, tie nostāsies Dieva Vārda gaišmā, savienojoties ar citiem Viņa strādājošiem spēkiem. Katru dienu, tērpies pilnā apbruņojumā, viņš izies cīņā. Viņš strādās modri un izturīgi, pastāvīgi lūdzot, pārliecināts, ka viņa dzīves darba noslēgums to neatradīs nesagatavotu, nepadarījušu visu, ko viņš spēja veikt bojā ejošo dvēseļu glābšanas labā.

Ja kristieši darbotos saskaņīgi, vienoti ejot uz priekšu, viena Spēka vadībā, un cenšoties sasniegt vienu mērķi, tad tie sakustinātu pasauli.

Pamatlikumus, pēc kuriem mums būtu jāvadās, strādājot Dieva darbā, atklāj apustulis Pāvils. Viņš saka: "Mēs esam Dieva darba biedri." (1.Kor. 3: 9) "Visu, ko jūs dariet, to dariet no sirds tā kā Kungam un ne cilvēkiem." (Kol. 3: 23) Un Pēteris ticīgos pamudina: "Lai viens otram kalpo ikviens ar to dāvanu, kā tas ir dabūjis, kā labi nama turētāji pār dažādām Dieva dāvanām. Ja kas runā, tas lai runā it kā Dieva Vārdus; ja kam kāds amats, lai tas to izdara itin pēc tā spēka, ko Dievs pasniedz, ka visās lietās Dievs top godināts caur Jēzu Kristu." (1.Pēt. 4: 10, 11)

Lieli likumi valda pār fizisko pasauli, un tādi pat stingri -pamatlikumi pārvalda garīgas lietas. Lai iegūtu vēlamo rezultātu, šī mērķa sasniegšanai jāizlieto vajadzīgie līdzekļi. Dievs katram cilvēkam paredzējis viņa spējam atbilstošu darbu. Tikai izglītojoties un trenējoties cilvēki kļūst spējīgi pārvarēt jebkurus kritiskos stāvokļus; un ir nepieciešama gudra plānošana, lai ikvienu noliktu viņa īstajā vietā, kur tas iegūtu pieredzi un kļūtu derīgs atbildību nešanai.

Dievs vēlas, lai mēs cits citam palīdzētu, parādot labvēlību un nesavtīgu mīlestību. Mēs sastapsimies ar ļaudīm, kas mantojuši dīvainus raksturus un īpatnējas tieksmes. Sadarbošanās ar viņiem var būt

grūta, bet vai mēs paši esam nevainojami? Tie nedrīkst atņemt drosmi. Viņu kļūdas nevajag darīt par kopēju īpašumu. Kristus jūt līdzī un palīdz tiem, kuru spriedums ir maldīgs. Viņš ir cietis nāvi par katru cilvēku un tāpēc dziļi un no visas sirds interesējas par katra cilvēka likteni.

Cilvēks var censties kalpot Dievam, bet viņam uzbrūk kārdināšanas no iekšpuses un ārienes. Sātans un viņa eņģeļi to skubina un vilina noziegties. Varbūt tas krit viņa kārdinājumiem par laupījumu. Kā viņa brāļi pret to tad izturas? Vai tie runā skarbus, griezīgus vārdus, aizdzenot viņu vēl tālāk no Pestītāja? Cik skumjš skats tas ir Kristum un eņģeļiem!

Atcerēsimies, ka arī mēs cīnāmies un kritam, ka mums neizdodas valodā un rīcībā pārstāvēt Kristu, ka mēs kritam un atkal ceļamies, zaudējam cerības un no jauna ceram. Sargāsimies no nelaipnas izturēšanās pret tiem, kas līdzīgi mums ir padoti kārdināšanām un arī tāpat kā mēs bauda Kristus neizsmejamo mīlestību.

Dievs pret cilvēkiem izturas kā pret atbildīgām būtnēm. Viņš strādās ar Savu Garu pie prāta, ko Viņš cilvēkā ir ielicis, ja tikai cilvēks dos Viņam šo iespēju strādāt un atzīs Viņa darbu. Viņš grib, lai katrs izlieto savu prātu un sirdsapziņu. Viņš nav domājis, lai viens cilvēks kļūtu otra ēna, izsakot tikai otra ieskatus.

UZMANĪGA IZTURĒŠANĀS PRET KRĀSAINAJIEM STRĀDNIEKIEM

Bībeles reliģija nepazīst ne kastu, ne krāsu atšķirības. Tā neievēro sabiedrisko kārtu, bagātību, pasaulīgo godu. Dievs cilvēkus vērtē kā cilvēkus. Viņa priekšā to vērtību nosaka raksturs. Mums jāredz un jāprieccājas par Kristus Gara klātbūtni, vienalga, kādā cilvēkā tas atklājas. Nevienam nevajag kaunēties runāt jebkurā vietā ar godīgu melno cilvēku vai paspiest viņa roku. Kas dzīvo atmosfērā, kurā dzīvo Kristus, tas mācīsies no Dieva un pratis vērtēt cilvēkus, kā Dievs tos vērtē.

Pret mūsu krāsainajiem sludinātājiem jāizturas ar cieņu. Vienmēr tas nav ievērots. Šie vīri jāpamudina iegūt pilnīgu patiesības atzišanu. Viņiem jāmacās, kā gūt panākumus patiesības mācīšanās cīņās. Kad viņi it uzticīgi iesaistījušies darbā, tiem jāsaņem sava alga. Atcerieties, ka tiem ir nepieciešama arī maize.

Kungs vēlas, lai Viņa ļaudis Ziemeļos saglabātu laipnu nostāju pret krāsainajiem brāļiem un māsām. Mums nevajadzētu steigties meklēt viņos kļūdas. Mēs nevaram gaidīt, lai viņi visādā ziņā līdzinātos tiem, kas baudījuši lielākas priekšrocības. Mums vajadzētu atcerēties grūtos apstākļus, kādos dzīvojuši krāsainie ļaudis. Vide, kura tos apņēmusi, stipri atšķiras no baltās rases apstākļiem. Ziemeļu ļaudis ir dzīvojuši skaidrākā, tīrākā morālajā atmosfērā nekā krāsainie ļaudis Dienvidos. Mēs nevaram gaidīt, ka viņi visās lietās būs tikpat stingri un skaidri savos morālajos uzskatos. Ja Kristus šodien būtu virs zemes, Viņš nēģeru rasi mācītu tādā veidā, kas mūs pārsteigtu. Viņš aicina mūs atcerēties, ka pat tie, kuri daudzējādā ziņā saņēmuši sevišķas priekšrocības, bieži jūtas sāpināti, ja nepiedienīgi piemin viņu maldīšanos un, ja padomus un brīdinājumus izsaka nelīdzjūtīgā veidā.

Ja krāsaino ļaužu vidū notiek kaut kas nevēlams vai nosodāms, atcerieties, ka Kungs vēlas, lai jūs rīkotos ar uzticīgā Gana gudrību. Atcerieties, ka laipnība sasniegs vairāk nekā pārmetumi. Lai krāsainie brāļi un māsas redz, ka viņu baltie brāļi vēlas, lai tie paceltos uz augstākas pakāpes, un, lai redz, ka tie ir labprātīgi viņiem palīdzēt. Ja dažās lietās krāsainajiem ļaudīm neizdodas, tad nesteidzieties tos nosodīt un atšķirt no darba.

Attiecībās pret nēģeru rasi jāievēro vispilnīgākā taisnība. Kristus no Saviem kalpiem prasa maigu līdzjūtību pret cietējiem, labvēlību pret nelaimīgajiem un augstsirdīgu cieņu pret tiem, kuru uzvešanās nav nevainojama.

Nabadzīgie nav izslēgti no priekšrocības dot. Viņi tāpat kā bagātie var veikt savu daļu šai darbā. Mācība, ko sniedza Kristus, norādot uz atraītnes divām artavām, mums atklāj, ka nabaga vissīkākā labprātīgā dāvana, kas dota no mīlošas sirds, ir tikpat pieņemama un patīkama kā bagātā vislielākie ziedojumi. Svētnīcas svaros nabagā dāvanas, kas pienestas, mīlot Kristu, nenovērtē pēc to lieluma, bet atbilstoši mīlestībai, kas ierosinājusi šo upuri.

MISIJAS LAUKA VAJADZĪBAS

Jau daudzus gadus Kungs Saviem ļaudīm norāda uz darba nepieciešamību starp krāsainajiem cilvēkiem Dienvidu štatos. Šai vietā valdošā morālā tumsa pati par sevi spēcīgi lūdz būt devīgiem. Pagātnē daži ir darījuši visu iespējamo, lai atbalstītu šo mūsu darba nozari; un viņu labdarības augļi ir daudzu dvēseļu atgriešanās.

Kaut arī krāsaino ļaužu labā jādara vēl daudz, mums ir iemesls priecāties par labo iesākumu. Pēdējā "The Gospel Herald" ("Evanģēlija Vēstnesis" - 1907.g.) ziņots, ka pirms 15 gadiem dienvidos no Masonas un Dihonas līnijas nebija vairāk par 20 krāsainajiem septītās dienas adventistiem, bet šodien tur ir septiņi simti. Pirms divpadsmit gadiem bija tikai viena krāsaino septītās dienas adventistu draudze; šodien tādu ir piecdesmit, neskaitot Āfrikā un Rietumindijā esošās... Krāsaino ļaužu desmitais Savienotajās Valstīs pagājušajā gadā sasniedza piecus tūkstošus dolāru; pirms piecpadsmit gadiem tas nebija vairāk par piecdesmit dolāru.

Pateiksimies Dievam, mīlie brāļi un māsas, un būsim droši! Dievs ir izstiepis Savu roku darīt varenu darbu mūsu pašu zemes robežās esošajā misijas laukā. Viņš tagad Saviem ļaudīm dod neparastas izdevības ātri izplatīt vēsti Dienvidos. Mums sevišķā veidā vajadzētu parādīt labdarības garu tad, kad ievāc gadskārtējās dāvanas krāsaino darba atbalstīšanai. Dievs ir mums uzticējies, darot mūs par līdzekļu un Savas bagātās žēlastības namturiem; un tagad Viņš mums norāda un nabadzīgajiem, cietējiem un apspiestajiem, uz māņticības un maldu ķēdēs saistītajām dvēselēm, un apsola, - ja mēs tām darīsim labu, tad Viņš mūsu labdarību vērtēs tā, it kā Viņš to būtu saņēmis. "Ko jūs darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem," Viņš saka, "to jūs Man esat darījuši." (Mat. 25: 40)

Tūkstoši krāsaino cilvēku Dienvidos tagad var tikt pacelti un kļūt par cilvēcīgiem rīkiem, kas palīdzētu savai pašu rasei, ja tik viņi saņems palīdzību, ko sniegt tiem mūs aicina Dievs. Ļoti daudz vīru un sievu šai laukā izjūt savu dziļo nabadzību un ilgojas, lai tos paceltu. Viņu tumsa izzudīs, ja uzticīgi skolotāji izies tiem atvērt Rakstus tādu, kādi tie ir, atklājot patiesību tās dabiskajā skaidrībā. Spoži gaismas stari apspīdēs patiesību meklējošo dvēseli. Kopā ar tiem, kam bijis labvēlīgāks stāvoklis, šie cilvēki dziļi un saprātīgi pētīs Rakstos atklātās patiesības. Daudzi būs Dieva mācīti. Viņi mācīsies tieši no lielā Skolotāja un ar prieku pieņems patiesības, kas viņus svētos un paaugstinās. Dvēselē tiks atjaunota Dieva morālā līdzība, un daudzi tiks izglābti mūžībai.

Mani mīlie brāļi un māsas, Kristus tagad jums saka: "Paceliet savas acis un skatieties uz šo Dienvidu lauku; jo tam vajadzīgi strādnieki - sēklas sējēji un plāvēji. Tam vajadzīgi jūsu līdzekļi šo strādnieku uzturēšanai." Kristus žēlastība ir neierobežota, tā ir Dieva brīva dāvana. Tad kāpēc lai šo novārtā pamesto ļaužu dzīvē neienestu cerību, drosmi un ticību? Visiem, kas pieņem Kristu, sirdi pielies Saules gaisma.

1907.gada septembrī

7. RELIĢISKĀS BRĪVĪBAS PRINCIPU AIZSTĀVĒŠANA

Šai nodaļā ietvertas tikai dažu līdz šim nepublicētu rokrakstu daļas. Par citiem svarīgiem jautājumiem, kam ir tieša, vitāla nozīme reliģiskās brīvības darbā, skatīt "Liecības draudzei" 5.sējumā 449.-454., 467.-476., 711.-720. lpp.; 6.sējumā 394.-410. lpp., kā arī "Lielā cīņā" nodaļas: 2., 16., 25., 36., 38.-40.

"Izsauciet svabadību visā zemē visiem, kas tur dzīvo."

"Esiet gudri kā čūskas un bez viltus kā baloži."

(3.Moz. 25: 10; Mat. 10: 16)

MUMS PRIEKŠĀ BĒDU LAIKS

Lielo bēdu laiks ir mūsu priekšā. Tagad mums darbā jāieliek visas spējas un dāvanas, lai virzītu uz priekšu Dieva lietu. Mums ir dots Kunga spēks, lai uzceltu, bet ne lai noārdītu. Tiem, kas nezināšanā pievilti, nav jāpaliek šai stāvoklī. Kungs Saviem vēstnešiem saka: ejiet pie tiem un pasludiniet, ko Es esmu sacījis, vienalga, vai tie klausā vai neklausā.

Tuvu, tuvu ir laiks, kad pār tiem, kas sludina patiesību, nāks vajāšanas. Izredzes nav glaimojošas. Taču neskatoties uz to, nemītēsimies pūlēties glābt cilvēkus, kas iet bojā un kuru atpirkšanai Debesu Lielkungs ir upurējis Savu dārgo dzīvību. Ja vieni līdzekļi nedod sekmes, mēģiniet strādāt savādāk. Mūsu pūles nedrīkst būt kūtras un nedzīvas. Kamēr vien tiek saudzēta mūsu dzīvība, strādāsim Dieva labā. Visos draudzes laikmetos Dieva izredzētie vēstneši patiesības dēļ sevi ir pakļāvuši negodam un vajāšanām. Bet visur, kur vien Dieva ļaudis ir spiesti iet, pat ja tie, līdzīgi mīļotajam māceklim, tiek izraidīti uz tuksnešainām salām, Kristus tomēr viņus redz un tos stiprinās un svētīs, piepildīdams ar mieru un prieku.

Drīz visu pasauli skars lielas bēdas. Ikviens pienākums meklēt Dievu un iepazīt Viņu. Vilcināties mums nav laika. Vēsts jāpasludina nopietni un dedzīgi: "Visi izslāpušie, nāciet pie ūdens, un, kam nav naudas, nāciet, pērciet un ēdiet! Nāciet, pērciet maizi bez maksas, par velti, arī vīnu un pienu!" (Jes. 55: 1) "Tā saka Kungs: Sargiet tiesu un uzturiet taisnību! Jo tuvu pienākusi ir Mana pestīšana, lai īstenotos, un Mana taisnība, lai kļūtu skaidri redzama. Svētīgs tas cilvēks, kas to veic, un tas

cilvēka bērns, kas pie tā turas, kas ietur sabatu un to nepārkāpj, un, kas savu roku pasargā no ikviena ļauna darba!” (Jes. 56: 1, 2) (BRI)

Dieva mīlestība uz draudzi ir bezgalīga. Viņš nemitīgi rūpējas par Savu mantojumu. Viņš draudzei pieļauj vienīgi tādas bēdas, kas nepieciešamas tās šķīstīšanai, tās tagadējai un mūžīgajai laimei. Viņš šķīstīs Savu draudzi, tāpat kā Viņš šķīstīja templi, iesākot un noslēdzot kalpošanu virs zemes. Visas grūtības un pārbaudījumi, ko Viņš pieļauj draudzei, kalpo vienam mērķim - lai Viņa ļaudis varētu sasniegt dziļāku dievbijību un iemantot vairāk spēka krusta uzvaras izplatīšanai visās pasaules daļās. Viņam ir darbs visiem. Tam pastāvīgi jāpaplašinās un jāattīstās. Darbam jāizplešas no pilsētas uz pilsētu, no zemes uz zemi un no tautas uz tautu, nemitīgi ejot uz priekšu un uz augšu, pamatojoties, nostiprinoties un radot jaunus centrus.

“Vārds tapa miesa un dzīvoja mūsu starpā, ... pilns žēlastības un patiesības.” Bet tie, kurus Kristus nāca glābt, negribēja Viņu pieņemt. “Viņš nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma.” (Jāņa 1: 14, 11) Pakļaujoties sātana vadībai, tie Mesiju atraidīja un meklēja izdevību Viņu nonāvēt.

Sātans un viņa eņģeļi apņēmas darīt Kristus nāvi tik pazemojošu, cik vien iespējams. Viņi piepildīja jūdu vadoņu sirdis ar rūgta naida jūtām pret Pestītāju. Ienaidnieka ierosināti, priesteri un valdnieki pamudināja pūli sacelties pret Dieva Dēlu. Izņemot Pilāta paziņojumu par Viņa nevainīgumu, Viņa labā neatskanēja neviens vārds. Pat Pilāts, atzīdams Viņa nevainību, tomēr nodeva To sātana pārvaldītā pūļa ļaunumam.

Līdzīgi notikumi risināsies arī tuvā nākotnē. Cilvēki paaugstinās un stingri pavēlēs ievērot likumus, kas tieši pretēji Dieva likumiem. Būdami dedzīgi uzspiest savas pašu pavēles, tie novērsīsies no skaidrā “Tā saka Kungs”. Cildinot viltoto dusas dienu, viņi centīsies piespiest cilvēkus nicināt Jehovas bauslību, Viņa rakstura norakstu. Dieva kalpiem, lai gan Viņi nebūs darījuši neko ļaunu, vajadzēs panest pazemojumus un pārestības no to rokām, kas sātana iedvesmoti, ir pārpildīti ar naidu un liekulīgu svētulību.

Reliģiskās varas, vārdos apliecinādamas savienību ar debesīm un pieprasīdamas atzīt, ka tām ir jēra daba, darbos atklās savu pūķa sirdi, un, ka sātans tās iedvesmo un vada. Tuvojas laiks, kad Dieva ļaudis sajūtīs vajāšanu roku, tāpēc, ka tie tur svētu septīto dienu. Sātans sagrozīja sabatu, cerot sasniegt savu mērķi - iznīcināt Dieva plānus. Viņš cenšas panākt, lai Dieva pavēles pasaulē vērtētu zemāk nekā cilvēku likumus. Grēka cilvēks, kurš domāja izmainīt laikus (svētku laikus) un bauslību, un kurš vienmēr ir apspiedis Dieva ļaudis, rūpēsies par tādu likumu izdošanu, kas ar varu uzspiestu nedēļas pirmās dienas ievērošanu. Taču Dieva ļaudīm stipri jāstāv Kunga pusē. Un Kungs strādās viņu labā, skaidri rādot, ka Viņš ir Dievs pār visiem dieviem.

Kungs ir sacījis: ...turiet Manus sabatus, jo tā ir zīme mūsu starpā uz audžu audzēm...” (2.Moz. 31: 13) Neviens nedrīkst nepaklausīt Viņa pavēlei, lai izbēgtu no vajāšanām. Lai visi ņemam vērā Kristus vārdus: “Kad tie jūs vajā šinī pilsētā, tad bēdziet uz citu.” (Mat. 10: 33) Ja iespējams izvairīties, tad nenododiet sevi cilvēku varai, kas strādā antikrista garā. Jādara itin viss, kas vien mums iespējams, lai tos, kas labprātīgi ciestu patiesības dēļ, izglābtu no vajāšanām un nežēlībām.

Kristus ir mūsu piemērs. Antikrists, kas apņēmies novest līdz galam Debesīs iesākto sacelšanos, turpinās strādāt nepaklausības bērnos. Viņu skaudība un naidis pret tiem, kas paklausa ceturtajam bauslim, kļūs arvien rūgtāks un rūgtāks. Taču Dieva ļaudis nedrīkst apslēpt savu karogu. Viņi nedrīkst nicināt Dieva baušļus un vieglākas dzīves labad iet kopā ar pūli darīt ļaunu.

Kungs atbalsta ikvienu, kas Viņu meklē no visas sirds. Viņš tiem dod Savu Svēto Garu, Savas klātbūtnes un labvēlības atklāsmes. Taču tos, kas glābjot savu dzīvību Dievu atstāj, Viņš atmetīs. Cenšoties glābt savu dzīvību, atsakoties no patiesības, viņi pazaudēs mūžīgo dzīvību.

Bēdu nakts ir gandrīz klāt. Sātans izlieto savu lielo gudrību un spēku, jo viņš zina, ka laika ir maz. Dieva sodības pasaulē aicina visus, kuri pazīst patiesību, apslēpties Klints plaisā un skatīt Dieva godību. Patiesība tagad nedrīkst tikt apslāpēta. Jāsniedz skaidra vēsts. Neizskaistināta patiesība jādara zināma atsevišķos rakstos un brošūrās, un tās jāizkaisa līdzīgi rudens lapām.

Atlikušo draudze nonāks lielos pārbaudījumos un bēdās. Tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību, sajūtīs pūķa un viņa karapulka dusmas. Sātans pasaules iedzīvotājus uzskata par saviem pavalstniekiem, viņš ir ieguvis varu pār atkritušajām baznīcām, bet te ir kāds mazs pulciņš, kas pretojas viņa pārvaldībai. Ja viņš tos varētu izdeldēt no zemes virsas, tad tā uzvara būtu pilnīga. Kā viņš ietekmēja pagānu tautas iznīcināt Izraēlu, tā tuvā nākotnē tas pamodinās zemes bezdievīgos spēkus iznīcināt Dieva ļaudis. No visiem prasīs paklausību cilvēcīgām pavēlēm, pārkāpjot dievišķīgo

likumu. Tos, kas būs uzticīgi Dievam un pienākumam, "nodos Viņu pašu vecāki un viņu brāļi, radi un draugi". (Lūkas 21: 16) (Liecības draudzei. 5.sējums 472, 473 lpp.

"Uzklausait Mani jūs, kas pazīstat taisnību un mīlat to, jūs ļaudis kam sirdī Mani baušļi! Nebīstieties no cilvēku nievāšanām un neizbīstieties no viņu paļājumiem!

Jo kodes viņus saēdīs kā drēbi un dažādi grauzēji kukaiņi kā vilnu, bet mana taisnība paliks mūžīgi un Mana palīdzība uz radu radiem." (Jes. 51: 7,8)*

DARBS SVĒTDIENĀ

Sanatorijā, Kalifornijā, 1902. Gada 17.augustā

Mīļais brāli! Es centīšos atbildēt uz tavu jautājumu, kas tev jādara, ja tiks uzspiests svētdienas likums.

Gaisma, ko man Kungs deva laikā, kad mēs gaidījām tieši tādu krīzi, kāda, kā tev liekas, tuvojas jums, bija. Tad, kad ļaudis, velnišķas varas iespaidoti, uzspiedīs svētdienas ievērošanu, septītās dienas adventistiem jārikojas gudri, atturoties šai dienā no parastajiem darbiem un veltot to misijas pasākumiem.

Svētdienas likumu ignorēšana tikai vēl vairāk pastiprinās vajāšanas no reliģisko fanātiķu puses, kas cenšas šos likumus uzspiest. Nedodiet viņiem iemeslu jūs nosaukt par likuma pārkāpējiem. Ja viņiem vajadzēs savaldīt ļaudis, kas nebīstas ne Dievu, ne cilvēkus, tad šis darbs viņu acīs zaudēs jaunuma nokrāsus, un viņi redzēs, ka stingra svētdienas ievērošana nav tiem ne ērta, ne arī vajadzīga. Turpiniet pareizi strādāt misijas darbu ar savām Bībelēm rokās, un ienaidnieks atzīs, ka ir nodarījis jaunumu pats savai lietai. Zvēra zīme netiks netiek pieņemta, ja kāds parāda gudrību, dzenoties pēc miera ar atturēšanos no izaicinošas strādāšanas, darot tajā pašā laikā vissvarīgāko darbu.

Veltījot svētdienu misijas darbam, mēs izņemsim pātagu no stūrgalvīgo un cietsirdīgo fanātiķu rokām, kam ļoti patiktu pazemot septītās dienas adventistus. Redzot, ka mēs svētdienā apmeklējam ļaudis un atveram tiem Rakstus, viņi sapratīs ka veltīgas ir viņu pūles kavēt mūsu darbu ar svētdienas likuma izdošanu.

Svētdienu var izlietot, strādājot dažādos mūsu darba virzienos, un tādā veidā daudz tiks paveikts Kunga labā. Sai dienā sapulces var organizēt brīvā dabā un mājās. Var strādāt ejot no mājas uz māju. Tie, kas raksta, šo dienu var veltīt saviem rakstu darbiem. Kur vien iespējams, lai svētdienās notiek reliģiska kalpošana. Izveidojiet šīs sapulces sevišķi interesantas. Dziediet īstas atmodas himnas, un ar spēku un pārliecību runājiet par Pestītāja mīlestību. Runājiet par sātību un patiesu reliģisku dzīvi. Tā jūs iegūsiet bagātas zināšanas kā strādāt, un aizsniegsiet daudzas dvēseles.

Lai skolotāji mūsu skolās svētdienu veltī misijas darbam. Esmu pamācīta, ka tādā veidā viņi spēs izjaukt ienaidnieka nodomus. Lai skolotāji kopā ar studentiem notur sapulces tiem, kas patiesību vēl neatzīst. Tā viņi paveiks daudz vairāk nekā jebkurā citā ceļā...

Kungs jums ir devis skaidrus norādījumus par mūsu darbu. Mums jāpasludina patiesība par Kunga sabātu un jāaizmūrē plaša, kas radīta Viņa bauslībā. Mums jādara viss iespējamais, lai apgaismotu neziņā esošos; bet mēs nekad nedrīkstam apvienoties ar pasaules cilvēkiem, lai saņemtu finansiālu atbalstu.

Par Izraēla bērniem mēs lasām: "Un Es tos izvedu no Ēģiptes zemes un tos vadīju tuksnesī. Un Es tiem devu Savus likumus un tiem darīju zināmas tiesas, caur kurām cilvēks, ja tās darīs, dzīvos. Es tiem arī devu Savas svētās dienas (Savas sabatus), lai tās būtu par zīmi starp mani un viņiem, lai tie atzītu, ka Es esmu Kungs, kas tos svētī. Bet Izraēla nams bija stūrgalvīgs pret mani tuksnesī, tie nestaigāja Manos likumos un atmēta Manas tiesas, kuras darot cilvēks caur tām dzīvotu; un tie ļoti sagānīja Manas svētās dienas, tā kā Es sacīju: Es savu bardzību pār tiem gribu izgāzt tuksnesī un tiem darīt galu.

Bet Es darīju Sava Vārda dēļ, ka tas netaptu sagānīts priekš pagānu acīm, priekš kuru acīm Es tos biju izvedis. Un tomēr Es savu roku pacēlu pret tiem tuksnesī tos nevest tai zemē, ko Es tiem biju devis, kur piens un medus tek, kas ir jauks pār visām zemēm. Tādēļ, ka tie atmēta Manas tiesas un nestaigāja Manos likumos un sagānīja Manas svētās dienas, jo viņu sirds dzinās pakaļ viņu elkiem. Bet Mana acs tos žēloja, ka Es tos nenomaitāju un tiem galu nedarīju tuksnesī. Un Es sacīju uz viņu bērniem tuksnesī: Nestaigājiet savu tēvu likumos un nesargājiet viņu tiesas un neapgānieties ar viņu elkiem. Es esmu Kungs, jūsu Dievs; staigājiet Manos likumos un sargājiet Manas tiesas un dariet tās.

Un svētījiet Manas svētās dienas, lai tās ir par zīmi starp Mani un jums un jūs samanat, ka es esmu Kungs, jūsu Dievs." (Eceķ. 20: 10-20)

Sabats ir Kunga pārbaudes akmens, un nevienam cilvēkam, kaut arī tas būtu ķēniņš, priesteris vai valdnieks, nav tiesību nostāties starp Dievu un cilvēku. Kas cenšas būt par sirdsapziņu saviem līdzcivēkiem, tie nostājas augstāk par Dievu. Kas atrodas viltus reliģiju ietekmē un ievēro neīsto dusas dienu, tie atmetīs vispārliciecināšanos pierādījumus par patieso sabatu. Viņi centīsies piespiest cilvēkus paklausīt pašu radītiem likumiem, likumiem, kas ir tieši pretēji Dieva bauslībai. Pār cilvēkiem, kas neatstās šādu rīcību, nāks Dieva dusmas. Nemainot savu nostāju, tie nevar izbēgt no soda.

Likums par nedēļas pirmās dienas ievērošanu ir atkritušās kristietības auglis. Svētdiena ir pāvestības bērns, ko kristīgā pasaule paaugstina pāri svētajai Dieva dusas dienai. Nekādā gadījumā Dieva ļaudis nedrīkst to godināt. Bet es vēlos, lai tie saprastu, ka izaicinoši pretojoties, viņi nedarīs Dieva prātu, jo Kungs grib, lai no tādas izturēšanās tie izvairītos. Tā viņi radīs tik rūgtus aizspriedumus, ka kļūs neiespējami pasludināt patiesību. Svētdienā nedarīet neko, ko varētu uzskatīt kā izaicinājumu pret šo likumu. Ja jūs vienā vietā, demonstratīvi nostājoties pret svētdienas likumu, tiksiet pazemoti, tad līdzīgi notikumi risināsies arī citur. Mēs varam svētdienu izmantot kā dienu, kurā virzīt uz priekšu darbu, kas nāktu par labu Kristum. Mums jādara vislabākais, strādājot vislielākajā lēnprātībā un laipnībā.

Kristus brīdināja Savus mācekļus par to, ko viņi sastaps evaņģelizācijas darbā. Viņš zināja, kas tiem būs jāpārcieš, kādus pārbaudījumus un grūtības tiem vajadzēs paciest. Viņš neslēpa, ar ko tiem būs jāsaduras, lai negaidītas bēdas nesatricinātu viņu ticību. "Tagad Es jums to saku, pirms tas notiek," Viņš sacīja, "lai, kad tas notiek, jūs ticat." Gaidāmajiem pārbaudījumiem vajadzēja viņu ticību vēl vairāk stiprināt, bet ne vājināt. Tie varēja sacīt viens otram: "Viņš mums stāstīja, ka tā notiks, un, kas šai gadījumā jādara."

"Redzi," Kristus sacīja, "Es jūs sūtu kā avis vilku starpā, tāpēc esiet gudri kā čūskas un bez viltus kā baloži." "Un jūs būsiet ienīsti no visiem Mana Vārda dēļ. Bet tas, kas pastāv līdz galam, tas taps izglābts." (Mat. 10: 16, 22)

Ļaudis ienīda Kristu bez iemesla. Vai kāds brīnums, ka tie ienīst cilvēkus, kas nes Viņa zīmi, kas kalpo Viņam? Viņus uzskata par sabiedrības padibenēm.

"Kad tie jūs vajā vienā pilsētā, tad bēdziet uz citu." Dieva prāts nav, lai jūs vieglprātīgi upurētu savas dzīvības. "Patiesi, Es jums saku, jūs nebūsiat vēl izstaigājuši Izraēla pilsētas, tiekams Cilvēka Dēls nāks." (Mat. 10: 23)

Ļaudīm jābūtu patiesība, skaidra, nemākslota un noteikta patiesība. Taču šī patiesība jāpasludina Kristus Garā. Mums jābūt kā avīm vilku starpā. Kas Kristus dēļ negribēs ievērot Viņa sniegtos brīdinājumus, kas nebūs pacietīgi un savaldīgi, tie pazaudēs dārgās izdevības strādāt priekš sava Kunga. Dievs nav paredzējis, ka Viņa ļaudis asi vērstos pret tiem, kas pārkāpj Viņa bauslību. Nekādā gadījumā mums nav tiesību uzbrukt citām draudzēm. Atcerēsimies, ka mēs kā tauta, kam uzticēta svētā patiesība, esam bijuši nolaidīgi un noteikti neuzticīgi. Dažos centros darbs ir ierobežots, jo iedzīvotāji tajos pret evaņģēliju jau ir nocietinājušies. Ir grūti atstāt kādu iespaidu uz cilvēkiem, kas dzirdējuši tik daudz patiesības un tomēr to ir atraidījuši...

Tas viss tagad ir pret mums. Ja mēs būtu nopietni pūlējušies sasniegt tos, kas ar savu atgriešanos parādītu, ko tagadējā patiesība spēj darīt cilvēciskajām būtnēm, cik daudz tālāk tad tagad būtu attīstījies mūsu darbs. Nav pareizi, ja dažās vietās ir visas priekšrocības, bet citas atstātas novārtā.

Mūsu skola Avondalē, kas atrodas Austrālijā, tuvu Coranbongai, mācās izšķirt jautājumu par darbu svētdienā. Likās, ka cīņaš līnija drīz būs mums tik tuvu, ka mēs svētdienā vispār nevarēsim strādāt. Mūsu skola atradās meža vidū, tālu no jebkura ciema vai dzelzceļa stacijas. Neviens nedzīvoja pietiekoši tuvu, lai mēs ar kaut kādu savu darbu varētu to traucēt. Tomēr mūs uzmanīja. Ierēdņi tika skubināti iet pārbaudīt mūsu ieņemto platību, un viņi atnāca. Tie būtu varējuši ieraudzīt daudz, ja būtu vēlējušies mūs apsūdzēt, bet viņi izlikās neredzam tos, kas strādāja. Viņi tik ļoti mums uzticējās kā tautai, un tik augstu mūs cienīja jau sabiedrībā padarītā darba dēļ, ka uzticējās mums visās lietās.

Daudzi atzina, ka mūsu ierašanās šai apvidū pārveidojusi visu sabiedrību. Kāda sieviete, kas sabatu neievēroja, man sacīja: "Jūs man neticēsiet, ja es jums pastāstīšu visas pārmaiņas, kas norisinājušās šai sabiedrībā pēc jūsu pārceļšanās uz šejieni, skolas nodibināšanas un šo mazo sapulču

noturēšanas.”

Kad mūsu brāļiem draudēja vajāšanu briesmas un tie vairs neizprata, ko darīt, tika dots tāds pat padoms, kā atbildot uz jautājumu par spēlēm un rotaļām. Es sacīju: “Izlietojiet svētdienu, darot misijas darbu Dievam. Skolotāji, ejiet kopā ar studentiem. Nemiet tos līdzī maz apdzīvotās vietās (into the bush - tā mēs saucām atsevišķos apdzīvoto vietu rajonus mežos, kur mājas bieži vienu no otras šķira dažu jūdžu attālumā) un apmeklējiet ļaudis viņu namos. Ļaujiet tiem saprast, ka jūs esiet ieinteresēti viņu dvēseļu izglābšanā.”

Brāļi paklausīja, un rezultātā guva lielu labumu sev un turklāt bija spējīgi palīdzēt citiem. Dieva svētība dusēja pār tiem, kad viņi čakli meklēja Rakstos, cenšoties saprast, kā iepazīstināt ar Vārda patiesībām citus, un, lai šīs patiesības uzņemtu labvēlīgi.

1903.gada 20.augustā

Reiz mūsu skolas vadītāji Avondalē man jautāja: “Ko lai mēs darām? Ierēdņiem uzdots arestēt tos, kas strādās svētdienā.” Es atbildēju: “Ir ļoti viegli novērst šīs grūtības. Atdodiet svētdienu Kungam, pavadot to misijas darbā. Māciet studentus dažādās vietās noturēt sapulces un strādāt ārstniecisko misijas darbu. Viņi atradīs ļaudis mājās un gūs brīnišķīgas izdevības atklāt patiesību. Svētdienas pavadīšana tādā veidā Kungam būs vienmēr patīkama.”

Mums jādara viss iespējamais, lai novērstu aizspriedumus, kas valda cilvēkos pret darbu un pret Bībeles sabatu.

Māciet ļaudis visās lietās pakļauties valsts likumiem, kad vien tie to var darīt, nepārkāpjot Dieva likumus.

Dažreiz vajātāju sirdis ir jūtīgas pret dievišķiem iespaidiem, kādā, piemēram, bija apustuļa Pāvila sirds pirms atgriešanās.

BRĪDINĀJUMA VĒSTS

Kristus sacīja Saviem mācekļiem: “Redzi, Es jūs sūtu kā avis vilku starpā; tāpēc esiet gudri kā čūskas un bez viltus kā baloži.” (Mat. 10: 16)

Tuvojoties laika noslēgumam, sātana uzbrukumi patiesības aizstāvjiem kļūs arvien niknāki un noteiktāki. Kā Kristus dienās vadošie priesteri un valdnieki sakūdīja tautu pret Viņu, tā šodien reliģiskie vadoņi izsauks neapmierinātību un aizspriedumus pret šim laikam doto patiesību. Ļaudis tiks vadīti uz vardarbību un pretestību, uz tādiem darbiem, par kādiem agrāk viņi nekad nebija domājuši un kādos tie arī nekad neielastos, ja nebūtu pildīti ar vārda kristiešu naidu pret patiesību.

Kā jāizturas patiesības aizstāvjiem? Viņiem ir nemainīgais Dieva Vārds, un viņiem jāparāda, ka tiem ir patiesība, kāda tā ir Jēzū. To vārdi nedrīkst būt nelaipni un asi. Patiesības pasludināšanā jāatklājas Kristus mīlestībai, Viņa lēnprātībai un Viņa maigumam. Lai patiesība ir tā, kas griež; Dieva Vārds līdzinās asam, abās pusēs griezīgam zobenam, un pats izcirtīs ceļu uz sirdi. Tiem, kas zina, ka viņiem ir patiesība, nevajadzētu, lietojot asus un dzelīgus izteicienus, dot sātanam izdevību nepareizi iztulkot viņu garu.

Kā tautai mums jāizturas tieši tāpat, kā izturējās Pasaules Pestītājs. Cīnoties ar sātanu par Mozus miesām, Kristus neuzdrīkstējās pret viņu vērst zaimojošu apsūdzību. Sātans ar visiem iespējamiem līdzekļiem izaicināja Kristu to darīt un jutās vilies, kad viņam neizdevās Jēzū pamodināt atriebības garu. Sātans bija gatavs nepareizi iztulkot itin visu, ko Jēzus darīja; un Pestītājs viņam nedeva nevienu iemeslu, nedarīja neko tādu, kas kaut vai šķietami varētu likties attaisnojums sātana apsūdzībām. Kristus nebija novēršams no taisnā patiesības ceļa, lai maldītos pa sātana likumainajām tekām. Viņa dzīvē nebija nekā nepatiesa, nekādas izlocīšanās.

Čakarijas pravietojumā mēs lasām, ka sātans ar visu savu pulku pretojās augstā priestera Jozuas lūgšanām un Kristum, Kurš bija gatavs Jozuam parādīt neapstrīdamu labvēlību. “Kungs sacīja uz sātanu: Lai Kungs tevi rāj, sātān, lai tevi rāj Kungs, Kas Jeruzalemi izredzējis! Vai šī nav pagale, no uguns izrauta?” (Čak. 3: 2)

Veidam, kā Kristus izturējās pat pret dvēseļu ienaidnieku, vajadzētu kalpot par piemēru mums visās attiecībās pret citiem, lai nekad ne pret vienu nevērstu zaimojošu apsūdzību; pret tiem, kuri varbūt tikpat ļoti vēlas uzzināt pareizo ceļu kā mēs paši, mēs vēl mazākā mērā drīkstētu būt asi un bargi.

Tiem, kas izglītoti patiesībā ar priekšrakstiem, pamācībām un piemēru, vajadzētu būt daudz

uzmanīgākiem savās prasībās pret citiem, kas nepazīst Rakstus, kuri zina vienīgi sludinātāju un draudzes locekļu izskaidrojumus, un, kas tradīcijas un izdomājumus ir pieņēmuši par Bībeles patiesību. Patiesības pasludināšana tos pārsteidz, tā viņiem ir kā jauna atklāsme, un viņi nespēj uzņemt visu patiesību, ja sākumā to parāda tās vispilnīgākajā gaismā. Viss ir jauns un svešs, un pilnīgi atšķiras no tā, ko viņi dzirdējuši no saviem sludinātājiem; un viņi ir noskaņoti ticēt, ko sludinātāji tiem ir stāstījuši, - ka septītās dienas adventisti ir neticīgi un netic Bībelei. Lai patiesība tiek pasludināta, kāda tā ir Jēzū, rinda pēc rindas, pamācība pēc pamācības, šeit mazliet un tur mazliet.

Lai tie, kas raksta mūsdienu laikrakstiem, sargās no nelaipniem mājiem un dūriem, kas noteikti kaitēs, kas aizsprostos ceļu un mūs kavēs veikt darbu, kas mums jādara, lai sasniegtu visas ļaunu šķiras, ieskaitot katoļus. Mūsu darbs ir runāt patiesību mīlestībā un nesajaukt to ar dabīgās sirds nesvētajām īpašībām, izsakot lietas, kas smaržotu pēc tā paša gara, kādā strādā mūsu ienaidnieki. Visi asi dūrieni divkārtīgi atgriezīsies uz mums pašiem, kad vara atradīsies to rokās, kas to varēs izlietot mums par ļaunu. Atkal un atkal man sniegta vēsts, ka mēs nedrīkstam sacīt nevienu vārdu, ne arī rakstos pieļaut kādu teikumu, sevišķi personīgas, aizskarošas piezīmes, kas pamodinātu mūsu ienaidniekus pret mums un sakurinātu viņu kaislības līdz baltkvēlei, izņemot gadījumus, kad tāda nostāja noteikti nepieciešama patiesības aizstāvēšanai. Mūsu darbs drīz noslēgsies, drīz iesāksies bēdu laiks, tāds, kāds nekad nav bijis, un par ko mums tagad ir pavisam vāja nojausma

Kungs vēlas, lai Viņa strādnieki attēlo Viņu, lielo Misionāru. Pārsteidzība vienmēr kaitē. Pieklājības normas, kas kristieša dzīvē ļoti svarīgas, jāmacās ikdienas Kristus skolā. Tas, kurš ir vieglprātīgs un nevērīgs savos vārdos, kā arī rakstot preses izdevumiem, ko izsūta pasaulē, tādā veidā izplata izteicienus, ko nav iespējams atņemt atpakaļ. Viņš pats dara sevi nederīgu svētajam darbam, kas uzticēts Kristus sekotājiem šai laikā. Tie, kas mēdz ar vārdiem asi iedurt, izveido ieradumus, kas atkārtot nostiprinās, un kurus nāksies nožēlot un atstāt.

Mums rūpīgi vajadzētu pārbaudīt savus ceļus un savu garu un zināt, kādā veidā mēs darām Dieva uzticēto darbu, kurš izšķir dvēseļu likteni. Uz mums gulstas visaugstākais pienākums. Sātans pastāvīgi ir gatavs un deg nepacietībā izraisīt visu sātānisko spēku pretestību, lai tiem liktu savienoties ar ļaunajiem cilvēkiem, un patiesībai ticīgajiem ātri sagādātu smagas ciešanas. Katru neprātīgu vārdu, ko izsacījuši mūsu brāļi, uztvers tumsas lielkungs.

Es gribētu jautāt: Kā ierobežotas cilvēcīgas būtnes drīkst izteikt vieglprātīgus un pārdrošus vārdus, kas pret Dieva svētajiem sacels elles spēkus, ja virsengēlis Miķelis neuzdrīkstējās pret sātānu vērst zaimojošu apsūdzību, bet sacīja: "Lai Kungs tevi rāj." (Jūdas 9)

Mums būs neiespējami izvairīties no grūtībām un ciešanām. Jēzus sacīja: "Vai pasaulei apgrēcības dēļ! Apgrēcībai gan vajag nākt, bet vai tam cilvēkam, caur ko nāk apgrēcība!" (Mat. 18: 7) Un tieši tāpēc, ka uzbrukumi notiks, mums vajadzētu būt uzmanīgiem, lai ar neprātīgiem vārdiem un nelaipību nepamodinātu patiesību nemīlošo cilvēku dabīgās dziņas un tieksmes.

Dārgā patiesība jāpasludina tās īstajā spēkā. Maldī, kas pievil, kas plaši izplatīti, un, kas saista pasauli, ir jāparāda pareizā gaismā. Ir darīts viss iespējamais, lai savaldzinātu dvēseles ar viltīgiem prātojumiem, lai novērstu tās no patiesības pie mēliem un sagatavotu tām ceļu spēcīgu maldu pieņemšanai. Taču šim piekrāptām dvēselēm novērsties no patiesības pie maldiem, nesakiet tām nevienu pārmetuma vārdu. Centieties šim nabaga maldinātajām dvēselēm parādīt draudošās briesmas un atklāt, cik ļoti viņu nostāja apbēdina Jēzu Kristu; bet lai viss tiek darīts ar līdzjūtīgu maigumu. Strādājot pareizā veidā, dažas no sātāna savaldzinātajām dvēselēm var tikt viņam atņemtas. Nenosodiet un netiesājiet tās. Izsmejot maldu varā esošo nostāju, viņu aklās acis neatvērsies, un tādā veidā pasniegta patiesība tos arī nespēs savaldzināt.

Pazaudējot no sava skata Kristus piemēru un nesejojot Viņa mācīšanas veidam, cilvēki kļūst pašapmierināti un iziet pretī sātānam ar viņa paša ieročiem. Ienaidnieks labi zina, kā savus ieročus vērst pret tiem, kas tos lieto. Jēzus runāja vienīgi tādus vārdus, kas bija skaidra patiesība un taisnība.

Ja ļaudīm jebkad ir bijis nepieciešams staigāt pazemībā Dieva priekšā, tad tā tas noteikti jādara Viņa draudzei, Viņa izredzētajiem šajā pasaulē. Mums visiem jāskumst par savu garīgo spēju vājumu, par neprasmī novērtēt savas priekšrocības un izdevības. Mums nav nekā, ar ko varētu lielīties. Ar skarbumu, ar nekristīgiem dūriem mēs apbēdinām Kungu Jēzu Kristu. Mums nepieciešams kļūt pilnīgiem Viņā.

Tā ir patiesība, ka mums pavēlēts: "Sauc pilnā kaklā, netaupi, pacel savu balsi kā bazūni un pasludini

Maniem ļaudīm viņu pārkāpumus un Jēkaba namam viņu grēkus.” (Jes. 58: 1) Šī vēsts ir jāsniedz, bet, to sludinot, mums jābūt uzmanīgiem, lai nesistu un nenosodītu cilvēkus, kuriem nav tādas gaismas, kāda ir mums. Mums nevajadzētu noiet no sava ceļa, lai asi uzbruktu katoļiem. Katoļu vidū atrodas daudz visapzinīgāko kristiešu, un tie staigā visā gaismā, kas pār tiem spīd, un Dievs strādās viņu labā. Tie, kam bijušas lielas priekšrocības un izdevības, un, kas nav izlietojuši savus fiziskos, garīgos un morālos spēkus, bet dzīvojuši izpatikdami sev, un atteikušies pildīt savu pienākumu, atrodas lielākās briesmās un Dieva acīs ir daudz nosodāmāki par cilvēkiem, kas maldās mācības punktos, bet, kas tomēr cenšas dzīvot par labu citiem. Nenopeliet citus; netiesājiet tos.

Ja mēs pieļaujam savtīgiem apsvērumiem, negodīgiem spriedumiem un nepareizām atrunām noskaņot mūsu prātu un sirdi tā, ka vairs neizprotam Dieva ceļus un Viņa prātu, tad būsīm daudz vainīgāki nekā atklāti grēcinieki. Mums jābūt ļoti piesardzīgiem, lai nenotiesātu tos, kuri Dieva priekšā ir mazāk vainīgi nekā mēs paši.

Lai katrs pastāvīgi atceras, ka mums nekādā gadījumā nav jāizraisa vajāšanas. Mēs nedrīkstam lietot asus un griezīgus vārdus. Izvairieties no tiem katrā rakstā, izmetiet tos no katras uzrunas. Lai Dieva Vārds griež, lai tas rāj; lai ierobežotie cilvēki paslēpjas un paliek Jēzū Kristū. Lai parādās Kristus Gars. Lai visi ir piesardzīgi savos vārdos, ka nenostāda tos, kas nav no mūsu ticības, nāvīgā pretestībā pret mums un nedod sātānam izdevību lietot nepārdomātus vārdus mūsu ceļa aizšķērsošanai.

Būs tāds bēdu laiks, kāds cilvēces vēsturē vēl nav bijis. Mums jābūt izsakot no visām mūsu uzrunām visu, kas ož pēc atreibības un izaicinājuma, un uzbrukuma baznīcām un atsevišķām personām, jo tāds nav Kristus ceļš un Viņa metode.

Tāpēc, ka Dieva ļaudis, kuri zina patiesību, nav izpildījuši savu pienākumu saskaņā ar Dieva Vārdā doto gaismu, mums ir jo nepieciešamāk būt vēl uzmanīgākiem, lai neapvainotu un nesadusmotu neticīgos, pirms viņi dzirdējuši mūsu ticības pamatojumus sabata un svētdienas jautājumā.

8. SAVLAICĪGI PADOMI

“Redzi, Es nāku drīz. Turi, kas tev ir, ka neviens tavu kroni neatņem.”
(Atkl. 3: 11)

UZTICĪGA NAMTURĪBA

Rokraksts lasīts delegātiem štata sanāksmē San Hosē (Kalifornija), 1907.gada janvārī

Kristus mūs ir atpircis, maksājot ar savām asinīm. Viņš ir samaksājis izpiršanas naudu par mūsu atpestīšanu, un, ja mēs šo bagātību pieņemam, tad tā kā brīva Dieva dāvana pieder mums.

“Cik tu manam Kungam esi parādā?” (Lūk. 16: 5) To nav iespējams pateikt. Viss, kas mums pieder, ir nācis no Dieva. Viņš liek Savu roku uz mūsu īpašumiem, sacīdams: “Es esmu īstais visa Universa Īpašnieks; tā ir Mana manta. Svētījiet Man desmitos un upurus. Ja jūs pienesīsiet šīs sevišķi norādītās dāvanas, apliecinot savu uzticību un padošanos Manai virsvaldībai, tad mana svētība pavairo jūsu bagātību, un jums būs pārpilnība.”

Dievs pārbauda katru dvēseli, kas ar vārdiem apliecina ticību Viņam. Visiem ir uzticēti talanti (podī). Kungs cilvēkiem ir devis savus labumus, lai viņi ar to pelnītos. Viņš tos ir darījis par saviem namturiem un nodevis viņu rokās naudu, namus un zemi. Tas viss jāuzskata par Kunga mantu un jāizlieto Viņa darba virzīšanai uz priekšu, Viņa valsts uzcelšanai šajā pasaulē. Rīkojoties ar Kunga mantu, mums jāmeklē no Viņa gudrība, lai neizlietotu Viņa svētās veltes sevis pagodināšanai vai arī mūsu savtīgo tieksmju apmierināšanai. Visiem nav uzticēts vienāds daudzums dāvanu, bet tie, kuriem ir mazākas dāvanas, nedrīkst domāt, ka tāpēc, ka viņiem maz līdzekļu, viņi ar tiem var nedarīt neko.

Katrs kristietis ir Dieva namturis, jo tam uzticēta Viņa manta. Atcerieties vārdus: “Visnotaļ nu pie nama turētājiem meklē, ka tie top atrasti uzticīgi.” (1.Kor. 4: 2) Lai esam droši, ka neaplaupām Dievu ne par matu, ne par mazāko nieciņu; jo šai jautājumā ir ietverts daudz.

Visas lietas pieder Dievam. Cilvēki var neievērot Viņa prasības. Bagātīgi dāvinot tiem Savas svētības, Viņš atļauj dotās dāvanas izlietot savu iegribu apmierināšanai, tomēr cilvēkiem būs jādod norēķins par savu namturību.

Namturis kļūst it kā viens ar savu kungu. Viņš atzīst namtura atbildību, un viņam jārikojas sava meistara mierā, darot tā, kā viņa Kungs darītu, ja tas kārtotu visas lietas. Viņa Kunga intereses kļūst par šī namtura interesēm. Viņa amats ir cienījams, jo meistars viņam uzticas. Ja kādā gadījumā viņš rīkojas savtīgi un priekšrocības, kas iegūtas, izmanto savā labā, tad viņš ir nelietīgi izlietojis piešķirto uzticību.

Evangēlija atbalstīšana

Kungs evangēlija pasludināšanu ir darījis atkarīgu no Viņa ļaužu pūlēm un labprātīgām dāvanām. Tam, kas sludina zēlastības vēsti kritušajiem cilvēkiem ir vēl arī cits darbs - ļaudīm rādīt pienākumu atbalstīt Dieva darbu ar saviem līdzekļiem. Viņam tiem jānāca, ka daļa no to ienākumiem pieder Dievam un ir jāsvēta Viņa darbam. Šī mācība viņam jāsniedz gan ar pamācībām, gan ar piemēru; viņam vajadzētu sargāties, lai ar savu rīcību nemazinātu mācības spēku.

Tas, kas saskaņā ar Rakstiem ir nošķirts kā Kungam piederošs, izveido evangēlija ienākumus un vairs nav mūsu. Ja cilvēks ņem no Dieva mantu nama, lai apmierinātu savas vēlēšanās vai palīdzētu citiem viņu laicīgajos darījumos, tad tāda rīcība nav nekas labāks par svētuma apgānīšanu. Daži neizpratnes dēļ ir vainojami sevišķi veltīto dāvanu noņemšanā Dievam no Viņa altāra. Visiem šo jautājumu vajadzētu apskatīt pareizā gaismā. Lai neviens, nokļūstot grūtos apstākļos, neņem reliģiskiem mērķiem nodoto naudu un neizlieto to savā labā, nomierinot savu sirdsapziņu ar vēlēšanos tuvākajā nākotnē visu atkal atdot. Daudz labāk ir samazināt izdevumus atbilstoši ienākumiem, ierobežojot vajadzības un dzīvot līdzekļu robežās, nekā Kunga naudu izlietot laicīgiem mērķiem.

Desmitā izlietošana

Dievs ir devis sevišķus norādījumus, kā jāizlieto desmitais. Viņš negrib, ka Viņa darbs ciestu līdzekļu trūkuma dēļ. Lai to nedarītu uz labu laimi un nekļūdītos, Viņš mūsu pienākumu šajos jautājumos ir parādījis ļoti skaidri. Daļa, ko Dievs ir paturējis Sev, jāizlieto tieši Viņa norādītajā veidā, un to nedrīkst novirzīt nevienam citam mērķim. Lai neviens neuzdrošinās rīkoties ar savu desmito saskaņā ar savu paša spriedumu. Nekādā gadījumā to nedrīkst izlietot priekš sevis, ne arī tā, kā pašam liekas pareizi, pat ne tādiem mērķiem, ko viņi paši var uzskatīt par Kunga darbu.

Sludinātājiem vajadzētu ar priekšrakstiem un piemēru mācīt ļaudis uzlūkot desmito kā svētu. Viņam nevajadzētu domāt, ka viņš var to paturēt tāpēc, ka viņš ir sludinātājs un izlietot atbilstoši savam spriedumam. Tas nav viņa. Viņam nav tiesību piešķirt sev to, kas pēc viņa domām tam pienākas. Viņam nevajadzētu pieļaut, ka tā iespaids kalpo kādam plānam, kurš novērstu desmito un Dievam novēlētās dāvanas no pareizas un likumīgas izlietošanas. Desmitais un upuri jānoliek Viņa mantu namā, un jāglabā kā svēts Viņa pagodināšanai paredzēts īpašums, kā viņš to ir norādījis.

Dievs vēlas, lai visi Viņa kalpi paklausībā dievišķajai kārtībai ir pilnīgi noteikti. Tie nedrīkst novērsties no Kunga plāniem, lai veiktu kādu labdarības darbu vai pienestu kādu dāvanu vai upuri, kur un kā tas viņiem kā cilvēkiem darba rīkiem liekas pareizi. Tā ir ļoti nožēlojama gudrība, ja cilvēki cenšas papildināt Dieva plānu un izgudrot atvītotāju, aizbildinoties vienā vai otrā gadījumā ar saviem labajiem nodomiem un nostādot tos pret Dieva prasībām. Dievs aicina visus atdot savu iespaidu Viņa paša dotajiem iekārtojumiem. Viņš ir darījis zināmu savu plānu, un visiem, kas vēlas ar Viņu sadarboties, jāisteno šis plāns, neiedrošinoties mēģināt to uzlabot.

Kungs Mozum deva pamācības priekš Izraēla. "Tev būs pavēlēt Izraēla bērniem, ka tie pie tevis atnes tīru eļļu, no eļļas kokiem iegūtu, lukturiem, ka allaž eļļas lukturiši top uzlikti." (2.Mozus 27: 20) Tam vajadzēja būt nemītigam upurim, lai Dieva nams varētu tikt pienācīgi apgādāts ar visu, kas nepieciešams kalpošanai Dievam. Viņa ļaudīm šodien jāatceras, ka pielūgšanas nams ir Kunga īpašums un par to ir jā rūpējas ar pedantisku apziņu. Taču līdzekļus šim namam nedrīkst ņemt no desmitā.

Man ir dota ļoti skaidra, noteikta vēsts mūsu ļaudīm. Man pavēlēts tiem paskaidrot, ka viņi kļūdās, izlietojot desmito dažādiem mērķiem, kas paši par sevi var būt labi, bet kuriem Kungs desmito nav paredzējis. Tie, kas desmito izlieto šādā veidā, atkāpjas no Kunga kārtības. Dievs būs tiesnesis par šīm lietām.

Vieni spriež, ka desmito var izlietot skolu darbā. Vēl citi domā, ka no desmitā vajadzētu uzturēt grāmatu evangēlistus un kolportierus. Taču tiek pielaista liela kļūda, ja desmito atrauj mērķim, kuram tas jāizlieto - sludinātāju uzturēšanai. Laukā, kad tagad ir tikai viens strādnieks, vajadzētu būt simts labi izglītotiem strādniekiem.

Svinīgas saistības

Desmitais ir svēts, ko Dievs paturējis sev. Tas jānones Viņa mantu namā un jāizlieto evaņģēlija strādnieku atbalstīšanai to darbā. Kungs ilgu laiku ir aplaupīts, tāpēc, ka ir tādi, kas nesaprot, ka desmitais ir Dieva paturētā daļa.

Daži ir jutušies neapmierināti un sacījuši: "ES vairs ilgāk savu desmito nemaksāšu, jo man nav uzticības tam, kādā veidā lietas kārtu darba centrā." Vai jūs aplaupīsiet Dievu tāpēc, ka jums liekas, ka darba vadība nav pareiza? Skaidri un atklāti, pareizā garā izsakiet savas sūdzības attiecīgām personām. Savos lūgumos atklājiet lietas, kas jānokārto un jāsakārto, bet neatraujieties no Dieva darba un neizrādieties neuzticīgi, tāpēc, ka citi nerīkojas pareizi.

Rūpīgi lasiet Malaķijas 3 nodaļu un skatieties, ko Dievs saka par desmito. Ja mūsu draudzes nostātos uz Dieva Vārda pamata un būtu uzticīgas desmitā nodošanā Viņa mantu namā, tad vairāk strādnieku būtu iedrošināti uzsākt kalpošanas darbu. Vairāk cilvēku nodotos sludināšanai, ja tiem nestāstītu par iztukšoto mantu namu. Kunga mantu namā vajadzētu būt bagātīgam līdzekļu krājumam, un tā tiešām arī būtu, ja savtīgas sirdis un rokas nebūtu atturējušas desmitos vai izlietojušas tos citu darba nozaru atbalstīšanai.

Dieva rezervētie līdzekļi nav izlietojami uz labu laimi. Desmitais pieder Kungam, un tie, kas tajā iejaucas un savu rīcību nenožēlo, tiks sodīti, zaudējot savu Debesu bagātību. Lai darbs vairs ilgāk netiek aizkavēts, novirzot desmito dažādos citos kanālos, prom no tā vienīgā, kuram Kungs to ir nozīmējis. Par šīm citām darba nozarēm ir jā rūpējas un jāgādā. Tās ir jāatbalsta, bet ne no desmitā. Dievs nav mainījies; desmitais joprojām ir jāizlieto sludinātāju uzturēšanai. Jaunu lauku atvēršana prasa lielāku sludinātāju spēku, nekā tie tagad mums ir, un mantu namā ir vajadzīgi līdzekļi.

Tie, kas iziet strādāt par sludinātājiem, uzņemas svinīgu atbildību, kas dīvainā kārtā līdz šim nav ņemta vērā. Daži ar prieku sludina, bet neveltī personīgas pūles draudzēm. Ļoti nepieciešamas ir pamācības par saistībām un pienākumiem pret Dievu, sevišķi par godīgumu desmitā maksāšanā. Mūsu sludinātāji jūtas ļoti sarūgtināti, ja viņiem par darbu tūlīt nesamaksā; bet vai viņi ņem vērā, ka Dieva mantu namā ir jābūt barībai, ar ko uzturēt strādniekus? Ja tie neizpildīs visu savu pienākumu un nepamācīs ļaudis būt uzticīgiem, nododot Dievam to, kas Viņam pieder, tad mantu namā nepietiks līdzekļu Kunga darba virzīšanai uz priekšu.

Dieva ganāmpulka uzraugam vajadzētu uzticīgi izpildīt savu pienākumu. Ja viņš šo pienākumu, kas viņam nav patīkams, atstāj citiem, tad viņš nav uzticīgs strādnieks. Lai viņš lasa Malaķijas grāmatā Kunga vārdus, kas apsūdz ļaudis Dieva aplaupīšanā, atturot desmito. Varenais Dievs saka: "Jūs esiet ar lāstu nolādēti." (Mal. 3: 9) Ja kāds, kas sludina ar vārdu un mācību, redz, ka ļaudis rīkojas tādā veidā, kas izsauks pār tiem lāstu, kā viņš var atļauties neizpildīt savu pienākumu un tos nepamācīt un nebrīdināt? Katru draudzes locekli vajadzētu mācīt būt uzticīgam pareiza desmitā samaksāšanā.

"Nesiet pilnu desmito mantu namā, ka barība ir Manā namā, un pārbaudiet jel Mani tā, saka Kungs Cebaots: vai Es jums neatvēršu Debesu logus un jums nedošu svētības pārpārīm?" (Mal. 3: 10)

Es lūdzu, lai mani brāļi varētu saprast, ka trešā eņģeļa vēsts mums nozīmē daudz un patiesā sabata ievērošanai jābūt zīmei, kas atšķir tos, kas kalpo Dievam, no tiem, kas Viņam nekalpo. Lai tie, kas kļuvuši miegaini un vienaldzīgi, atmostas. Mēs esam aicināti, lai būtu svēti, un mums vajadzētu rūpīgi izvairīties atstāt iespaidu, it kā būtu mazsvarīgi, vai mēs savas ticības īpatnējās iezīmes saglabājam vai nē. Uz mums gulstas sevišķs pienākums vēl daudz noteiktāk nostāties par patiesību un taisnību, nekā mēs to esam darījuši pagātnē. Robežlīnijai starp tiem, kas tur Dieva baušļus, un tiem, kas tos neievēro, jābūt nepārprotami skaidrai. Mums apzinīgi jāgoda Dievs, čakli izlietojot visus līdzekļus, lai paliktu derības attiecībās ar Viņu tā, ka varētu saņemt Viņa svētības, - svētības, kas ļoti nepieciešamas ļaudīm, kam jātiek tik smagi pārbaudītiem. Ja paliek iespāids, ka mūsu ticība un reliģija nav valdošais spēks mūsu dzīvē, tad mēs ļoti apkaunojam Dievu. Tā mēs novēršamies no Viņa baušļiem, kas ir mūsu dzīvība, aizliedzot, ka Viņš ir mūsu Dievs un mēs Viņa ļaudis.

"Kungs, tavš Dievs, ir Dievs, uzticīgais Dievs, kas Derību un žēlastību tur līdz tūkstošam augumam tiem, kas Viņu mīl un Viņa baušļus tur; un atmaksā tiem, kas Viņu ienīst, taisni acīs, viņus izdeldēdams. Viņš nekavēsies tam, kas Viņu ienīst, atmaksāt viņam taisni acīs." (5.Moz. 7: 9, 10)

Kur mēs būsim, pirms būs izbeigušās šai Rakstu vietā minētās tūkstoš paaudzes? Mūsu liktenis būs izšķirts uz mūžību. Vai nu būs pasludināts, ka mēs esam cienīgi mājot Dieva mūžīgajā valstī, vai arī būsim saņēmuši mūžīgās nāves spriedumu. Tie, kas bijuši patiesi un uzticīgi derībai ar Dievu, tie, kas atceroties Golgātu, stingri būs stāvējuši patiesības pusē, vienmēr cenšoties godāt Dievu, dzirdēs uzslavu: "Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps." Bet tie, kas Dievam būs kalpojuši svārstīgi, ne no visas sirds, pieļaujot savā dzīvē piemērošanos pasaules paradumiem un rīcībai, dzirdēs briesmīgu

vārdus: "Ejiet nost no Manis, Es jūs nepazīstu.

LABDARĪBA

"Godā Kungu no savas mantas un no visa sava ienākuma pirmajiem.
Tad tavi šķūņi pildīsies ar pilnību un tavi vīna spaidi plūdīs no jauna vīna."
(Sal. pam. 3: 9, 10)

"Cits izkaisa, un tam vēl krājas; un cits taupa pārlietu, bet tik uz trūcību.
Tā dvēsele, kas svētī, tiks trekna, un, kas dzirdina, tas atkal taps dzirdināts."
(Sal. pam. 11: 24, 25)

"Bet augstsirdīgiem ir augstsirdīgas domas;
un tie pastāvīgi turas pie tā, kas augstsirdīgs."
(Jes. 32: 8)

Dievišķā gudrība pestīšanas plānā ir paredzējusi darbības un pretdarbības likumu, darot labdarības darbu visās tā nozarēs divkārtīgi svētīgu. Tas, kurš dod trūcīgajam, svētī citus un vēl lielākā mērā tiek pats svētīts.

Evaņģēlija godība

Lai cilvēks nezaudētu labdarības svētīgos augļus, mūsu Pestītājs radīja plānu, saskaņā ar kuru cilvēks kļuva par Viņa līdzstrādnieku. Dievs varēja sasniegt Savu mērķi grēcinieku glābšanā bez cilvēka palīdzības; bet Viņš zināja, ka cilvēks nevar būt laimīgs, nepiedaloties lielajā darbā. Ar apstākļu ķēdi, kas prasa Viņa līdzjūtību, Kungs cilvēkam dāvina vislabākās iespējas kļūt devīgam un liek viņam pastāvīgi palīdzēt trūcīgajiem un virzīt uz priekšu Dieva lietu. Pazudušās pasaules lielās vajadzības prasa no mums līdzekļus un iespaidu, lai pasludinātu vīriem un sievietēm patiesību, kuras trūkuma dēļ tie iet bojā. Kad mēs ievērojam šīs vajadzības un nododamies labdarībai, tad kļūstam līdzīgi Viņam, kurš mūsu dēļ kļuva nabags. Dodot mēs svētījam citus un tā sakrājam sev patiesas bagātības.

Evaņģēlija godība balstās uz nemitīgu labdarību, ar kuras palīdzību kritušajā cilvēcē tiek atjaunota dievišķā līdzība. Šis darbs iesākās Debesu pagalmos. Tur Dievs deva nepārprotamu pierādījumu Savai mīlestībai pret cilvēcīgajām būtnēm. Viņš "tik ļoti mīlēja pasauli, ka deva Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai visi tie, kas tic uz Viņu, nepazustu, bet dabūtu mūžīgu dzīvību." (Jāņa 3: 16) Kristus atdavināšana atklāj Tēva sirdi. Tā liecina par to, ka apņēmies mūs glābt, Viņš netaupīs neko, lai arī cik dārgs tas būtu, kas nepieciešams Viņa darba pabeigšanai.

Devības gars ir Debesu gars. Kristus pašuzpurīgā mīlestība ir atklāta pie krusta. Lai glābtu cilvēku, Viņš atdeva visu, kas tam bija, un tad nodeva pats Sevi. Kristus krusts aicina uz labdarību katru svētā Glābēja sekotāju. Pamatlikums, kas tur atklājas, ir dot un dot. Tas, kas īstenots patiesā devībā un labos darbos, ir kristīgas dzīves īstais auglis. Pasaules ļaužu pamatlikums ir ņemt un ņemt, un tā viņi cer nodrošināt sev laimi, tomēr beigās tas nes postu un nāvi.

No Kristus krusta plūstošā evaņģēlija gaisma norāj savtīgumu un atbalsta devību un labdarību. Nevajadzētu žēloties par pieaugošajiem aicinājumiem dot. Dievs Savā aizgādībā modina Savus ļaudis, lai tie izietu no ierobežotās darbības sfēras un iesaistītos lielākos pasākumos. Šai laikā ir vajadzīga bezgalīga piepūle, kad pasauli klāj morāla tumsa. Daudziem Dieva ļaudīm draud briesmas iekrist pasaulīguma un alkatības slazdos. Viņiem vajadzētu saprast, ka tā ir Kunga žēlastība, kas pavairo prasības pēc viņu līdzekļiem. Tiem vajag rādīt mērķus, kas aicina būt devīgiem, jo citādi tie nevar atdarināt lielā Parauga raksturu.

Namturības svētības

Pavēlēdams Saviem mācekļiem iet "Pa visu pasauli un pasludināt evaņģēliju visai radībai", Kristus cilvēkiem dod uzdevumu stāstīt citiem par Viņa lielo žēlastību. Kamēr daži iziet sludināt, citus Viņš aicina atsaukties Viņa prasībām, dodot dāvanas un pienesot upurus Viņa darba atbalstīšanai virs zemes. Viņš cilvēku rokās ir ielicis līdzekļus, lai viņa dievišķīgās dāvanas varētu plūst pa cilvēcīgiem kanāliem, darot mums norādīto darbu mūsu līdzcilvēku glābšanā. Šis ir viens no Dieva ceļiem cilvēka paaugstināšanai. Tas ir tieši tāds darbs, kas cilvēkam vajadzīgs; jo tas pamodinās visdziļāko līdzjūtību sirdī un attīstīs visaugstākās gara spējas.

Katru labu lietu šeit virs zemes ir nolikusi Dieva devīgā roka, apliecinot Savu mīlestību uz cilvēku. Trūcīgie pieder Viņam, un reliģijas sfēra ir Viņa. Zelts un sudrabs pieder Kungam; un Viņš, ja tikai vēlētos, varētu visam tam likt līt no Debesīm. Tomēr tā vietā Viņš ir darījis cilvēku par savu namturi,

uzticot tam līdzekļus ne krāšanai, bet izlietošanai citiem par labu. Tādā veidā Viņš cilvēku dara par starpnieku Savu svētību izdalīšanai virs zemes. Dievs ir izveidojis šo labdarības sistēmu, lai cilvēks varētu kļūt līdzīgs savam Radītājam, devīgs un nesavtīgs raksturā, un beidzot līdz ar Kristu saņemtu mūžīgo un brīnīšķīgo atalgojumu.

Sastapšanās pie krusta

Mūsu draudzēs vajadzētu tikt atjaunotai, stiprinātai un izplatītai mīlestībai, kas atklājās Golgātas kalnā. Vai mēs nedarīsim visu iespējamo, lai pamatlīkumiem, kurus Kristus atnesa uz šo pasauli, būtu spēks? Vai mēs necīnīsimies veidot jaunus labdarības pasākumus un necentīsimies bez vilcināšanās darīt tos iedarbīgus, kuros tiekam aicināti piedalīties? Vai stāvot krusta priekšā un redzot Debesu Lielkungu mirstam par jums, jūs variet noslēgt savu sirdi, sakot: "Nē, man nav nekā ko dot."

Kristum ticošiem ļaudīm pastāvīgi jāatstaro tālāk Viņa lielā mīlestība. Šī mīlestība tos sapulcinās ap krustu. Tā tos atbrīvos no visa savtīguma un savienos gan ar Dievu, gan savstarpēji.

Pulcējieties ap Golgātas krustu upurējoties un aizliedzoties. Dievs jūs svētīs, kad jūs darīsit vislabāko. Kad jūs tuvosities žēlastības tronim, kad jūs pārliecināsities, ka jūs ar šo troni savieno zelta ķēde, kas no Debesīm nolaista uz zemi, lai cilvēkus izvilktu no grēka bedres, tad jūsu sirds pārplūdis mīlestībā uz brāļiem un māsām, kas dzīvo pasaulē bez Dieva un bez cerības.

NEATKARĪBAS GARS

Rokraksts lasīts Vispasaules Savienības delegātiem Vašingtonā, D.C., 1909. gada 30.maijā

Pirms es atstāju Austrāliju un atnācu uz šo zemi, man rādīja, ka liels darbs vēl ir veicams Amerikā. Tie, kas strādāja darba iesākumā, jau ir miruši. Mūsu vidū atlikuši tikai nedaudzi celmlauži. Smagās nastas, ko agrāk nesa cilvēki ar bagātu pieredzi, tagad uzgūlušās jaunākiem ļaudīm.

Šī atbildību nodošana strādniekiem, kuru pieredze ir vairāk vai mazāk ierobežota, saistīta ar zināmām briesmām, no kurām mums jāsarģās. Pasauli pilda cīņa par virsvaldību. Atraušānās gars no līdzstrādniekiem, sajukuma un dezorganizācijas gars ir tieši tajā gaisā, kuru mēs elpojam. Visas pūles radīt kārtību daži uzlūko kā bīstamas, - kā personīgās brīvības ierobežojumu, no kā jābaidās tāpat kā no pāvestības. Šīs pieviltās dvēseles uzskata par tikumu lielities ar savu brīvību domāt un rīkoties neatkarīgi. Viņi paziņo, ka tie nepieņem neko, ko saka kāds cilvēks, ka tie nav atbildīgi neviena cilvēka priekšā. Esmu pamācīta, ka sātans sevišķi pūlas ierosināt cilvēkus domāt, ka Dievam patīk, ja tie izvēlas paši savu virzienu, neņemot vērā brāļu padomu.

Šai apstākli slēpjas nopietnas briesmas mūsu darbam. Mums jārikojas apdomīgi, saprātīgi, saskaņā ar dievbijīgu padomdevēju spriedumu, jo vienīgi tā mēs varam būt droši un stipri. Citādi Dievs nevar strādāt ar mums, caur mums un mūsu labā.

Ak, kā sātans līksmotos, ja viņam izdotos ieiet šo ļaužu vidū un radīt sajukumu darba laikā, kad vissvarīgākais ir pilnīga organizācija, kas ir vislielākais spēks, spējīgs novērst neīstas atmodas un atspēkot prasības, ko neapstiprina Dieva Vārds! Mūsu robežlīnijām jābūt skaidrām, lai nesagrautu organizāciju un kārtību, kas radīta gudrā, rūpīgā darbā. Nedrīkst atļaut rīkoties nemierīgiem elementiem, kas vēlas pārvaldīt darbu šai laikā.

Daži izteikuši domu, ka tuvojoties laika noslēgumam, katrs Dieva bērns darbosies neatkarīgi no jebkuras reliģiskas organizācijas. Taču Kungs man ir rādījis, ka šajā darbā nevar būt nekas tāds, kur katrs cilvēks varētu justies neatkarīgs no citiem. Debesu zvaigznes visas pakļaujas likumam, viena otru ietekmējuma darīt Dieva prātu un kopīgi paklausīdamas noteikumiem, kas pārvalda to kustību. Lai Kunga darbs varētu izveidoties stiprs un drošs, tad viņa ļaudīm ir jāspiežas kopā.

Dažu cilvēku, kas sevi tomēr sauc par kristiešiem, krampjaino, nevienmērīgo darbību labi attēlo stipri, bet neapmācīti zirgi. Kad viens rauj uz priekšu, otrs velk atpakaļ, viens, saimnieka pamudināts, metas uz priekšu, otrs paliek nekustīgi stāvam uz vietas. Ja cilvēki šī laika lielajā un svarīgajā darbā nerīkosies saskaņīgi, tad būs sajukums. Tā nav laba zīme, ja cilvēki atsakās sadarboties ar saviem brāļiem un labāk grib strādāt vieni paši. Lai strādnieki uztīcas brāļiem, kas gatavi uzradīt katru atkāpšanos no pareizajiem pamatlīkumiem. Ja cilvēki uzņēmušies Kristus jūgu, tad tie nevar strādāt atsevišķi; tie strādās kopā ar Kristu.

Daži strādnieki izlieto visu spēku, ko Dievs tiem devis, bet viņi vēl nav iemācījušies, ka tiem nevajadzētu pūlēties vieniem. Atdalīšanās vietā lai tie strādā saskaņā ar saviem līdzstrādniekiem. Ja

viņi to neņems vērā, tad atklāsies, ka tie būs strādājuši nepareizā laikā un nepareizā veidā. Bieži viņi tad strādās tieši pretī Dieva nodomam un viņu darbs būs sliktāks par veltīgu strādāšanu.

Vienība dažādībā

No otras puses, vadītājiem Dieva tautas vidū jāsarģās no briesmām nosodīt metodes, ar kādām strādā atsevišķi strādnieki, kas ir Kunga vadīti darīt sevišķu darbu, kam tikai daži ir piemēroti. Lai brāji atbildīgās vietās nesteidzas kritizēt darbību, kas pilnīgi nesaskan ar viņu darba metodēm. Lai viņi nekad neiedomājas, ka katram plānam vajadzētu atspoguļot viņu personību. Lai tie nebīstas uzticēties citu metodēm; jo atturoties uzticēties brālim, strādniekam, kurš pazemībā un svētotā dedzībā veic sevišķu darbu Dieva norādītā veidā, viņi kavē Kunga darba attīstību.

Dievs var un Viņš izlietos tos, kas nav ieguvuši augstu izglītību cilvēku skolās. Šaubīties par Viņa spēku nozīmē parādīt neticību; tas nozīmē ierobežot Visvarenā spēku, Kam nekas nav neiespējams. Ak, kaut mazāk būtu šīs nevajadzīgās, aizdomu pilnās piesardzības! Tas ir iemesls, kāpēc draudzē paliek neizlietots tik daudz spēka, tā aizver ceļu, ka Svētais Gars nevar izlietot cilvēkus; tā tur bezdarbībā tos, kas ir labprātīgi un pat ļoti vēlas strādāt Kristus rindās; tā atņem drosmi iesaistīties darbā daudziem, kas kļūtu sekmīgi Dieva līdzstrādnieki, ja tiem dotu atbilstošu izdevību.

Pravietim likās, ka ritenis ritenī, un ar tiem saistīto dzīvo radījumu izskats, - tas viss ir kaut kas juceklīgs un nesaprotams. Taču starp riteniem ir redzama Bezgalīgās Gudrības roka, un tās darba iznākums ir pilnīga kārtība. Katrs ritenis, Dieva rokas vadīts, strādā pilnīgā saskaņā ar visiem citiem riteniem. Man ir rādīts, ka cilvēcīgie rīki tiecas pēc pārāk lielas varas un cenšas paši pārvaldīt darbu. Viņi savās metodēs un plānos pārāk lielā mērā izslēdz Kungu Dievu, vareno Strādnieku, un nepaļaujas uz Viņu visās lietās attiecībā uz darba tālāko izveidošanos. Nevienam ne uz mirkli nevajadzētu iedomāties, ka viņš ir spējīgs vadīt lietas, kas pieder lielajam "Es esmu". Dievs savā aizgādībā sagatavo ceļu, lai darbu varētu padarīt cilvēcīgi rīki. Tad nu lai katrs stāv savā pienākuma vietā, lai dara savu daļu šim laikam, un, lai saprot, ka viņa Skolotājs ir Dievs.

Vispasaules Savienība

Kungs man bieži rādījis, ka nevienam cilvēka spriedumam nevajadzētu tikt pakļautam kāda cita cilvēka spriedumam. Nekad nevajadzētu pieņemt viena vai nedaudzu cilvēku prātu kā pietiekošu gudrībā un spēkā, lai vadītu darbu un sacītu, kādiem plāniem jāseko. Taču ja Vispasaules Savienībā tiek izteikts no visām lauka daļām sapulcējušos brāļu lēmums, tad tam ir jāpakļaujas un nedrīkst stūrgalvīgi palikt pie savas personīgās neatkarības un personīgā sprieduma. Nevienam strādniekam nekad nevajadzētu uzskatīt par tikumu ietiepīgu turēšanos pie sava neatkarīgā viedokļa pretēji visas miesas lēmumam.

Reizēm, kad maza cilvēku grupa, kam uzticēta darba galvenā vadība, Vispasaules savienības vārdā ir centušies piepildīt neprātīgus plānus un ierobežot Dieva darbu, es esmu sacījusi, ka Vispasaules savienības balsi, ko pārstāvējuši šie nedaudzie cilvēki, vairs nevaru uzskatīt par Dieva balsi. Taču tas nenozīmē, ka nevajadzētu ievērot Vispasaules Savienības lēmumus, kas pieņemti, sapulcējoties pareizi izraudzītiem pārstāvjiem no visām lauka daļām. Dievs ir piešķīris autoritāti no visām pasaules daļām Vispasaules Savienībā sapulcētajiem Viņa draudzes pārstāvjiem. Dažiem draud briesmas pieļaut kļūdu, dāvājot viena vīra vai nelielas cilvēku grupas ieskatiem un spriedumam tikpat pilnīgu autoritāti un uzticību, kādu Dievs piešķīris Savai draudzei Vispasaules Savienības balsī un spriedumā, kas sanākusi, lai plānotu Viņa darba attīstīšanu un virzīšanu uz priekšu.

Kad šo varu, ko Dievs devis draudzei, pilnīgi attiecina uz vienu cilvēku un viņam piešķir autoritāti spriest citu vietā, tad patiesā Bībeles kārtība ir sagrozīta. Sātana pūles pie tāda cilvēka būtu sevišķi viltīgas un reizēm gandrīz uzvarošas, jo ienaidnieks cer, ka caur šī cilvēka nostāju viņš varēs ietekmēt daudzus citus. To, ko tiecamies dāvat vienam cilvēkam vai nelielai cilvēku grupai, dosim visaugstākajai organizētajai autoritātei - draudzei.

ATBILDĪBU SADALĪŠANA

Rokraksts lasīts Vispasaules Savienības delegātiem Vašingtonā, D.C., 1909.gada 30.maijā

Dievs vēlas, lai Viņa tauta būtu saprātīgi ļaudis. Dievs ir iekārtojis, ka izvēlētiem cilvēkiem jāiet kā delegātiem uz mūsu savienībām. Sie cilvēki rūpīgi jāpārbauda. Viņiem jābūt uzticības cienīgiem. Pārstāvju izvēlēšanu mūsu savienībām (konferencēm) ir svarīgs jautājums. Šiem cilvēkiem jāplāno darba tālākā attīstīšana; tāpēc tiem jābūt saprātīgiem, spējīgiem spriest no cēloņiem līdz sekām.

"Un otrā dienā Mozus apsēdās ļaudis tiesāt; un ļaudis stāvēja Mozus priekšā no rīta līdz vakaram. Kad

nu Mozus tēvocis visu redzēja, ko viņš tiem ļaudīm darija, tad tas sacīja: Kas tas ir, ko tu ar tiem ļaudīm dari? Kāpēc tu viens pats sēdi un visi ļaudis stāv tavā priekšā no rīta līdz vakaram? Tad Mozus sacīja uz savu tēvoci: tāpēc, ka tie ļaudis pie manis nāk Dievu vaicāt. Kad tiem ir kāda lieta, tad tie nāk pie manis; un es tiesāju starp vienu un otru un daru tiem zināmus Dieva likumus un viņa bauslību. Tad Mozus tēvocis uz viņu sacīja: Tā nav labi, kā tu dari. Tu gurtin pagursi, ir tu, ir šie ļaudis, kas pie tevis; jo tas tev ir par grūtu, tu viens pats to nespēj izdarīt. Nu klausī manu balsi, - es tev došu padomu, tad Dievs būs ar tevi. Stāvi tu par tiem ļaudīm Dieva priekšā un nes tās lietas Dieva priekšā, un māci tiem likumus un baušļus, un dari tiem zināmu ceļu, kur tiem jāiet, un darbu, kas tiem jādara. Bet lūko starp visiem ļaudīm pēc krietniem un dievbijīgiem vīriem, pēc taisniem vīriem, kas negausību ienīst, un iecel no šiem pār viņiem virsniekus pār tūkstošiem, virsniekus pār simtiem, virsniekus pār piecdesmitiem un virsniekus pār desmitiem. Un lai tie ļaudis tiesā jebkurā laikā; bet tā, ka tie tev nes priekšā visas lielās lietas un visas mazās lietas pašī tiesā; atvieglini tā savu nastu, un lai tie tev palīdz nest.

Ja tu tā darīsi un Dievs tev to pavēlēs, tad tu varēsi pastāvēt, ir visi šie ļaudis nāks savā vietā ar mieru.

Un Mozus klausīja sava tēvoča balsij un darīja visu, ko tas bija sacījis. Un Mozus ieraudzīja krietnus vīrus no visa Izraēla un tos iecēla par virsniekiem pār ļaudīm, virsniekus pār tūkstošiem, virsniekus pār simtiem, virsniekus pār piecdesmitiem un virsniekus pār desmitiem, ka tie ļaudis jebkurā laikā tiesātu un grūtas lietas nestu Mozus priekšā, bet visas mazās lietas pašī tiesātu." (2.Moz. 18: 13- 26)

Apustuļu darbu pirmajā nodaļā ir dota pamācība par cilvēku izraudzīšanu atbildību nešanai draudzē. Jūdāsam atkritot, apustuļu rindās bija palikusi brīva vieta, un tāpēc vajadzēja izraudzīt citu, kas ieņemtu šo vietu. Par to runājot, Pēteris sacīja:

"Tāpēc nu pieklājas, ka no tiem vīriem, kas ar mums kopā bijuši visu laiku, kad Kungs Jēzus pie mums ir iegājis un izgājis, iesākot no Jāņa kristības līdz tai dienai, kad Viņš no mums ir uzņemts Debesīs, ka viens no šiem top par Viņa augšāmcelšanās liecinieku līdz ar mums. Un tie štādīja divus priekšā, Jāzēpu, kas top saukts Barnaba, ar pavārdu Justs, un Matīsu. Un, Dievu pielūguši, tie sacīja: Kungs, Tu visu siržu manītājs, rādi no šiem diviem vienu, ko Tu izredzējis, kas var dalību dabūt pie šīs kalpošanas un apustuļu amata, no kā Jūdass ir atstājies, noiedams savā vietā. Un tie meslojās; un mesli krita uz Matīsu; un tas tiem vienpadsmit tika pieskaitīts." (Ap.d. 1: 21-26)

No šīm Rakstu vietām mēs izprotam, ka noteiktiem amatiem Kungam ir noteikti cilvēki. Dievs Savus ļaudis māca rīkoties, uzmanīgi un gudri izvēloties cilvēkus, kas nenodotu tiem uzticētu svēto darbu. Ja Kristus dienās ticīgajiem vajadzēja būt piesardzīgiem, izvēloties cilvēkus atbildīgiem amatiem, tad mums, kas dzīvojam tagad, katrā ziņā nepieciešama liela apdomība. Mums katrs gadījums jāatklāj Dieva priekšā un nopietnā lūgšanā jālūdz Viņu izvēlēties mūsu vietā.

Kungs, Debesu Dievs, ir izredzējis pieredzējušus cilvēkus atbildību nešanai Savā darbā. Šiem cilvēkiem jābūt sevišķi ietekmīgiem. Ja visi saskaņosies ar varu, kas dota šiem izraudzītajiem cilvēkiem, tad neizpauzīsies tik liela svārstīšanās. Tie, kas izvēlēti nest nastas Dieva darbā, nedrīkst būt pārsteidzīgi, pašpaļāvīgi un savtīgi. To piemērs vai iespaids nekad nedrīkst stiprināt ļaunumu. Ne vīriem, ne sievietēm Kungs nav devis brīvību izvīrīt plānus, kas viņa darbu darītu parastu un ikdienišķu, atņemot svētumu, kam to vienmēr vajadzētu apņemt. Dieva darbam jāklūst arvien svētākam priekš Viņa ļaudīm. Katrā iespējamā veidā mums jāpaaugstina patiesības īpašais un izcilais raksturs. Tiem, kas likti par Dieva darba sargiem mūsu iestādēs, vienmēr priekšplānā jāizvirza Dieva griba un Viņa ceļš. Visa darba veselība atkarīga no to cilvēku uzticības, kas iecelti piepildīt Dieva gribu draudzēs.

Uzticības amatos jāieceļ ļaudis, kas grib iegūt plašāku pieredzi, ne personīgās lietās, bet Dieva lietās, un, kas arvien dziļāk grib iepazīt Kristus raksturu. Jo vairāk viņi pazīst Kristu, jo uzticīgāk tie viņu attēlos pasaulei. Tiem jāklūst uz Viņa balsi un jāņem vērā Viņa vārdi.

Brīdinājums

"Tad Viņš iesāka norāt tās pilsētas, kur Viņa brīnumi visvairāk bija notikuši, ka tās no grēkiem neatgriezās. Vai tev, Horacina! Vai tev Betsaida! Jo, kad Tirā vai Sidonā būtu tādi brīnumi notikuši, kas pie jums notika, tad tie jau sen būtu grēkus nožēlojuši maisos un pelnos. Bet es jums saku: Tirai un Sidonai vieglāk būs soda dienā nekā jums. Un tu, Kapernauma, vai tu nebiji līdz debesīm paaugstināta? Tu līdz ellei tiksi nogāzta; jo, ja Sodomā tādi brīnumi būtu notikuši, kas notika tevī, tad tā stāvētu vēl šodien. Bet Es jums saku: Sodomas zemei būs vieglāk tiesas dienā nekā tev.

Tanī pašā laikā Jēzus iesāka runāt un sacīja: Es Tev pateicos, Tēvs, debesu un zemes Kungs, ka Tu šīs lietas esi apslēpis gudriem un prātniekiem, un tās esi zināmas darījis bērniem. Patiesi, Tēvs, jo tā Tavš labais prāts ir noticis Tavā priekšā. Visas lietas Man ir Mana Tēva nodotas, un neviens nepazīst Dēlu kā vien Tēvs, un neviens nepazīst Tēvu kā vien Dēls un kam Dēls to grib darīt zināmu.

Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt. Nemiet uz sevis manu jūgu, mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm. Jo mans jūgs ir patīkams un Mana nasta viegla.” (Mat. 11: 20-30)*

Ja esam lēnprātīgi, pazemīgi un iejūtīgi, tad vienmēr varam justies droši, bet tai pašā laikā mums Kristus mācībās jābūt nelokāmiem kā klints. Viņa pamācību vārdi jāievēro stingri. Nevienu vārdu nedrīkst atstāt neievērotu. Patiesība paliks mūžīgi. Mums nav jāuzticas meliem vai maldinošiem aizbildināšanās vārdiem. Tie, kas to dara, atzīs, ka šis solis ir maksājis mūžīgās dzīvības zaudējumu. Tagad mums jādara taisni ceļi mūsu kājām, lai tizlais netiktu novērsts no ceļa. Ja tizlais tiek novērsts no drošām tekām, kas gan cits ir atbildīgs, ja ne tie, kas viņus nomaldinājuši? Tie par neko ir padarījuši Tās Būtnes padomu, Kura vārdi ir mūžīga dzīvība, un izvēlējušies pievilošus darbus, kuru autors ir melu tēvs. Man ir vēsts visiem, kuri domā, ka iegūt izglītību Betlkrīkā ir laime. Kungs ir iznīcinājis divas no mūsu lielākajām iestādēm, kas tika dibinātas Betlkrīkā, un sūtījis brīdinājumu pēc brīdinājuma, tāpat kā brīdināja Betsaidu un Kapernaumu. Nepieciešams pievērst nopietnu uzmanību katram vārdam, kas nāk no Dieva mutes. Negrēkojot nevar atkāpties no Kristus vārdiem. Pestītājs mudina maldošos nožēlot savus grēkus un atgriezties. Tie, kas pazemos savas sirdis un atzīs savus grēkus, tiks apžēloti. Viņu pārkāpumi tiks piedoti. Taču cilvēks, kurš domā, ka atzīstot un izsūdzot savus grēkus, viņš apliecinātu savu vājumu, nesaņems piedošanu, neieraudzīs Kristu kā savu Pestītāju, bet ies arvien tālāk un tālāk savos pārkāpumos, pielaidzams kļūdu pēc kļūdas un grēkam pievienodams grēku. Ko tāds darīs dienā, kad tiks atvērtas grāmatas un katru cilvēku tiesās saskaņā ar ierakstiem grāmatās?

Rūpīgi vajag studēt Atklāsmes grāmatas piekto nodaļu. Tā ir ļoti svarīga tiem, kas piedalīsies Dieva darbā šajās pēdējās dienās. Ir daži, kuri ir pievilti. Viņi nesaprot, kas tuvojas zemei. Tie, kas ļāvuši savu prātu aptumšot jautājumā par grēka būtību, ir briesmīgi piekrāpti. Ja viņu dzīvē nenotiks izšķiroša pārmaiņa, tad tie tiks atrasti par viegliem, kad Dievs pasludinās spriedumu par cilvēku bērniem. Viņi ir pārkāpuši bauslību un lauzuši mūžīgo derību, un tie saņems atbilstoši saviem darbiem.

“Un Es redzēju, kad Viņš atdarīja sesto zīmogu, tad notika liela zemestrīce, saule tapa melna kā saru maiss, viss mēness tapa kā asinis, debess zvaigznes krita uz zemi, kā viēges kokam, stipra vēja kratītam, krīt negatavi augļi. Un debess savēlās kā grāmata, ko satin, un visi kalni un visas salas tika izkustinātas no savām vietām. Zemes ķēniņi, varenie, virsnieki un bagātie, stiprie un katrs vergs un brīvais paslēpās alās un klinšu aizās, sacīdami kalniem un klintīm: Kritiet uz mums, apslēpiet mūs no Tā vaiga, kas sēd goda krēslā, un no Jēra dusmām. Jo atnākusi Viņa lielā dusmu diena! Kas varētu pastāvēt?” (Atkl. 6: 12-17) *

“Pēc tam es redzēju, un raugi: liels pulks, ko saskaitīt neviens nevarēja, no visām tautām, no ciltīm, tautībām un valodām stāvēja goda krēsla priekšā un Jēra priekšā, apģērbti baltās drēbēs un ar palmu zariem rokās un sauca skaņā balsī: Pestīšana pieder mūsu Dievam, kas sēd goda krēslā, un Jēram... Sie ir tie, kas nākuši no lielām bēdām un savas drēbes mazgājuši un tās balinājuši Jēra asinīs. Tāpēc tie ir Dieva goda krēsla priekšā un kalpo Viņam dienām un naktīm Viņa templī, un Tas, kas sēd goda krēslā, mājās pie viņiem. Tiem vairs nebūs bada, tiem vairs neslāps, ne saule, ne cits kāds karstums tos nespiedīs, jo Jērs, kas pašā vidū, goda krēsla priekšā, tos ganīs un tos vedīs pie dzīvības ūdens avotiem, un Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm.” (Atkl. 7: 9, 10, 14-17)

Šajās Rakstu vietās atklātas divas ļaunžu grupas. Viena daļa ļāvuši sevi pievilt un noštājušies to pusē, ar kuriem kungam ir karš. Viņi nepareizi iztulkoja tiem sūtītās vēstis un ietērpās paštaisnības drēbēs. Grēks to acīs nebija grēcīgs. Viņi melus mācīja kā patiesību un tādā veidā daudzas dvēseles aizveda nepareizā virzienā.

Mums tagad jāņem vērā pašiem sevi. Brīdinājumi ir doti. Vai mēs nespējam saskatīt, ka piepildās tas, ko Kristus jau iepriekš pateicis un par ko rakstīts Lūkas evaņģēlija divdesmit pirmajā nodaļā? Cik daudz ir to, kas studē Kristus vārdus? Un cik daudzi pieviļ paši savas dvēseles un nolaupa paši sev svētības, kuras būtu varējuši dot citiem, ja tikai būtu ticējuši un paklausījuši? Vēl ir pārbaudes laiks. Tas it kā kavējas noslēgties, un mūsu priekšrocība ir satvert evaņģēlijā doto cerību. Nožēlosim, atgriezīsimies un atstāsim grēkus, lai tie varētu tikt izdzēsti. “Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs! Bet sargieties, ka jūsu sirdis netop apgrūtinātas no vīna skurbuma un reibuma un laicīgām

rūpēm, ka šī diena jums piepeši neuzbrūk; jo kā slazda valgs viņa nāks pār visiem, kas dzīvo zemes virsū. Tāpēc palieciet nomodā visu laiku, Dievu lūgdami, lai jūs spētu izglābties no visām šīm briesmām, kurām ir jānāk, un lai jūs varētu stāties Cilvēka Dēla priekšā.” (Lūk. 21: 33- 36)

Vai Kristus dotie brīdinājumi tiks atstāti neievēroti? Vai mēs tagad necentīsimies čakli nožēlot un atgriezties, kamēr vēl dzirdama žēlastības laipnā balss?

“Tāpēc esiet modrīgi; jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs nāk. Bet to saprotiet: ja nama Kungs zinātu, kurā stundā zaglis nāks, tad tas paliktu nomodā un neļautu ielauzties savā namā. Tāpēc esiet arī jūs gatavi; jo Cilvēka Dēls nāks tanī stundā, kuru jūs nedomājat. Kurš tad ir uzticīgais un gudrais kalps, ko Kungs iecēlis pār savu saimi tiem dot barību savā laikā? Svētīgs šis kalps, kad viņa Kungs pārnākdams atradis to tā darām. Patiesi Es jums saku: viņš to iecels pār visām savām mantām. Bet, ja ļaunais kalps sacīs savā sirdī: mans Kungs kavējas nākt, - un iesāks sist savus darba biedrus un rīt un plītēt ar plītniekiem, tad šā kalpa Kungs nāks tādā dienā, kurā viņš to negaida, un tādā stundā, kas viņam nav zināma, un to satrieks un tam dos algu ar liekuļiem. Tur būs raudāšana un zobu trīcēšana.” (Mat. 24: 42- 51)

PAZEMĪBĀ UN TICĪBĀ

Lasīts Losandželosā, Kalifornijā, telts sapulcē no 15.-31.aug. 1907.g. un pēc tam publicēts traktātā “Jehova ir mūsu ķēniņš”

Man dota sevišķa pamācība Dieva ļaudīm; jo mūsu priekšā ir bīstami laiki. Pasaulē pieaug iznīcināšana un varmācība. Draudzē pārsvaru gūst cilvēcīgā vara; tie, kas ir izvēlēti ieņemt uzticības vietas, domā, ka viņiem ir tiesības valdīt.

Cilvēkiem, kurus Kungs aicina svarīgos posteņos Savā darbā, jāmacās pazemībā pajauties uz Viņu. Tiem nevajag tiekties pēc pārāk lielas autoritātes; jo Kungs tos nav saucis valdīt, bet plānot un spriest kopā ar citiem līdzstrādniekiem. Visiem strādniekiem vienādi jābūt atsaucīgiem pret Dieva prasībām un norādījumiem.

Gudri padomdevēji

Nemot vērā Dienvidkalifornijā veicamā darba svarīgumu un grūtības, kas to tagad apņem, vajadzētu izraudzīt ne mazāk kā piecus gudrus un pieredzējušus cilvēkus, kas kopā ar vietējās un ūnijas savienības priekšsēdētājiem apspriestu vispārējos plānus un rīcību. Kungam nepatīk dažu cilvēku atklātā tieksme valdīt pār tiem, kam vairāk piedzīvojumu nekā viņiem pašiem. Ar šādu darbību daži ir pierādījuši, ka viņi nav piemēroti svarīgajiem amatiem, kurus tie ieņem. Katra cilvēcīga būtne, kas sevi vērtē augstu un cenšas valdīt pār saviem biedriem, apstiprina, ka tai bīstami uzticēt reliģiskas atbildības.

Lai neviens nedomā, ka tad, ja mūsu rīcībā nav naudas, nevar darīt neko, kas prasa līdzekļu ieguldīšanu. Ja mēs pagātņes piedzīvojumos būtu vienmēr vadījušies no šādas metodes, tad bieži būtu zaudējuši sevišķas priekšrocības, tādas, kādas mēs ieguvām, pērkot zemi, kur uzcelta Fernando skola, un sanatoriju gruntsgabalus Paradīzes ielejā, Glendalē un Loma Lindā.

Ejiet uz priekšu

Pilnīgu neiešanu uz priekšu, ja mūsu rīcībā nav naudas nodomātā darba pabeigšanai, vienmēr nevajadzētu uzskatīt par visgudrāko plānu. Savā darbā Kungs Saviem kalpiem ne vienmēr nolīdzina visas lietas. Dažreiz Viņš pārbauda savu ļaužu uzticību, liekot tiem iet uz priekšu ticībā. Bieži Viņš tos vada šaurumos un grūtībās, pavēlot iet uz priekšu, kad viņiem liekas, ka to kājas skar Sarkanās jūras ūdeņus. Tieši tādās raizēs Viņa kalpu lūgšanas paceļas pie Viņa sirsnīgā ticībā, lai Viņš to priekšā atvērtu ceļu un tos izvestu caur grūtībām.

Kungs vēlas, lai Viņa ļaudis šajās dienās ticētu, ka Viņš tiem grib darīt tikpat lielas lietas kā Izraēla bērniem viņu ceļojumā no Ēģiptes uz Kānaānu. Mums vajadzīga pārbaudīta ticība, kas nevilcinātos paklausīt Viņa norādījumiem pat dzīves visgrūtākajos brīžos. “Ejiet uz priekšu” ir Dieva pavēle Viņa ļaudīm.

Lai piepildītu Kunga nodomus, nepieciešama ticība un priecīga paklausība. Ja Viņš norāda uz nepieciešamību izveidot darbu vietās, kur tam būtu iespaids, tad ļaudīm ir jāiet un jāstrādā ticībā. Ar dievbijīgām sarunām, pazemīgu peticību, lūgšanām un nopietnām pūlēm viņiem vajadzētu censties panākt, lai ļaudis novērtētu labo darbu, ko Kungs starp tiem dara. Kungs bija nodomājis, ka Loma Lindas sanatorijai vajadzēja kļūt par mūsu ļaužu īpašumu, un Viņš to piepildīja laikā, kad lielas grūtību straumēs plūda pāri saviem krastiem.

Personīgo interešu ievērošana savu mērķu sasniegšanai ir viena lieta. Šai ziņā cilvēki var sekot savam pašu spriedumam. Taču Kunga darba virzīšana uz priekšu ir pavisam cits jautājums. Ja Viņš norāda, ka Viņa lietas attīstīšanai un Viņa darba stiprināšanai vajadzētu iegūt zināmu īpašumu vai nu sanatorijai vai skolas darbam, vai kādai citai nozarei, tad Viņš pašķirs šo darbu, ja pieredzējušie strādnieki parādīs ticību un uzticēsies Viņa nodomiem un nekavējoties rīkosies, lai gūtu sev labumu no Viņa dotajiem norādījumiem. Necenšoties īpašumu izraut no kāda cilvēka rokām, mums jābūt nomodā un jāredz šīs priekšrocības, ja tomēr rodas tādas izdevības, lai tālāk varētu plānot visa darba attīstību. To darījušiem, mums vajadzētu strādāt visiem spēkiem, lai nodrošinātu Dieva ļaužu labprātīgās dāvanas šo jauno iestāžu atbalstīšanai.

Bieži Kungs redz, ka Viņa strādnieki šaubās, nesaprazdami, ko tiem vajadzētu darīt. Tādās reizēs, ja tie viņam uzticēsies, Viņš tiem atklās Savu gribu. Tagad Dieva darbs ātri jāvirza uz priekšu, un, ja ļaudis ņems vērā Viņa aicinājumu, tad Dievs darīs labprātīgus tos, kam ir īpašumi, dāvināt no saviem līdzekļiem, un tā būs iespējams Viņa darbu virs zemes padarīt. "Ticība ir paļaušanās uz lietām, kas cerējamas, un pārliecināšanās par lietām, kas neredzamas." (Ebr. 11: 1) Ticība Dieva Vārdam nodos Viņa ļaudīm īpašumus, kas tiem dos iespēju strādāt lielās pilsētās, kas gaida patiesības vēsti.

Aukstais, formālais, neticīgais veids, kādā daži strādnieki dara savu darbu, dziļi apvaino Dieva Garu. Apustulis Pāvils saka: "Darīet visu bez kurnēšanas un šaubīšanās, ka esat bezvainīgi un skaidri, nenoziedzīgi Dieva bērni niknas un netiklas tautas vidū, kur jūs spīdat it kā spīdekļi pasaulē, pasargādami dzīvības Vārdu man par slavu uz Kristus dienu, ka es neesmu veltī ticējis, nedz veltī darbojies. Un, jebšu es topu upurēts klāt pie jūsu ticības upura un Dieva kalpošanas, es priecājos un līdz ar jums visiem priecājos." (Fil. 2: 14- 17)

Mums vienam otrā jāatbalsta tā dzīvā ticība, kuras īpašnieks, pateicoties Kristum, var būt katrs ticīgais. Darbs jāvirza uz priekšu, līdz ko Kungs ir sagatavojis ceļu. Kad Viņš Savus ļaudis noved lielās grūtībās, tad to priekšrocība ir sapulcēties kopīgās lūgšanās, atceroties, ka visas lietas nāk no Dieva. Tiem, kam vēl nav bijusi dalība smagos piedzīvojumos, kas pavada darbu šajās pēdējās dienās, drīz nāksies piedzīvot notikumus, kas stipri pārbaudīs viņu uzticēšanos Dievam. Brīžos, kad viņa ļaudis neredz nekādu izeju, kad to priekšā ir Sarkanā jūra un aizmugurē vajātāja armija, Dievs tiem tomēr pavēl: "Ejiet uz priekšu." Tā Viņš pārbauda to ticību. Kad šādi piedzīvojumi skar jūs, tad ejiet uz priekšu un uzticieties Kristum. Staigājiet soli pa solim pa Viņa norādīto teku. Grūtības būs, bet dodieties uz priekšu. Tā jūs gūsiet piedzīvojumu, kas stiprinās ticību Dievam un sagatavos uzticīgākai kalpošanai.

Kristus piemērs

Dieva ļaudīm vajadzīgi dziļāki un plašāki piedzīvojumi reliģiskās lietās. Kristus ir mūsu piemērs. Ja ar dzīvu ticību un svētotu paklausību Dieva Vārdam atklāsim Kristus mīlestību un žēlastību, ja parādīsim, ka pareizi izprotam Dieva vadošo aizgādību darbā, tad mums būs spēks, kas pārliecinās pasauli. Augsts stāvoklis nedara mūs vērtīgus Dieva acīs. Cilvēku mēra pēc viņa svētošanās un uzticības, izpildot Dieva gribu. Ja Dieva atlikušie ļaudis staigās Viņa priekšā pazemībā un ticībā, tad Viņš caur tiem piepildīs savu mūžīgo nodomu un darīs tos spējīgus strādāt saskaņīgi, sniedzot pasaulei patiesību, kāda tā ir Jēzū. Viņš izlietos visus - vīrus, sievas un bērnus, lai liktu gaismai spīdēt pasaulē un uzaicinātu ļaudis, kas būs uzticīgi Viņa baušļiem. Caur Viņa ļaužu parādīto ticību Dievs atklāsies pasaulei kā patiesais Dievs, kā Izraēla Dievs.

"Tikai dzīvojiet tā, kā tas ir Kristus evaņģēlija cienīgi, lai, vai nu nākdams un jūs redzēdams, vai prom būdams, par jums dzirdētu, ka jūs stāvat vienā Garā, vienprātīgi kopā cīnīdamies par evaņģēlija ticību, nekādā lietā nebīdamies no pretinieku draudiem. Tā ir viņu pazušanas, bet mūsu pestīšanas zīme, un tas ir no Dieva; jo jums dota žēlastība ne vien uz Kristu ticēt, bet arī par viņu ciest,...

Ja nu ir kāds iepriecinājums Kristū, ja kāds mīlestības mierinājums, ja kāda gara sadraudzība, kāda sirsnība vai līdzcietība, tad piepildiet manu prieku, turēdamies vienā prātā, lolodami vienu mīlestību, dvēselēs vienoti, ar vienu mērķi, ne strīdēdamies, ne tukšā lielībā, bet pazemībā cits citu uzskatīdami augstāku par sevi, neraudzīdamies katrs uz savām, bet arī uz citu vajadzībām. Savā starpā turiet tādu pat prātu, kāds ir arī Kristū Jēzū, kas, Dieva veidā būdams, neturēja par laupījumu līdzināties Dievam, bet sevi iztukšoja, pieņemdams kalpa veidu, tapdams cilvēkiem līdzīgs; un, cilvēka kārtā būdams, Viņš pazemojās, kļūdams pazemīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei! Tāpēc arī Dievs Viņu ļoti paaugstinājis un dāvinājis Viņam Vārdu pāri visiem vārdiem, lai Jēzus Vārdā locītos visi ceļi debesīs un zemes virsū un pazemē un visas mēles apliecinātu, ka Jēzus Kristus ir Kungs Dievam Tēvam par godu. Tātad, mani mīlie, tā kā jūs vienumēr esat paklausījuši, nevis manā klātbūtnē vien, bet tagad daudz vairāk manā prombūtnē, gādājiet ar bailēm un drebešanu, ka topat svēti. Jo Dievs ir

tas, kas jums dod gribu un veiksmi pēc Sava labā prāta.” (Filip. 1: 27-30; 2: 1-13)*

Esmu pamācīta uz šiem vārdiem norādīt mūsu ļaudīm Dienvidkalifornijā. Tie ir nepieciešami katrā vietā, kur dibināta mūsu draudze; jo mūsu rindās ir ienākusi sveša pieredze.

Tagad ir laiks, kad cilvēkiem ir jāpazemo savas sirdis Dieva priekšā un jāmacās strādāt Viņa ceļos. Lai tie, kas cenšas valdīt pār saviem līdzstrādniekiem, macās saprast, no kāda gara viņi ir. Viņiem vajadzētu meklēt Kungu ar gavēšanu un lūgšanu, un pazemojot savas dvēseles.

Kristus, dzīvojot virs zemes, sniedz piemēru, kuram visi var droši sekot. Viņš augstu vērtē savu draudzi, un Viņš nevēlas, ka kāda vara ierobežotu cilvēku brīvību kalpošanā Viņam. Viņš nekad nav licis cilvēku par valdnieku savam mantojumam. Patiesā Bībeles reliģija vada uz pašsavaldīšanos un ne uz otra pārvaldīšanu. Kā tautai mums vajadzīgs daudz bagātāks Svētā gara mērs, lai mēs nepaaugstinoties varētu nest svinīgo vēsti, ko Dievs mums uzticējis.

Brāļi, paturiet savus norājošos, nosodošos vārdus paši priekš sevis. Māciet Dieva ganāmpulku raudzīties uz Kristu, ne uz grēcīgu cilvēku. Katrai dvēselei, kas kļūst par patiesības sekotāju, jānes savā dzīvē svētuma auglis. Skatoties uz Kristu un sekojot Viņam, tas sniegs Viņa gādībā esošajām dvēselēm piemēru, kāds ir paties kristietis, kas pastāvīgi macās. Lai Kungs jums māca Savu ceļu. Jautājiet Viņu ik dienas, lai zinātu Viņa prātu. Viņš sniegs nekļūdīgu padomu visiem, kas to meklēs no patiesas sirds. Staigājiet tā aicinājuma cienīgi, ar ko jūs esiet aicināti, pagodinot Dievu savās ikdienišķajās sarunās tāpat kā lūgšanās. Tā turoties pie dzīvības Vārda, jūs spiedīsiet arī citas dvēseles kļūt par Kristus sekotājiem.

DIENVIDKALIFORNIJAS DARBINIEKIEM

Pirmo reizi iespiests "Special Testimonies" (Sevišķas Liecības), Sēr. B, Nr. 10, "Jehovah is our King" (Jehova ir mūsu kēniņš)

Šorīt es nevaru rast mieru. Mani satrauc apstākļi Dienvidkalifornijā. Dievs katram cilvēkam ir devis savu darbu, bet ir daži, kuri ar lūgšanām nepārdomā savu personīgo atbildību.

Kad strādnieks ir izvēlēts kādam amatam, tad šis amats pats par sevi nesniedz tam spējas, kādu viņam iepriekš nebija. Augsts stāvoklis nerada raksturā kristīgus tikumus. Cilvēks, kurš domā, ka ar savu prātu spēj plānot un vadīt visas darba nozares, atklāj lielu gudrības trūkumu. Neviens cilvēcis prāts nav spējīgs pārzināt daudzās un dažādās atbildības savienībā, kas aptver trūkstošiem cilvēku un daudzas darba nozares.

Taču man atklāts, ka vēl lielākas briesmas slēpjas jūtās, kas ir augušas mūsu strādniekos, ka sludinātājiem un citiem, kas pūlas Kunga darbā, vajadzētu palauties, lai to pienākumus nosaka zināmi vadošie strādnieki. Viena cilvēka prātu un spriedumu nedrīkst uzskatīt par spējīgu pārvaldīt un vadīt savienību. Atsevišķiem cilvēkiem un draudzei ir pašiem sava atbildība. Dievs katram cilvēkam ir devis kādu talantu (podu) vai talantus (podus), kas jāizlieto un jāpapildina. Izlietojot šos podus, tas pavairo savas kalpošanas spējas kalpot. Dievs katram personīgi ir devis spējas spriest, un Viņš vēlas, lai Viņa strādnieki šo dāvanu izlietotu un attīstītu. Savienības priekšnieks nedrīkst uzskatīt, ka viņa personīgajam spriedumam jāpārvalda visu spriedums.

Nevienā savienībā nevajadzētu steigties īstenot priekšlikumus, pirms brāļi nav veltījuši laiku visu jautājuma pušu rūpīgai vērtēšanai. Ja savienības priekšnieks ir ierosinājis kādus plānus, tad reizēm ir pielaista doma, ka nav vairs vajadzības prasīt padomu no Kunga. Tā ir pieņemti priekšlikumi, kas ticīgajiem nesniedza garīgas svētības un ar ko bija saistīts daudz vairāk, nekā likās, tos pirmo reizi pavisam apspriežot. Tāda rīcība nesaskan ar Dieva priekšrakstiem. Balsojot ir pieņemti un izlemti daudz, ļoti daudz jautājumu, kas ietvēra daudz vairāk, nekā tas sākumā likās, un daudz vairāk par to, kam tie, kas balsoja, būtu vēlējušies piekrist, ja viņi būtu ņēmuši dalību jautājuma vispusīgai aplūkošanai.

Šai laikā mēs nedrīkstam atļauties Dieva darbā izturēties vieglprātīgi un nolaidīgi. Ja vēlamies būt sagatavoti piedzīvojumiem, kas mūs sagaida, tad mums katru dienu vajag nopietni un dedzīgi meklēt Kungu. Mūsu sirdīm jātiek tīrītām no katras pārākuma izjūtas, un dvēselē jāiedēsta patiesības dzīvie pamatlūkumi. Jauniem, veciem un pusmūžā esošiem tagad jāparāda Kristus rakstura tikumi. Viņiem ik dienas vajadzētu garīgi pieaugt, lai tie varētu kļūt par goda traukiem kalpošanā Kungam.

"Un notika, kad Viņš kādā vietā Dievu lūdza un bija pabeidzis, tad viens no viņa mācekļiem uz Viņu sacīja: Kungs, māci mums Dievu lūgt, itin kā arī Jānis savus mācekļus ir mācījis." (Lūk. 11: 1) Lūgšana, ko Kristus mācīja Saviem mācekļiem, atbildot uz šo lūgumu, neskan lielīgi un lepni, bet vienkāršos vārdos izsaka dvēseles vajadzības. Tā ir īsa un skar tieši ikdienai nepieciešamās lietas.

Katrai dvēselei ir priekšrocība izstāstīt Kungam savas sevišķās vajadzības un upurēt savu personīgo pateicību par svētībām, ko tā ik dienas saņem. Taču daudzas garas un nedzīvas, neticīgas lūgšanas, kas pienestas Dievam, Viņu neiepriecina, bet gan apgrūtina. Mums vajadzīgas un ļoti vajadzīgas tīras, atgrieztas sirdis. Mums nepieciešama mūsu ticības stiprināšana. "Lūdziet, tad jums taps dots," apsolīja Pestītājs: "meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausieties, tad jums taps atvērts." (Mat. 7: 7) Mums arī jāaudzina uzticība šim vārdam un visos savos darbos jāieauž Kristus gaisma un Viņa žēlastība. Mums jāsatver Kristus spēks un jāturas pie Viņa, līdz esam pārliecināti, ka mūsos atklāties Viņa pārveidojošās žēlastības spēks. Ja vēlamies atstarot dievišķo raksturu, mums vajadzīga ticība Kristum.

Kristus ietērpa Savu dievišķību cilvēcībā un dzīvoja lūgšanu un pašizliedzības dzīvi, ikdienas cīnoties pret kārdinājumiem, lai varētu palīdzēt tiem, kam kārdināšanas uzbrūk šodien. Viņš ir mūsu spēks un uzvara. Viņš vēlas, lai cilvēce, pieņemot viņa žēlastību, kļūtu par dievišķās dabas līdzdalībnieci un izbēgtu no posta, kas ir pasaulē caur iekārošanu. Dieva Vārds, kas sastāv no Vecās un Jaunās Derības, uzticīgi pētīts un uzņemts dzīvē, sniegs garīgu gudrību un dzīvību. Šis Vārds svēti jāargā. Ticība Dieva Vārdam un Kristus spēkam pārveidot dzīvi darīs ticīgo spējīgu strādāt Viņa darbus un dzīvot priecīgu dzīvi iekš Kunga.

Atkal un atkal esmu pamācīta sacīt mūsu ļaudīm: lai jūsu ticība un pašjāvība sakņojos Dievā. Negaidiet, lai jūsu pienākumu nosaka kāds maldīgs cilvēks. Jūsu priekšrocība ir sacīt: "Tad es paudīšu tavu Vārdu saviem brāļiem, draudzes vidū es tevi slavēšu: "Slavējiet To kungu visi, kas viņu bīstas; Jēkaba dzimums lai Viņam dod godu, lai Viņu bīstas viss Izraēla nams! Jo Viņš nav nicinājis un nav turējis ne par ko sērdirņu postu, nav apslēpis no tā savu vaigu, bet ir to paklausījis, kad tas sauca." Par Tevi es dziedāšu lielā draudzē, es pildīšu savus solījumus to priekšā, kas Tevi bīstas. Pazemīgie ēdīs un būs paēduši, un, kas To Kungu meklē, tie viņu slavēs. Jūsu sirdis lai dzīvo mūžīgi!" (Ps. 22: 23-27)*

Šis Rakstu vietas attiecas tieši uz šo jautājumu. Katram draudzes loceklim vajadzētu saprast, ka vienīgi Dievam ir jāprasa, kāds ir viņa personīgais pienākums. Ir pareizi, ja brāļi spriež kopīgi; bet, kad cilvēki lemj, kas tieši viņu brāļiem jādara, atbildiet, ka par savu padomdevēju esiet izvēlējušies Kungu. Tie, kas Viņu pazemīgi meklēs, atradīs pietiekami Viņa žēlastību. Taču, kad kāds cilvēks atļauj starp viņu un Dieva norādīto pienākumu nostāties kādam citam cilvēkam, dāvādams tam uzticību un pieņemdams to par savu vadoni, tad viņš no patiesā pamata nokāpj uz maldīgas un bīstamas platformas. Tāds cilvēks nevis pieaugs un attīstīsies, bet zaudēs savu garīgumu. Nevienā cilvēkā nav spēka labot nepilnīgu raksturu. Katram atsevišķi mums jācer un jāpaļaujas uz Vienu, kas ir vairāk kā cilvēks. Mums vienmēr jāatceras, ka palīdzība ir dota Vienā, Kas ir visvarens. Kungs ir sagādājis vajadzīgo palīdzību katrai dvēselei, kas to pieņems.

Sanatorijā, Kalifornijā 1907. gada 3.oktobrī

„ES VĒL ESMU JAUNS”

(“Es esmu tikai mazs bērns” - angļu tulk.)

Pirmo reizi iespiesta “Special Testimonies”, Sēr. B, Nr. 10, “Jehovah is our King”

Savas valdīšanas sākumā Zālamans lūdza: “Kungs, mans Dievs, Tu savu kalpu esi cēlis par ķēniņu mana tēva Dāvida vietā. Un es vēl esmu jauns un nezinu ne izešanu ne ieiešanu.” (1.Ķēn. 3:7)

Zālamans Izraēla troni mantoja no sava tēva Dāvida. Dievs viņu ļoti pagodināja, un, kā mēs zinām, vēlāk viņš kļuva lielākais, bagātākais un gudrākais ķēniņš, kāds jebkad virs zemes ir valdījis. Valdīšanas pirmajos gados Svētais Gars Zālamana pārliecināja par viņa atbildību svinīgumu, un, lai gan bagāti apdāvināts un ļoti spējīgs, viņš saprata, ka bez dievišķas palīdzības viņš bija tikpat nespējīgs veikt savus uzdevumus kā mazs bērns. Zālamans nekad nebija tik bagāts, tik gudrs, tik patiesi liels kā tad, kad viņš atzinās Kungam: “Es vēl esmu jauns un nezinu ne izešanu, ne ieiešanu.”

Tādā veidā savas nevarības izjūtu un dievišķās palīdzības vajadzību Zālamans apliecināja sapnī, kurā Kungs viņam parādījās, sacīdams: “Lūdz, ko lai tev dodu.” Viņš turpināja: “Tavs kalps ir likts tavas tautas vidū, ko Tu esi izredzējis, kas ir liela tauta, ko nevar ne saskaitīt, ne pārskaitīt aiz liela pulka. Tad dod nu Savam kalpam paklausīgu sirdi Tavus ļaudis tiesāt un gudri izšķirt, kas labs un kas ļauns; jo kas prastu tiesāt un gudri izšķirt, kas labs un kas ļauns; jo kas prastu tiesāt šo Tavu tik lielo ļaužu pulku?”

Un šis vārds Kungam labi patika, ka Zālamans bija lūdzis šo lietu. Un Dievs uz to sacīja: tāpēc, ka tu šo lietu esi lūdzis un sev neesi lūdzis bagātību, nedz lūdzis savu ienaidnieku dvēseles, bet, ka tu sev

esi lūdzis saprašanu tiesas lietas izklausīt, redzi, tad Es daru pēc tava vārda. Redzi, Es tev dodu gudru un prātīgu sirdi, ka tāda kā tu priekš tevis nav bijis un pēc tevis vairs neuzcelsies tāds kā tu. Un arī ko tu neesi lūdzis, Es tev dodu, arī bagātību un godu, ka tāds kā tu neviens nebūs starp ķēniņiem visā tavā mūžā.” Tālāk seko nosacījumi: “Un, ja tu staigāsi manos ceļos, turēdams manus likumus un Manus baušļus, itin kā tavs tēvs Dāvids ir staigājis, tad Es tev došu ir garu mūžu.”

Un, kad Zālamans uzmodās, redzi, tad tas bija sapnis. Un viņš nāca uz Jeruzālemi un nostājās priekš Kunga derības šķirsta un upurēja dedzināmos upurus un nesa pateicības upurus, un taisīja visiem saviem kalpiem dzīres.” (1.Ķēn. 3: 8- 15)

Visiem, kas ieņem atbildīgus amatus, jāmacās mācība, ko sniedz Zālamana pazemīgā lūgšana. Tiem vienmēr jāatceras, ka amats nekad nepārvērtīs raksturu, ne arī padarīs cilvēku nekļūdīgu. Jo augstāku stāvokli cilvēks ieņem, jo lielāka atbildība viņam jānes, jo tālāk izplatīsies viņa iespaids un jo dziļāk viņam jāizjūt sava atkarība no Dieva gudrības un spēka, un jāizveido vislabākais un vissvētākais raksturs. Tiem, kas pieņem atbildīgas vietas Dieva darbā, vajadzētu arvien atcerēties, ka aicinot šim darbam, Dievs tos arī aicinājis apdomīgi staigāt Viņa un savu līdzcilvēku priekšā. Viņiem nevajadzētu uzskatīt, ka to pienākums ir pavēlēt, dot rīkojumus un valdīt, bet tādas izpratnes vietā atzīt, ka tiem pašiem jābūt skolniekiem. Ja atbildīgs darbinieks šo mācību nemācās, tad, jo ātrāk viņu atbrīvos no pienākumiem, jo labāk tas būs viņam un Dieva darbam. Amats nekad nepiešķirs rakstura svētumu un cēlumu. Kas godā Dievu un tur viņa baušļus, tas pats tiks godāts.

Jautājums, ar kādu katram visā pazemībā vajadzētu griezties pie sevis, skan: “Vai esmu šim postenim piemērots? Vai esmu iemācījies palikt uz Kunga ceļa, darot taisnību un tiesu?” Pestītājs, dzīvojot virs zemes, ir devis mums piemēru, ka mums nevajadzētu staigāt pašiem savā spēkā, bet gan katram sevi vajadzētu uzlūkot, kā izteicās Zālamans, “par mazu bērnu”.

„Paklausiet Dievam kā mīļi bērni”

Katra patiesi atgriezies dvēsele var sacīt: “Es esmu tikai mazs bērns; bet es esmu Dieva bērns.” Lai cilvēku ģimenei varētu tikt atjaunotas Dieva bērnu tiesības, tika samaksāta bezgalīgi liela cena. Iesākumā Dievs cilvēku radīja Sev līdzīgu. Mūsu pirmie vecāki paklausīja kārdinātāja balsij un pakļāvās sātana varai. Tomēr cilvēks netika pamests, lai baudītu jaunuma augļus, ko pats sev bija izvēlējis. Tika apsolīts Glābējs. “Es celšu ienaidu starp tevi un sievu,” Dievs sacīja čūskai, “un starp tavu sēklu un viņas sēklu; šis samīs tev galvu, un tu viņam iedursi papēdī.” (1.Moz. 3: 15) Pirms viņi dzirdēja par dadžiem un ērkšķiem, par sāpēm un smago darbu, kas būs viņu daļa, par pīšļiem, kuros viņiem vajadzēs atgriezties, tie klausījās vārdos, kas nevarēja tiem nedot cerību. Viss, kas bija pazaudēts, pakļaujoties sātanam, varēja tikt atgūts caur Kristu.

Dieva Dēls tika dots cilvēces atpestīšanai. Bezgrēcīgajam Glābējam bezgalīgi ciešot par grēciniekiem, tika samaksāta maksa par cilvēku ģimenes atbrīvošanu no postītāja varas, lai cilvēkos atkal varētu atjaunot Dieva līdzību. Tie, kas pieņem tiem Kristū sniegt glābšanu, pazemosies Dieva priekšā kā viņa mazie bērni.

Dievs vēlas, lai Viņa bērni lūdz pēc lietām, kas Viņam dotu iespēju caur tiem atklāt Savu žēlastību pasaulei. Viņš grib, lai tie meklē Viņa padomu, lai atzīst Viņa spēku. No visiem, par kuriem Kristus nodeva Savu dzīvību, Viņš kaut ko mīlestībā prasa: viņiem jāpaklausā Viņa gribai, ja tie vēlas dalīties priekos, ko Viņš sagatavojis visiem, kas šeit atstaro Kunga raksturu. Ir labi, ja mēs izjūtam savu nespēku; jo tad mēs meklēsim spēku un gudrību, ko Tēvs ar prieku dāvina Saviem bērniem ikdienas cīņai pret Jaunā spēkiem.

Kaut arī izglītība, audzināšana un pieredzējušu cilvēku padoms ir ļoti svarīgs, tomēr strādnieki jāmaca, ka tie nedrīkst pilnīgi paļauties ne uz viena cilvēka spriedumu. Kā labprātīgiem Dieva pārstāvjiem visiem vajadzētu lūgt gudrību no Viņa. Kamēr skolnieks pilnīgi paļaujas uz kāda cita domām, pieņemot viņa plānus un neejot tālāk, viņš redz tikai caur šī cilvēka acīm un tik ilgi viņš ir vienīgi otra atbalss.

Uzcītīgu Pūļu Atalgojums

“Ja kāda darbs paliek, ... tas dabūs algu.” (1.Kor. 3: 14) Krāšņs būs dāvinātais atalgojums, kad uzticīgie strādnieki sapulcēsies ap Dieva un jēra troni. Jānis savā mirstīgajā stāvoklī uzlūkojot Dieva godību, pakrita kā nāves skarts: Viņš nebija spējīgs panest šo skatu. Taču, kad Dieva bērni būs ietērpti nemirstībā, tie “Viņu redzēs, kā Viņš ir.” (1.Jāna 3: 2) Tie stāvēs troņa priekšā, Mīļotā pieņemti. Visi viņu grēki ir izdzēsti, visi viņu pārkāpumi atņemti. Tagad tie spēj skatīt Dieva troņa neaptumšoto godību. Tie ir bijuši Kristus līdzdalībnieki Viņa ciešanās, tie ir bijuši Viņa līdzstrādnieki pestīšanas plānā, un tie ir viņa prieka līdzdalībnieki, redzot izglābtās dvēseles Dieva valstībā slavējam

Dievu visā mūžībā.

Mans brāli, mana māsa, es jūs ļoti lūdzu sagatavoties uz Kristus nākšanu debess padebešos. Ikdienas izdzeniet no savas sirds mīlestību uz pasauli. Piedzīvojumos uzziniet, ko nozīmē sadraudzība ar Kristu. Sagatavojieties uz tiesu, lai, kad nāks Kristus, par ko ļoti priecāsies visi, kas tic, jūs varētu būt starp tiem, kas Viņu satiks mierā. Tai dienā izglābtie mirdzēs Tēva un Dēla godībā. Eņģeļi, aizskarot zelta kokles, apsveiks Ķēniņu un Viņa uzvaras trofejas, - tos, kas mazgāti un balināti jēra asinīs. Atskanēs gaviļu dziesma, piepildot visas Debesis. Kristus ir uzvarējis. Viņš ieiet Debesu pagalmos, Savu izglābto pavadīts, kas liecina, ka Viņa ciešanas un upuris nav bijis veltīgs.

Mūsu Kunga augšāmcelšanās un atgriešanās Debesīs ir drošs pierādījums Dieva svēto uzvarai pār nāvi un kapu, un ķīla, ka Debesis ir atvērtas tiem, kas mazgā savas rakstura drēbes un tās balina jēra asinīs. Jēzus uzkāpa pie tēva kā cilvēces pārstāvis, un Dievs atvedīs tos, kas atstaro Viņa līdzību, lai tie skatītu Viņa godību un kļūtu šīs godības līdzdalībnieki.

Tur ir mājas zemes svētceļniekiem. Tur ir drēbes taisnajiem līdz ar godības kroņiem un uzvaras palmām. Viss, kas Dieva vadībā mūs mulsinājis, nākošajā pasaulē kļūs skaidrs. Apstākļi, kas bija grūti saprotami, tad atradīs izskaidrojumu. Mūsu priekšā atvērsies žēlastības noslēpumi. Kur mūsu ierobežotais prāts redzēja vienīgi sajukumu un laužtus solījumus, ieraudzīsim vispilnīgāko un skaistāko saskaņu. Mēs zināsim, ka bezgalīga Mīlestība ir kārtojusi tieši tos piedzīvojumus, kas likās vissmagākie. Saprotot, cik maigu uzmanību mums veltījis Tas, Kurš visas lietas griež mums par labu, mēs līksmosimies ar neizsakāmu un godības linu prieku.

Sāpes Debesu atmosfērā nevar pastāvēt. Atpestīto tēvijā nebūs ne asaru, ne bērū gājienu, ne sēru zīmju. "Neviens iedzīvotājs nesacīs: Es esmu vājš; jo tiem ļaudīm, kas tur dzīvo, grēki būs piedoti." (Jes. 33: 24) Plūdīs bagātas laimes straume, kas mūžības gaitā arvien vairāk padziļināsies.

Mēs vēl atrodamies zemes ēnu un tās nemiera vidū. Ļoti nopietni domāsim par laimīgo nākotni. Lai mūsu ticība izspiežas cauri katram tumsas mākonim un uzlūko Viņu, Kurš nomira par pasaules grēkiem. Viņš ir atvēris paradīzes vārtus visiem, kas Viņu pieņem un Viņam tic. Tiem Viņš dod spēku kļūt par Dieva dēliem un meitām. Lai bēdas un sāpes, kuru dēļ mēs ļoti ciešam, kļūst mums par mācību stundām, kas pamudinātu mūs doties uz priekšu pretī godalgai, kas ir mērķis mūsu augstajam aicinājumam Kristū. Lai mūs iedrošina doma, ka Kungs nāks drīz. Lai šī cerība iepriecina mūsu sirdis. "Vēl ir mazs brīdis, un Tas, Kam jānāk, nāks un nekavēsies." (Ebr. 10: 37) Svētīgi ir tie kalpi, ko Kungs atnākot atradīs nomodā.

Mēs ejam uz mājām. Tas, Kurš mūs tik ļoti mīlēja, ka nomira mūsu vietā, ir mums uzcēlis pilsētu. Jaunā Jeruzaleme ir mūsu miera vieta. Dieva pilsetā nebūs skumju. Nekad vairs nebūs dzirdamas sāpju vaimanas vai kapa dziesmas par sagraušām cerībām un apraktām mīlestības jūtām. Drīz smago sāpju drēbes tiks apmainītas pret kāzu tērpu. Drīz mēs būsīm liecinieki mūsu Ķēniņa kronēšanai. Tie, kuru dzīvība bija paslēpta Kristū, tie, kuri šai zemē bija cīnījušies labo ticības cīņu, tad līksmosies Pestītāja godībā mūsu Dieva valstībā.

Vairs nebūs ilgji, un mēs redzēsīm Viņu, Kurā koncentrēta mūsu mūžīgās dzīvības cerība. Viņa klātbūtnē visi šīs zemes pārbaudījumi un šīs zemes ciešanas nogrims nebūtībā. "Neatmetiet tāpēc savu cerības drosmi, tai ir liela alga! Jo jums vajag pacietības, lai, Dieva prātu darījuši, iemantotu apsolījumu. "Jo vēl mazs brīdis, un Tas, kam jānāk, nāks un nekavēsies." (Ebr. 10: 35- 37) Skatieties augšup, skatieties augšup, un, lai jūsu ticība pastāvīgi pieaug. Lai šī ticība jūs vada pa šauro taku, kas ved caur Dieva pilsetas vārtiem lielajā mūžībā, atpestītajiem sagatavotajā plašajā, neierobežotajā nākotnes godībā. "Esiet pacietīgi, brāļi, līdz Tā Kunga atnākšanai. Raugi, zemkopis gaida dārgo zemes augli, pacietīgi uz to cerēdams, līdz tas dabū agro un vēlo lietu. Pacietieties arī jūs stipriniet savas sirdis, jo Tā Kungs atnākšana ir tuvu." (Jēk. 5: 7, 8)